

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙΕ'

Τρίτη 1 Απριλίου 2008

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 7461, 7511
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Γυμνάσιο Λιμένος Θάσου, σελ. 7482

3. Ειδική Ημερήσια Διάταξη

Συζήτηση και λήψη απόφασης, επί της προτάσεως, που υπέβαλαν ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, κ. Γεώργιος Παπανδρέου, η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αλέκας Παπαρήγα, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης και οι Βουλευτές των κομμάτων τους, για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος στο ψηφισμένο σχέδιο νόμου: «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις». σελ. 7469

4. Επί διαδικαστικού θέματος. σελ. 7469, 7471

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 7461
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 7462

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Κατάθεση σχεδίου νόμου

Οι Υπουργοί Ανάπτυξης, Εσωτερικών, Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Δικαιοσύνης, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Μέτρα για τη μείωση της ενεργειακής κατανάλωσης των κτιρίων και άλλες διατάξεις». σελ. 7506

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΑΛΑΒΑΝΟΣ Α.,	σελ. 7491
ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ Ι.,	σελ. 7491
ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β.,	σελ. 7494
ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε.,	σελ. 7505
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ.,	σελ. 7500, 7501
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε.,	σελ. 7483, 7484
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α.,	σελ. 7479, 7480, 7481
ΕΞΑΡΧΟΣ Β.,	σελ. 7504
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ Κ.,	σελ. 7502
ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ Α.,	σελ. 7476
ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ Α.,	σελ. 7482
ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ.,	σελ. 7491, 7492, 7494
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ο.,	σελ. 7510
ΚΟΥΒΕΛΗΣ Φ.,	σελ. 7478
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Ι.,	σελ. 7508
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π.,	σελ. 7486, 7487
ΛΙΑΣΚΟΣ Α.,	σελ. 7503
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α.,	σελ. 7471, 7472, 7473, 7474, 7478
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ.,	σελ. 7495
ΜΠΟΥΓΑΣ Ι.,	σελ. 7474, 7475
ΝΑΣΙΩΚΑΣ Ε.,	σελ. 7496
ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β.,	σελ. 7497
ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.,	σελ. 7507
ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ.,	σελ. 7506
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 7492, 7493
ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ Ε.,	σελ. 7485, 7486
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ.,	σελ. 7487
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 7478, 7484, 7489, 7490, 7493
ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ Φ.,	σελ. 7499
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 7493, 7494
ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ Ε.,	σελ. 7502
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν.,	σελ. 7498
ΦΙΛΙΝΗ Α.,	σελ. 7509
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ.,	σελ. 7492
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Χ.,	σελ. 7511

Β. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ.,	σελ. 7471
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 7469, 7471

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙΕ'

Τρίτη 1 Απριλίου 2008

Αθήνα, σήμερα την 1η Απριλίου 2008, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.30' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΙΟΥΦΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 31 Μαρτίου 2008 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΙΔ' συνεδριάσεώς του, της Δευτέρας 31 Μαρτίου 2008, σ' ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολό των σχεδίων νόμου:

α) «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις»

β) «Κύρωση της Συμφωνίας Αεροπορικών Μεταφορών των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής αφ' ενός και της Δημοκρατίας της Αυστρίας, του Βασιλείου του Βελγίου, της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Τσεχικής Δημοκρατίας, του Βασιλείου της Δανίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Ελληνικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Ιρλανδίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, της Μάλτας, του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, της Ρουμανίας, της Σλοβακικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας, του Βασιλείου της Ισπανίας, του Βασιλείου της Σουηδίας, του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αφ' ετέρου».

Παρακαλείται η κυρία Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τη Βουλευτή Επικρατείας κ. Φεβρωνία Πατριανάκου, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αγιάς Νομού Λάρισας, ζητεί την αναπροσαρμογή της τιμής του κάστανου, στα 2,5 ευρώ ανά κιλό.

2) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργαζομένων Δ.Ο.Υ. Νομού Λάρισας, ζητεί την άμεση πρόσληψη προσωπικού, στις Δ.Ο.Υ. του Νομού Λάρισας.

3) Ο Βουλευτής Ζακύνθου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Σύλλογοι Ξενοδόχων και η Ομοσπονδία Ενοικιαζομένων Δωματίων Νομού Ζακύνθου, ζητούν την άμεση αποκομιδή των απορριμμάτων και την αποκατάσταση της καθαριότητας στη Ζάκυνθο.

4) Η Βουλευτής Χίου κ. ΕΛΠΙΔΑ ΤΣΟΥΡΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Μαστιχοχωρών Νομού Χίου, ζητεί την απομάκρυνση του πεδίου βολής των Κάτω Φανών, από το δήμο του.

5) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Ναυπακτίας και Δωρίδας, ζητεί τη δημιουργία οργανικών θέσεων γιατρών διαφόρων ειδικοτήτων στο υποκατάστημα Ι.Κ.Α. Ναυπάκτου.

6) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Ελένη Τουλούπη, πτυχιούχος Ιταλικής Φιλολογίας, ζητεί το διορισμό της στο Δημόσιο μέσω του Α.Σ.Ε.Π..

7) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργαζομένων Δ.Ο.Υ. Νομού Λάρισας, διαμαρτύρεται για την έλλειψη προσωπικού από την πιο πάνω υπηρεσία.

8) Οι Βουλευτές Β' Αθηνών κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ-ΕΥΑ ΜΕΛΑ και Α' Αθηνών κ. ΓΑΡΥΦΑΛΛΙΑ (ΛΙΑΝΑ) ΚΑΝΕΛΛΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων στα Κέντρα Πρόληψης Ο.Κ.Α.Ν.Α. και Αυτοδιοίκησης, ζητεί την άμεση καταβολή δεδουλευμένων αποδοχών στους εργαζόμενους του Κέντρου Πρόληψης «Αρηξίς».

9) Οι Βουλευτές Α' Πειραιώς κ. ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ, Β' Πειραιώς κ. ΒΑΡΒΑΡΑ (ΒΕΡΑ) ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ και Ευβοίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι Πανελλήνιες Ενώσεις Μηχανικών Εμπορικού Ναυτικού, Κατωτέρων Πληρωμάτων Μηχανής Ε.Ν. «Ο ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ» και Πληρωμάτων Ρυμουλκών Ναυαγοσωστικών, διαμαρτύρονται για την καταστρατήγηση της εργατικής νομοθεσίας, από τις μεθοδεύσεις των εφοπλιστών στα Ρ/Κ-Ν/Γ.

10) Οι Βουλευτές Λαρίσης κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ, Τρικάλων κ. ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ και Μαγνησίας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέ-

ων, Κηδεμόνων και Φίλων Αυτιστικών Ατόμων Νομού Λάρισας, ζητεί την αύξηση της χρηματοδότησης για την εύρυθμη λειτουργία των δομών του.

11) Οι Βουλευτές Λαρίσης κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ, Τρικάλων κ. ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ και Μαγνησίας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Νομού Λάρισας, αναφέρεται στις εξελίξεις στα Βαλκάνια και ζητεί να μην αναγνωρίσει η Κυβέρνηση την ανεξαρτησία του Κοσόβου.

12) Οι Βουλευτές Λαρίσης κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ, Τρικάλων κ. ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ και Μαγνησίας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Νομού Λάρισας, ζητεί την ικανοποίηση εργασιακών, ασφαλιστικών και λοιπών αιτημάτων των μελών του.

13) Οι Βουλευτές Λαρίσης κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ, Τρικάλων κ. ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ και Μαγνησίας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Λάρισας, ζητεί την κάλυψη των κενών ιατρικών και νοσηλευτικών θέσεων στο παράρτημα του Ι.Κ.Α. Λάρισας.

14) Οι Βουλευτές Λέσβου κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ, Α' Αθηνών κ. ΓΑΡΥΦΑΛΛΙΑ (ΛΙΑΝΑ) ΚΑΝΕΛΛΗ και η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Β' Πειραιώς κ. ΒΑΡΒΑΡΑ (ΒΕΡΑ) ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση της Σάμου, διαμαρτύρεται για την ίδρυση πυρηνικού εργοστασίου στο Ακκουγιού της Τουρκίας,

15) Οι Βουλευτές Α' Θεσσαλονίκης κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ, και κ. ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Συνταξιούχων Τ.Ε.Β.Ε.-Ο.Α.Ε.Ε. Νομού Θεσσαλονίκης, ζητεί να μην αναγνωριστεί η ανεξαρτησία του Κοσσυφοπέδιου κ.λπ..

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 4314/14.1.08 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννου Σκουλά δόθηκε με το υπ' αριθμ. 926.Β/4.2.08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της άνω σχετικής ερώτησης και όσον αφορά θέματα αρμοδιότητας του ΥΠΕΧΩΔΕ, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Σύμφωνα με το Ν. 3199/2003 η προστασία και διαχείριση κάθε λεκάνης απορροής ποταμού ασκείται από την Περιφέρεια, στα διοικητικά όρια της οποίας εκτείνεται (άρθρο 5 παρ. 1,3) και η Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων παρακολουθεί σε εθνικό επίπεδο την ποιότητα και ποσότητα των υδάτων σε συνεργασία με τις Διευθύνσεις Υδάτων των Περιφερειών (άρθρο 4 παρ. 1 στ).

Η Ελλάδα ενσωμάτωσε την Οδηγία 91/271/ΕΟΚ στην εθνική νομοθεσία με την Κ.Υ.Α 5673/40011997 (Φ.Ε.Κ. 1928/14-3-1997) "Μέτρα και Όροι για την επεξεργασία των Αστικών Λυμάτων". Σύμφωνα με τα κριτήρια της Οδηγίας 91/271/ΕΟΚ οι αποδέκτες (ποτάμια, λίμνες, παράκτια νερά) της Ελλάδας κατατάσσονται σε ευαίσθητους και κανονικούς με κριτήριο την τροφική τους κατάσταση. Ανάλογα με το χαρακτηρισμό των αποδεκτών και σε συνδυασμό με τον εξυπηρετούμενο πληθυσμό, η Οδηγία καθορίζει το απαιτούμενο επίπεδο επεξεργασίας των εγκαταστάσεων, που είναι δευτεροβάθμια επεξεργασία ή πρόσθετη της δευτεροβάθμιας.

Με την Κ.Υ.Α 19661/1982/1999 (Φ.Ε.Κ. 1811Β/29-9-1999) έγινε ο καθορισμός 34 ευαίσθητων αποδεκτών (λίμνες, ποτάμια, εκβολές ποταμών και παράκτια ύδατα). Μετά από αξιολόγηση των πρόσφατων τεχνικών και επιστημονικών δεδομένων, ο κατάλογος των ευαίσθητων περιοχών επικαιροποιήθηκε και συμπληρώθηκε με την προσθήκη δυο ακόμα περιοχών στον Σαρωνικό και Θερμαϊκό κόλπο (Κ.Υ.Α 48392/939/3-2-2002 Φ.Ε.Κ. 405Β/3-4-2002).

Σε ό,τι αφορά οικισμούς Α, Β και Γ προτεραιότητας που έχουν υποχρέωση συμμόρφωσης με την Οδηγία 91/271/ΕΟΚ,

σας γνωρίζουμε ότι σύμφωνα με τα μέχρι τώρα διαθέσιμα στοιχεία της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων/ ΥΠΕΧΩΔΕ 87 Εγκαταστάσεις Επεξεργασίας Λυμάτων διαθέτουν τα λύματα τους σε επιφανειακούς αποδέκτες (ποτάμια - χείμαρροι) και διακρίνονται στις εξής κατηγορίες:

· 25 ΕΕΛ για οικισμούς με πάνω από 15000 Μονάδες Ισοδύναμου Πληθυσμού (ΜΙΠ) που διαθέτουν τα επεξεργασμένα λύματα σε κανονικούς αποδέκτες

· 14 ΕΕΛ για οικισμούς με πάνω από 10000 Μονάδες Ισοδύναμου Πληθυσμού (ΜΙΠ) που διαθέτουν τα επεξεργασμένα λύματα σε ευαίσθητους αποδέκτες

· 48 ΕΕΛ για οικισμούς από 2000 - 15000 Μονάδες Ισοδύναμου Πληθυσμού (ΜΙΠ) που διαθέτουν τα επεξεργασμένα λύματα σε κανονικούς αποδέκτες και από 2000 - 10000 ΜΙΠ που διαθέτουν τα επεξεργασμένα λύματα σε ευαίσθητους αποδέκτες.

Το ΥΠΕΧΩΔΕ σε εφαρμογή του άρθρου 7 της Οδηγίας 76/464/ΕΟΚ, συνέταξε και θεσμοθέτησε Γενικό Εθνικό Πρόγραμμα που αφορά όλη τη χώρα για την μείωση των επικίνδυνων ουσιών στα νερά (ΚΥΑ 50388/2704/Ε103 "τροποποίηση και συμπλήρωση της ΠΥΣ 2/1.2.01 ..." (ΦΕΚ 1866/12.12.03). Βάσει αυτού του Προγράμματος:

Α) Ορίσθηκαν εξειδικευμένα όρια ποιότητας αποδεκτών καθώς και όρια εκπομπής των ουσιών του Καταλόγου ΙΙ της 76/464/ΕΟΚ Οδηγίας (ΚΥΑ 4859/726 " μέτρα και περιορισμοί για την προστασία του υδατικού περιβάλλοντος και ειδικότερα καθορισμός οριακών τιμών ορισμένων επικίνδυνων ουσιών που υπάγονται στον Κατάλογο ΙΙ της Οδηγίας 76/464/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 4ης Μαΐου 1976» ΦΕΚ 253/Β/9.3.01)

Β) Συντάχθηκαν και θεσμοθετήθηκαν εξειδικευμένα Ειδικά Προγράμματα για ορισμένους υδάτινους αποδέκτες που παρουσίαζαν ιδιαίτερη περιβαλλοντική ευαισθησία (Παγασητικός Κόλπος ΚΥΑ 15784/1864 ΦΕΚ819/Β/27.6.01. Λίμνη Βεγορίτιδα ΚΥΑ 15782/1849 ΦΕΚ 797/Β/25.6.01, λίμνη Κορώνεια ΚΥΑ 35308/1838 ΦΕΚ 1416 Β /12.10.05).

Ο Υφυπουργός
ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΛ. ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ»

2. Στην με αριθμό 2139/20.11.07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννου Σκουλά δόθηκε με το υπ' αριθμ. Α.Π.Φ.21/143/ΑΣ3437δς/14.12.07 έγγραφο από την Υπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Το Υπουργείο Εξωτερικών, συνεπικουρώντας το καθ' ύλην αρμόδιο Υπουργείο Τουριστικής Ανάπτυξης, δραστηριοποιείται ενεργά για την ενδυνάμωση της ροής τουριστών τόσο προς τις ηπειρωτικές περιοχές όσο και τα μεγάλα νησιωτικά συμπλέγματα της χώρας, περιλαμβανομένης της Κρήτης. Οι δράσεις και οι πρωτοβουλίες του Υπουργείου Εξωτερικών προσδιορίζονται σαφώς από τις συμβατικές υποχρεώσεις και νομικές δεσμεύσεις που η χώρα μας έχει αναλάβει στο πλαίσιο της Συνθήκης Σένγκεν.

Η Συνθήκη αυτή καταργεί τα σύνορα μεταξύ των κρατών-μελών, διευκολύνοντας κατά τον τρόπο αυτό την ελεύθερη διακίνηση τουριστών στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παράλληλα, θεσπίζει ένα αυστηρό και κοινό για όλες τις χώρες-μέλη καθεστώς ελέγχου για την είσοδο πολιτών τρίτων χωρών, προκειμένου να προστατευθεί αποτελεσματικά ο Ευρωπαϊκός Χώρος Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης έναντι σοβαρών απειλών, όπως το οργανωμένο έγκλημα, η λαθρομετανάστευση, η τρομοκρατία, η διακίνηση ναρκωτικών, η εμπορία ανθρώπων κλπ. Η Ελλάδα, ως πλήρες κράτος-μέλος της Συνθήκης Σένγκεν, έχει υποχρέωση ορθής εφαρμογής των σχετικών ελέγχων.

Το Υπουργείο Εξωτερικών, αναγνωρίζοντας τη μεγάλη σημασία του τουριστικού τομέα για την ελληνική οικονομία και πάντοτε εντός του πλαισίου των συμβατικών υποχρεώσεων της χώρας, έχει αναλάβει σειρά δράσεων και πρωτοβουλιών, περιλαμβανομένων οδηγιών προς τις οικείες Προξενικές Αρχές, ούτως ώστε να απλουστευθούν και να επιταχυνθούν στο μέγιστο δυνατό οι διαδικασίες χορήγησης θεωρήσεων.

Συγκεκριμένα στο πλαίσιο μιας συγκροτημένης πολιτικής

θεωρήσεων εφαρμόζονται πλέον τα εξής :

α) Έκδοση των θεωρήσεων εντός, το πολύ, 72 ωρών. Ο χρόνος αυτός είναι από τους πλέον ανταγωνιστικούς μεταξύ των εταίρων μας και είναι απαραίτητος, προκειμένου να διενεργείται ο ενδελεχής προβλεπόμενος έλεγχος των υποβληθέντων δικαιολογητικών.

β) Χρήση της δυνατότητας εξαίρεσης από την υποχρέωση αυτοπρόσωπης παρουσίας των αιτούντων, όταν πρόκειται περί ταξιδιωτών καλής πίστης ή όταν μεσολαβούν εγκεκριμένα ταξιδιωτικά πρακτορεία.

γ) Χρήση της δυνατότητας χορήγησης θεωρήσεων μακράς διάρκειας και πολλαπλών εισόδων σε καλής πίστης ταξιδιώτες (επιχειρηματίες, άτομα εγνωσμένου οικονομικού και κοινωνικού κύρους, πανεπιστημιακούς, ερευνητές, κτλ.), οι οποίοι πληρούν, βεβαίως, τις απαιτούμενες προϋποθέσεις. Με τα μέτρα αυτά έχουμε ήδη επιτύχει:

-Την ταχύτερη εξυπηρέτηση των αιτούντων θεωρήσεων.

-Τη δραστική μείωση του συχνότατου, κατά το παρελθόν, φαινομένου του συνωστισμού έξω από τα Προξενία μας.

Πρωτοβλήθηκαν, επίσης, νέα μέτρα όπως:

-Η καθιέρωση τακτικών επαφών των επικεφαλής των προξενικών αρχών με φορείς της προξενικής τους περιφέρειας, για την προβολή της Ελλάδας ως τουριστικού προορισμού, καθώς και την παροχή διευκρινίσεων σχετικά με την έκδοση θεωρήσεων.

-Η θεσμοθέτηση δύο τουλάχιστον κατ' έτος προξενικών συσκέψεων, υπό τη αιγίδα της οικείας Πρεσβείας για θέματα πολιτικής θεωρήσεων, με σκοπό το συντονισμό δράσης, την ανταλλαγή εμπειριών, την επίλυση δυσχερειών και προβλημάτων, επιδιώκοντας πάντα την επιτάχυνση και απλούστευση των διαδικασιών χορήγησης θεωρήσεων.

Επιπροσθέτως, λαμβάνουμε μέτρα - πρωτοβουλίες για:

Τη βελτίωση της κτιριακής και τεχνολογικής υποδομής των Προξενίων μας.

Την ενίσχυση των Προξενικών Αρχών σε περιόδους αιχμής με αποσπάσεις υπαλλήλων.

Την επιμόρφωση των υπαλλήλων μας που τοποθετούνται στις Αρχές του Εξωτερικού σε θέματα Σένγκεν και πολιτικής θεωρήσεων.

Με βάση τα ανωτέρω, για ό,τι αφορά σε θέματα προξενικής πολιτικής και των σχετικών διαδικασιών υλοποίησής της, δεν νοείται σύγκριση της Ελλάδας με άλλες χώρες που δεν εφαρμόζουν ακόμα τη Συμφωνία Σένγκεν όπως είναι η Κύπρος, ή δεν την εφαρμόζουν καθόλου όπως είναι η Τουρκία.

Οι Βαλτικές χώρες (Λετονία, Εσθονία, Λιθουανία) είναι πλήρη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συνεπώς δεν απαιτείται θεώρηση εισόδου για τους πολίτες τους προκειμένου να ταξιδέψουν στην Ελλάδα.

Για χώρες της Άπω Ανατολής οι πολίτες των οποίων εκδηλώνουν τουριστικό ενδιαφέρον για την Ελλάδα (Ιαπωνία, Ν. Κορέα, Σιγκαπούρη, Μαλαισία) επίσης δεν απαιτείται θεώρηση.

Σε σχέση με τη Ρωσία, απόδειξη της ιδιαίτερης σημασίας που αποδίδει τόσο η Ελλάδα όσο και τα λοιπά κράτη μέλη της Συμφωνίας Σένγκεν στην διευκόλυνση της προσέλευσης των Ρώσων πολιτών στον ευρύτερο Ευρωπαϊκό χώρο αποτελεί οπωσδήποτε η θέση σε ισχύ από 1.6.2007 της Συμφωνίας Διευκόλυνσης θεωρήσεων που υπέγραψε η Ε.Ε με τη Ρωσία.

Η Συμφωνία αυτή προβλέπει απλουστευμένη διαδικασία υποβολής αιτήσεων για τη χορήγηση θεώρησης, με σημαντική αριθμητική μείωση των απαιτούμενων δικαιολογητικών καθώς και μειωμένο διοικητικό τέλος που αντιστοιχεί στο ποσό των 35 ευρώ (έναντι 60 ευρώ που ισχύει για τις λοιπές τρίτες χώρες).

Προβλέπεται, παράλληλα, η χορήγηση της θεώρησης ατελώς σε αρκετές κατηγορίες αιτούντων όπως οι αθλητές, οι σπουδαστές κ.α..

Ειδικότερα για τη Ρωσία οι θεωρήσεις χορηγούνται εντός 48 ωρών από την υποβολή της αίτησης. Έχουμε επιτύχει οι προξενικές μας Αρχές να χορηγούν θεωρήσεις σε χρόνους καλύτερους από τις βασικές ανταγωνίστριες τουριστικά χώρες Σένγκεν, όπως η Ιταλία, η Ισπανία και η Πορτογαλία.

Το Γενικό Προξενείο Μόσχας συνεργάζεται σταθερά και

χωρίς προβλήματα με πάνω από 100 ταξιδιωτικά πρακτορεία, τα οποία συγκεντρώνουν και καταθέτουν ομαδικά αιτήσεις για τουριστικές θεωρήσεις και τα οποία εξυπηρετούνται αυθημερόν χωρίς περαιτέρω αναμονή. Το 2006 χορηγήθηκαν πάνω από 150.000 τουριστικές θεωρήσεις και το ποσοστό απόρριψης δεν ξεπέρασε το 2,7% του συνόλου των αιτήσεων. Μέχρι και τον Οκτώβριο του 2007 χορηγήθηκαν πάνω από 180.000 τουριστικές θεωρήσεις με ποσοστό απόρριψης 1,5%, γεγονός που, επίσης, φανερώσει αύξηση στην χορήγηση θεωρήσεων σε σχέση με τα προηγούμενα έτη.

Το Γενικό Προξενείο Αγίας Πετρούπολης χορήγησε το έτος 2006 πάνω από 24.000 τουριστικές θεωρήσεις. Η αύξηση της θεωρήσεων σε σχέση με τα δύο προηγούμενα έτη ανέρχεται στο ποσοστό του 50% γεγονός που φανερώσει σταθερή αύξηση του τουριστικού ρεύματος προς την Ελλάδα και αντικρούει τους όποιους περί του αντιθέτου ισχυρισμούς.

Η Ρωσία αποτελεί χώρα με αποδεδειγμένη δυναμική αγορά για τον Ελληνικό τουρισμό. Η σημασία που αποδίδει το Υπουργείο Εξωτερικών στο γεγονός αυτό φαίνεται με συγκεκριμένα μέτρα και δράσεις που αποσκοπούν στη βελτίωση της λειτουργίας της αποτελεσματικότητας των εκεί Προξενικών μας Αρχών και στην ενίσχυση της εν γένει εικόνας της Προξενικής μας παρουσίας.

Στο πλαίσιο της σημασίας που αποδίδεται στην αγορά της Ρωσίας, οι εκεί προξενικές μας αρχές ενισχύονται κατά τη θερινή/τουριστική περίοδο με επιπλέον υπαλλήλους προκειμένου να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά η αυξημένη ζήτηση για τουριστικές θεωρήσεις. Σε σχέση με άλλες χώρες της Α. Ευρώπης αναφέρουμε ότι το Προξενείο μας στο Κίεβο της Ουκρανίας χορήγησε το 2006 πάνω από 14.000 τουριστικές θεωρήσεις με ποσοστό απόρριψης 7%. Μέχρι και τον Οκτώβριο του 2007 χορηγήθηκαν πάνω από 13.500 θεωρήσεις με ποσοστό απόρριψης 8,5%.

Από τα προαναφερθέντα καθίσταται σαφές ότι δεν καθυστερούν πλέον οι διαδικασίες για την έκδοση θεωρήσεων. Αντίθετα καταβάλλεται ιδιαίτερη προσπάθεια για την αντιμετώπιση των μακροχρόνιων διαρθρωτικών αδυναμιών του Τουρισμού μας αλλά και την ταυτόχρονη αξιοποίηση των νέων προκλήσεων και ευκαιριών που δημιουργούνται.

Το Υπουργείο Εξωτερικών, συνεπικουρώντας το αρμόδιο Υπουργείο Τουριστικής Ανάπτυξης καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια αξιοποίησης των δυνατοτήτων που το Εκτεταμένο Σένγκεν παρέχει και εξετάζει διαρκώς περαιτέρω δράσεις και πρωτοβουλίες της ενίσχυσης της ροής των επισκεπτών στην Ελλάδα.

Η Υπουργός
ΝΤΟΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ»

3. Στην με αριθμό 1624/7-11-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Φώτη Κουβέλη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 84/27-11-07 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της παραπάνω ερώτησης παρακαλώ να ενημερώσετε τον αξιότιμο κύριο συνάδελφο για τα εξής:

Στις 19 Οκτωβρίου 2006 συνήφθη προσωρινή συμφωνία μεταξύ ΕΕ και ΗΠΑ σχετικά με τη διαβίβαση στοιχείων επιβατών PNR (Passenger Name Record), η διάρκεια της οποίας έληγε στις 31 Ιουλίου 2007.

Το Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων και Εξωτερικών Σχέσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενέκρινε στις 23 Ιουλίου 2007 απόφαση για υπογραφή της νέας συμφωνίας. Η συμφωνία υπεγράφη στις 26 Ιουλίου 2007 στην Ουάσινγκτον. Για να τεθεί επίσημα σε ισχύ η συμφωνία απαιτείται κύρωση από τα εθνικά κοινοβούλια. Μέχρι την ολοκλήρωση των διαδικασιών κύρωσης η συμφωνία εφαρμόζεται προσωρινά από την ημερομηνία υπογραφής της. Επισημαίνεται ότι πρόκειται για διεθνή συμφωνία μεταξύ ΕΕ και ΗΠΑ, η οποία είναι δεσμευτική για τα κράτη μέλη. Τυχόν άρνηση εφαρμογής της θα συνεπαγόταν τη δυνατότητα μονομερούς προσδιορισμού εκ μέρους των ΗΠΑ των προϋποθέσεων εισόδου στην επικράτειά τους.

Αναμφίβολα το περιεχόμενο του σχετικού ψηφίσματος του

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου προβληματίζει την Ελληνική Κυβέρνηση. Όμως, η Κυβέρνηση με τη σύμφωνη γνώμη των συντεταγμένων οργάνων και της Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων και με δεδομένη την ιδιαίτερη δημοκρατική ευαισθησία που επιδεικνύει στον τομέα των προσωπικών δεδομένων, θα διασφαλίσει ότι δεν θα υπάρξει καμία έκπτωση στο ήδη κατοχυρωμένο πλαίσιο προστασίας των προσωπικών δεδομένων των πολιτών.

Δεδομένου ότι είναι πολύ πρόσφατη η υπογραφή της εν λόγω συμφωνίας, η Κυβέρνηση δεν έχει προγραμματίσει να φέρει το θέμα στο Κοινοβούλιο λαμβάνοντας υπόψη ότι προηγείται και εκκρεμεί σειρά νομοθετημάτων.

Επισημαίνεται ότι οι Η.Π.Α. έχουν τη δυνατότητα να επιβάλουν όσα δεδομένα κρίνουν απαραίτητα, βάσει της εθνικής τους νομοθεσίας (προϋποθέσεις εισόδου στην επικράτεια των Η.Π.Α.).

Ωστόσο, σε επίπεδο πρακτικής εφαρμογής της συμφωνίας, η ΕΕ αναζητά το σημείο ισορροπίας μεταξύ ασφάλειας και Θεμελιωδών Δικαιωμάτων με έμφαση στην προστασία των προσωπικών δεδομένων, όπως αυτή κατοχυρώνεται στο άρθρο 8 του Ευρωπαϊκού Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

Ο Υπουργός ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ»

4. Στην με αριθμό 916/19-10-07 ερώτηση της Βουλευτού κ. Χρυσής Αράπογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 48985/ΕΥΔ και ΠΤΣ 2536/29-11-07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του ανωτέρω σχετικού, και σε ό,τι αφορά τις αρμοδιότητές μας, σας γνωστοποιούμε τα εξής:

Με την C (2003) 5153/16-12-2003 απόφαση της Επιτροπής, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την απόφαση E(2006)4770/03-10-2006, εγκρίθηκε η συγχρηματοδότηση από το Ταμείο Συνοχής του έργου «Προστασία και αναβάθμιση περιστασιακού δάσους Θεσσαλονίκης (Σείχ -Σου)», προϋπολογισμού 12.104.066 ευρώ και Κοινοτικής συνδρομής 9.078.042 ευρώ με ημερομηνία ολοκλήρωσης την 31-12-2008. Το έργο περιλαμβάνει έργα ορεινής υδρονομίας, έργα αντιπλημμυρικής προστασίας στο Ελαιόρεμα, σχεδιασμό και ανάπτυξη συστήματος πυροπροστασίας με χρήση GIS, τεχνικά έργα δασικού αντιπυρικού οδικού δικτύου, εγκατάσταση τηλεματικού δικτύου, αναβάθμιση και συμπλήρωση του συστήματος υδροδότησης, έργα δασοκομικών χειρισμών αντιπυρικής προστασίας, δράσεις περιβαλλοντικής διαχείρισης, έργα συμπλήρωσης και βελτίωσης της βλάστησης, έργα ερμηνείας περιβάλλοντος, ενέργειες ευαισθητοποίησης, ενημέρωσης και ενίσχυσης εθελοντισμού.

Σχετικά με την πορεία υλοποίησης του έργου έχουν ολοκληρωθεί οι μελέτες που αφορούν τη βελτίωση και κατασκευή τεχνικών έργων στο δασικό αντιπυρικό οδικό δίκτυο, τη συμπλήρωση και βελτίωση της βλάστησης και τα έργα ερμηνείας περιβάλλοντος. Έχει επίσης ολοκληρωθεί η κατασκευή των έργων δασοκομικών χειρισμών αντιπυρικής προστασίας. Έχουν συμβασιοποιηθεί και υλοποιούνται οι δράσεις περιβαλλοντικής διαχείρισης, τα έργα αναβάθμισης και συμπλήρωσης του συστήματος υδροδότησης, τα έργα ορεινής υδρονομίας, τα έργα συμπλήρωσης και βελτίωσης της βλάστησης καθώς και οι ενέργειες ευαισθητοποίησης, ενημέρωσης και ενίσχυσης του εθελοντισμού.

Βρίσκονται στη διαδικασία δημοπράτησης ή πρόκειται να δημοπρατηθούν άμεσα η μελέτη για το σχεδιασμό και ανάπτυξη συστήματος πυροπροστασίας με χρήση GIS, η εγκατάσταση τηλεματικού δικτύου, τα έργα ερμηνείας περιβάλλοντος και τα έργα βελτίωσης και κατασκευής τεχνικών έργων στο δασικό αντιπυρικό δίκτυο.

Σημειώνεται ότι το πλήθος των ενστάσεων και προσφυγών στο Συμβούλιο της Επικρατείας και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή οδήγησαν στην ακύρωση διαγωνισμών και επαναδημοπράτηση κάποιων υποέργων με συνέπεια να υπάρχει καθυστέρηση στην πορεία υλοποίησης του έργου.

Στο πλαίσιο σχεδίου δράσης για την επιτάχυνση των έργων

Ταμείου Συνοχής έχει πραγματοποιηθεί σειρά τεχνικών συναντήσεων προκειμένου να ληφθούν μέτρα για την έγκαιρη υλοποίηση του σημαντικού αυτού έργου στους χρόνους και με τους όρους του Ταμείου Συνοχής.

Ο Υφυπουργός ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ»

5. Στην με αριθμό 1477/2-11-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Χρήστου Χάιδου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 141515/28-11-07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 1477/2-11-2007 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Χ. Χάιδο σχετικά με τις συχνές επανεξετάσεις των ατόμων με μη αναστρέψιμες αναπηρίες, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το φαινόμενο αυτό δεν αποτελεί μια ακόμα στείρα εκδοχή αδικαιολόγητων γραφειοκρατικών εμμονών, αλλά είναι πράξη βαθύτατα προσβλητική και μειωτική της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας. Για το σκοπό αυτό και σε ότι αφορά τις υπηρεσίες του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και τον Οργανισμό Περιθαλψής Ασφαλισμένων του Δημοσίου (ΟΠΑΔ), εφεξής δεν θα απαιτείται να επαναξιολογούνται από τις αρμόδιες επιτροπές όσοι κρίνονται -όπως σε περιπτώσεις ακρωτηριασμών για παράδειγμα- ως μόνιμα ανάπηροι.

Η ρύθμιση αυτή στόχος και επιθυμία είναι να εφαρμοστεί σε όλες τις περιπτώσεις των αναπήρων συνανθρώπων μας, ανεξάρτητα από τον ασφαλιστικό φορέα στον οποίο ανήκουν. Για το λόγο αυτό και δεν υιοθετήθηκε μέχρι σήμερα μεμονωμένα, καθώς έχει καταρτιστεί εδώ και καιρό σχέδιο νόμου, που προβλέπει τη χορήγηση κάρτας αναπηρίας, με βάση τα κριτήρια λειτουργικότητας που έχουν θεσπιστεί από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας.

Σύμφωνα με τις προβλέψεις του νομοσχεδίου αυτού, σε περιπτώσεις μόνιμης αναπηρίας δεν απαιτείται οποιαδήποτε περαιτέρω αξιολόγηση του αναπήρου και του χορηγείται κάρτα αναπηρίας ισόβιας διάρκειας. Το σύστημα αυτό, - χορήγησης κάρτας αναπηρίας, επιδιώχθηκε και προβλέφθηκε μέσα από τις διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου να είναι ενιαίο για το σύνολο των Ταμείων και των ασφαλισμένων. Το νομοσχέδιο αυτό έχει σταλεί στο Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και αναμένουμε τις όποιες παρατηρήσεις και προτάσεις τυχόν υπάρξουν.

Μέχρι τότε ωστόσο το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και οι υπηρεσίες του θα δώσουν άμεσα τέλος σε πρακτικές και συμπεριφορές που έρχονται σε ευθεία αντίθεση τόσο με τις επιλογές του συντακτικού νομοθέτη, αλλά και με τα θεμελιώδη ακόμη ανθρώπινα δικαιώματα και αξίες του πολιτισμού μας και της κοινωνίας μας.

Ο Υφυπουργός Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ»

6. Στην με αριθμό 2168/20-11-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Σπυρίδωνα -Αδωνι Γεωργιάδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 814B/23-01-2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του ανωτέρω σχετικού, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η πλέον δόκιμη τεχνολογία για την περιβαλλοντικά ορθή διαχείριση των αποβλήτων που προέρχονται από τα νοσοκομεία, με εξαίρεση τα ραδιενεργά απόβλητα, είναι η αποτέφρωση. Στην χώρα μας έχει κατασκευαστεί και λειτουργεί μονάδα αποτέφρωσης νοσοκομειακών αποβλήτων στα Άνω Λιόσια Αττικής. Αρμόδιος για την εύρυθμη λειτουργία της μονάδας και την εφαρμογή των ισχυόντων περιβαλλοντικών όρων είναι ο φορέας διαχείρισης της (ΕΣΔΚΝΑ).

Οι μονάδες αποστείρωσης αποβλήτων που χρησιμοποιούνται θα πρέπει να εφαρμόζουν τα πρότυπα ΕΛΟΤ που αναφέρονται στην ΚΥΑ ΗΠ 37591/2031/2003 (ΦΕΚ 1419 Β). Επιπλέον για τις υγειονομικές μονάδες που βάσει των εσωτερικών κανονισμών

διαχείρισης αναφέρουν ως μέθοδο διαχείρισης των μολυσματικών αποβλήτων που παράγουν την αποστείρωση, τα μέτρα και οι όροι εκτέλεσης της εργασίας αυτής θα πρέπει να προβλέπονται από την αντίστοιχη απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων της υγειονομικής μονάδας.

Στο πλαίσιο συνεργασίας με άλλα ελεγκτικά σώματα, με θέμα τη Διαχείριση των Νοσοκομειακών Αποβλήτων, πραγματοποιήθηκε δειγματοληπτικός έλεγχος σε νοσοκομεία, ιδιωτικές κλινικές, πολυιατρεία και διαγνωστικά κέντρα, από μικτό κλιμάκιο Ειδική Υπηρεσία Επιθεωρητών Περιβάλλοντος (ΕΥΕΠ) και Σώμα Επιθεωρητών ελεγκτών Υπηρεσιών Υγείας Πρόνοιας (ΣΕΥΥΠ) για να διαπιστωθεί η τήρηση της νομοθεσίας και συντάχθηκε έκθεση με σχετικές προτάσεις.

Για τον έλεγχο τήρησης των περιβαλλοντικών όρων και της περιβαλλοντικής νομοθεσίας, κλιμάκιο της ΕΥΕΠ διενήργησαν αυτοψίες στον Ενιαίο Σύνδεσμο Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Αττικής για τις εγκαταστάσεις του Αποτεφρωτήρα Νοσοκομειακών Αποβλήτων στα Άνω Λιόσια, στην «ΠΕΡΣΕΥΣ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΜΕΡΙΜΝΑ Α.Ε.» για το θεραπευτήριο METROPOLITAN στο Ν. Φάληρο και στο Γενικό Νοσοκομείο «Ασκληπιείο Βούλας» και έχουν γίνει εισηγήσεις για την επιβολή κυρώσεων για διαπιστωθείσες παραβάσεις της περιβαλλοντικής νομοθεσίας. Επιπλέον, το 2007, στο πλαίσιο υλοποίησης εγκεκριμένου προγράμματος (Ε.Π. «ΠΟΛΙΤΕΙΑ»), διενεργήθηκε επιθεώρηση από μικτό κλιμάκιο ελέγχου με τη συμμετοχή της ΕΥΕΠ, στο «ΘΡΙΑΣΙΟ Γ.Ν. ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ».

Σημειώνεται ότι σύμφωνα με το άρθρο 9 του Ν.2947/01, αρμοδιότητα της ΕΥΕΠ είναι ο έλεγχος και η παρακολούθηση της εφαρμογής των περιβαλλοντικών όρων και της περιβαλλοντικής Νομοθεσίας. Τούτο δε ισχύει ανεξάρτητα από την τυχόν αρμοδιότητα άλλης αρχής να προβαίνει σε ανάλογο έλεγχο, όπως εν προκειμένω οι αρχές αδειοδότησης του ΥΠΕΧΩΔΕ, των οικείων Περιφερειών και Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, καθώς και οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

Ο Υφυπουργός
ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΛ. ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ»

7. Στην με αριθμό 3289/13-12-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-13/7-1-08 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 3289/13-12-2007 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Μανόλης Σοφ. Στρατάκης, σας πληροφορούμε τα παρακάτω:

1. Το ΥΠ.Μ.Ε. υλοποίησε το ερευνητικό πρόγραμμα με θέμα: «Ένταξη του ποδηλάτου στις ελληνικές πόλεις και χάραξη πολιτικής για το μηχανοκίνητο δίκυκλο» Το οποίο ανατέθηκε στο Τμήμα Αγρονόμων και Τοπογράφων Μηχανικών του Ε.Μ.Π. Συγκεκριμένα, με την απόφαση υπ' αριθμ. 33523/7564/10-6-2002 του Υπ.Μ.Ε. εγκρίθηκε η ένταξη στο Εθνικό Πρόγραμμα Οδικής Ασφάλειας (Δράση Β.4) της υλοποίησης του έργου: «Ένταξη του ποδηλάτου στις ελληνικές πόλεις», με αντικείμενο την υλοποίηση παρεμβάσεων για την ασφαλή κυκλοφορία ποδηλάτων και την κατασκευή ποδηλατοδρόμων (σήμανση οδικού δικτύου, ειδική διαγράμμιση, θέσεις στάθμευσης, επεμβάσεις στο οδικό δίκτυο (διαπλατύνσεις οδών και πεζοδρομίων κλπ)).

Στο πλαίσιο του έργου αυτού εκπονήθηκαν μελέτες προκαταρκτικού χαρακτήρα για το δίκτυο λωρίδων ποδηλάτου και τη σήμανση, σε 17 ελληνικές πόλεις (Ρόδο, Κω, Κέρκυρα, Βόλο, Καρδίτσα, Λάρισα, Μεσολόγγι, Δ. Αθηναίων, Ν. Ψυχικό, Παλαιό Ψυχικό, Δυτική Αθήνα (Α.Σ.Δ.Α.), Ηράκλειο Κρήτης, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Αμαλιάδα, Τρίπολη και Λαμία). Το πρόγραμμα ολοκληρώθηκε στα τέλη του 2003, οπότε και δόθηκαν προμελέτες στους δήμους με συγκεκριμένες λύσεις εφαρμογής για την κατασκευή δικτύου ποδηλάτου και εγκρίθηκαν από τα δημοτικά τους συμβούλια.

Η χρηματοδότηση του έργου έγινε από τις πιστώσεις του ειδικού λογαριασμού του ν.δ. 638/70 του Υπ.Μ.Ε. Πόροι του

έργου μπορεί επίσης να είναι κάθε είδους εθνικές ή κοινοτικές εισφορές, πιστώσεις του κρατικού προϋπολογισμού, χορηγίες, ως και η συγχρηματοδότηση από άλλους δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς.

Στη συνέχεια εκδόθηκαν 3 υπουργικές αποφάσεις, με τις οποίες εγκρίθηκε η κατασκευή ποδηλατοδρόμων στους Δήμους Καρδίτσας, Λάρισας, Μεσολογίου, Ν. Ψυχικού, Θεσσαλονίκης, Ηρακλείου Κρήτης, Πατρέων, Αθηναίων και Βόλου. Με τις παραπάνω αποφάσεις οι Δήμοι εκλήθησαν να υπογράψουν τη σχετική σύμβαση αναλαμβάνοντας την υποχρέωση εκπόνησης οριστικής μελέτης και μελέτης εφαρμογής, που περιελάμβανε κατάλογό συγκεκριμένων παρεμβάσεων που υποχρεούται ο κάθε Δήμος να υλοποιήσει με συγκεκριμένη χρηματοδότηση από το Υπ.Μ.Ε.

Επίσης, πληροφορούμε ότι για λογαριασμό του Υπ.Μ.Ε., συντάχθηκε από το Ε.Μ.Π. ο «Οδηγός Μελετών για το Ποδήλατο», ο οποίος διατίθεται στις τοπικές αυτοδιοικήσεις και τους μελετητές, και αποτελεί το πρώτο εγχειρίδιο με συγκεκριμένες οδηγίες για το πώς πρέπει να σχεδιάζεται η υποδομή δικτύου ποδηλάτου κάτω από τις συνθήκες που επικρατούν στις ελληνικές πόλεις.

2. Στην παρούσα φάση, το Υπ.Μ.Ε. προγραμματίζει τη χρηματοδότηση και κατασκευή τριών ακόμα ποδηλατοδρόμων (δύο στην περιοχή του Δήμου Αθηναίων και ενός στο Δήμο Χαλανδρίου) με επίβλεψη της πορείας του έργου από το ίδιο το Υπουργείο, έργα που θα χρησιμεύσουν ως πιλότοι για την εφαρμογή του μέτρου και σε άλλες πόλεις της χώρας.

3. Όλες οι ρυθμίσεις που αφορούν τη μεταφορά επιβατών στο Λεκανοπέδιο της Αττικής (σχεδιασμός, προγραμματισμός, οργάνωση, συντονισμός, έλεγχος και παροχή του συγκοινωνιακού έργου όλων των μέσων, -επίγειων και υπόγειων) υπάγονται στην αρμοδιότητα του Επιτελικού Φορέα Ο.Α.Σ.Α. (ν. 2669/1998 - ΦΕΚ 283 Α') ο οποίος συμβάλλεται με τους Εκτελεστικούς Φορείς (ΕΦΣΕ), δηλ. ΕΘΕΛ, ΗΛΠΑΠ, ΗΣΑΠ, ΑΜΕΛ, ΤΡΑΜ, ΠΡΟΑΣΤΙΑΚΟΣ, καθώς και με κάθε φορέα που θα ιδρυθεί στο μέλλον.

Σχετικά στοιχεία παρέχονται με το αριθμ. 578/ΔΣ/24-12-2007 έγγραφο του ΟΑΣΑ, το οποίο σας διαβιβάζουμε.

Ανάλογες αρμοδιότητες για τις αστικές συγκοινωνίες στην περιοχή της Θεσσαλονίκης ασκούνται από το Σ.Α.Σ.Θ. που λειτουργεί στο πλαίσιο του ν. 2898/2001 ΦΕΚ Α' 71 και των οικονομικών συμφωνιών που διέπουν τη λειτουργία του ΟΑΣΘ.

Στην υπόλοιπη Χώρα, οι αστικές και υπεραστικές συγκοινωνίες διενεργούνται από τα ΚΤΕΛ και ΚΤΕΛ Α.Ε., η εποπτεία των οποίων ασκείται από τους οικείους Νομάρχες.

Ο Υπουργός
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

8. Στην με αριθμό 1284/30-10-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Οικονόμου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7017/4/7543/23-11-07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Β. Οικονόμου, σας γνωρίζουμε ότι το Υπουργείο μας θα προχωρήσει στη σταδιακή πλήρωση όλων των κενών οργανικών θέσεων του προσωπικού που έχουν παρουσιαστεί και αφέθηκαν να υπάρχουν ήδη προ του 2004, ώστε τα Σώματα Ασφαλείας να επιτελέσουν την αποστολή τους, όπως απαιτεί ο ρόλος τους. Οι αστυνομικές Υπηρεσίες, σήμερα, στελεχώνονται με το απαραίτητο προσωπικό, μέσα από τις δυνατότητες που παρέχει η δύναμη του Σώματος, με ορθολογική κατανομή αυτής, λαμβανομένου πάντα υπόψη και του ισχύοντος καθεστώτος μεταθέσεων του προσωπικού όπως καθορίζεται από τις κείμενες διατάξεις.

Στο πλαίσιο αυτό έχει στελεχωθεί και η Διεύθυνση Αστυνομίας Αερολιμένα Αθηνών με δύναμη, η οποία παρουσιάζει

έλλειμμα έναντι της οργανικής της, όπως συμβαίνει με τις περισσότερες αστυνομικές Υπηρεσίες. Ωστόσο καταβλήθηκε προσπάθεια και στα πλαίσια των υπηρεσιακών δυνατοτήτων η εν λόγω Υπηρεσία ενισχύθηκε, πρόσφατα, με σημαντικό αριθμό προσωπικού. Συγκεκριμένα τον παρελθόντα μήνα τοποθετήθηκαν σε αυτή 80 αστυφύλακες και 30 ειδικοί φρουροί, νεοεξελεθόντες των Σχολών και ήδη εξομαλύνεται η κατάσταση και ως προς τη χορήγηση των οφειλόμενων ημερησίων αναπαύσεων στο προσωπικό.

Σε ό,τι αφορά τους χώρους κράτησης της εν λόγω Διεύθυνσης, σας πληροφορούμε ότι διαθέτει χώρο κράτησης ποινικών κρατουμένων, χωρητικότητας 40 ατόμων (110 τ.μ.). Επίσης, διαθέτει χώρο 300 τ.μ. για την παραμονή των επαναπροωθούμενων ατόμων, κατ' εφαρμογή της συνθήκης Schengen. Μέρος του χώρου αυτού, όταν ο αριθμός των ποινικών κρατουμένων είναι πολύ μεγάλος, δύναται να χρησιμοποιείται και ως χώρος κράτησης αυτών, ενώ οι γυναίκες και τα παιδιά κρατούνται σε διαφορετικούς χώρους.

Στους προαναφερόμενους χώρους, σε όλως εξαιρετικές περιπτώσεις, όπως η απολύμανση του κτιρίου ή των εγκαταστάσεων κράτησης της Διεύθυνσης Αλλοδαπών Αττικής, φιλοξενείται μεγαλύτερος αριθμός ατόμων, όπως συνέβη κατά το πρώτο 10ήμερο του παρελθόντος μηνός.

Πέραν αυτών σας πληροφορούμε ότι, από τα μέσα του μηνός Σεπτεμβρίου τρέχοντος έτους, η παράνομη μεταναστευτική κίνηση έχει αυξηθεί και ο αριθμός των συλλαμβανομένων έχει φθάσει σε ασυνήθιστο ύψος, για το χώρο του αεροδρομίου και αυτό έχει ως συνέπεια την αναγκαστική μεταφορά τους στο χώρο της Διεύθυνσης Εγκληματολογικών Ερευνών. Το ζήτημα αυτό, απασχολεί τις αρμόδιες Υπηρεσίες μας και για την αντιμετώπισή του γίνονται οι αναγκαίες ενέργειες.

Αναφορικά με τα οχήματα μεταγωγής κρατουμένων της ανωτέρω Υπηρεσίας, σας πληροφορούμε ότι σε αυτήν έχουν χορηγηθεί 2 ειδικά λεωφορεία μεταγωγής 28 κρατουμένων (το ένα χορηγήθηκε στις αρχές του τρέχοντος μηνός) και 1 ειδικό λεωφορείο μεταγωγής 9 κρατουμένων. Στις περιπτώσεις που τα οχήματα αυτά δεν επαρκούν, λόγω αυξημένων αναγκών ή απαιτείται η πραγματοποίηση εκτάκτου δρομολογίου, η Υπηρεσία αυτή αιτείται τη διάθεση κατάλληλου προς τούτο οχήματος από τη Διεύθυνση Μεταγωγών-Δικαστηρίων Αττικής, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο σχετικό Κανονισμό. Περαιτέρω ενίσχυση της Υπηρεσίας με οχήματα θα γίνει στα πλαίσια της υλοποίησης των διαφόρων προγραμμάτων προμηθειών της Αστυνομίας, που βρίσκονται σε εξέλιξη.

Ο Υφυπουργός
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ»

9. Στην με αριθμό 825/17-10-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ90022/29947/1955/26-11-07 έγγραφο από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της σχετικής ερώτησης, η οποία κατατέθηκε στη Βουλή από τον βουλευτή κ. Μανώλη Στρατάκη και κοινοποιήθηκε στο Υπουργείο μας με το αριθ. 1106414/8017-11-2007 έγγραφο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, αναφορικά με το παραπάνω θέμα, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης διέπεται από την αρχή της κοινωνικής αλληλεγγύης, η οποία εξειδικεύεται με δέσμη νομοθετικών μέτρων που στοχεύουν στην άρση των κοινωνικών ανισοτήτων και τη διασφάλιση μέτρων για την αποτροπή του κοινωνικού αποκλεισμού.

Ειδικά για τις ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και τα άτομα με αναπηρία, έχουν γίνει σημαντικές παρεμβάσεις τα τελευταία χρόνια από την Πολιτεία, εκτός των άλλων και με τους νόμους 3232/2004 και 3518/2006.

Μεταξύ των μέτρων που έχουν ληφθεί για τους ασφαλισμένους και τα μέλη των οικογενειών τους που παρουσιάζουν σωματικές ή πνευματικές αναπηρίες, είναι:

α) Η επέκταση της δυνατότητας συνταξιοδότησης με δεκαπενταετή ασφάλιση, ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας και με ευνοϊκό

τρόπο υπολογισμού της σύνταξης, πέραν των τυφλών, των παραπληγικών - τετραπληγικών, των πασχόντων από μεσογειακή ή δρεπανοκυτταρική ή μικροδρεπανοκυτταρική αναιμία και των νεφροπαθών και στους:

- i. πάσχοντες από αιμορροφιλία τύπου Α ή Β,
- ii. μεταμοσχευμένους από συμπαγή όργανα (καρδιά, πνεύμονες, ήπαρ και πάγκρεας)
- iii. μεταμοσχευμένους από μυελό των οστών
- iv. ακρωτηριασμένους κατά τα δύο τουλάχιστον άκρα
- v. πάσχοντες από σκλήρυνση κατά πλάκας που επιφέρει παραπληγία - τετραπληγία.

β) Η θέσπιση ευνοϊκότερων προϋποθέσεων συνταξιοδότησης για τις μητέρες αναπήρων τέκνων με ποσοστό 67% και άνω, καθώς και τους συζύγους αναπήρων με ποσοστό αναπηρίας 80%.

γ) Η επέκταση του παραπληγικού επιδόματος και σε άλλες κατηγορίες αναπήρων, όπως οι πάσχοντες από μυασθένεια - μυοπάθεια, σκλήρυνση κατά πλάκας, οι έχοντες φωκομέλειες, οι ακρωτηριασμένοι κ.λπ..

δ) Η χορήγηση ολόκληρου του ποσού της σύνταξης του θανόντα γονέα στα ανάπηρα παιδιά που είναι ορφανά και από τους δύο γονείς και πάσχουν από νοητική υστέρηση ή αυτισμό ή βαριές αναπηρίες ή χρόνιες ψυχικές διαταραχές.

ε) Η χορήγηση του επιδόματος απολύτου αναπηρίας στους τυφλούς συνταξιούχους.

Το Υπουργείο μας, στο πλαίσιο της εκάστοτε ασκούμενης κοινωνικής πολιτικής, λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα που προκρίνει ως κοινωνικά δίκαια για την κατηγορία των ασφαλισμένων, αλλά και των μελών οικογενειών τους που παρουσιάζουν σωματικές ή πνευματικές αναπηρίες, υπό το πρίσμα των πραγματικών αναγκών των εν λόγω προσώπων, σε συνάρτηση βέβαια με τις γενικότερες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες που επικρατούν, αλλά και με το κόστος που αυτά επιφέρουν στους ασφαλιστικούς οργανισμούς.

Στην παρούσα, πάντως, φάση δεν είναι δυνατή η ανάληψη νομοθετικής πρωτοβουλίας για την αποσπασματική αντιμετώπιση θεμάτων, δεδομένου του διαλόγου που βρίσκεται σε εξέλιξη για την αναμόρφωση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

Ο Υπουργός
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ν. ΜΑΓΓΙΝΑΣ»

10. Στην με αριθμό 2774/3-12-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Λεωνίδα Γρηγοράκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Κ.4766/414/7-1-08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Κατόπιν σχετικής ερώτησης του Βουλευτού κ. Λεωνίδα Γρηγοράκου, η οποία αναφέρεται στο νέο καθεστώς χορήγησης πετρελαίου με μειωμένο Ε.Φ.Κ. για γεωργική χρήση, σας γνωρίζουμε ότι με τις διατάξεις του σχεδίου νόμου «Κατάργηση φόρου κληρονομιών και γονικών παροχών-απαλλαγή πρώτης κατοικίας-ενιαίο τέλος ακινήτων-αντιμετώπιση λαθρεμπορίου καυσίμων και λοιπές διατάξεις», το οποίο κατατέθηκε στην Βουλή την 13-12-2007, προβλέπεται, από 15-1-2008, η εξομείωση των συντελεστών Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης (Ε.Φ.Κ.) πετρελαίου θέρμανσης και κίνησης.

Επίσης με τις νέες ρυθμίσεις, οι οποίες προβλέπονται από τις σχετικές κοινοτικές διατάξεις (Οδηγία 2003/96/ΕΚ), ορίζεται για το πετρέλαιο κινήτρων το οποίο χρησιμοποιείται αποκλειστικά στη γεωργία, συντελεστής Ε.Φ.Κ. 21 ευρώ ανά χιλιόλιτρο. Συνεπώς, εξακολουθεί να ισχύει ο μειωμένος ελάχιστος συντελεστής για τη γεωργία, καθόσον οι αγρότες θα χρησιμοποιούν μεν πετρέλαιο κίνησης το οποίο θα έχει φορολογηθεί με τον υψηλό συντελεστή Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης, αλλά θα επιστρέφεται σε αυτούς το ποσό του Ε.Φ.Κ. που προκύπτει με βάση τη διαφορά μεταξύ του υψηλού και του ελάχιστου συντελεστή των 21 ευρώ το χιλιόλιτρο, με την καθιέρωση διαδικασίας επιστροφής, που θα καθορίζεται με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Με τις ως άνω ρυθμίσεις, ικανοποιείται σχετικό αίτημα των αγροτών, για χρησιμοποίηση πετρελαίου κινη-

τήρων στις γεωργικές χρήσεις, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται και η χρήση σε Αγροτικά Μηχανήματα Πολλαπλών Χρήσεων (Α.Μ.Π.Χ.).

Ο Υφυπουργός
ΑΝΤ. ΜΠΕΖΑΣ»

11. Στην με αριθμό 3360/17-12-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μιχάλη Τιμοσίδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1121776/3789/ΟΟΤΥ/Δ-2-1-08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στη με αρ. πρωτ.: 3360/17-12-2007 ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Μιχάλη Τιμοσίδη σχετικά με την αναπροσαρμογή των αντικειμενικών αξιών ακινήτων στους οικισμούς Ν. Περάμου και Ν. Ηρακλίσσας, του Δήμου Ελευθερών του Νομού Καβάλας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων και κατά το νόμο και κατά την έννοια που ο όρος «αντικειμενικός» προσδίδει, καταγράφει αντικειμενικά την υφιστάμενη κατάσταση της αγοράς των ακινήτων. Οι αντικειμενικές αξίες των ακινήτων διαμορφώνονται ανάλογα με τις ιδιομορφίες κάθε περιοχής και προσαρμόζονται στις συνθήκες που επικρατούν κάθε φορά στην αγορά των ακινήτων, την οποία ακολουθούν και δεν διαμορφώνουν.

Όσον αφορά τις αντικειμενικές αξίες των ακινήτων που βρίσκονται σε εντός σχεδίου περιοχές, επειδή αυτές ίσχυαν από 5/3/2001, αποφασίστηκε η αναπροσαρμογή τους να γίνει σταδιακά, ούτως ώστε η βελτίωση των τιμών να γίνει ομαλά και χωρίς απότομες αυξήσεις αφού στόχος του αντικειμενικού συστήματος είναι η δίκαιη κατανομή του φορολογικού βάρους προσεγγίζοντας τις αγοραίες τιμές με ομοιόμορφο κατά περιοχή ή κατηγορία ακινήτου τρόπο, χωρίς να διαταράσσεται η λειτουργία της αγοράς με τις γνωστές συνέπειες που συνεπάγεται αυτό.

Ειδικά για τους οικισμούς της Ν. Περάμου και Ν. Ηρακλίσσας του Δήμου Ελευθερών του Νομού Καβάλας, υπήρχε ανάγκη εναρμόνισης των αντικειμενικών αξιών που προσδιορίζονται με βάση τους πίνακες τιμών του Υπ. Οικονομικών με τις αντίστοιχες τιμές της αγοράς.

Οι οικισμοί αυτοί, παλιά τουριστικά θέρετρα της Καβάλας και των γύρω περιοχών, αποτέλεσαν τα τελευταία χρόνια τόπους οικιστικής επέκτασης του ήδη κορεσμένου παλιού πολεοδομικού σχεδίου της πόλης της Καβάλας αφενός γιατί διαθέτουν φυσικό κάλλος και είναι παραθαλάσσιες, και αφετέρου λόγω της εγγύτητάς τους με την πόλη της Καβάλας, γεγονός που βελτιώθηκε σημαντικά με την κατασκευή της Εγνατίας οδού η οποία τις αποσυμφόρμησε κυκλοφοριακά και συντόμευσε την απόστασή τους από την έδρα του Νομού. Επίσης επειδή περιλαμβάνουν κυρίως νεότερες εντάξεις στο σχέδιο πόλης διαθέτουν σύγχρονη πολεοδομία και καινούργια ρυμοτομία.

Αποτέλεσμα αυτών των ευνοϊκών συνθηκών είναι ότι οι πιο ακριβές ζώνες των περιοχών αυτών που έχουν πρόσοψη στη θάλασσα είναι αντίστοιχης αξίας με τις ακριβές ζώνες της πόλης της Καβάλας.

Απόδειξη της ανάπτυξης αυτής αποτελεί η αύξηση της οικοδομικής δραστηριότητας στην περιοχή που δηλώνει την ύπαρξη οικοπέδων προς ανοικοδόμηση καθώς και την αυξημένη ζήτηση.

Στα πλαίσια της παρακολούθησης των εφαρμοζόμενων από 1/3/2007 αντικειμενικών αξιών ακινήτων, εφόσον διαπιστωθούν αποδεδειγμένα αποκλίσεις από τις τιμές της αγοράς, θα επανεξεταστούν οι τιμές ούτως ώστε να διορθωθούν στην επόμενη αναπροσαρμογή.

Επισημαίνεται πάντως ότι αναπροσαρμογή των τιμών δεν σημαίνει σε κάθε περίπτωση αύξηση, αλλά προσαρμογή στις συνθήκες της αγοράς έτσι όπως είναι διαμορφωμένη κατά το χρόνο της αναπροσαρμογής.

Ο Υφυπουργός
ΑΝΤ. ΜΠΕΖΑΣ»

12. Στην με αριθμό 4061/9.1.08 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννη Σκουλά δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1007587/308Α/28.1.08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω σχετικής ερώτησης, αναφορικά με το θέμα των καταλογισμών, σε βάρος καθηγητών του Πανεπιστημίου Κρήτης που προέκυψαν μετά από διαχειριστικό έλεγχο που διενεργήθηκε σ' αυτό από τον Οικονομικό Επιθεωρητή κ. Εμμ. Χριστοδουλάκη, σας γνωρίζουμε ότι πραγματοποιήθηκε συνάντηση στις 10/1/2008 μεταξύ των Υφυπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ.κ. Αντώνη Μπέζα και Σπύρου Ταλιαδούρου, του Γενικού Δ/ντού της Γενικής Δ/νσης Οικονομικών Επιθεώρησης κ. Β. Σαμέλη και της Πρυτανικής αρχής του Πανεπιστημίου Κρήτης, κατά την οποία συζητήθηκε εκτενώς η υπόθεση αυτή.

Κατά τη συνάντηση έγινε δεκτή ως μη προσκρούουσα σε διάταξη νόμου, η υπηρεσιακή πρόταση να μη γίνει καταλογισμός πριν την πάροδο πέντε μηνών, μέχρι δηλαδή να εκδοθεί απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου για παρόμοια υπόθεση του Πανεπιστημίου ΚΡ11της με την οποία υπάρχει συνάφεια.

Ο Υφυπουργός
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ»

13. Στις με αριθμό 3906/8.1.08, 3923/8.1.08 ερωτήσεις του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7017/4/7758/28.1.08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση των ανωτέρω ερωτήσεων, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Κ. ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ, σας γνωρίζουμε ότι, σύμφωνα με τα στοιχεία του Συντονιστικού Οργάνου Δίωξης Ναρκωτικών (Σ.Ο.Δ.Ν.), κατά τα έτη 2006 και 2007, από τις δικτυικές Αρχές της χώρας μας κατασχέθηκαν οι κάτωθι ποσότητες ναρκωτικών ουσιών, προερχόμενες από την Τουρκία: 75,871 κιλά ηρωίνης, 0,056 κιλά ακατέργαστης ινδικής κάνναβης, 60 δισκία κωδεϊνης και 57 ηρεμιστικά χάπια. Ναρκωτικές ουσίες προερχόμενες από τα Σκόπια δεν κατασχέθηκαν, κατά το προαναφερόμενο χρονικό διάστημα.

Πέραν αυτών πρέπει να επισημάνουμε ότι ο λεγόμενος "Βαλκανικός Άξονας" φαίνεται να είναι ο κύριος δρόμος εισόδου ηρωίνης στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Από το "Νότιο Δρομολόγιο" αυτού, τα ναρκωτικά περνούν από την Τουρκία στην Ελλάδα, πλην όμως, τα τελευταία χρόνια, η θωράκιση της χώρας μας και οι επιτυχίες των ελληνικών δικτυικών Αρχών έχουν περιορίσει σημαντικά τη χρήση αυτού του δρομολογίου, το οποίο έχει μετατοπιστεί βορειότερα. Σύμφωνα πάντα με τα στοιχεία των Υπηρεσιών μας, η κύρια εισαγωγή ναρκωτικών στη χώρα μας από τα χερσαία σύνορα γίνεται πλέον μέσω της Ελληνοαλβανικής μεθορίου.

Ο Υφυπουργός
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ»

14. Στην με αριθμό 3868/8.1.08 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7017/4/7751/28.1.08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Κ. ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ, σας γνωρίζουμε ότι, σε καθημερινή βάση και καθ' όλο το 24ωρο, από τις Υπηρεσίες της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής πραγματοποιείται ικανός αριθμός εποχούμενων περιπολιών στο λεκανοπέδιο Αττικής, στα πλαίσια του υφιστάμενου σχεδιασμού που αφορά ένα ολοκληρωμένο πλέγμα αστυνόμευσης με την ανάπτυξη στοχευμένου αριθμού πεζών και εποχούμενων περιπολιών τάξης, ασφάλειας και τροχαίας.

Ο αριθμός των εποχούμενων περιπολιών που διατάσσονται και πραγματοποιούνται κάθε ημέρα στην Αττική δεν είναι ο ίδιος. Ενδεικτικά σημειώνεται ότι, καθημερινά, κατά προσέγγιση του μέσου όρου, το πενήντημο από 7 έως 11-01-2008, από όλες τις Υπηρεσίες της Γ.Α.Δ. Αττικής (5 Διευθύνσεις Αστυνομίας)

μίας και Διευθύνσεις Ασφαλείας, Τροχαίας και Άμεσης Δράσης) πραγματοποιήθηκαν, την πρωινή, απογευματινή και νυχτερινή βάρδια, αντίστοιχα, 228, 197 και 216 εποχούμενες περιπολίες με R/T οχήματα. Επίσης, τις ίδιες ημέρες και βάρδιες, πραγματοποιήθηκαν αντίστοιχα και 118, 96 και 65 εποχούμενες περιπολίες με δίκυκλες μοτοσικλέτες. Επιπλέον, καθημερινά επιχειρούν και 20 περίπου ανακριτικά οχήματα της Τροχαίας, κατά μέσο όρο, ανά βάρδια.

Τέλος, πρέπει να επισημάνουμε ότι στο γενικότερο πλέγμα της εμφανούς αστυνόμευσης του λεκανοπεδίου Αττικής, εκτός

των εποχούμενων περιπολιών, εντάσσονται οι πεζές περιπολίες, τα συνεργεία αστυνομικών ελέγχων, ο Αστυνομικός της Γειτονιάς, οι Κινητές Αστυνομικές Μονάδες (Κ.Α.Μ.), αλλά και οι περιπολίες των Ομάδων Πρόληψης και Καταστολής της Εγκληματικότητας (Ο.Π.Κ.Ε.) και των Υπηρεσιών Δίωξης της Λαθρομετανάστευσης.

Ο Υφυπουργός
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ»)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση και λήψη απόφασης, σύμφωνα με το άρθρο 116 του Κανονισμού της Βουλής, επί της προτάσεως, που υπέβαλαν ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, κ. Γεώργιος Παπανδρέου, η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αλέκα Παπαρήγα, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης και οι Βουλευτές των κομμάτων τους, με την οποία ζητείται, σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 2 εδάφιο δεύτερο του Συντάγματος και το άρθρο 116 του Κανονισμού της Βουλής, η διεξαγωγή δημοψηφίσματος για το ψηφισμένο νομοσχέδιο «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις».

Σύμφωνα με το άρθρο 116 του Κανονισμού, η συζήτηση της πρότασης διεξάγεται με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων 95-100 και ολοκληρώνεται μέσα σε τρεις συνεδριάσεις. Ήδη κυκλοφόρησε η ειδική ημερησία διάταξη, με την οποία ορίζονται οι μέρες και οι ώρες των συνεδριάσεων. Η συζήτηση θα ολοκληρωθεί την Τετάρτη το βράδυ και η ονομαστική ψηφοφορία θα γίνει στις 23.00' ή 11.00' μετά μεσημβρίας ανεξαρτήτως εάν θα υπάρχουν ομιλητές.

Επίσης σας ενημερώνω ότι σύμφωνα με το άρθρο 116 του Κανονισμού της Βουλής, η ψηφοφορία για την αποδοχή ή όχι της πρότασης είναι ονομαστική και για την έγκρισή της απαιτείται η πλειοψηφία των 3/5 του συνόλου των Βουλευτών.

Θα υπάρξουν δέκα πρώτοι ομιλητές για να μιλήσουν με εναλλαγή, σύμφωνα με το άρθρο 64 του Κανονισμού της Βουλής σε δύο πρώτους κύκλους πέντε Βουλευτών κατά τη σειρά της δύναμης των κομμάτων. Όλα αυτά συμφωνήθηκαν ομόφωνα στη Διάσκεψη των Προέδρων.

Θα ήθελα να σας προτείνω, επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 65 παράγραφος 5, αφού πρώτα ολοκληρωθούν οι εγγραφές με το ηλεκτρονικό σύστημα, να καταρτιστεί ο κατάλογος των ομιλητών με εναλλαγή ενός της Πλειοψηφίας και ενός της Μειοψηφίας, ανάλογα με τη δύναμη των κομμάτων, όπως ορίζεται στον Κανονισμό της Βουλής, όπως έγινε και γίνεται στην ψήφιση του προϋπολογισμού, αλλά και πριν από λίγες μέρες στη συζήτηση της πρότασης δυσπιστίας.

Η συζήτηση θα αρχίσει με την Εισηγητή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και εν συνεχεία θα ακολουθήσουν ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας και οι ειδικοί αγορητές από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος,

το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς και το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό αντίστοιχα. Στη συνέχεια θα καταρτιστεί ενιαίος κατάλογος, με εναλλαγή ομιλητών κατ' αναλογίαν της δύναμης των κομμάτων. Επίσης, τα κόμματα, μπορούν να δώσουν και κατάλογο ομιλητών, εάν το επιθυμούν. Οι εγγραφές θα ολοκληρωθούν με το τέλος της ομιλίας των δύο πρώτων εισηγητών. Όλοι οι ομιλητές θα έχουν χρόνο ομιλίας οκτώ λεπτών.

Είμαστε σύμφωνοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το Σώμα συνεφώνησε ομοφώνως για τον τρόπο διεξαγωγής της συζήτησης.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Κυρίες Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Κυρίες Πρόεδρε, στην αρχή της συζήτησης, θα ήθελα να θέσω ένα ζήτημα. Δεν αφορά την πρόταση για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος, όπως ετέθη από την πλευρά της Αριστεράς, αλλά όπως τίθεται από την πλευρά του ΠΑ.ΣΟ.Κ., της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Διευκρινίζω ότι δεν το θέτω σε επίπεδο παραδεκτού, αλλά θα θέλαμε –νομίζω– όλοι μετά από αυτό που θα σας πω μια διευκρίνιση από τον εισηγητή και τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Είναι γνωστό ότι η αίτηση γίνεται με βάση το άρθρο 44 παράγραφος 2 εδάφιο β', όπου έχουμε ψηφισμένο νομοσχέδιο, το οποίο αφορά σοβαρό κοινωνικό ζήτημα. Και, όπως λέει το άρθρο 44 παράγραφος 2 εδάφιο β', «εκτός των δημοσιονομικών». Υπάρχει ένα ζήτημα εάν και κατά πόσο το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, είναι νομοσχέδιο που αφορά δημοσιονομικά, υπάρχει η άποψη η μια ή η άλλη. Εγώ πιστεύω, ότι είναι ορθότερη η άποψη, ότι το νομοσχέδιο το οποίο ρυθμίζει ασφαλιστικά θέματα, αφορά δημοσιονομικά θέματα και, επομένως, δεν μπορεί να τεθεί σε δημοψήφισμα. Αλλά αυτό θα το συζητήσουμε στην πορεία.

Θα παρακαλούσα, όμως, τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να δικαιολογήσει στο Σώμα και σ' όλους μας το εξής ζήτημα: Στην πρόταση Αναθέωσης του Συντάγματος που υπέβαλε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. –όταν είχε υποβάλει την πρόταση και πριν αποχωρήσει από τη Βουλή– εκεί λέει τα εξής στην πρότασή του: «Προτείνουμε την προσθήκη εδαφίου, σύμφωνα με το οποίο η διεξαγωγή δημοψηφίσματος της δεύτερης αυτής κατηγορίας, δηλαδή για σοβαρό κοινωνικό ζήτημα εκτός από τα δημοσιονομικά και τα ασφαλιστικά». Καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής την πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και σε φωτοτυπία, όπως είχε τεθεί.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Προκόπης Παυλόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα πρόταση, η οποία έχει ως εξής:

(Επίσης, στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Προκόπης Παυλόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προτάσεις για την Αναθεώρηση του Συντάγματος που υποβλήθηκαν από τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δηλαδή θεωρούσε αυτονόητο, ερμηνεύοντας το άρθρο 44 παράγραφος 2 εδάφιο β', ότι τα δημοσιονομικά περιλαμβάνουν και τα ασφαλιστικά. Υπογράφεται η πρόταση από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και όλα τα στελέχη συμπεριλαμβανομένων έγκριτων συναδέλφων, όπως ο Βαγγέλης Βενιζέλος, ο Ανδρέας Λοβέρδος.

Το ερώτημα είναι το εξής. Δυο τινά συμβαίνουν: Ή όταν υπέγραφαν την πρόταση οι συνάδελφοι και ανέλυναν το άρθρο 44 παράγραφος 2 εδάφιο β' -ότι τα δημοσιονομικά περιλαμβάνουν και τα ασφαλιστικά- δεν εγνώριζαν τι ερμήνευαν και πώς το ερμήνευαν, πράγμα που δεν μπορώ να δεχθώ σεβόμενος και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τους έγκριτους συναδέλφους. Ή άλλα έλεγαν τότε, άλλα λένε αυτήν τη στιγμή. Δηλαδή αποδεικνύεται ότι αυτό που έκαναν αυτήν τη στιγμή, αφού έλεγαν ότι δεν μπορεί να γίνει δημοψήφισμα και για θέματα ασφαλιστικά, το κάνουν γιατί σύρθηκαν πίσω από μια διαδικασία.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Εγώ έθεσα το ζήτημα αυτό, γιατί περιμένω μια εξήγηση από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, για ποιο λόγο αυτή η διαφοροποίηση, για ποιο λόγο αυτή η μεταβολή, πώς μπορεί να εξηγηθεί, εκτός από το ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση και στο θέμα του δημοψηφίσματος, ταξιδεύει με σημαίες ευκαιρίας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο κ. Καστανίδης.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ξεκινούμε τη συζήτηση σύμφωνα με το άρθρο 116 του Κανονισμού της Βουλής, δηλαδή τη συζήτηση των προτάσεων που κατετέθησαν από όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, σχετικά με το ψηφισμένο νομοσχέδιο περί του ασφαλιστικού. Οφείλω να σας πω ότι δεν αντιλαμβάνομαι, γιατί με ένα είδος προδικασίας στην αρχή της συζήτησης, κάτι που ασφαλώς δεν μπορούσε να το αποτρέψει το Προεδρείο, διότι δεν εγνώριζε τι θα πει ο Υπουργός των Εσωτερικών, επιχειρείται να συσχετισθεί η τηρούμενη διαδικασία κατά το άρθρο 44 του Συντάγματος και τον Κανονισμό της Βουλής με την πρόταση αναθεωρήσεως του ΠΑ.ΣΟ.Κ., την οποία αμέσως θα εξηγήσω. Πρώτον, δεν αμφισβητώ την ευφύια του κυρίου Υπουργού. Λέω δε ότι τα επιχειρήματά του πρέπει να αναλογούν στην ευφύια του, όπως επίσης υποθέτω ότι γνωρίζει άριστα να διαβάσει.

Η εξήγηση είναι εξαιρετικά απλή, κύριε Υπουργέ. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατέθεσε πρόταση συνολικής αναθεώρησης του καθεστώτος που αφορά την διεξαγωγή δημοψηφισμάτων. Δηλαδή το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατέθεσε πρόταση, σύμφωνα με την οποία, για την εμβάθυνση της δημοκρατίας, ορισμένος αριθμός πολιτών, με εγγυημένη ασφάλεια κατά τη συλλογή των υπογραφών, μπορεί να οδηγήσει τη Βουλή των Ελλήνων και τα αρμόδια πολιτειακά όργανα στη διεξαγωγή δημοψηφίσματος.

Δηλαδή το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην πρότασή του, ζητά την σύνολη αναθεώρηση του άρθρου 44, ζητά την πολλαπλότητα των δυνατοτήτων για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος. Και ασφαλώς, όταν ο λαϊκός παράγοντας μπορεί να προσδιορίσει χωρίς περιορισμό τα αντικείμενα του δημοψηφίσματος, είναι τότε δυνατό κατά την ισχύουσα διάταξη να εξαιρούνται ορισμένα, όπως είναι τα δημοσιονομικά ή τα ασφαλιστικά. Γιατί όμως αυτή η εξαίρεση, κύριε Υπουργέ, των Εσωτερικών; Διότι η προβλεπόμενη κατά την πρόταση αναθεώρησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. πρωτοβουλία των πολιτών μπορεί να οδηγήσει σε δημοψήφισμα, το αντικείμενο του οποίου δεν μπορείτε να καθορίσετε ούτε εσείς ούτε εγώ ούτε ο Πρόεδρος της Βουλής.

Συνεπώς ποιος ο λόγος να πνιγείτε σε μια κουταλιά νερό; Πνιγίκατε σε μια κουταλιά νερό. Θεωρώ ότι σας ταιριάζουν καλύ-

τερα επιχειρήματα, αναλογούντα στην επιστημονική σας κατάρτιση και στο ρόλο σας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζετε κατά το Σύνταγμα και κατά τον Κανονισμό και το ξέρετε πολύ καλά κύριε Καστανίδη, ότι ο Υπουργός μπορεί να ζητήσει σε οποιαδήποτε στιγμή το λόγο και θα ήμουν ο τελευταίος που θα μπορούσα την ώρα που ζητήσε να κάνει τρίλεπτη παρέμβαση πριν ξεκινήσει η συζήτηση, να μην του επιτρέψω να μιλήσει.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Είπα ότι δεν μπορούσατε να το αποτρέψετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Θα έπρεπε εσείς πρώτα να με καταγγέλιτε...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Δεν σας κατήγγειλα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Η αναθεώρηση δεν αφορά αυτό αλλά το τελευταίο εδάφιο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Όχι, κύριε Παυλόπουλε. Θέσατε το θέμα, το αναδείξατε. Ζητήσατε από τον εισηγητή...

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Σας παρακαλώ, κύριε Παναγιώτοπουλε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνω τις ώρες των συνεδριάσεων.

Σήμερα η συνεδρίαση θα κλείσει 00.30'. Αύριο ξεκινάμε στις 10.30' το πρωί μέχρι τις 15.00. Αύριο το απόγευμα ξεκινάμε στις 18.00' και στις 23.00' ανεξαρτήτως αν υπάρχουν ή όχι ομιλητές θα γίνει η ονομαστική ψηφοφορία.

Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Ανδρέας Λοβέρδος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, καταθέτουμε πρόταση διενέργειας νομοθετικού δημοψηφίσματος με αποφασιστική ισχύ. Δηλαδή ζητάμε μ' άλλα λόγια, να κληθεί ο λαός να αποφασίσει για το ασφαλιστικό σχέδιο νόμου.

Κύριε Υπουργέ των Εσωτερικών, πληρούνται στην προκειμένη περίπτωση όλες οι τυπικές και ουσιαστικές προϋποθέσεις που το Σύνταγμα καθορίζει. Το Σύνταγμα μας ζητά να είμαστε εκατόν είκοσι. Είμαστε εκατόν σαράντα οκτώ και εκτός από αυτό, είμαστε και το 100% των Βουλευτών των κομμάτων της Αντιπολίτευσης. Είμαστε και τα τέσσερα κόμματα της Αντιπολίτευσης.

Όσον αφορά την ουσιαστική προϋπόθεση που απαιτεί το Σύνταγμα να είναι ψηφισμένο ένα σχέδιο νόμου που να αφορά σοβαρό κοινωνικό ζήτημα, κάνουμε λόγο για το ασφαλιστικό σχέδιο νόμου, που συγκροτεί την κυριολεξία της περίπτωσης που το Σύνταγμα απαιτεί. Κόμματα, συνδικάτα κοινωνικές ομάδες, μέσα ενημέρωσης συμφωνούν σ' αυτό. Εσείς της Κυβέρνησης, επί τέσσερα χρόνια βομβαρδίζατε τον ελληνικό λαό για το πόσο σοβαρό είναι το πρόβλημα. Και τώρα ως πλειοψηφία στη Βουλή, καταφεύγετε σε επιχειρήματα, πως δεν είναι τάχα δυνατόν εκατόν πενήντα τέσσερα άρθρα να τα απαντήσει ο λαός μ' ένα ναι ή ένα όχι, αν τα εγκρίνει. Είναι ψευδοεπιχειρήματα και επιχειρήματα του επιπέδου που αναπτύξατε πριν από λίγο.

Με κάθε τρόπο, εντός ή εκτός της Βουλής, αρνείστε το δημοψήφισμα για ένα σχέδιο νόμου, για ένα νόμο, που δεσμεύει το μέλλον των εργαζομένων, όταν ο ίδιος σας ο Αρχηγός πριν από λίγα χρόνια, με τρόπο αντισυνταγματικό, συμμετείχε στην πρόταση για τη διενέργεια ενός δημοψηφίσματος, που δεν μπορούσε συνταγματικά να γίνει, που όμως δίχαζε με τρόπο οξύ τον ελληνικό λαό. Αναφέρομαι στο θέμα των ταυτοτήτων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Κατ' ουσίαν, κυρία και κύριε Υπουργέ, φοβάστε. Ο λαός, σ' ένα ποσοστό 70% - 80% λέει «όχι» στο ασφαλιστικό σχέδιο νόμου και ζητά την απόσυρσή του. Αυτό ακριβώς φοβάστε, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, μήπως σας πει ο λαός «όχι», μήπως σας μείνει ο νόμος στα χέρια.

Φοβάστε τη δοκιμασία της ισχύος κοινοβουλευτικής σας Πλειοψηφίας με την ευρύτατη, τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Όμως ο φόβος ούτε ήταν ούτε είναι για κανέναν λύση. Και ο φόβος για τη γνώμη του λαού, είναι μία επικίνδυνη αντίδραση. Συνιστά την προϋπόθεση κάθε εκτροπής.

Αντιθέτως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η βούληση να άρουμε μία επιφύλαξη δεκαετιών και η προσφυγή στο δημοψήφισμα για το ασφαλιστικό σχέδιο νόμου, αποτελεί την πιο σοβαρή απάντηση στο καίριο ερώτημα «Σεβόμαστε ή όχι τη λαϊκή κυριαρχία»; Αν τη σεβόμαστε, ας δώσουμε χώρο στην άμεση δημοκρατία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι αληθές πάντως ότι πριν από το 1975 είχαν γίνει έξι δημοψηφίσματα. Όλα, όμως, είχαν σχέση με το ζήτημα της απομάκρυνσης ή της επανόδου του μονάρχη ή του βασιλιά ή του καθορισμού του προσώπου του μονάρχη. Είχαν γίνει πάντως έξι δημοψηφίσματα, όλα γι' αυτό το θέμα.

Για την πληρότητα της ενημέρωσης των συναδέλφων που το επιθυμούν, καταθέτω τα σχετικά τεκμήρια για τα ερωτήματα, για τον τρόπο που διεξήχθησαν τα δημοψηφίσματα, για τα αποτελέσματά τους.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ποτέ, λοιπόν, μέχρι το 1975, σοβαρό κοινωνικό θέμα ή σοβαρό εθνικό θέμα δεν απασχόλησε τον ελληνικό λαό, υπό την έννοια ότι δεν απευθύνθηκε το οργανωμένο κράτος στον ελληνικό λαό, για να του ζητήσει συμμετοχή. Από το 1975 και μετά η κατάσταση είναι ακριβώς η ίδια. Δεν έχουμε βέβαια δημοψηφίσματα για ζητήματα της κορυφής του κράτους, ούτε όμως σε καμία περίπτωση κάποιο άλλο δημοψήφισμα για σοβαρό θέμα.

Εμείς, ως ΠΑ.ΣΟ.Κ., έχουμε εγκαίρως αποδεχθεί και την ευθύνη μας ως προς αυτό. Έχουμε συνευθύνη ως προς αυτό. Όμως, το 2005, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, προτείναμε στην Αίθουσα αυτή, διενέργεια δημοψηφίσματος για την κύρωση της Συνθήκης για το Σύνταγμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Νέα Δημοκρατία είπε «όχι».

Επίσης όπως επεσήμανε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κατά την πρόταση για την Αναθεώρηση του Συντάγματος το 2006 και πάλι προτείναμε την αναμόρφωση του θεσμού του δημοψηφίσματος, όπως ρυθμίζεται στο άρθρο 44 του Συντάγματος.

Μας κλείσατε την πόρτα και σ' αυτή την περίπτωση. Δεν δεχθήκατε καμμία ουσιαστική μεταβολή για το θεσμό του δημοψηφίσματος, όπως δεν δεχθήκατε και καμμία από τις προτάσεις της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Απορρίψατε κάθε λαϊκή συμμετοχή, είτε σε δημοψήφισμα είτε για τη λαϊκή νομοθετική πρωτοβουλία.

Μας ζητάτε, με τον έναν ή με τον άλλο τρόπο σήμερα, να επανέλθουμε στην ακυρωμένη αναθεώρηση, για να δημιουργήσουμε τις συνθήκες της επικοινωνιακής σας πολιτικής, ενώ έχετε οι ίδιοι την ευθύνη για την υπονόμευση της αναθεώρησης που οργανώσατε και λόγω των γνωστών λαθροχειριών στη διαδικασία –στις οποίες δεν θέλω να επανέλθω– αλλά και λόγω του ότι δεν δεχθήκατε καμμία από τις προτάσεις της Αντιπολίτευσης.

Ενώ τα κάνατε όλα αυτά, τώρα έρχεστε και ζητάτε –μ' έναν τρόπο που αποδίδει κόμμα που ζητάει ελεημοσύνη– να έρθουμε για να επικυρώσουμε, να νομιμοποιήσουμε μια πεθαμένη αναθεώρηση, πεθαμένη και επί της ουσίας και σε σχέση με τις διαδικασίες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όπως το 2005, όπως στην Αναθεώρηση του 2006, έτσι και σήμερα, προτείνουμε τη διενέργεια δημοψηφίσματος για ένα πάρα πολύ σοβαρό κοινωνικό θέμα που έχει αναστατώσει τον κόσμο, γιατί μετακυλύει στις πλάτες του, το βάρος από το κόστος του ασφαλιστικού συστήματος.

Όλοι λέμε ότι το ασφαλιστικό έχει δομικές πλευρές σοβαρές. Όλοι όμως παραδεχόμαστε –και η Κυβέρνηση– ότι υπάρχουν πάρα πολλά οικονομικά προβλήματα που σχετίζονται μ' αυτό. Κι

ενώ το δεχόμαστε όλοι αυτό κι ενώ κανείς δεν αμφισβητεί ότι 6.000.000.000 ευρώ είναι σήμερα η εισφοροδιαφυγή κι ενώ δεν αμφισβητεί κανείς ότι υπάρχει μεγάλη σπατάλη στο πεδίο της υγειονομικής περίθαλψης που παρέχουν τα ταμεία, αντί να παρέμβετε εδώ, κυνηγάτε τους κοινωνικά αδυνάτους. Χαρίζετε 9.000.000.000 ευρώ με τον έναν ή με τον άλλο τρόπο στις τράπεζες, μεταφέροντας στο Ι.Κ.Α. τις δικές τους οφειλές και κυνηγάτε τις μητέρες με τα παιδιά, που δεν μπορούν να εργαστούν, ή με τα ανήλικα τέκνα.

Προκαλείτε γραφειοκρατικές συγκολλήσεις στα ταμεία και θα την πληρώσει ο ασφαλισμένος, κυρία Υπουργέ, όταν ζητάει από ένα υδροκέφαλο ταμείο, από μια υδροκέφαλη διοίκηση κάτι που τον αφορά, όπως παραδείγματος χάρη, να αυξηθούν τα νοσήλια του για μια συγκεκριμένη περίπτωση. Όμως αυτά τα επιχειρήματα, δεν τα δεχθήκατε στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Δεχθείτε όμως να ακούσετε τώρα τους πολίτες, τους ασφαλισμένους μέσα σ' αυτούς.

Λέτε πως δεν σας νοιάζουν οι δημοσκοπήσεις. Δεν σας νοιάζει το γεγονός ότι το 80% του κόσμου, σας λέει να αποσύρετε το σχέδιο νόμου. Δεν σας νοιάζει η δημοσκοπήση αυτή καθεαυτή, γιατί λέτε ότι σας νοιάζει αυτό που λέει ο λαός στην κάλπη. Ας οργανώσουμε, λοιπόν, την κάλπη του δημοψηφίσματος. Ας δεχθείτε το δημοψήφισμα για το ασφαλιστικό σύστημα, να δείτε στην πραγματικότητα τι ακριβώς λέει ο κόσμος με την ψήφο του.

Είπα και στην αρχή –θα χρειαστεί να το επαναλάβω κι άλλη φορά– ότι φοβάστε και ανακαλύπτετε ψευδοεπιχειρήματα, τα οποία, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δυστυχώς τα εκφράζει και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, ο οποίος εκφράζεται θετικά για τα δημοψηφίσματα, φθάνει να μη γίνονται στην Ελλάδα και να μην πρέπει να τα κάνει αυτός. Και ανακαλύπτει –μάλιστα στην Κοινοβουλευτική σας Ομάδα τα είπε αυτά– πως δεν είναι δυνατόν για εκατοντάδες τέσσερα άρθρα ενός νόμου για το ασφαλιστικό να πει ο κόσμος, να πει ο πολίτης «ναι» ή «όχι». Θέλει δήθεν μεγαλύτερη ανάλυση και ο λαός τάχα δεν μπορεί να την κάνει.

Προφασίζεστε όμως άγνοια και επιχειρείτε να εκμεταλλευθείτε βραχυπρόθεσμα την άγνοια των πολιτών, του κόσμου στην Ελλάδα, που δεν έχει εμπειρία από δημοψηφίσματα. Λέτε, λοιπόν, πως το θέμα είναι σύνθετο και απαιτεί πολύπλοκη απάντηση, όπως πολύπλοκο είναι κι αυτό. Τι είναι όμως αυτά που λέτε, για να καλύψετε το φόβο σας; Είναι επιφανειακά επιχειρήματα; Είναι κουτοπονηρίες; Πάντως σοβαρά δεν είναι. Και ορθώς ο κ. Αλαβάνος στην Αίθουσα αυτή και ο κ. Τσάτσος εκτός Αιθούσας σας έφεραν το παράδειγμα της Συνθήκης για το Σύνταγμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εκατοντάδες σελίδες από το κείμενο της συνθήκης, από πρωτόκολλα, από συνημμένα κείμενα τα έκριναν οι Γάλλοι, οι Ολλανδοί, οι Ισπανοί. Κι εδώ θα δοθεί, όπως κι εκεί, ο κατάλληλος χρόνος. Οι πολίτες θα ενημερωθούν και θα απαντήσουν, όπως απάντησαν οι Γάλλοι, όπως απάντησαν οι Ολλανδοί, όπως απάντησαν οι Ισπανοί: «ναι» ή «όχι».

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για να μη μακρηγορούμε και για να μη λέμε ανακρίβειες, πονηρίες και ψεύδη, εγώ καταθέτω στην Εθνική Αντιπροσωπεία τον τρόπο, με τον οποίο κλήθηκαν να απαντήσουν οι πολίτες στις χώρες αυτές. Οι Γάλλοι απάντησαν στο αρθρωμένο ερώτημα αν δέχονται ή όχι τη Συνθήκη, ένα «ναι» όσοι ήθελαν ή ένα «όχι» όσοι δεν ήθελαν. Καταθέτω τα ψηφοδέλτια αυτά, καταθέτω το σχετικό διάταγμα, που καθόρισε το δημοψήφισμα και άλλες χρήσιμες πληροφορίες.

Οι Ολλανδοί απάντησαν με τον ίδιο τρόπο: ή «υπέρ» ή «κατά» ή «λευκό». Οι Ισπανοί το ίδιο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Για το Σύνταγμα ήταν αυτό;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Για πολυπλοκότερο κείμενο, αγαπητή κυρία συνάδελφε.

Κυρία Υπουργέ, ισχυρίζεστε με σοβαρότητα ότι ο Έλληνας

πολίτης είναι κατώτερος όλων αυτών, είναι κατώτερης πολιτικής ή άλλης ποιότητας και δεν μπορεί να αποφασίσει για ένα τόσο σοβαρό θέμα; Οι άλλοι Ευρωπαίοι πολίτες μπορούν; Είναι αλήθεια αυτά που λέτε; Δεν είναι. Είναι ψεύδη και προκαλούν επικοινωνιακές μικροδιευθετήσεις, όμως με πολύ βραχεία ισχύ.

Ισχυρίζεται ακόμα ο κύριος Πρωθυπουργός, πως αν προσφύγαμε σε δημοψηφίσματα –το είπε στην Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας- κανένα σοβαρό θέμα δεν θα λυνόταν, καμμία αλλαγή δεν θα γινόταν. Δεν το είπε σωστά, δεν το είπε όλο. Η αλήθεια, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι πως κανένα αντιλαϊκό μέτρο και καμμία αντιλαϊκή ρύθμιση, δεν θα περνούσε. Ο πολίτης έχει το κριτήριο να δει τι μπορεί και τι δεν μπορεί να δεχθεί. Και δεν θα μπορούσε να δεχθεί ένα σχέδιο νόμου, που του φορτώνει τα βάρη στην πλάτη και που αυξάνει τις κοινωνικές ανισότητες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, βάσει του Συντάγματος, βάσει του Κανονισμού της Βουλής, βάσει του προεδρικού διατάγματος του 1976, που η τότε πλειοψηφία της Νέας Δημοκρατίας είχε θεσπίσει, καταθέτουμε ως ΠΑ.ΣΟ.Κ. πρόταση δημοψηφίσματος για το σοβαρό κοινωνικό θέμα του ασφαλιστικού σχεδίου νόμου και το ερώτημα, το οποίο ζητάμε να υποβληθεί στον ελληνικό λαό –επειδή η Βουλή το συντάσσει και όχι η διοίκηση- μπορεί να έχει ως εξής:

«Ναι, συμφωνώ με το ψηφισμένο στο σύνολό του σχέδιο νόμου “Διοικητική και οργανωτική μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές διατάξεις” – “Όχι, απορρίπτω το ψηφισμένο στο σύνολό του σχέδιο νόμου “Διοικητική και οργανωτική μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές διατάξεις”».

Το ερώτημα αυτό, καθώς και μια σειρά άλλων εναλλακτικών λύσεων διατύπωσης του ερωτήματος, καταθέτω στην Εθνική Αντιπροσωπεία, για να το κουβεντιάσουμε, όταν –και αν φυσικά- έλθει η ώρα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά σχετικό έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ας θέσουμε, λοιπόν, το ερώτημα και η λαϊκή ετυμηγορία θα εκφραστεί με τρόπο αποφασιστικό.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, επιτρέψτε μου να κάνω μια καταγραφή της στάσης της Νέας Δημοκρατίας και της στάσης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., σ' ό,τι αφορά τα θέματα του δημοψηφίσματος, γιατί πολλά έχουν ακουστεί και στην Αίθουσα αυτή και εκτός Αιθούσης από μία σειρά πολιτικούς, αλλά και από τα κόμματα. Θέλω να καταγράψω –και μαζί να καταγράψουμε- πώς συμπεριφέρθηκε στο θεσμό η Νέα Δημοκρατία και πώς εμείς το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Εμείς, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το 1974 καταγγείλαμε την πρόβλεψη δημοψηφίσματος ως προνομίου του Προέδρου της Δημοκρατίας στο Σύνταγμα του 1975. Καθιερώσαμε, ως πλειοψηφία της Βουλής, το αποφασιστικό δημοψήφισμα, με πρωτοβουλία της Βουλής και της Κυβέρνησης, όπως είναι σήμερα στο Σύνταγμα.

Μάλιστα, ένας εξαίρετος Έλληνας πολιτικός, ο Αναστάσης Πεπονής, εισηγητής τότε της πλειοψηφίας, απευθυνόμενος στην Αριστερά δήλωσε –και με ειλικρίνεια μάλιστα- πως δεν αισθανόταν τότε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ώριμο, να προχωρήσει στην αποδοχή του αιτήματος της Αριστεράς, για δημοψήφισμα με λαϊκή πρωτοβουλία.

Εμείς αργότερα, ως συνεχιστές αυτής της προοπτικής, το 2006 προτείνουμε το δημοψήφισμα με λαϊκή πρωτοβουλία και προτείνουμε, κυρία Υπουργέ, να απλοποιηθούν οι διαδικασίες για την αποδοχή δημοψηφίσματος για σοβαρό κοινωνικό θέμα, αντί εκατόν ογδόντα –όπως απαιτούνται σήμερα- εκατόν πενήντα ένας Βουλευτές. Και προηγουμένως το 2005 προτείνουμε, όπως είπα και στην αρχή, το δημοψήφισμα για την κύρωση της Συνθήκης για το Σύνταγμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Συνεπώς η σημερινή μας πρόταση δεν είναι εντυπωσιασμός, δεν είναι κεραυνός εν αιθρία, αλλά μέρος μιας συνεπούς δημοκρατικής τάσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξε-

ως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα ακόμα τρία λεπτά.

Αντιθέτως, εσείς, στο Σύνταγμα του 1975, κατοχυρώσατε το δημοψήφισμα ως προνομία του Προέδρου της Δημοκρατίας. Μάλιστα, στις αιτιάσεις τότε της αντιπολίτευσης όλης, ότι μπορεί η Κυβέρνηση και η Βουλή να μάθουν από τα μέσα ενημέρωσης ότι προκηρύχθηκε δημοψήφισμα και ποιο είναι το ερώτημά του, εσείς κωφεύατε και μάλιστα ο ιδρυτής σας είπε «όχι» στην αλλαγή αυτής της παραδοξότητας.

Αρνηθήκατε το 2005 το δημοψήφισμα για την κύρωση της Συνθήκης για το Σύνταγμα της Ένωσης, ενώ επί δεκαοχτώ χρόνια στην αντιπολίτευση ούτε μια φορά προτείνετε τη διενέργεια δημοψηφίσματος και αρνηθήκατε με έναν τρόπο αυταρχικό και σκαίο, την πρόταση όλης της αντιπολίτευσης το 2006 για αλλαγή του Συντάγματος ως προς το άρθρο, σχετικά με το δημοψήφισμα.

Είστε συνεπείς, σε μία στάση όμως που δεν μας αρέσει καθόλου, γιατί καμμία σχέση δεν έχει, καμμία ιδιαίτερη –τουλάχιστον- σχέση δεν έχει με τη δημοκρατία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ας δώσουμε την ευκαιρία στο λαό, να αποφασίσει για το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας. Λειτουργούμε στο πλαίσιο της Γ' Ελληνικής Δημοκρατίας και των θεσμών της. Δεν θέλω να παραστήσω –και κανείς μέσα στην Αίθουσα αυτή δεν θα το ήθελε, φαντάζομαι- δεν θέλουμε να παραστήσουμε τους φίλους δήθεν του λαού. Δεν θέλουμε να παίξουμε ένα παιχνίδι λαϊκισμού, που τελικώς ξέρουμε ότι είναι αντιλαϊκό. Έχουμε, όμως, ο καθένας τη στάση του.

Παραδείγματος χάριν, σε ό,τι αφορά την εξωτερική πολιτική και τα Σκόπια, είδατε τη στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σήμερα.

Κυρίες και κύριοι, σας παρακαλώ να την συγκρίνετε με μία αναφορά του ίδιου του Πρωθυπουργού, στην Κεντρική Επιτροπή της Νέας Δημοκρατίας, το 2000, όταν είχε πει: «Καμμία τουρκική κυβέρνηση δεν ήταν τόσο χρήσιμη για τη χώρα της όσο η κυβέρνηση των εκσυγχρονιστών»

Διαφέρουμε, λοιπόν, πολύ και σε ζητήματα δημοκρατίας και σε ζητήματα εθνικής τάσης. Δεν θέλουμε, λοιπόν, να δημαγωγούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Ωστόσο, κλείνοντας, θέλω να απευθυνθώ σ' έναν πολίτη, που σκέφτεται δύσπιστα απέναντι στα δημοψηφίσματα, σ' έναν πολίτη, ο οποίος ενδεχομένως να σκεφτεί: «Κάθε φορά που θα έχουμε ένα μεγάλο θέμα, θα κάνουμε δημοψήφισμα; Τους Βουλευτές γιατί τους εκλέγουμε;». Σ' αυτόν τον δύσπιστο πολίτη θα πω, κατ' αρχάς, ότι το Σύνταγμα βάζει περιορισμούς. Ανά τετραετία περίπου, κάθε κοινοβουλευτική περίοδο, μόνο δύο φορές μπορούμε να προσφύγουμε στη λαϊκή ετυμηγορία για σοβαρό κοινωνικό θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Τελείωσε ο χρόνος σας, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κλείνω, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κλείνετε, αλλά συνεχίζετε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Και αν ο πολίτης είναι πιο δύσπιστος, θα σπείρω να προσθέσω ακόμη, πως πολλές φορές και για μεγάλα θέματα, σκόπιμο είναι να αναφερόμαστε στο λαό, όχι επειδή είναι τυπικά πηγή της εξουσίας, αλλά να τον καλούμε και να συναποφασίζει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Έχει τελειώσει ο χρόνος σας. Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κυρίες και κύριοι, πιστεύω ότι όποιος αρνηθεί το δημοψήφισμα αυτό, με τον τρόπο που έχει συμμετάσχει ο πολίτης σ' όλες τις διαδικασίες μέχρι σήμερα, αλλιώς θα ακούγονται τα επιχειρήματά του σε ό,τι αφορά τη δημοκρατική υφή του λόγου του και των δυνάμεών του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Με ιδιαίτερη τιμή και συναίσθηση ευθύνης, προτείνουμε ως ΠΑ.ΣΟ.Κ., μαζί με όλη την Αντιπολίτευση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Τελειώσατε, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: ...την πρώτη επιτέλους, στην ιστορία του ελληνικού κράτους, διενέργεια δημοψηφίσματος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Είστε σαφής.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: ...για το σοβαρό κοινωνικό θέμα του ασφαλιστικού.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεχίζουμε με τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννη Μπούγα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Η έλλειψη επιχειρημάτων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έφερε την οξύτητα.

Κύριοι Βουλευτές, κατά τη συζήτηση του ασφαλιστικού νομοσχεδίου, αποδείξαμε την αναγκαιότητα της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης. Την προηγούμενη εβδομάδα, στη συζήτηση της πρότασης δυσπιστίας, αναδείξαμε τις σημαντικότερες πτυχές του κυβερνητικού μας έργου. Σήμερα, με την ευκαιρία των συζητούμενων προτάσεων για δημοψήφισμα, μας δίνεται η ευκαιρία, να καταδείξουμε ότι όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, με κατάχρηση των δικαιωμάτων που τους παρέχονται από το Σύνταγμα, συνεχίζουν αυτόν τον ιδιότυπο διαγωνισμό εντυπώσεων, που έχουν αρχίσει μεταξύ τους, που είναι αδιάφορος για τους πολίτες, αλλά επικίνδυνος -και αυτό πρέπει ιδιαίτερα να προσέξουμε- για την κοινοβουλευτική μας τάξη.

Η πρόταση της Αντιπολίτευσης για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος επί του ήδη ψηφισμένου σχεδίου νόμου για τη μεταρρύθμιση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης δεν είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά μία ακόμη απόρροια απόπειρα παραπλάνησης, μία άσκηση κοινοβουλευτικού ακτιβισμού, στερούμενη νομικού, αλλά και πολιτικού ερείσματος.

Και τα τέσσερα κόμματα της Αντιπολίτευσης, κατέφυγαν στην υποβολή προτάσεων για δημοψήφισμα, πλειοδοτώντας μεταξύ τους σε λαϊκισμό, με μοναδικό σκοπό να συντηρήσουν την επιζήμια για τη χώρα κοινωνική αναταραχή.

Είναι προφανές ότι η Αντιπολίτευση δεν πιστεύει στην ανάγκη διεξαγωγής δημοψηφίσματος. Αυτό άλλωστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υποδηλοί το γεγονός ότι, αντί μιας πρότασης, όπως επιτάσσει το Σύνταγμα και επιβάλλει ο Κανονισμός της Βουλής και όφειλαν τα κόμματα από κοινού να συνυποβάλουν, κατέθεσαν τέσσερις ξεχωριστές και παντελώς αναπτολόγητες προτάσεις, ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α., για να διατηρήσει τις δημοσκοπικές του ψευδαισθήσεις, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., για να συγκρατήσει τους ψηφοφόρους του, που βλέπει να φυλλορροούν προς τα Αριστερά, το Κ.Κ.Ε., για να μην υστερήσει σ' αυτήν την πρωτοβουλία και ο ΛΑ.Ο.Σ., για να μην αποστεί από τη θέση του για διεξαγωγή δημοψηφισμάτων, τουλάχιστον μια φορά το χρόνο.

Ας εξετάσουμε, όμως, με τη σοβαρότητα που επιβάλλεται, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τις προτάσεις της Αντιπολίτευσης, για διεξαγωγή δημοψηφίσματος.

Στη συνταγματική μας ιστορία και παράδοση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο πνεύμα της οποίας προσεγγίζεται και ερμηνεύεται το Σύνταγμά μας, έχουν πλήρως, κατά τρόπο ενανγέστατο, αποκραυγασθεί οι πολιτικές, αλλά και κοινωνικές περιστάσεις, που θα μπορούσαν να συνηγορήσουν στη διεξαγωγή δημοψηφίσματος.

Κατά τις συζητήσεις της Βουλής που προηγήθηκαν, τόσο της κατάρτισης του Συντάγματος του 1975, όσο και της τροποποίησης, δηλαδή της Αναθεώρησης του Συντάγματος του 1975 που έγινε το 1986, είχε αποτυπωθεί η βούληση του συντακτικού, αλλά και του αναθεωρητικού νομοθέτη, για την έννοια της διατάξεως του άρθρου 44 παράγραφος 2 του Συντάγματος, καθώς επίσης και τις προϋποθέσεις της εφαρμογής του.

Εάν κάποιος κάνει τον κόπο και ανατρέξει στα Πρακτικά των συνεδριάσεων, διαπιστώνει ότι ο αναθεωρητικός νομοθέτης του 1986, εισάγοντας για πρώτη φορά στο Σύνταγμα την ευχέ-

ρεια διεξαγωγής δημοψηφίσματος επί ψηφισθέντος σχεδίου νόμου, είχε υπ' όψιν του ως «σοβαρά κοινωνικά ζητήματα», θέματα, όπως τότε ο πολιτικός γάμος, η διακοπή της κυήσεως, η αποποινικοποίηση της μοιχείας, ζητήματα, δηλαδή, θεσμικού χαρακτήρα, που θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι τέμνουν τις αντιλήψεις περί κοινωνικής ηθικής, σε τέτοιο βαθμό και με τέτοια ένταση, ώστε η νομοθετική τους ρύθμιση να πρέπει να επικυρωθεί με την ετυμηγορία των εκλογέων, προσφεύγοντας σε δημοψήφισμα.

Αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η ορθή ερμηνεία της διατάξεως του άρθρου 44, παράγραφος 2, σύμφωνα και με τα Πρακτικά της τότε Βουλής. Η βούληση άλλωστε του συντακτικού νομοθέτη, όπως προκύπτει -και μένω σ' αυτό- από τις απόψεις των Βουλευτών που είχαν τότε εκφραστεί, σχετικά με το άρθρο 44, παράγραφος 2, όχι μόνο δεν επιστηρίζει τις σημερινές προτάσεις, αλλά σαφέστατα εξαιρεί το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, όπως και όλα τα θέματα, τα οποία βρίσκονται εντός του πεδίου της τρέχουσας πολιτικής αντιπαράθεσης.

Αυτή η άποψη, αυτή η θέση είχε με εξαιρετική σαφήνεια, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, διατυπωθεί από όσους συνάδελφους είχαν λάβει τότε το λόγο. Άλλωστε, αν ετίθετο σε δημοψήφισμα το σχέδιο νόμου για το ασφαλιστικό, κατά τον ίδιο ακριβώς τρόπο, θα μπορούσε να θεθεί και κάθε άλλη, ενδεχομένως μη δημοφιλής, αλλά αναγκαία και υψηλού πολιτικού κόστους μεταρρύθμιση, με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, επειδή είτε η ίδια η Κυβέρνηση είτε τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, θα ένιωθαν αδυναμία να επωμισθούν το βάρος δύσκολων, αλλά αναγκαιών αποφάσεων και θα επιχειρούσαν να μετακυλήσουν το βάρος αυτό στο λαό. Τέτοιες πρωτοβουλίες, εκ πρώτης όψεως δημοκρατικές, θα πρόδιδαν αδυναμία των κομμάτων, να αντιμετωπίσουν τα σοβαρά προβλήματα και να απενίσουν με διορατικότητα, όπως επιβάλλεται σε κόμματα ευθύνης, το μέλλον της χώρας.

Σε αυτό το πλαίσιο, που διαγράφουν αφ' ενός η συνταγματική μας ιστορία και παράδοση -άλλωστε είναι χαρακτηριστικό πως μόνο το πολιτειακό ζήτημα έχει αποτελέσει αντικείμενο δημοψηφίσματος- και αφ' ετέρου η ερμηνευτική προσέγγιση, που επιφυλάχθηκε στη διάταξη του άρθρου 44, παράγραφος 2 του Συντάγματος από τον ιστορικό νομοθέτη, αλλά και αργότερα από τη συνταγματική θεωρία και πράξη δεν δικαιολογείται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διεξαγωγή δημοψηφίσματος για το ψηφισθέν σχέδιο νόμου για τη μεταρρύθμιση της κοινωνικής ασφάλισης, όπως άλλωστε δεν ηγέρθη ποτέ ανάλογο ζήτημα κατά το παρελθόν για την πλειάδα των ασφαλιστικών νόμων, που ψηφίστηκαν από την αντιπολίτευση και εντεύθεν. Επομένως ούτε η ερμηνευτική προσέγγιση του «σοβαρού κοινωνικού ζητήματος», ούτε οι τρέχουσες πολιτικές, κοινωνικές και οικονομικές περιστάσεις, οι οποίες συνοδεύουν το σχέδιο νόμου, είναι τέτοιες, που να δικαιολογούν, σύμφωνα με τις προτάσεις της Αντιπολίτευσης, την προσφυγή σε δημοψήφισμα.

Στο τελευταίο, δε, αυτό συμπέρασμα οδηγείται κάποιος και από τα επιχειρήματα τα οποία εξέθεσαν κατά τις δύο προηγούμενες εβδομάδες στη Βουλή, πολλοί αγορητές των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, οι οποίοι μείωσαν οι ίδιοι τη σημασία του νόμου, λέγοντας ότι, τάχα, δεν πρόκειται για πραγματική μεταρρύθμιση, ότι διά αυτού, δηλαδή του νόμου που ψηφίστηκε, ίσως εξοικονομηθούν μερικά εκατομμύρια ευρώ πόροι, ότι σε κάθε περίπτωση ο νόμος αυτός αφορά περίπου το 10% του συνόλου των ασφαλισμένων, αφού οι υπόλοιποι, είναι ασφαλισμένοι σε ταμεία, όπως το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., ο Ο.Γ.Α., ο Ο.Α.Ε., δηλαδή ταμεία, που δεν μεταβάλλεται από το νομοσχέδιο το καθεστώς τους.

Επιπλέον πολλοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. υποστήριξαν και εξακολουθούν δημόσια να υποστηρίζουν ότι το ασφαλιστικό είναι ένα ζήτημα το οποίο πρέπει να παραμένει διαρκώς ανοιχτό.

Εάν, επομένως, κατά την κρίση σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, δεν είναι σημαντικό το ψηφισθέν σχέδιο νόμου και πρέπει να παραμένει ανοιχτό σε βελτιωτικές παρεμβάσεις, πώς ζητάτε τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος επί αυτού;

Εξάλλου, το σχέδιο νόμου το οποίο ήδη ψηφίστηκε, όπως άλλωστε είναι και ο κανόνας για τους νόμους κοινωνικής ασφάλισης και ειδικά όσον αφορά τα ζητήματα της πρόωρης συνταξιοδότησης, δεν προβλέπει άμεσες, αλλά σταδιακές μεταβολές του συστήματος, οι οποίες αναπτύσσονται σε βάθος χρόνου, ως επί το πλείστον μετά το 2013.

Συνεπώς μέχρι την εφαρμογή τους, θα μεσολαβήσει ούτως ή άλλως η διενέργεια εθνικών εκλογών και δι' αυτού του τρόπου, θα εκδηλωθεί η βούληση, η ετυμηγορία του ελληνικού λαού. Προς τι, επομένως, η σπουδή σας και η πρόταση διεξαγωγής δημοψηφίσματος, για ένα νόμο που θα αναπτύσσει τα αποτελέσματά του μετά τις επόμενες εκλογές και τον οποίο νόμο έχετε δεσμευθεί ότι θα καταργήσετε, εφόσον νικήσετε σ' αυτές;

Πέραν αυτών, ωστόσο, υπάρχει και μια έτερη παράμετρος η οποία καθιστά απαγορευτική την προσφυγή σε δημοψήφισμα, όχι μόνο για τον προκείμενο, αλλά και για οποιονδήποτε άλλο ασφαλιστικό νόμο.

Οι ασφαλιστικοί νόμοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μακροσκελή, λεπτομερή και πολύπλοκα νομοθετήματα, με πολυάριθμους τεχνικούς όρους, που προϋποθέτουν κανονιστικού χαρακτήρα πράξεις για να ισχύσουν πολλές από τις διατάξεις τους. Κάθε απόπειρα, λοιπόν, απλούστευσής τους, στο πλαίσιο ενός δημοψηφίσματος και μιας διλημματικού χαρακτήρα προβολής τους, θα απέβαινε σε βάρος της ακριβούς παρουσίαισής τους και θα οδηγούσε σε σύγχυση, αντί να διαφωτίσει τους πολίτες.

Και είναι σχεδόν βέβαιο ότι τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, δεν θα ενημερώσουν κατά το χρόνο που θα προηγηθεί του δημοψηφίσματος για το ασφαλιστικό, αλλά θα φροντίσουν να επιτεθούν στο σύνολο της κυβερνητικής πολιτικής, δημιουργώντας σύγχυση και δευτερευόντως ή ελάχιστα, θα ασχοληθούν με το ασφαλιστικό ζήτημα.

Το παράδειγμα της Συνταγματικής Συνθήκης, το οποίο ανέφερε ο κ. Λοβέρδος, είναι χαρακτηριστικό, αλλά είναι σε βάρος των επιχειρημάτων του.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, εάν σκοπός σας είναι μια εφ' όλης της ύλης αντιπαράθεση με την Κυβέρνηση, γιατί ζητάτε δημοψήφισμα; Ζητείστε εκλογές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα σε πρακτικό επίπεδο να επισημάνω επίσης ότι ο εκτελεστικός του Συντάγματος νόμος που προβλέπεται από τη διάταξη του άρθρου 44 παράγραφος 2, όπως τροποποιήθηκε το 1986, δεν έχει ακόμα εκδοθεί, είκοσι δύο χρόνια μετά την αναθεώρησή του.

Θα μπορούσε, βεβαίως, να αντιτάξει κάποιος ότι το δημοψήφισμα μπορεί να διενεργηθεί με το ν. 350/1976, που ρυθμίζει, όμως, τα περί διεξαγωγής δημοψηφίσματος επί «κρίσιμου εθνικού θέματος».

Η παράλειψη, όμως, αυτή –και απευθύνομαι κυρίως στους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ- να ψηφίσουν νόμο, όταν έμειναν για περίπου δύο δεκαετίες στη κυβέρνηση, δείχνει όχι μόνο έλλειψη δημοκρατικής ευαισθησίας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά και το πόσο λίγο πίστευε το ίδιο, στη δυνατότητα εφαρμογής της διάταξης που ψήφισε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ζήτημα που υφίσταται, είναι η άμεση αντιμετώπιση του ασφαλιστικού. Τα κόμματα της Αντιπολίτευσης στην πρόταση που υλοποίησε η Κυβέρνηση για το ασφαλιστικό, δεν αντιπαραθέτουν εναλλακτικές προτάσεις, δεν ζητούν από το λαό να επιλέξει την καλύτερη δυνατή λύση μεταξύ περισσότερων που προτείνονται, αλλά, συνεπώς προς την τακτική απόρριψης κάθε μεταρρυθμιστικής πρότασης, ουσιαστικά, ζητούν από το λαό με δημοψήφισμα, να επιλέξει μεταξύ της κυβερνητικής λύσης και της μη λύσης. Αυτή είναι η επιλογή την οποία ζητάτε να κάνει ο ελληνικός λαός. Είναι προφανές ότι δεν θα προσχωρήσουμε σ' αυτήν τη μηδενιστική λογική. Δεν έχουμε δικαίωμα να προσχωρήσουμε.

Για όλους αυτούς τους λόγους, όπως κατ' επανάληψη έχει συμβεί στη χώρα μας στο παρελθόν και όπως άλλωστε συμβαίνει παντού στην Ευρώπη, η Βουλή των Ελλήνων, σύμφωνα με τη θεμελιώδη συνταγματική αρχή της αντιπροσώπευσης, είναι το καταλληλότερο πεδίο για τη συζήτηση, την επεξεργασία και την ψήφιση του ασφαλιστικού σχεδίου νόμου. Αυτό επιλέξαμε,

αυτό πράξαμε, αυτό είναι νομικά, αλλά και πολιτικά ορθό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, η πρότασή σας για διεξαγωγή δημοψηφίσματος στερείται, όπως είχα την ευκαιρία να αποδείξω, δικαιοπολιτικού ερείσματος και αποτελεί απλώς μια προσπάθεια πρόκλησης τεχνητής όξυνσης και προσηματικών αντιπαραθέσεων για ένα θέμα, που απαιτεί όμως όχι το διαγωνισμό εντυπώσεων μεταξύ των κομμάτων και το διαγωνισμό για το ποιος θα λαϊκίσει περισσότερο, αλλά την υιοθέτηση στάσης ευθύνης για το παρόν, αλλά κυρίως για το μέλλον του τόπου.

Και κάθε άλλο παρά υπεύθυνη στάση φανερώνει η επιλογή του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., να εμπλέξει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας στον πολιτικό ανταγωνισμό, να υποβιβάσει, δηλαδή, το ρυθμιστή του πολιτεύματος στο πεδίο των κομματικών αντιπαραθέσεων, υποβάλλοντάς του σκέψη αναπομπής του ψηφισμένου νόμου.

Δεν γνωρίζετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., ότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας δεν έχει πλέον αρμοδιότητα να αποφανθεί για το περιεχόμενο ψηφισμένου σχεδίου νόμου, αλλά απλώς καλείται να εκδώσει και να δημοσιεύσει αυτόν; Δεν γνωρίζετε ότι δεν έχει τη δυνατότητα αναπομπής στη Βουλή ενός σχεδίου νόμου, παρά μόνο στην περίπτωση, που διαπιστωθεί η μη τήρηση της προβλεπόμενης διαδικασίας ψήφισής του;

Και τι νόημα, τέλος, θα είχε η αναπομπή και η ψήφισή του –κατόπιν, μετά την αναπομπή- με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των Βουλευτών κατά το άρθρο 42, παράγραφος 2, όταν το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, έχει λάβει επανειλημμένως, σε ονομαστικές ψηφοφορίες που προκαλέσατε, την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των Βουλευτών;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η βιωσιμότητα της κοινωνικής ασφάλισης, είναι ένα ζήτημα πολύ σοβαρό που αδικείται, δυστυχώς, όταν εμπλέκεται στη διελκυστίνδα της κομματικής αντιπαράθεσης, όταν υποβιβάζεται στο πεδίο των μικροκομματικών ανταγωνισμών. Αν παρατηρήσετε –και πρέπει να το κάνετε- τον ευρωπαϊκό μας περίγυρο, θα διαπιστώσετε ότι είναι ένα ζήτημα, που δεν απασχολεί μόνο την ελληνική κοινωνία, αλλά τροφοδοτεί το δημόσιο διάλογο στις περισσότερες δυτικές χώρες, όπου οι πολιτικές δυνάμεις δεν αντιπαράτιθενται με τη διεξαγωγή δημοψηφισμάτων, αλλά με συνεννόηση προβαίνουν στην από κοινού υιοθέτηση νομοθετικών μέτρων, όπως πρόσφατα συνέβη στη Γερμανία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όσα δημοψηφίσματα και αν κάνουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζετε και οι ίδιοι ότι, δυστυχώς, δεν θα μεταβάλουμε τη βάση του προβλήματος της κοινωνικής ασφάλισης, την αντιστροφή δηλαδή της δημογραφικής πυραμίδας και, κατά συνέπεια, την αναλογία των εργαζομένων προς τους συνταξιούχους.

Τελειώνοντας, κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να πω, πως τα ερωτήματα που έχουν υποβληθεί από την Κυβέρνηση κατά τη διάρκεια των συζητήσεων στη Βουλή, είναι τα εξής: Συμβάλλει ή όχι, η ενοποίηση του χαώδους μωσαϊκού των φορέων και των κλάδων κοινωνικής ασφάλισης στη μείωση του τεράστιου διοικητικού και λειτουργικού τους κόστους, στον άμεσο και ουσιαστικό διαχειριστικό τους έλεγχο, στην αποτελεσματική καταπολέμηση της φοροδιαφυγής;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Έχει τελειώσει ο χρόνος σας. Πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, σ' ένα λεπτό.

Επιτρέπουν οι σύγχρονες δημογραφικές, κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες να κλείσουμε τα μάτια, μπροστά σ' αυτό το μεγάλο πρόβλημα; Ασφαλώς όχι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή τελειώνει ο χρόνος, θα ήθελα να πω πως οι συζητούμενες προτάσεις της Αντιπολίτευσης για διεξαγωγή δημοψηφίσματος, δεν αποτελούν παρά έναν ελιγμό διαφυγής από την υποχρέωση κάθε υπεύθυνης πολιτικής δύναμης, να λάβει συγκροτημένη θέση απέναντι σ' ένα

τόσο καίριο ζήτημα.

Και αν η αρνητική στάση εκ μέρους της Αριστεράς μπορεί να γίνει περισσότερο κατανοητή στο πλαίσιο του παραδοσιακού αντιπολιτευτικού ρόλου, η σπουδή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να καταστεί αριθμητικό συμπλήρωμα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος, όχι μόνο δεν συνάδει προς ένα κόμμα που έχει ασκήσει διακυβέρνηση, αλλά και προδίδει τη διολίσθησή του στα άκρα και τις υπερβολές.

Κάθε τακτική που δεν υπαγορεύεται από τη συναίσθηση του δημοσίου συμφέροντος, αλλά από την παρόρμηση της μικροκομματικής σκοπιμότητας γίνεται άμεσα αντιληπτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τη σιωπηρή πλειοψηφία των πολιτών, που σήμερα καταταλαιπωρείται από την καταχρηστική άσκηση των δικαιωμάτων ορισμένων μειοψηφιών εργαζομένων και ασφαλισμένων, η οποία απορρίπτει τον ανέξοδο λαϊκισμό και επιβραβεύει την κρίσιμη ώρα, την ώρα της κάλπης, την επιλογή ευθύνης, την επιλογή που έκανε η Νέα Δημοκρατία.

Επειδή καταδείξαμε πως οι προτάσεις για διεξαγωγή δημοψηφίσματος είναι νομικά αβάσιμες, αλλά και πολιτικά μετέωρες, εισηγούμαι την απόρριψη και των τεσσάρων προτάσεων.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει τώρα ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αχιλλέας Κανταρτζής.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ζητά τη διενέργεια δημοψηφίσματος για το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, δίνουμε όμως άλλο περιεχόμενο στην πρότασή μας και δεν τρέφουμε ούτε καλλιεργούμε αυταπάτες. Δεν περιοριζόμαστε να ζητήσουμε την κατάργηση, την ανατροπή του πρόσφατου αντισσφαλιστικού νόμου της Νέας Δημοκρατίας. Πλάι στο αίτημά μας αυτό, συνεχίζουμε τον αγώνα για την κατάργηση, την ανατροπή όλων των προηγούμενων αντισσφαλιστικών νόμων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που ψηφίστηκαν στην δεκαετία του '90 και του 2000.

Δεν καλλιεργούμε αυταπάτες. Είναι σε όλους γνωστό ότι με το σημερινό Σύνταγμα, για να γίνει δημοψήφισμα θα πρέπει να αποφασίσει η Βουλή με πλειοψηφία των εκατόν ογδόντα Βουλευτών. Αλλά και αν ακόμα επιτυγχάνονταν αυτή η πλειοψηφία, είναι πάλι γνωστό ότι με το σημερινό Σύνταγμα, το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος, θα είχε συμβουλευτικό και όχι δεσμευτικό χαρακτήρα.

Ανοίγω μια σύντομη παρένθεση στο σημείο αυτό, για να υπενθυμίσω την πάγια, διακηρυγμένη θέση και όχι τώρα ευκαιριακά, του Κ.Κ.Ε. για τη διενέργεια δημοψηφισμάτων, έτσι ώστε να μπορεί ο λαός μας σε κρίσιμα ζητήματα, να αποφαινεται με δημοψηφίσματα, να εκφράζει την άποψή του.

Σταθερή μας θέση ήταν και είναι η αλλαγή του Συντάγματος, για να πάψει επιτέλους αυτή η ιδιότυπη απαγόρευση που φέρει την υπογραφή της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί από τα δύο αυτά κόμματα έχει ψηφιστεί το Σύνταγμα, που ουσιαστικά καθιστά τη διενέργεια, προνόμιο της πλειοψηφίας.

Η πρότασή μας ήταν σαφής και καθαρή. Να μπορεί έστω και ένα κόμμα μόνο, να προκαλεί συζήτηση στη Βουλή και για την απόφαση του δημοψηφίσματος να μη χρειάζεται απόλυτη πλειοψηφία αλλά να μπορεί να λαμβάνεται και με έναν περιορισμένο αριθμό Βουλευτών, για παράδειγμα εκατό, έτσι ώστε...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ένα λεπτό, κύριε Κανταρτζή.

Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ ησυχία. Όποιος δεν μπορεί να παραμείνει στην Αίθουσα χωρίς να μιλάει, υπάρχει και άλλη διέξοδος.

Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, συνεχίστε.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Επαναλαμβάνω την πρότασή μας, έτσι ώστε να πάψει να αποτελεί προνόμιο της κυβερνητικής πλειοψηφίας. Και βεβαίως, πλάι στην πρωτοβουλία αυτή να μπορεί να είναι υποχρεωτική η διενέργεια δημοψηφίσματος και με λαϊκή πρωτοβουλία με τη συγκέντρωση κάποιου αριθμού υπογραφών.

Τι είδαμε όμως στην πράξη τα προηγούμενα χρόνια; Ακόμα και αυτήν τη διάταξη τα δύο μεγάλα κόμματα να την έχουν πετάξει στο καλάθι των αχρήστων. Να ψηφίζονται κορυφαίες συμφωνίες, συνθήκες, που δέσμευσαν και καθόρισαν τη ζωή της χώρας μας, όπως για παράδειγμα η Συμφωνία του Μάαστριχτ, δεν ήταν μια απλή διακήρυξη ένα σύμβολο πίστης στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ήταν συνθήκη που προέβλεπε συγκεκριμένες δεσμεύσεις, συγκεκριμένες πολιτικές, μ' άλλα λόγια όλα εκείνα τα μέτρα, τα οποία θα εξασφάλιζαν στην πράξη τις τέσσερις γνωστές ελευθερίες του κεφαλαίου, ελευθερία κίνησης εμπορευμάτων, κεφαλαίων, υπηρεσιών και εργαζομένων. Η συνθήκη αυτή ήταν άλλωστε και η μήτρα, που εξέθρεψε τα πιο σκληρά αντεργατικά, αντιλαϊκά μέτρα, τα μέτρα που ζήσαμε την τελευταία δεκαετία είτε από τη μια είτε από την άλλη κυβέρνηση, όπως και το πρόσφατο αντισσφαλιστικό νομοσχέδιο, αλλά και τα προηγούμενα αντισσφαλιστικά νομοσχέδια της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Και ήταν μόνο το Κ.Κ.Ε. μέσα σε εκείνες τις δύσκολες συνθήκες, που βγήκε και προειδοποίησε για την αλήθεια, είπε την αλήθεια στον ελληνικό λαό. Με δικά του έξοδα τύπωσε το Κ.Κ.Ε. απόφιο το περιεχόμενο της Συνθήκης του Μάαστριχτ, για να μοιραστεί πλατιά στους εργαζόμενους, έτσι ώστε να ενημερωθούν από πρώτο χέρι για την αλήθεια, που όλα τα άλλα κόμματα φρόντισαν να το κρύψουν.

Είναι γνωστό ότι το Κ.Κ.Ε. ήταν το μόνο κόμμα που ζήτησε τη διενέργεια δημοψηφίσματος. Όμως Νέα Δημοκρατία, ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Συνασπισμός, δίνοντας ο Συνασπισμός το αριστερό άλλοθι σ' αυτήν την αντεργατική, αντιλαϊκή συνθήκη, έκλεισαν τις πλάτες τους σ' αυτό το αίτημα και προχώρησαν στην ψήφιση, στην κύρωση της Συνθήκης του Μάαστριχτ.

Επομένως ζητάμε την αλλαγή του Συντάγματος, για να μπορεί να γίνονται δημοψηφίσματα με λαϊκή πρωτοβουλία και να μην είναι στην κρίση των κυρίαρχων δυνάμεων.

Να πω και κάτι ακόμα πάνω στο ζήτημα αυτό. Όταν το Κ.Κ.Ε. και όχι μόνον, αλλά και άλλα στη συζήτηση για την Αναθεώρηση του Συντάγματος, διετύπωναν παρόμοιες θέσεις και έλεγαν να προβλεφτεί η δυνατότητα διενέργειας δημοψηφίσματος, σκοντάφταμε στη στείρα άρνηση των δύο μεγάλων κομμάτων.

Ακούσαμε προηγουμένως από το Βήμα τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης τον κ. Λοβέρδο να λέει «ζητάμε την αλλαγή του Συντάγματος, ώστε να μπορούν να γίνονται δημοψηφίσματα με πρωτοβουλία λαϊκή και να μειωθεί και ο απαιτούμενος αριθμός των Βουλευτών που χρειάζεται να εγκρίνουν τη διενέργεια δημοψηφίσματος». Δηλαδή τι προτείνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Να πάμε από την πλειοψηφία των εκατόν ογδόντα Βουλευτών και να αποφασίζει η Βουλή με εκατόν πενήντα ένα Βουλευτές. Τι αλλάζει δηλαδή; Αν θέλει η Κυβέρνηση πάλι κάνει δημοψήφισμα, αν δεν θέλει δεν κάνει δημοψήφισμα. «Πολύ κακό για το τίποτα», είναι ο τίτλος ενός θεατρικού έργου. Έτσι είναι κι εδώ: Πολύς σαματάς για το τίποτα. Ουσιαστικά και πάλι τα όσα προτείνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν ξεφεύγουν από τα καθιερωμένα.

Δεν αναφέρομαι στην άλλη πλευρά για την εξαίρεση από τη διενέργεια δημοψηφισμάτων των θεμάτων που αναφέρονται στα δημοσιονομικά και στο ασφαλιστικό, που αν το γενικεύσει κανείς, ουσιαστικά αποκλείει το σύνολο των θεμάτων.

Συνοψίζω λέγοντας ότι ζητάμε δημοψήφισμα, αξιοποιούμε κάθε δυνατότητα που μας δίνει το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής, χωρίς όμως να καλλιεργούμε αυταπάτες στους εργαζόμενους.

Αυτές τις μέρες είδαμε και το ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κυριολεκτικά να διαγκωνίζονται σχετικά με τις πρωτοβουλίες είτε για το δημοψήφισμα είτε για την πρόταση μομφής, που τις παρούσαζαν και με πομπώδη τρόπο για πρωτοβουλίες που θα δυσκολεύουν την Κυβέρνηση.

Το ερώτημα είναι το εξής: Με τις πρωτοβουλίες αυτές θα ανακοπούν, θα ανατραπούν τα αντεργατικά, τα αντισσφαλιστικά μέτρα, όταν είναι γνωστά όλα τα παραπάνω, αλλά και οι θέσεις των διαφόρων κομμάτων επί της ουσίας αυτών των ζητημάτων; Η απάντησή μας είναι «όχι».

Όχι στις αυταπάτες. Δεν καλλιεργούμε αυταπάτες. Το πρόβλημα δεν μπορεί να λυθεί και δεν θα λυθεί με τον τρόπο αυτό. Το πρόβλημα θα λυθεί με το λαό σε ρόλο πρωταγωνιστή και όχι

σε ρόλο χειροκροτητή κάποιων πρωτοβουλιών ή στην καλύτερη περίπτωση κάποιων happening στην πλατεία Συντάγματος ή στους κεντρικούς δρόμους της Αθήνας. Το πρόβλημα θα λυθεί με το λαό στο προσκήνιο, με την αναζωογόνηση του εργατικού λαϊκού κινήματος, με τη μαζικοποίηση των σωματείων, το συντονισμό δράσης της εργατικής τάξης με τα άλλα λαϊκά στρώματα, τη φτωχή αγροτιά και τους βιοπαλαιστές της πόλης, με την αλλαγή του συσχετισμού των δυνάμεων σε όλα τα επίπεδα και στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Γνωρίζουμε τις δυσκολίες και καθόλου δεν τις υποτιμάμε. Γνωρίζουμε, για παράδειγμα, την αχαλίνωτη τρομοκρατία στους χώρους δουλειάς από την εργοδοσία που αξιοποιεί και τις πλάτες των συμβιβασμένων ηγεσιών του συνδικαλιστικού κινήματος. Αν και το ταξικό κίνημα έδειξε τη δύναμή του, ότι μπορεί στην πράξη με τους αγώνες να ακυρώσει αυτή την τρομοκρατία, αναγκάζοντας σε πολλές περιπτώσεις την εργοδοσία να ανακαλέσει απολύσεις που έγιναν, όπως για παράδειγμα στα «Carrefour», στη «Renault» και σε μια σειρά άλλες επιχειρήσεις. Επιτρέψτε μου στο σημείο αυτό και μια ακόμη προσθήκη. Βεβαίως, η τρομοκρατία στους χώρους δουλειάς είναι η κορωνίδα, να το πω έτσι, της υπάρχουσας κατάστασης, που είναι και κριτήριο του τι δημοκρατία ακριβώς έχουμε στον τόπο μας. Όμως, δεν είναι μόνο στο χώρο των μεγάλων επιχειρήσεων που εκδηλώνονται τέτοιου είδους φαινόμενα, αλλά και στη δημόσια διοίκηση.

Σήμερα είναι το περιστατικό, κυρία Υπουργέ, που ο Πρόεδρος της Ένωσης Εισαγγελέων ο κ. Μπάγιας καλείται σε προκαταρκτική εξέταση που διενεργείται με εντολή του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου του κ. Σανιδά. Ποιο ήταν το αμάρτημα του κ. Μπάγια; Ποιο ήταν το παράπτωμα του κ. Μπάγια; Ήταν οι κρίσεις τις οποίες εξέφρασε δημόσια όσον αφορά την κατάσταση στο χώρο της δικαιοσύνης. Και γι' αυτό έπρεπε να τιμωρηθεί. Αν δεν ήταν πρωταπριλιάτικο ψέμα –γιατί σήμερα είναι 1η του Απριλίου– για να γελάσει κανένας, τα πράγματα είναι πολύ σοβαρά.

Που θα πάει αυτή η κατάσταση με τις εξελίξεις στο χώρο της δικαιοσύνης και τον κ. Σανιδά, τον διορισμένο από τη δική σας Κυβέρνηση, να προκαλεί τέτοιου είδους αυταρχικές συμπεριφορές; Δεν είναι η πρώτη φορά. Πριν από λίγους μήνες είχαμε την προκαταρκτική δίωξη σε βάρος τριών άλλων συνδικαλιστών δικαστών, που ευτυχώς χάρη και στις αντιδράσεις των συνδικαλιστικών οργανώσεων μπήκαν στο αρχείο.

Θα το πούμε καθαρά. Ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου διορισμένος από τη δική σας Κυβέρνηση είναι. Πάρτε τα μέτρα σας. Μαζέψτε τον. Αυτή την κουβέντα μόνο θα πούμε. Δεν πάει άλλο με αυτή την κατάσταση. Δεν μπορεί να υπάρξει καμμία ανοχή απέναντι στην καταπάτηση βασικών συνδικαλιστικών δικαιωμάτων και ελευθεριών. Η Κυβέρνηση οφείλει να αναλάβει τις ευθύνες της.

Επαναλαμβάνω, όμως και κλείνω αυτή την παρένθεση, ότι λύση στο πρόβλημα θα δοθεί μόνο με την αναγέννηση και ανασύνταξη του εργατικού και λαϊκού κινήματος. Μόνο τότε ο λαός μας θα βγει ακόμη πιο αποφασιστικά στο προσκήνιο.

Λύση στο πρόβλημα δεν μπορεί να βρεθεί με το σημερινό συσχετισμό δυνάμεων. Για παράδειγμα, τι αξιοπιστία μπορεί να έχουν πρωτοβουλίες που μπορεί να αναπτύσσονται από τις κορυφαίες συνδικαλιστικές οργανώσεις, όπως για παράδειγμα της Γ.Σ.Ε.Ε. αλλά και άλλων συνδικαλιστικών οργανώσεων, όταν υπογράφουν συλλογικές συμβάσεις εργασίας που καταδικάζουν τους εργαζόμενους να ζήσουν με ημερομίσθια μεικτά 31 ευρώ, καθαρά 26 ευρώ, αύξηση 1 ευρώ τη μέρα, όταν θυσιάζουν τα δικαιώματα των εργαζομένων στο βωμό της ανταγωνιστικότητας, όταν με τη συμμετοχή τους παίρνουν μέρος στους κοινωνικούς λόγους, όχι για να διεκδικήσουν λύσεις στα προβλήματα των εργαζομένων, όχι για να διεκδικήσουν δικαιώματα, αλλά για να παζαρέψουν, για να διαπραγματευτούν το τι θα χάσουν οι εργαζόμενοι; Καμμία αξιοπιστία δεν μπορεί να έχουν αυτές οι συνδικαλιστικές ηγεσίες, οι οποίες «έβαλαν πλάτες» για να περάσουν μια σειρά αντιασφαλιστικά μέτρα που «κάνουν γαργάρα» τους αντιασφαλιστικούς νόμους, ανάλογα με το ποιο κόμμα βρίσκεται στην κυβέρνηση, όπως για παράδειγμα το

νόμο Σιούφα, το νόμο Ρέππα. Από τέτοιες συνδικαλιστικές ηγεσίες που λιβανίζουν και εξωραίζουν αντεργατικές πολιτικές, δεν μπορεί να περιμένει κανένας θετικές αλλαγές.

Εκεί άλλωστε, σ' αυτά τα καίρια ζητήματα που απασχολούν σήμερα την εργατική τάξη, τους εργαζόμενους κρίνεται και η αξιοπιστία του κάθε κόμματος, της κάθε πολιτικής, της κάθε συνδικαλιστικής και κοινωνικής οργάνωσης. Το ζήτημα δεν είναι πόσα «όχι» θα πει από τα έδρανα της αντιπολίτευσης. «Όχι» έλεγε και η Νέα Δημοκρατία όταν ήταν Αξιωματική Αντιπολίτευση και στο πηδάλιο της κυβέρνησης ήταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ., χωρίς όμως να διαφωνεί επί της ουσίας ούτε με τις ιδιωτικοποιήσεις ούτε με τις ανατροπές των εργασιακών σχέσεων ούτε με τα άλλα αντιλαϊκά μέτρα.

Η πολιτική του κάθε κόμματος κρίνεται από τη στάση του απέναντι στα κεντρικά ζητήματα, από τη στάση του απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το Μάαστριχτ. Αυτά που ψηφίζονται σήμερα, τα αντεργατικά, αντιλαϊκά μέτρα, δεν είναι μέτρα που δρομολογήθηκαν σήμερα. Είναι μέτρα που κατοχυρώθηκαν με τη συμφωνία του Μάαστριχτ, μέτρα που εξειδικεύτηκαν στη συνέχεια με τη «Λευκή Βίβλο», που σήμερα αυτοί που φόρεσαν τα αμπεχονα τότε, όταν υιοθετούνταν η «Λευκή Βίβλος», σήκωναν αδιάφοροι τους ώμους λέγοντας το γνωστό «ούτε καλή, ούτε κακή», όπως η ηγεσία του Συνασπισμού, είναι μέτρα τα οποία εξειδικεύτηκαν και δρομολογήθηκαν με τη στρατηγική της Λισαβόνας, που υπογράφηκαν από τις Κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας.

Οι ιδιωτικοποιήσεις των πρώην Δ.Ε.Κ.Ο., η εμπορευματοποίηση στην παιδεία, την υγεία, την πρόνοια, η ευελιξία στην αγορά εργασίας που θέλει τον εργαζόμενο λάστιχο, φθινό εργατικό δυναμικό, που θέλει τη μέση της τιμής της εργατικής δύναμης για να αυξηθούν ακόμη περισσότερο τα κέρδη των μεγάλων επιχειρήσεων και τα άλλα αντιασφαλιστικά μέτρα, δεν έρχονται αποσπασματικά. Είναι ένα συνεκτικό πλαίσιο καλά επεξεργασμένο, με κεντρικό στόχο την υποταγή των πάντων στην ανταγωνιστικότητα, στην κερδοφορία των μεγάλων επιχειρήσεων.

Γι' αυτό, το ζήτημα δεν είναι το αν θα προβληθούν κάποια φιλολαϊκά αιτήματα, που πολλές φορές μπορεί να τα ακούμε από διάφορους κομματικούς σχηματισμούς. Το κεντρικό ζήτημα είναι τι στάση κρατάνε απέναντι στην ιδιοκτησία των μεγάλων μέσων παραγωγής, γιατί χωρίς να θιγεί η ιδιοκτησία, χωρίς να γίνει λαϊκή περιουσία, χωρίς να γίνουν, επαναλαμβανώ, λαϊκά τα μέσα παραγωγής, ώστε ο πλούτος να ανήκει σ' αυτούς που τον παράγουν, ελπίζω για να ανακοπεί αυτός ο κατήφορος και για δοθούν λύσεις στα προβλήματα των εργαζομένων, δεν μπορεί να υπάρξει.

Η αξιοπιστία του κάθε κόμματος κρίνεται ακόμη από τη στάση του απέναντι στη νέα τάξη πραγμάτων, που πρωταγωνιστές τους είναι, όχι μόνο οι αμερικάνοι και το ΝΑΤΟ, αλλά εξίσου καλοί παίχτες η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ρωσία και τα άλλα ισχυρά καπιταλιστικά κράτη.

Και το ζήτημα δεν είναι για το λαϊκό κίνημα να διαλέξει με ποιου το μέρος θα σταθεί, με ποιου την πλευρά θα σταθεί, να επιλέξει ανάμεσα στους ανταγωνιστές. Αλλά το ζήτημα είναι να αντιπαρατεθεί στον ιμπεριαλισμό, γενικότερα.

Ακούσαμε προηγουμένως τον εισηγητή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να λέει ότι στα ζητήματα δημοκρατίας δεν είμαστε το ίδιο με τη Νέα Δημοκρατία. Έτσι τουλάχιστον είπε. Δεν ξέρω τι μπορεί να πιστεύει ο καθένας από μέσα του, κατά βάθος, αλλά εγώ θα πω το εξής: την τελευταία δεκαετία δεν υπήρχε αντιδημοκρατικός νόμος που να πέρασε απ' αυτή τη Βουλή, νόμος που απέβλεπε στο να θωρακίσει το σημερινό καθεστώς, που να μην ψηφίστηκε με τις ψήφους των δυο μεγάλων κομμάτων.

Να θυμίσω το νόμο που επέτρεπε το ηλεκτρονικό φακέλωμα που ψηφίστηκε το 1997. Ψήφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας. Να θυμίσω τη συνθήκη του Σένγκεν που επεξεργάστηκε παραπέρα το ηλεκτρονικό φακέλωμα; Ψηφίστηκε από ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Νέα Δημοκρατία. Να θυμίσω τον τρομονόμο που εισηγήθηκε η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Δεν θα ψηφιζόταν αν δεν σήκωναν και το χέρι τους οι Βουλευτές της τότε Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας. Να

θυμίσω στη συνέχεια τον ευρωτρομονόμο, που ήρθε αμέσως μετά το πλήγμα στους δίδυμους πύργους της Νέας Υόρκης, που ψηφίστηκε επίσης από τους δυο κοινοτικούς σχηματισμούς; Ο ευρωτρομονόμος χαρακτηρίζει τρομοκρατική πράξη ακόμα και την απλή κατάληψη σε δημόσια κτήρια και υπηρεσίες με το πρόσχημα ότι μπορούν να διαταράξουν το κοινωνικό και οικονομικό σύστημα.

Εκεί κρίνεται και η στάση του κάθε κόμματος. Γι' αυτό επαναλαμβάνουμε ότι χρειάζεται αλλαγή του συσχετισμού των δυνάμεων. Τότε και μόνο το λαϊκό κίνημα θα αποκτήσει μια άλλη δυναμική θα αποκτήσει έναν άλλο αέρα, θα κατακτήσει και την ικανότητα να αναμετρείται πολύ πιο αποτελεσματικά με την πλουτοκρατία και τα κόμμά της, με τα κόμματα του ευρωμονόδρομου, που με τον έναν ή τον άλλο τρόπο στηρίζουν αυτή την πολιτική.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Δεν επιτρέπεται. Γιατί;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Είμαι εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για το θέμα αυτό. Δώστε μου μόνο για 20 δευτερόλεπτα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Μόνο για είκοσι δευτερόλεπτα, κύριε συνάδελφε, γιατί έχετε υπερβεί κατά πάρα πολύ το χρόνο σας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Υπουργέ, συνεδρίαση της Επιτροπής για την Αναθεώρηση του Συντάγματος, Ντίνος Ρόβλιας, εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ.: «Ένας ικανός αριθμός πολιτών, θα μπορούσε να είναι το 5% του Εκλογικού Σώματος, να μπορεί να προτείνει στη Βουλή τη διενέργεια δημοψηφίσματος για σοβαρό κοινωνικό ζήτημα εκτός από τα δημοσιονομικά και τα ασφαλιστικά». Αναφέρεται η εισήγηση τότε του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κύριε Υπουργέ, στα ζητήματα δημοψηφίσματος με πρωτοβουλία των πολιτών. Επειδή δημιουργήσατε μπλέξιμο στη σημερινή διαδικασία και δεν ήταν έγκυρο αυτό που κάνατε, παρέχω αυτή τη διευκρίνιση προς άρση κάθε παρεξήγησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το θίξαμε αυτό το θέμα στην αρχή της διαδικασίας.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Δεν θα ξαναοιζούμε τώρα το ζήτημα. Ορίστε, έχετε το λόγο για ένα λεπτό, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Δεν ξέρω ποιες διευκρινίσεις δίνει ο κ. Λοβέρδος απευθυνόμενος στο Σώμα. Και τονίζω, ότι αυτό αφορά την Αξιωματική Αντιπολίτευση και όχι την Αριστερά - η οποία είναι συνεπής σ' αυτά που έλεγε και σ' αυτά που σκέφτεται για την ερμηνεία του άρθρου 44, παράγραφος β'.

Γράφει η πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.: «Προτείνουμε την προσθήκη εδαφίου σύμφωνα με το οποίο η διεξαγωγή δημοψηφίσματος της δεύτερης αυτής κατηγορίας, δηλαδή για σοβαρό κοινωνικό ζήτημα, εκτός από τα δημοσιονομικά και τα ασφαλιστικά...». Προφανώς εδώ το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το ίδιο, στην πρόταση που έχει κάνει, ερμηνεύει τι σημαίνει σοβαρό κοινωνικό ζήτημα κατά τη δεύτερη παράγραφο. Η προσθήκη αφορά τη δυνατότητα μόνο να προέρχεται το δημοψήφισμα από το λαό. Το τι είναι κοινωνικό ζήτημα και το ότι το ασφαλιστικό περιλαμβάνεται στο δημοσιονομικό ήταν τότε αυτονόητο για το ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί αλλιώς το νόμο Ρέππα, που τον θεωρούσε ναυαρχίδα, γιατί δεν τον πέρασε από δημοψήφισμα; Γιατί, όταν εδώ μέσα έκανε ονομαστικές ψηφοφορίες επί ονομαστικών ψηφοφοριών -1990-1993- και στον νόμο Σιουφλιά και στον νόμο Σιούφα, δεν πρότεινε δημοψήφισμα; Γιατί τότε γνώριζε Συνταγματικό Δίκαιο, φαίνεται και γνώριζε το Σύνταγμα. Φαίνεται τώρα όμως ότι, αντί για το Σύνταγμα, προτιμά να τρέχει πίσω από τα γεγονότα. Αυτή είναι η πραγματική εξήγηση.

Νομίζω ότι η μεν Αριστερά είναι συνεπής με την ερμηνεία που έδινε και δεν έχω να πω τίποτα σ' αυτό. Όσον αφορά στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. άλλη ερμηνεία στην Κυβέρνηση και άλλη στην Αντιπολίτευση, άλλη όταν είναι Αντιπολίτευση για να προτείνει αναθεώρηση του Συντάγματος και άλλη όταν έρχεται να συζητήσει

το ασφαλιστικό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Να ζητήσει συγγνώμη για την αναστάτωση που προκάλεσε χωρίς λόγο. Για την αναστάτωση με προφάσεις, χωρίς λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεχίζουμε με τον ειδικό αγορητή του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., κ. Φώτιο Κουβέλη.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Συνασπισμός της Ριζοσπαστικής Αριστεράς κατέθεσε στη Βουλή την πρότασή του για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος και είναι εξαιρετικά θετικό το γεγονός ότι στην προσπάθεια αυτή συστρατεύτηκαν όλες οι δυνάμεις της Αντιπολίτευσης. Πρέπει πάρα πολύ καθαρά να πούμε ότι με την πρότασή μας αυτή δεν επιδιώξαμε κανέναν εντυπωσιασμό, αλλά ούτε και διαδικασία διαγκωνισμού, με όποια άλλη πολιτική δύναμη μέσα στη Βουλή. Εκείνο το οποίο πράξαμε ήταν η αξιοποίηση μιας θεσμικής δυνατότητας, η οποία παρέχεται από το άρθρο 44 του Συντάγματος. Οτιδήποτε άλλο λέγεται από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας στη Βουλή, αποτελεί προσπάθεια να αποφύγουν την απάντηση στο μεγάλο ερώτημα:

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν θέλετε, εσείς οι ίδιοι, αν πιστεύετε στη σημαντικότητα του νομοθετήματός σας για το ασφαλιστικό σύστημα, τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος; Μια Κυβέρνηση η οποία θεωρεί ότι αυτό που προωθεί ως νομοθέτημα είναι σημαντικό για ένα μεγάλο κοινωνικό ζήτημα, όπως είναι το ασφαλιστικό σύστημα, δεν πρέπει η ίδια να θέλει την επικύρωση αυτής της επιλογής, αν πιστεύει στη σημαντικότητα των ρυθμίσεων που προώθησε, από τον ίδιο τον ελληνικό λαό;

Άκουσα από τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας τον απaráδεκτο λόγο ότι επέλεξε ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. εν συνεχεία της πρότασης για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος να φέρει σε δύσκολη θέση τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Πρόκειται για μια στρεβλή αντίληψη που έχετε για τη λειτουργία των θεσμών. Ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α., αξιοποιώντας τη θεσμική δυνατότητα που είχε, ζήτησε ακρόαση από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, την οποία με μεγάλη ευχαρίστηση ο ίδιος ο Πρόεδρος προσέφερε, όπως άλλωστε έπρεπε να πράξει και έπραξε όταν ζήτησαν ακρόαση οι εκπρόσωποι των κοινωνικών φορέων και των κοινωνικών οργανώσεων και πριν από τη δική μας επίσκεψη στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, αλλά και μετά.

Για σκεφθείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας: μήπως αυτό το οποίο λέτε για να ελέγξετε και να ψέξετε τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α., με βάση τα γεγονότα και την επικοινωνία του Προέδρου της Δημοκρατίας με τους κοινωνικούς φορείς και τις κοινωνικές οργανώσεις, είναι εν τέλει εκ μέρους σας ψόγος και έλεγχος προς τον ίδιο τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας;

Από πότε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυνατότητες υπαρκτές από το Σύνταγμα θεωρούνται προσπάθεια διαγκωνισμού με κάποιες άλλες δυνάμεις της Αντιπολίτευσης ή ακόμη και προσπάθεια εντυπωσιασμού; Γνωρίζουμε ότι βρίσκεστε σε πραγματική αδυναμία. Έχετε ανικανότητα επί της ουσίας να απαντήσετε στο αίτημα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και των άλλων δυνάμεων της Αντιπολίτευσης, αλλά και της ίδιας της κοινωνίας για το δημοψήφισμα.

Έχουν ακουστεί διάφορα επιχειρήματα. Γνωρίζουν οι πολίτες το νομοθέτημα, έτσι ώστε στο πλαίσιο ενός δημοψηφίσματος να μπορούν να εκφράσουν την άποψή τους; Θα επαναλάβω αυτό που είπα και σε κάποια άλλη συνεδρίαση της Ολομέλειας. Πρόκειται για ύβρη, πρόκειται για βλάσφημο λόγο προς τον ελληνικό λαό. Ο ελληνικός λαός γνωρίζει ότι το νομοθέτημα για το ασφαλιστικό σύστημα χειροτερεύει τη θέση των ασφαλισμένων και βάλλει βάναισα εναντίον των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των νέων γενεών.

Και άλλος αντίλογος, για να αποκρουστεί η πρόταση για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος από τη μεριά της Νέας Δημοκρατίας:

Ποιο, λέει, θα είναι το ερώτημα του δημοψηφίσματος;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανατρέξτε στο άρθρο 44 του Συντάγματος, το οποίο στην παράγραφο 2 λέει πάρα πολύ καθαρά ότι εάν αποφασιστεί η διεξαγωγή δημοψηφίσματος, οι

Έλληνες πολίτες εκφράζουν την άποψή τους για το νομοθέτημα. Γιατί επιχειρείτε τον αποπροσανατολισμό, στρεβλώνοντας την ίδια τη συνταγματική διάταξη, αναφορικά με τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος;

Ακούσαμε και άλλο επιχείρημα, επίσης αβάσιμο, από τη μεριά της Νέας Δημοκρατίας. «Έχουμε», λέει η Κυβέρνηση «νωπή την εντολή από τις πρόσφατες εκλογές. Κατά συνέπεια, τι χρειάζεται το δημοψήφισμα»; Και πάλι ειλικρινά, απορώ. Ακριβέστερα, ερμηνεύω την αμηχανία σας. Ποιος σας είπε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι η αντιπροσωπεία του ελληνικού λαού δια των Βουλευτών που εκλέγει τη δεδομένη στιγμή με εθνικές εκλογές, υποκαθιστά τη λειτουργία του δημοψηφίσματος ή όπως εσείς υποστηρίζετε, καταστρέφει τη δυνατότητα του δημοψηφίσματος; Είναι άλλο πράγμα η αντιπροσωπεία δια των Βουλευτών που εκλέγονται από τις εθνικές εκλογές και τελείως διαφορετικό ζήτημα η δυνατότητα του ελληνικού λαού, σύμφωνα με το Σύνταγμα να εκφράζεται μ' έναν πρωτογενή, όσο και κυρίαρχο τρόπο, για μεγάλα κοινωνικά ζητήματα, όπως είναι αυτό που αφορά το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα.

Και άλλος πρόχειρος λόγος από τη μεριά σας. «Δεν έχουμε στην Ελλάδα» -έτσι λέτε, συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας- «πολιτική κουλτούρα δημοψηφισμάτων». Και ποιος φταίει; Φταίει διαχρονικά η συγκεντρωτική αντίληψη, όσο και αυταρχική λογική, για την ασκούμενη πολιτική, που δεν εμπιστεύεται τον ελληνικό λαό να εκφράζεται για τα μεγάλα ζητήματα και όπως αυτά αναφέρονται στο Σύνταγμα. Εσείς διαχρονικά, και τα δύο λεγόμενα μεγάλα κόμματα, έχετε καταστρέψει, οδηγήσατε σε αχρησία τη συγκεκριμένη διάταξη, όταν μάλιστα υπήρχαν πολιτικές δυνάμεις, όπως ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α., ο οποίος ζήτησε να γίνει δημοψήφισμα και για την ένταξη της χώρας στην ευρωζώνη, αλλά και για την περίπτωση της λεγόμενης Ευρωπαϊκής Συνταγματικής Συνθήκης, το γνωστό ως Ευρωσύνταγμα. Και πάλι απερρίφθη η πρόταση.

Επομένως, η απουσία πολιτικής κουλτούρας στην οποία αναφέρεστε, για να αποκρούσετε την πρόταση για διεξαγωγή δημοψηφίσματος, είναι δική σας επιλογή, είναι το αποτέλεσμα της δικής σας πολιτικής συμπεριφοράς, η οποία είναι και συγκεκριμένη και αυταρχική και δεν θέλει την πραγματική συμμετοχή του ελληνικού λαού στην πολιτική ζωή του τόπου και δεν θέλει τους κοινωνικούς ελέγχους, αυτής της πολιτικής που παράγεται χρόνια ολόκληρα σε τούτο τον τόπο και καλείται ο ελληνικός λαός να την κρίνει μία φορά κάθε τριετήμια ή τέσσερα χρόνια, όταν γίνονται οι εθνικές εκλογές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άλλες ευρωπαϊκές χώρες δίνουν τη δυνατότητα με το Σύνταγμα τους, αλλά και με την πολιτική πρακτική που ακολουθούν στους πολίτες τους να αποφαίνονται μ' ένα κυρίαρχο τρόπο για τα μεγάλα ζητήματα του τόπου. Έτσι, αποφάσισε ο γαλλικός λαός για το Ευρωσύνταγμα. Έτσι, αποφάσισε ο ολλανδικός λαός. Και δεν κρίνω το περιεχόμενο της απόφασης ούτε των Γάλλων πολιτών ούτε των Ολλανδών πολιτών. Κρίνω, όμως, το γεγονός ότι αποφάσισε ο ίδιος ο λαός για ένα ζήτημα μεγάλης πολιτικής και κοινωνικής σημασίας.

Δεν θέλετε την αντίληψη αυτή, γιατί είστε δέσμιοι μίας αντίληψης, η οποία θέλει την πολιτική να ασκείται ερήμην του ελληνικού λαού, χωρίς τη συμμετοχή του και χωρίς τη δυνατότητα των πολιτών να ασκούν για κρίσιμα ζητήματα πολιτική και να ελέγχουν την πολιτική.

Εμείς στην αναθεωρητική διαδικασία του Συντάγματος προτείναμε και το λεγόμενο λαϊκό δημοψήφισμα, δηλαδή να προκαλείται δημοψήφισμα από τους ίδιους τους πολίτες, βεβαίως με την υπογραφή ενός σημαντικού αριθμού πολιτών. Και περαιτέρω προτείναμε στην αναθεωρητική διαδικασία και τη λεγόμενη λαϊκή νομοθετική πρωτοβουλία, η οποία είναι διαφορετική, η νομοθετική λαϊκή πρωτοβουλία από το λαϊκό δημοψήφισμα.

Και το κάνουμε αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί έχουμε σταθερά την άποψη ότι μια πολιτική που κινείται ερήμην των επιλογών των πολιτών είναι μια πολιτική πολλές φορές αδιέξοδη και άλλες φορές εξαιρετικά ανώφελη και επικίνδυνη.

Το νομοθέτημα, κύριε Υπουργέ, που προωθείτε και το οποίο

έχει ψηφιστεί με την οριακή όσο και εύθραυστη πλειοψηφία των εκατόν πενήντα ενός και ενός Βουλευτών, θα δείτε, δεν θα είναι μακρύς ο χρόνος που θα καταδείξει τα αδιέξοδά του, δεν θα είναι μακρύς ο χρόνος όπου οι Έλληνες πολίτες, όχι μόνο θα συνεχίσουν να κινητοποιούνται, αλλά θα αξιοποιήσουν και την ύπαρξη αντισυνταγματικών ρυθμίσεων, προσφεύγοντας και στα εθνικά δικαστήρια και, αφού θα έχουν ασκήσει το σύνολο των ενδίκων μέσων και βοηθημάτων, και στα ευρωπαϊκά δικαστήρια.

Διότι αντιστέκονται οι Έλληνες πολίτες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Δεν θέλουν το νομοθέτημα. Έχουν πλήρη τη συνείδηση ότι πρόκειται για μια νομοθετική ρύθμιση που ανοίγει τον δρόμο για την αποδόμηση του δημόσιου χαρακτήρα του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζω, θα πείτε όχι μόνο ο εισηγητής σας, αλλά και κάποιοι άλλοι και ο εκπρόσωπος της Κυβέρνησης ότι δεν έχετε τον αναγκαίο αριθμό, για να αποφασιστεί η διεξαγωγή δημοψηφίσματος. Πρέπει να γνωρίζετε όμως κι εσείς ότι η πρόταση για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος, έστω και αν απορριφθεί - και θα απορριφθεί με τους υπάρχοντες συσχετισμούς μέσα στη Βουλή - είναι βαθιά ριζωμένη, όσο και η αξίωση για δημοψήφισμα, μέσα στην ίδια την ελληνική κοινωνία.

Η ελληνική κοινωνία, συνειδητοποιώντας ότι μ' ένα δημοψήφισμα θα μπορούσε να έχει έναν πρωταγωνιστικό ρόλο στην υπόθεση αυτή, το διεκδικεί το δημοψήφισμα με τη συλλογή εκατοντάδων χιλιάδων υπογραφών, τις οποίες βεβαίως εσείς, οχυρωμένοι - επαναλαμβάνω - πίσω από την οριακή σας πλειοψηφία, περιφρονείτε. Και αυτό, είναι βέβαιο ότι ο ελληνικός λαός ούτε το θέλει ούτε το ανέχεται και είμαι βέβαιος ότι θα το αποδοκιμάσει τη δεδομένη στιγμή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, η άρνησή σας να δεχθείτε τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος δείχνει το φόβο σας, δείχνει τον πανικό σας μπροστά στη λαϊκή διεκδίκηση να υπάρξει μια ρύθμιση για το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα, που δεν θα χειροτερεύει τη θέση των εργαζομένων, δεν θα υπονομεύει τα ασφαλιστικά δικαιώματα των νεότερων γενεών.

Ολοκληρώνοντας, θα ήθελα να σημειώσω τούτο: είναι καιρός, πέρα από τις πολιτικές απόψεις που διατυπώνετε, συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, να εγκαταλείψετε έναν εύκολο, πρόχειρο λόγο, που πολλές φορές στρεβλώνει τα πράγματα. Και αναφέρομαι στην επίσκεψη του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Δεν γνωρίζετε, συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας σύμφωνα, με το άρθρο 42 του Συντάγματος, έχει δικαίωμα να ελέγξει την τυπική και ουσιαστική αντισυνταγματικότητα του νομοθετήματος; Και τι θέλατε; Να μας φμώσετε; Να μην εμφανιστούμε στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και να μην του πούμε ότι διαπιστώνουμε την ύπαρξη αντισυνταγματικών ρυθμίσεων, ρυθμίσεων που έρχονται σε ευθεία αντίθεση και με το άρθρο 25 για το κοινωνικό κράτος και με το άρθρο 22 για την κοινωνική ασφάλιση, αλλά και με το άρθρο 17 του Συντάγματος, που απαγορεύει τις παράνομες απαλλοτριώσεις;

Το νομοθέτημα οδηγεί σε παράνομες απαλλοτριώσεις, αφού παίρνει περιουσία από τα επικουρικά ταμεία, που σχηματίστηκε και με εισφορές ή μόνο με εισφορές - σε άλλες περιπτώσεις - των ιδίων των εργαζομένων.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παίρνοντας αυτές τις πρωτοβουλίες, είχαμε πλήρη τη συνείδηση ότι είμαστε απολύτως αντίστοιχοι με αυτό που θέλει η ελληνική κοινωνία, η οποία κινητοποιείται, διαμαρτύρεται και θα συνεχίσει να διεκδικεί.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστώ, κύριε Κουβέλης.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Άδωνις Γεωργιάδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι η συζήτηση που κάνουμε σήμερα επί τη ευκαιρία της προτάσεως για τη διενέργεια του δημοψηφίσματος είναι μία από τις πιο ενδιαφέρουσες και πιο σημαντικές συζητήσεις που έχουμε κάνει τον τελευταίο καιρό στο Εθνικό Κοινοβούλιο. Και αυτό, γιατί μας δίνεται η ευκαιρία να θέσουμε επί τάπητος ένα πολύ σημαντικό θέμα, το οποίο νομίζω ότι, εάν καταφέρουμε να λύσουμε με τη σωστή απάντηση -και έχουμε ευθύνη όλοι μας, ανεξαρτήτως σε ποιο κόμμα ανήκουμε και ποια είναι η εισήγηση του εισηγητού μας- θα μπορούσαμε να συμβάλουμε στην ουσιαστική εμπάθυνση και ωρίμανση της ελληνικής δημοκρατίας. Αυτό που τελικώς συζητούμε σήμερα εδώ δεν είναι απλώς εάν θα κάνουμε ένα δημοψήφισμα για το ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Αυτό που συζητούμε σε αυτήν την Αίθουσα, κυρίες και κύριοι -και νομίζω ότι είναι ιστορική αυτή η στιγμή, κατά κάποιο τρόπο- είναι το εάν εμείς, οι Βουλευτές του 2008, θα κάνουμε το μεγάλο βήμα, για να δώσουμε την ευκαιρία στη δημοκρατία μας να ωριμάσει και να κάνει ένα πολύ μεγάλο βήμα προόδου.

Στην πραγματικότητα δύο απόψεις συγκρούονται. Η άποψη εκείνων οι οποίοι πιστεύουν ότι ο λαός, ο δήμος, πρέπει να έχει την εξουσία να αποφασίζει για τα σημαντικά γι' αυτόν ζητήματα, η κατ' εξοχήν δηλαδή δημοκρατική άποψη, και η άποψη εκείνων που νομίζουν ότι ο λαός δεν είναι ώριμος, ότι ο λαός δεν είναι ικανός, ότι ο λαός δεν έχει αυτήν τη δυνατότητα και άρα, πρέπει υπό περιορισμό να τίθεται αυτή η βούληση και η δυνατότητά του, μία κατ' εξοχήν δηλαδή ολιγαρχική άποψη. Και θα ήθελα αυτό να το τεκμηριώσω, ξεκινώντας από τις εισηγήσεις που άκουσα και φυσικά, πρώτα από την εισήγηση του εισηγητού της Πλειοψηφίας, ο οποίος ήρθε εδώ να μας πει γιατί καταψηφίζει η Νέα Δημοκρατία την πρόταση για το δημοψήφισμα.

Κυρίες συνάδελφε, θα ήθελα να σας πω ότι κι εγώ και εσείς, αλλά και όλοι μας σε αυτήν την Αίθουσα έχουμε ορκιστεί πίστη στο Σύνταγμα της χώρας. Το Σύνταγμα της χώρας, στο άρθρο 44, προβλέπει ακριβώς τις διαδικασίες όπου μπορεί να γίνει η πρόταση για το δημοψήφισμα. Έχετε κάθε δικαίωμα και είναι αναφαίρετο, να έρθετε εδώ και να πείτε «καταψηφίζω την πρόταση για το δημοψήφισμα». Δεν έχετε, όμως, κανένα απολύτως δικαίωμα να μας κατηγορείτε για κοινοβουλευτικό ακτιβισμό. Κοινοβουλευτικός ακτιβισμός σημαίνει ότι κινούμεθα εξωθεσμικά. Και εάν κινηθήκαμε εξωθεσμικά, θα έπρεπε ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής να μην επιτρέψει αυτήν τη συζήτηση.

Θα σας παρακαλούσα, λοιπόν, να είμαστε όλοι πολύ πιο προσεκτικοί, όταν χρησιμοποιούμε μία έκφραση σε αυτήν την Αίθουσα. Είναι δικαίωμά μας να ζητήσουμε αυτήν τη συζήτηση. Ασκήσαμε ένα σύννομο συνταγματικό μας δικαίωμα και απαιτούμε από την Πλειοψηφία το σεβασμό σε αυτή μας την άποψη.

Πάμε να δούμε τώρα, εάν πράγματι η Πλειοψηφία είναι ειλικρινής, όταν λέει ότι: δεν είμαι γενικά κατά των δημοψηφισμάτων, αλλά επειδή το συγκεκριμένο θέμα είναι ένα πολύπλοκο θέμα και δεν μπορεί ο λαός να αποφασίζει για ένα νομοσχέδιο που έχει εκατόν πενήντα άρθρα και επειδή δεν ξέρουμε ποιο ερώτημα να βάλουμε, αυτός είναι ο πραγματικός λόγος που αρνούμαστε το δημοψήφισμα. Είναι αυτός ο πραγματικός λόγος; Είστε ειλικρινείς σε αυτήν τη θέση; Απάντηση: Αναμφίβολα όχι.

Απόδειξη γιατί όχι. Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, ο κ. Μπούγας, είπε εν τη ρύμη του λόγου του ότι «η πρόβλεψη του συνταγματικού νομοθέτου για δημοψηφίσματα κοινωνικής σημασίας είχε να κάνει με θέματα» -μεταφέρω, ό,τι ακριβώς ανεφέρθη προηγουμένως στην Αίθουσα- «όπως η έκτρωση, ο πολιτικός γάμος και διάφορα άλλα τέτοια φύσεως ζητήματα, όπου τέμνουν την ελληνική κοινωνία και που γι' αυτόν το λόγο υπάρχει αυτή η πρόβλεψη και άρα, σ' ένα τέτοιο θέμα η Πλειοψηφία θα ήταν, βεβαίως, πολύ υπέρ του δημοψηφίσματος, αφού θα συνέτρεχε ένας τέτοιος λόγος».

Ιδού πεδίο δόξης λαμπρόν. Στην ελληνική κοινωνία, λοιπόν, έχει ανοίξει τώρα, τύχη αγαθή, ένα τέτοιο θέμα, το σύμφωνο συμβίωσης, το οποίο διχάζει ακόμη και την Εκκλησία. Αφού, λοιπόν, θεωρείτε, κυρίες συνάδελφε, ότι για τέτοια θέματα μόνο είναι το δημοψήφισμα, ας προτείνει η Νέα Δημοκρατία δημο-

ψήφισμα γι' αυτό το θέμα. Θα δείτε ότι ούτε γι' αυτό θα προτείνετε, γιατί στην πραγματικότητα αυτό που θέλετε να πείτε είναι ότι ως ολιγαρχική εξουσία, που είστε, δεν θέλετε να μοιραστείτε την εξουσία σας με το λαό. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Και έρχομαι να το τεκμηριώσω λίγο περισσότερο. Όταν έγινε η μεγάλη συζήτηση για την αποδοχή ή όχι της Ευρωπαϊκής Συνθήκης, του λεγομένου Ευρωσυντάγματος, είχε για πρώτη φορά μετά από καιρό ξεκινήσει στην ελληνική κοινωνία ένας δημοσious διάλογος για το εάν πρέπει να γίνει δημοψήφισμα ή όχι.

Παρ' όλο που σε πάρα πολλές άλλες Ευρωπαϊκές χώρες έγινε δημοψήφισμα -αναφέρω την Ισπανία, την Ολλανδία, τη Γαλλία, την Ιταλία- παρά ταύτα στην Ελλάδα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και τότε απεφάνθη ότι δεν είναι αρκετά σοβαρής σημασίας εθνικό θέμα το Ευρωσύνταγμα για να πάμε σε δημοψήφισμα. Και τότε, τόσο ο Πρωθυπουργός ο κ. Καραμανλής όσο και η κ. Μπακογιάννη, εξέθεσαν την πραγματική φιλοσοφία της Νέας Δημοκρατίας σε αυτό το θέμα. Είπαν και οι δύο επί λέξει: «Ο λαός δεν είναι αρκετά ώριμος για να αποφασίζει για τόσο σοβαρής σημασίας ζητήματα». Αυτή, όμως, η θέση νομίζω ότι πρέπει να τύχει μιας πιο συγκεκριμένης εξετάσεως. Τι ακριβώς εννοεί κάποιος όταν αναφέρει ότι ο λαός δεν είναι αρκετά ώριμος για να αποφασίζει για τόσο κρίσιμα ζητήματα;

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ: Δεν είπαμε αυτό. Ψεύδεστε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Υπονοεί ότι ο λαός μας είναι ένας λαός ανόητων ανθρώπων, είναι ένας λαός μετρίων ανθρώπων. Αυτός ο λαός λοιπόν, κάθε τέσσερα χρόνια, ενίοτε όχι κάθε τέσσερα, γιατί ο εκάστοτε Πρωθυπουργός ψυχανεμίζεται πότε είναι η στιγμή της εκλάμψεως της ωριμότητάς του, καταλαβαίνει πότε είναι ώριμος και τότε προκηρύσσει εθνικές εκλογές. Για κάποια λίγα λεπτά της ώρας, όσο ο λαός μας είναι πίσω από το παραβάν για να εκλέξει εμάς, «είναι ώριμος» και «είναι σοφός ο ελληνικός λαός». Αμέσως μετά όμως, πέφτει εις την προτεράια κατάσταση ανωριμότητός του και δεν είναι πια ικανός να κρίνει για σοβαρά ζητήματα!

Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας -μην εξανίστασθε κυρία Παπακώστα- θα ήταν πολιτικά πολύ πιο έντιμο εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας, στην Αναθεώρηση του Συντάγματος να προτείνει την αφαίρεση παντελώς του άρθρου για το δημοψήφισμα. Διότι, εάν εδώ και τριάντα πέντε χρόνια δεν έχετε καταφέρει ούτε οι μεν ούτε οι δε, να βρείτε ένα σημαντικό θέμα, το οποίο να άξιζε να φτάσει στην κρίση του ελληνικού λαού δια δημοψηφίσματος, τότε κάτι δεν πάει καλά σε αυτή τη χώρα.

Ας έρθω όμως στο δεύτερο επιχείρημα το οποίο άκουσα και το διάβασα στις εφημερίδες, από την ομιλία του κυρίου Πρωθυπουργού στην Κοινοβουλευτική σας Ομάδα, το οποίο ήταν ακόμη πιο ανατριχιαστικό, αν τουλάχιστον απεδόθη σωστά από τους δημοσιογράφους. Ο κ. Καραμανλής φέρεται ειπών ότι: «Αν κάναμε δημοψηφίσματα, κανένα σοβαρό θέμα δεν θα μπορούσε να προχωρήσει». Άρα, υπονοεί αυτή η άποψη ότι μόνο το Κοινοβούλιο και τα κόμματα είναι ικανά ν' αποφασίζουν για τα σοβαρά θέματα, ενώ ο λαός δεν μπορεί.

Ας εξετάσουμε λίγο και αυτό το επιχείρημα. Εάν αυτό ίσχυε στην πράξη, αυτό θα σήμαινε ότι οι πλέον επιτυχημένες χώρες της γης, τα πλέον επιτυχημένα κράτη της γης, αυτά που έχουν αποδείξει στην πράξη ότι μπορούν να κυβερνηθούν σωστά και να έχουν επιτυχίες, θα ήταν οι χώρες με τα λιγότερα δημοψηφίσματα, γιατί ασφαλώς αυτές οι χώρες που έχουν απαντήσει πιο σωστά στα σοβαρά θέματα, αυτές οι χώρες θα είχαν και λιγότερα δημοψηφίσματα, αφού, κατά τον κ. Καραμανλή, μόνο χωρίς δημοψηφίσματα μπορεί να λαμβάνουν σοβαρές αποφάσεις. Και αντίθετα, οι χώρες οι οποίες έχουν συχνά δημοψηφίσματα, αυτές οι χώρες θα ήταν οι χώρες που λαϊκισμού, θα ήταν οι χώρες της δημαγωγίας, θα ήταν οι χώρες της αποτυχίας στη διαχείριση σοβαρών θεμάτων.

Είναι όμως έτσι; Ποιές χώρες σήμερα, στην παγκόσμια κοινότητα, κάνουν συχνά δημοψηφίσματα; Οι επιτυχημένες ή οι αποτυχημένες; Να αναφέρουμε μερικές από τις χώρες που έχουν δημοψηφίσματα, όχι δύο φορές τον χρόνο, που λέει ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός και ο Γιώργος Καρατζαφέρης,

αλλά και τρεις και τέσσερις και πέντε φορές τον χρόνο. Θέλετε να σας τις αναφέρω; Ελβετία. Πολύ αποτυχημένη χώρα! Ολλανδία. Πολύ αποτυχημένη χώρα! Γαλλία. Πολύ αποτυχημένη χώρα! Καναδάς. Πολύ αποτυχημένη χώρα! Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής. Πολύ αποτυχημένη χώρα!

Σε όλες αυτές τις χώρες λοιπόν, το δημοψήφισμα λειτουργεί με επιτυχή πορεία. Στην Ελλάδα όμως, ειδικά, εάν κάναμε δημοψήφισμα, τότε σε αυτή την περίπτωση -ειδικά στην Ελλάδα, αφού στις χώρες αυτές λειτουργεί, όπως είπαμε με επιτυχία όλα αυτά τα χρόνια- σημαίνει ότι εδώ δεν θα μπορούσαμε να λάβουμε σοβαρά ζητήματα. Αυτό όμως, ξέρετε, είναι ρατσιστική λογική κατά του ελληνικού λαού. Είναι σαν να λέμε ότι οι Αμερικάνοι, οι Ελβετοί, οι Ολλανδοί, οι Ισπανοί, οι Ιταλοί, οι Σουηδοί ως λαοί είναι πολύ ικανότεροι ημών και αυτοί μπορούν να ηγηθούν και να αποφασίζουν για σοβαρά ζητήματα δια δημοψηφίσματος, ενώ εμείς οι Έλληνες δεν έχουμε κατακτήσει ακόμη αυτόν τον βαθμό της ωριμότητας. Αλλά και αυτή η σκέψη είναι βαθύτατα αντιδημοκρατική.

Στην πραγματικότητα, λοιπόν, αυτό το οποίο λέτε είναι ότι δεν θέλετε δημοψήφισμα για κανένα θέμα. Εγώ θα σεβόμουν αυτή τη θέση πολιτικά, θα διαφωνούσα πάντα με αυτή τη θέση, αλλά θα τη σεβόμουν εάν τη λέγατε ευθαρσώς. Δυστυχώς, δεν λέτε αυτό. Υποκρίνεσθε ότι δήθεν κατά περίπτωση δεν βλέπετε σοβαρό θέμα για δημοψήφισμα.

Έτσι, λοιπόν, στην Ελλάδα, για να έλθω και λίγο στους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν ήταν σοβαρό θέμα η υιοθέτηση του ευρώ. Σε όλες τις υπόλοιπες χώρες όμως έγινε δημοψήφισμα. Μόνο στην Ελλάδα δεν έγινε. Ένα περίεργο πράγμα. Όλοι οι υπόλοιποι Ευρωπαίοι θεωρήσαν σοβαρό θέμα την υιοθέτηση του ευρώ, για να προκηρύξουν στις χώρες τους δημοψήφισμα. Εσείς κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που σήμερα μας λέτε εδώ πόσο πιστεύετε στο δημοψήφισμα, δεν το κρίνате αρκετά σοβαρό θέμα.

Άρα, λοιπόν, σήμερα καλούμαστε να κρίνουμε ένα συγκεκριμένο θέμα. Θέλουμε η δημοκρατία μας να ωριμάσει; Θέλουμε να δώσουμε στο λαό μας τη δυνατότητα να εκφράζει ο ίδιος την άποψή του για τα σοβαρά θέματα που τον απασχολούν ή δε θέλουμε;

Εμείς, ως Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός έχουμε τοποθετηθεί ξεκάθαρα και λέμε ότι θεωρούμε τον ελληνικό λαό ώριμο, θεωρούμε τον ελληνικό λαό υπεύθυνο, θεωρούμε τον ελληνικό λαό ικανό και θεωρούμε κυρίως ότι είναι δικαίωμα του ελληνικού λαού να αποφασίζει για τα σοβαρά γι' αυτόν θέματα.

Θέλω να αναφερθώ και σε δύο ακόμη επιχειρήματα κατά του δημοψηφίσματος. Επιχείρημα πρώτο: Εφόσον το Κοινοβούλιο, που είναι εκλεγμένο και έχει πλειοψηφία, σήμερα θα ψηφίσει κατά του δημοψηφίσματος, σημαίνει ότι και ο λαός είναι αντίθετος στο δημοψήφισμα, γιατί εμείς εδώ εκπροσωπούμε το λαό. Απάντηση: Ουδέν ψευδέστερον τούτου.

Στη Γαλλία, όταν έγινε το δημοψήφισμα για την Ευρωπαϊκή Συνθήκη, όλα τα κόμματα του Γαλλικού Κοινοβουλίου, της Γαλλικής Εθνοσυνελεύσεως, το σύνολο των κομμάτων, ήταν υπέρ της Ευρωπαϊκής Συνθήκης. Και όμως, ενώ το σύνολο των κομμάτων, το 100% της Γαλλικής Εθνοσυνελεύσεως, με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο ψήφισε «ναι» στην Ευρωπαϊκή Συνθήκη, το 65% του Γαλλικού εκλογικού Σώματος, ψήφισε «όχι». Άρα, λοιπόν, από πουθενά δεν συνάγεται το συμπέρασμα ότι η κοινοβουλευτική Πλειοψηφία είναι κατ' ανάγκη πλειοψηφία και στο εκλογικό Σώμα για ένα συγκεκριμένο θέμα.

Επιχείρημα δεύτερο: Είχαμε πολύ πρόσφατα εκλογές. Αφού είχαμε πολύ πρόσφατα εκλογές, άρα εδώ μπαίνει ο παράγων του χρόνου, δεν έχει νόημα μετά από έξι μήνες να πάμε σε δημοψήφισμα, αφού πριν από έξι μήνες λάβαμε νωπή λαϊκή εντολή. Θα προσπεράσω το γεγονός που όλοι πάνω-κάτω ξέρουμε, ότι βεβαίως θα είχε μια βάση αυτό το επιχείρημα, εάν το ασφαλιστικό νομοσχέδιο είχε τεθεί στη Βουλή προ των εκλογών και εάν ο ελληνικός λαός που πήγε στην κάπη και επέλεξε Νέα Δημοκρατία, γνώριζε αυτό το ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Ασφαλώς δεν το γνώριζε, άρα δεν ισχύει αυτό το επιχείρημα. Ας πούμε όμως, προς χάριν εργασίας, ότι έτσι είχε γίνει. Ποιος σας είπε, κύριοι συνάδελφοι, ότι οι εκλογές αναιρούν το δημο-

ψήφισμα; Στις περισσότερες από τις χώρες που ανέφερα, τα δημοψηφίσματα, για λόγους οικονομίας, γίνονται την ίδια ημέρα με τις εθνικές εκλογές και έχουν μια κάπη για να εκλέξουν αντιπροσώπους για το Κοινοβούλιο και άλλη κάπη για να ψηφίσουν για το δημοψήφισμα. Και πολύ συχνά συμβαίνει, να εκλέγει ο ίδιος λαός, την ίδια ημέρα, στην ίδια ψηφοφορία ένα κόμμα για να κυβερνήσει τη χώρα του και κατά αυτής της απόψεως του κόμματος που εκπροσωπεί, στο δημοψήφισμα.

Σε καμία, λοιπόν, περίπτωση δεν σημαίνει ότι επειδή ένα κόμμα πήρε στις εκλογές την πλειοψηφία, σε κάθε θέμα που απασχολεί τους πολίτες, έχει αυτή την πλειοψηφία. Γιατί εάν σήμαινε αυτό, εάν υπήρχε αυτή η άποψη ως πραγματικότητα, πουθενά στον κόσμο δεν θα γινόταν συζήτηση για το δημοψήφισμα. Το δημοψήφισμα υπάρχει ως πρακτική, ακριβώς γιατί αυτό δεν συμβαίνει. Άρα, όπου θεωρούμε ότι δεν έχουμε το δικαίωμα να νομοθετήσουμε περισσότερο από τα όρια της εξουσίας που μας έδωσαν οι πολίτες, εκεί προσφεύγουμε στον κυρίαρχο λαό για να πάρουμε όλη την πολιτική νομιμοποίηση να προχωρήσουμε.

Είναι προφανές ότι το συγκεκριμένο ασφαλιστικό νομοσχέδιο πληροί αυτές τις προϋποθέσεις και άρα όλοι γνωρίζουμε ότι εάν λειτουργούσαμε έξω από τα πλαίσια της κοινοβουλευτικής πειθαρχίας, με πολιτική ηθική, θα καταλαβαίναμε ότι δεν μπορεί σε αυτή την περίπτωση να μην πληρείται η προϋπόθεση του Σύνταγματος. Ειδάλλως, ας καταργήσουμε το Σύνταγμα.

Πριν κλείσω όμως θέλω να πω και δύο λόγια για την Αριστερά και κυρίως για τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α., ο οποίος έχει κάνει σημαία το δημοψήφισμα σε αυτό το θέμα και εμείς χαιρετίζουμε αυτή την προσπάθεια.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ δώστε μου ένα λεπτό ακόμη. Θέλω όμως να υπενθυμίσω κύριοι συνάδελφοι του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., ότι όταν χειρίζομαστε τέτοιου είδους θέματα, πρέπει να έχουμε μια ιδεολογική συνέπεια.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**)

Μαζεύτηκαν 3,5 εκατομμύρια υπογραφές για την προαιρετική αναγραφή του θρησκειώματος στις ταυτότητες και ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. πρωτοστάτησε στο να μη γίνει αυτό το δημοψήφισμα. Αυτό που στην πραγματικότητα λέτε, είναι ότι θέλετε να γίνεται δημοψήφισμα εκεί όπου πιστεύετε ότι θα κερδίσετε.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ: Αντιδράσαμε για τα προσωπικά δεδομένα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δεν ισχύει αυτό που λέτε, κύριε Κοροβέση και θα σας το αποδείξω.

Είπατε μόλις τώρα ότι ο λόγος που αντιδράσατε τότε είναι τα προσωπικά δεδομένα. Εγώ να το δεχτώ, γιατί είμαι καλόπιστος. Για πείτε μου τώρα. Με ποια δικαιολογία ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. αρνείται το δημοψήφισμα για το Μακεδονικό, για το όνομα της Μακεδονίας;

Το Σύνταγμα λέει -επειδή κάποιοι μας κατηγορήσαν για ψηφοθηρία και με λυπεί όταν οι πολιτικοί μας αντίπαλοι ως επιχείρημα χρησιμοποιούν πράγματα που αντιβαίνουν στο Σύνταγμα της χώρας- ότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας προκηρύσσει με διάταγμα δημοψήφισμα -προσέξτε, κύριοι συνάδελφοι- για κρίσιμα εθνικά θέματα. Το Σύνταγμα, στο οποίο έχουμε ορκιστεί πίστη λέει ότι το δημοψήφισμα γίνεται για κρίσιμα εθνικά θέματα. Και όταν εμείς ως ΛΑ.Ο.Σ. λέμε: θέλουμε δημοψήφισμα για το Σκοπιανό, η απάντηση που παίρνουμε είναι: Δεν μπορεί να κάνει ο λαός δημοψήφισμα για εθνικά θέματα, γιατί είναι ψηφοθηρία!

Αποφασίστε, κύριοι συνάδελφοι. Σας αρέσει το Σύνταγμα; Αν δεν σας αρέσει, ελάτε να το αλλάξετε. Αλλά όσο ισχύει το Σύνταγμα, πρέπει να το τηρούμε όλοι. Και το Σύνταγμα μιλάει για κρίσιμα εθνικά θέματα. Υπάρχει κανείς σ' αυτήν την Αίθουσα που αμφιβάλει ότι το ζήτημα των Σκοπίων είναι κρίσιμο εθνικό θέμα; Γιατί, λοιπόν, δεν έρχεστε να ψηφίσετε μαζί μας δημοψήφισμα για το όνομα της Μακεδονίας, να σας χειροκροτήσουμε, όπως ήρθαμε και εμείς μαζί σας αναφορικά με το δημοψήφισμα για το ασφαλιστικό; Τότε η πολιτική μας, η ιδεο-

λογική μας συνέπεια, κύριε Κοροβέση, θα μας κάνει πιο πειστικούς στους πολίτες και όλοι μαζί, ασχέτως των πολιτικών μας διαφορών, θα μπορέσουμε να προχωρήσουμε στην ωρίμανση της δημοκρατίας μας. Ειδάλλως είμαστε υποκριτές.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων σαράντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί-καθηγητές από το Γυμνάσιο Λιμένος Θάσου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τώρα από τους ομιλητές του καταλόγου το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Καραμάριος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εις ό,τι αφορά το ουσιαστικό θέμα, φυσικά ο ελληνικός λαός μόλις την περασμένη εβδομάδα άκουσε πάρα πολλά από πολλούς συναδέλφους και γι' αυτό θα σταθώ πρώτα σε εκείνο το θέμα, το οποίο έχουν θέξει όλοι οι εισηγητές των κομμάτων σε ό,τι αφορά τη δυνατότητα διεξαγωγής του δημοψηφίσματος.

Κανείς δεν πρέπει να αμφιβάλλει εδώ ότι όλοι οφείλουμε να σεβόμαστε το Σύνταγμα. Όποιος κι αν είναι οι διατυπώσεις του οφείλουμε να το σεβόμαστε. Και πρέπει πολύ καλά να ξέρετε ότι υπάρχουν μόνο δύο περιπτώσεις στις οποίες επιτρέπεται δημοψήφισμα.

Η μία περίπτωση, που είναι το άρθρο 44 παράγραφος 2Α', αφορά τα κοινωνικά και εθνικά θέματα. Στην περίπτωση αυτή μπορεί να διενεργηθεί δημοψήφισμα, με πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου και απόφαση της Βουλής καθ' όν τρόπο αναφέρει ο Κανονισμός και το Σύνταγμα και στη συνέχεια εκδίδεται το προεδρικό διάταγμα, το οποίο καθορίζει τα του δημοψηφίσματος.

Η δεύτερη περίπτωση διεξαγωγής του δημοψηφίσματος είναι αυτή που επικαλείστε σήμερα και τα τέσσερα κόμματα της Αντιπολίτευσης, της διενέργειας δηλαδή δημοψηφίσματος με βάση τον ισχυρισμό και την επίκληση κοινωνικού θέματος, αλλά ξεχνάτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάτι, και θέλω να το προσέξουν αυτό ιδιαίτερα οι κύριοι που στοιχειοθέτησαν τις αιτήσεις τους και οι οποίες είναι εντελώς αβάσιμες και χωρίς ουσιαστικό περιεχόμενο.

Λέει, λοιπόν, το Σύνταγμα στην περίπτωση αυτή ότι επιτρέπεται η διεξαγωγή δημοψηφίσματος για κοινωνικά μάλιστα θέματα, εάν υπάρχει πλειοψηφία των 3/5 ύστερα από πρόταση των 2/5, αλλά υπό έναν όρο πολύ σαφή, εφόσον τηρηθεί ο Κανονισμός της Βουλής –που πάντοτε τηρείται– αλλά και ο νόμος ο οποίος θα εκδοθεί για την εφαρμογή αυτής της διατάξεως. Η λέξη «εφαρμογή» δεν μπήκε τυχαίως. Για να εφαρμοστεί δηλαδή το εδάφιο β' της παραγράφου 2 του άρθρου 44 και να ενεργοποιηθεί, χρειάζεται εκτελεστικός νόμος. Δεν μπορούμε δηλαδή να συζητήσουμε πρόταση δημοψηφίσματος, εάν δεν προϋπάρχει ο εκτελεστικός νόμος, ο οποίος θα εφαρμόσει αυτήν την απόφαση της Βουλής.

Σας ερωτώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Πείτε ότι συμφωνούμε να γίνει το δημοψήφισμα. Με ποιες διατάξεις θα το κάνουμε; Το προεδρικό διάταγμα του άρθρου 16 του Κανονισμού της Βουλής; Όχι. Εκείνο είναι η τυπική έκφραση του διατάγματος του προέδρου της δημοκρατίας, η οποία ακολουθεί τον τρόπο διεξαγωγής του δημοψηφίσματος που, για να γίνει, χρειάζεται νόμος. Και λυπούμαι, γιατί –καίτοι ο εισηγητής μας το τόνισε, αλλά δεν το προσέξατε– αυτήν τη στιγμή ζητούμε να διενεργηθεί δημοψήφισμα, χωρίς να υπάρχει δυνατότητα να το κάνουμε. Πώς θα διεξαγάγουμε το δημοψήφισμα; Θα στήσουμε κάλπη στην Πλατεία Συντάγματος; Ποιος θα αποφασίσει;

Κύριοι συνάδελφοι, η λέξη «εφαρμογή» της παραγράφου αυτής, δηλαδή να ενεργοποιηθεί το εδάφιο β' του άρθρου 44 παράγραφος 2 δεν μπορεί να γίνει, εάν δεν προηγηθεί εκτελεστικός νόμος. Ηκούσθη εδώ ότι δεν μπορέσαμε μέχρι σήμερα να βγάλουμε τέτοιο νόμο. Δεν είναι έτσι που τα λένε. Ξέρετε

πολύ καλά και στην περίπτωση της καταβολής κάποιου ποσού στους Βουλευτές, οι οποίοι δεν εξελέγησαν και επειδή υπάρχει το ασυμβίβαστο των επαγγελματιών, ότι το Σύνταγμα καθορίζει την έκδοση εκτελεστικού νόμου για την αποκατάσταση, τρόπον τινά, εκείνων των συναδέλφων, οι οποίοι θα επανέλθουν εις τον βίον τους στο επάγγελμά τους. Και τότε ο νόμος εκείνος προέβλεπε την πραγματοποίηση αυτής της συνταγματικής διάταξης. Μέχρι σήμερα όμως δεν εξεδόθη. Και ξέρετε πολύ καλά ότι, όταν η Διάσκεψη των Προέδρων εδώ και δυο χρόνια αποφάσισε να βοηθήσει τους συναδέλφους αυτούς, οι οποίοι είχαν πράγματι ουσιαστικό πρόβλημα, δεν μπορέσαμε, γιατί δεν υπήρχε εκτελεστικός νόμος.

Επαναλαμβάνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Πρόεδρε, ότι αυτή τη στιγμή εγώ θα μπορούσα να προβάλλω την ένσταση αντισυνταγματικότητας της αιτήσεως προτάσεως των συναδέλφων για τη διενέργεια δημοψηφίσματος. Είναι ευθέως αντίθετη η πρόταση των κυρίων συναδέλφων των κομμάτων, διότι παραβιάζει διάταξη του Κανονισμού της Βουλής, η οποία προβλέπει εφαρμογή της συνταγματικής διάταξης.

Και όσον αφορά τη συνταγματική διάταξη, κύριε Βενιζέλο, που θα έχετε το λόγο σε λίγο, ελάτε να μου πείτε πώς θα διενεργηθεί ένα δημοψήφισμα, αφού δεν υπάρχει νόμος. Θα μου πείτε: Ε, θα κάνουμε νόμο. Πότε; Υπάρχει διάταξη. Εντός δέκα ημερών πρέπει να εκδοθεί προεδρικό διάταγμα. Αυτό το προεδρικό διάταγμα πού θα εδράζεται, για να εδραιώσει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας το δικαίωμά του να παραπέμψει και να ζητήσει διεξαγωγή δημοψηφίσματος, όταν δεν θα υπάρχει νόμος, για να βασιστεί; Στη διάταξη του Συντάγματος; Όχι. Πρέπει να εκδοθεί πρώτα νόμος, για να εκδοθεί το προεδρικό διάταγμα. Και ξέρουμε όλοι μας πολύ καλά ότι κανένα προεδρικό διάταγμα δεν εκδίδεται, αν δεν υπάρχει βασική διάταξη ή εντολή, νομοθετική εξουσιοδότηση, για να εκδοθεί αυτό το προεδρικό διάταγμα.

Θέλω, λοιπόν, να επαναλάβω, κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτήν τη στιγμή, κακώς εισάγεται η πρόταση.

Δεν έπρεπε καν να εισαχθεί, διότι, αν θέλουμε να σεβόμαστε τη λαϊκή κυριαρχία, που άκουσα εδώ, ποια είναι η λαϊκή κυριαρχία με τη δεδομένη συνταγματική μας δομή; Ξέρετε πολύ καλά ότι η ιεραρχία εξουσίας του κράτους μας είναι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο Πρωθυπουργός, ο Πρόεδρος της Βουλής σε τρίτη τάξη και στη συνέχεια ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Γιατί γίνεται αυτός ο επιμερισμός; Γιατί δίνει αξία στη Βουλή και αυτήν τη στιγμή η Βουλή όφειλε να συμμορφωθεί με τη συνταγματική επιταγή του άρθρου 44 παράγραφος 2 και να εκδώσει το νόμο εκείνο, με τον οποίο θα καθορίζεται η διενέργεια ενός δημοψηφίσματος σε αυτές τις περιπτώσεις. Αν δεν είμαθα εμείς ικανοί τόσο καιρό να εκδώσουμε αυτόν το νόμο, δεν μας φτάνει ο κόσμος αυτήν τη στιγμή που μας ακούει, διότι κουράστηκε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ζητάμε αυτήν τη στιγμή να σεβαστούμε τάχα μια συνταγματική διάταξη, η οποία είναι έωλη αυτήν τη στιγμή. Δεν έχει υλοποιηθεί, δεν μπορούμε να προχωρήσουμε στη διενέργεια δημοψηφίσματος, διότι μας εμποδίζει ένας τοίχος που λέγεται Σύνταγμα και το Σύνταγμα εδώ δεν ξεπερνιέται με το προεδρικό διάταγμα του 116 του Κανονισμού της Βουλής, διότι εκείνο έχει την έννοια της ακολουθίας του νόμου, ο οποίος επρόκειτο να εκδοθεί.

Αφήστε, λοιπόν. Η λαϊκή κυριαρχία σήμερα είναι μια: Η έκφραση του λαού στις εκλογές που κάθε φορά γίνονται. Και δεν ενδιαφέρει αν είναι νωπή η εντολή μας ή όχι. Εκείνο που ενδιαφέρει είναι ότι ο λαός ψήφισε αυτήν τη στιγμή κατά πλειοψηφία με νόμιμο εκλογικό νόμο τη Νέα Δημοκρατία, η οποία κυβερνάει. Ευχαρίστως, σας είπα και την άλλη φορά, όταν θα έρθετε στην Κυβέρνηση, αλλάξετε το νόμο. Και επαναλαμβάνω, επιτέλους, δεν συζητάμε Σύνταγμα. Συζητάμε αυτήν τη στιγμή νόμο, ο οποίος εξεδόθη πρόσφατα, θα υλοποιηθεί και να είστε καλά, όπως σας είπα την άλλη φορά, για να υλοποιηθεί αυτός ο νόμος, χρειάζονται τρεις, τέσσερις μήνες και ένας χρόνος. Τότε στην πορεία θα δούμε μόνοι μας ποια τάξη κοινωνική τάχα βλάπτεται για να διορθώσουμε.

Άρα, λοιπόν, επαναλαμβάνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

δεν μπορούμε να προχωρήσουμε σε κανένα δημοψήφισμα, γιατί το ίδιο το Σύνταγμά μας το απαγορεύει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Καραμάριε.

Το λόγο έχει ο κ. Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, άνοιξε σήμερα η κοινοβουλευτική μάχη για το δημοψήφισμα. Η πρόταση για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος είναι ένας θεσμικός συμβολισμός. Δεν ματαιοπονούμε ούτε στρεψοδικούμε. Γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι δεν μπορεί να συγκεντρωθεί η αυξημένη πλειοψηφία που απαιτεί το Σύνταγμα για την αποδοχή της πρότασης που υπέβαλε σύσσωμη η Αντιπολίτευση. Και μόνιμη, όμως, η υποβολή της πρότασης αυτής σημαίνει κάτι. Φέρνει μέσα στην Αίθουσα της Βουλής των Ελλήνων την αντίδραση της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού απέναντι σ' ένα νομοσχέδιο αντικοινωνικό, αντισυνταγματικό, τυφλό, αδιέξοδο. Θέλω, όμως, να πω ότι την ίδια ώρα που διεξάγεται αυτή η σκληρή κοινωνική και πολιτική αντιπαράθεση γύρω από το ασφαλιστικό, υπάρχει -πρέπει να υπάρχει- ένα αραγάς εθνικό μέτωπο ως προς το ζήτημα της ονομασίας των Σκοπίων. Έχουμε πλήρη συνείδηση του γεγονότος ότι βρίσκεται σε πολύ κρίσιμη φάση η διαπραγμάτευση. Στηρίζουμε ομόθυμα την ενιαία θέση της χώρας και περιμένουμε από τον κ. Καραμανλή να διατυπώσει στο Βουκουρέστι, με καθαρό και αποφασιστικό τρόπο, τη θέση αυτή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φοβούμαι ότι η Νέα Δημοκρατία δεν αντιλαμβάνεται το πλαίσιο μέσα στο οποίο λειτουργούν οι σύγχρονες αντιπροσωπευτικές δημοκρατίες. Στις βουλευτικές εκλογές οι πολίτες, σταθμίζοντας διάφορα δεδομένα και μέσα από τις διαθλάσεις του εκλογικού νόμου που ισχύει κάθε φορά, απαντούν στο ερώτημα «ποιος κυβερνά». Αλλά το ερώτημα «πώς κυβερνά αυτός που αναλαμβάνει την εντολή» απαιτείται καθημερινά, απαντιέται καθημερινά στη συνείδηση των πολιτών, στα ανοικτά πεδία της κοινωνίας και οι συχετισμοί δυνάμεων διαμορφώνονται και αναδιαμορφώνονται γύρω από κάθε μεγάλο θέμα.

Και στο ασφαλιστικό η Κυβέρνηση οφείλει να συνειδητοποιήσει ότι επιχειρεί να νομοθετήσει, σε αντίθεση προς την κοινωνική πλειοψηφία, ενώ η ίδια είναι πιστοποιημένα εκλογική μειοψηφία στο εκλογικό σώμα και βεβαίως, θλιβερή μειοψηφία σε σχέση με τις επιλογές ως προς το ασφαλιστικό. Η πολιτική νομιμοποίηση δεν είναι ιδιοκτησία του κόμματος της εκάστοτε κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας και του εκάστοτε πρωθυπουργού ατομικά. Και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν διαθέτει πολιτική και κοινωνική νομιμοποίηση ως προς αυτό το ζήτημα. Φοβάμαι ότι δεν διαθέτει για κανένα ζήτημα πια, αλλά το ασφαλιστικό είναι κορυφαίο, γιατί αφορά τους ίδιους τους αρμούς της κοινωνίας, την συνοχή της, τα σχέδια ζωής εκατομμυρίων ασφαλισμένων και συνταξιούχων.

Επαναλαμβάνω, για τρίτη φορά σ' αυτήν την Αίθουσα, πως θα καταλάβαινα μία ρύθμιση ορθολογικής και λειτουργικής ενοποίησης των ταμείων με συναίνεση, αλλά δεν αντιλαμβάνομαι ρυθμίσεις όπως αυτές που θίγουν τα δικαιώματα των μητέρων, που δεν έχουν κανένα δημοσιονομικό και αναλογιστικό στόχο. Γι' αυτό και η Κυβέρνηση δεν έχει παρουσιάσει μέχρι σήμερα κανένα επιχείρημα που να αφορά την βελτίωση των δημοσιονομικών και αναλογιστικών δεδομένων του ασφαλιστικού συστήματος τα επόμενα δέκα, είκοσι, τριάντα χρόνια λόγω της εφαρμογής αυτού του νομοσχεδίου, εάν γίνει νόμος του κράτους.

Είναι περιττό, «τυφλό» αυτό που κάνετε. Αναστατώνετε την κοινωνία. Ουσιαστικά, επιφέρει μία αναδιανομή εις βάρος των αδυνάτων. Θίγει κερκημένα δικαιώματα, συνταγματικώς κατοχυρωμένα, χωρίς λόγο. Και το γεγονός ότι νομοθετείτε κατ' αυτόν τον τρόπο, χωρίς λόγο, καθιστά επίκαιρη και επιτακτική την ανάγκη να αξιοποιηθεί ο θεσμός του δημοψηφίσματος.

Θέλω να αποσαφηνίσω, με αφορμή τα όσα είπε προηγουμένως ο κ. Καραμάριος, ότι τα ζητήματα της ερμηνείας και της εφαρμογής του Συντάγματος δεν είναι ευτυχώς για το Σύνταγμα τόσο απλά. Δεν είναι όλοι οι εκτελεστικοί νόμοι που προβλέ-

πει το Σύνταγμα ισοδύναμοι. Οι λεγόμενοι εκτελεστικοί οργανικοί νόμοι έχουν τελείως διαφορετική μεταχείριση, σύμφωνα με το Σύνταγμα. Το Σύνταγμα έχει πλήρες κανονιστικό περιεχόμενο. Εφαρμόζεται άμεσα και δεν μπορεί ο κοινός νομοθέτης με τις παραλείψεις του να αδρανοποιήσει το Σύνταγμα της χώρας. Και ο νόμος του 1976 που έχει εκδοθεί πριν την Αναθεώρηση του 1986 και ρυθμίζει τα σχετικά με την εκτέλεση του άρθρου 44 παράγραφος 2 του Συντάγματος εφαρμόζεται αναλογικά και για το δημοψήφισμα, που αφορά ψηφισμένα νομοσχέδια.

Και αυτό απεδέχθη ομόφωνα η Βουλή των Ελλήνων, σε ανύποπτο χρόνο, όταν αναθεώρησε τον Κανονισμό της και εισήγαγε το ισχύον άρθρο 116, που ενεργοποιεί στο πεδίο του Κανονισμού της Βουλής τη συνταγματική αυτή διάταξη, ακριβώς επειδή υπάρχει νόμος από το 1976, που ρυθμίζει αυτά τα θέματα.

Αλλά το ζήτημα είναι πρωτίστως πολιτικό. Δεν είναι η σωστή μέθοδος νομοθέτησης σε κρίσιμα θέματα, όπως το ασφαλιστικό και η προσφυγή στο δημοψήφισμα. Μια προοδευτική κυβέρνηση, μια κυβέρνηση με αίσθηση δημοκρατικής ευθύνης νομοθετεί με βάση τον σοβαρό και ειλικρινή κοινωνικό διάλογο και μέσα από την συγκέντρωση της μεγαλύτερης δυνατής συναίνεσης.

Η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 2001 που ακούει να της καταμαρτυρούν πολλά, απέσυρε το ασφαλιστικό νομοσχέδιο Γιαννίτση όταν αυτό προκάλεσε μια μεγάλη και σκληρή κοινωνική αντίδραση. Και το έκανε ως πράξη ευθύνης. Εάν συγκρίνει ο ελληνικός λαός το πώς λειτούργησε η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και πώς λειτουργεί τώρα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αντιλαμβάνεται τη διαφορά των αντιλήψεων, των ευαισθησιών, των κινήτρων και τελικά της ευθύνης απέναντι στον πολίτη, στον ασφαλισμένο, στον συνταξιούχο, στη γυναίκα, στον άνεργο.

Ένα κακό νομοσχέδιο, ένα αντισυνταγματικό νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο που ψηφίζεται χωρίς λαϊκή νομιμοποίηση, ένα νομοσχέδιο που μετατρέπει την κοινωνία σε εχθρό, πρέπει να ανακοπεί και πρέπει να ανακοπεί με δημοψήφισμα, αυτό το νομοσχέδιο.

Μια σωστή, μακροπρόθεσμη ρύθμιση για το ασφαλιστικό βασίζεται στη μέθοδο που σας είπα, στον διάλογο και τη συναίνεση και αυτό καταγράφεται με πολλούς τρόπους σ' ένα σύγχρονο δημοκρατικό πολίτευμα. Αντιλαμβάνομαι την αγωνία του κ. Παυλόπουλου να βρει ένα επιχείρημα να αντικρούσει την πρωτοβουλία της Αντιπολίτευσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Η πρότασή μας στην Αναθεώρηση του Συντάγματος, που ούτως ή άλλως έμεινε αλυσιστελής και ατελέσφορη, ήταν να προστεθεί εδάφιο στο άρθρο 44 παράγραφος 2. Άρα, να παραμείνει η ρύθμιση όπως έχει, σε σχέση με το ψηφισμένο νομοσχέδιο.

Για τα δημοσιονομικά θέματα ισχύει μόνο ο αποκλεισμός. Στην προσθήκη του εδαφίου, όμως, όταν εισαχθεί ο θεσμός της λαϊκής δημοψηφισματικής πρωτοβουλίας με υπογραφές μόλις του 5% του εκλογικού σώματος, δηλαδή τριακοσίων χιλιάδων πολιτών, χωρίς να είναι αναγκαία η σύμπραξη των κομμάτων και της Βουλής, πρέπει να υπάρχει ο φραγμός και για τα δημοσιονομικά και για τα ασφαλιστικά νομοσχέδια, γιατί πρέπει μια σοβαρή ασφαλιστική μεταρρυθμιστική νομοθεσία, να έχει τη συναίνεση δέκα εκατομμυρίων Ελλήνων πολιτών και όχι να προκαλεί την αντίδραση τριακοσίων χιλιάδων πολιτών, που μπορούν να συγκεντρώσουν υπογραφές.

Καταθέτω στα Πρακτικά το πλήρες κείμενο της πρότασης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπως υπεβλήθη, ενόψει της τότε ανοικτής διαδικασίας αναθεώρησης του Συντάγματος, για να διαβάσουν όλοι οι Βουλευτές και ο Υπουργός Εσωτερικών ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. προτείνει όχι αντικατάσταση της ισχύουσας διάταξης, αλλά προσθήκη εδαφίου. Και απ' αυτήν τη λαϊκή δημοψηφισματική πρωτοβουλία με μικρό αριθμό υπογραφών...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: ...ακριβώς επειδή εμείς θέλουμε να είμαστε σοβαρό και υπεύθυνο κόμμα εξουσίας στο όνομα του λαού και στο όνομα της πλειοψηφίας των πολιτών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Δεν τον ερμηνεύετε καλά, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρία και κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Νέα Δημοκρατία δεν αντελήφθη κατά τη διάρκεια της συζήτησης για το νομοσχέδιο ότι συγκρούεται με την κοινωνία. Δεν αντελήφθη κατά τη διάρκεια της συζήτησης για την πρόταση δυσπιστίας ότι τίθεται μπροστά σ' ένα αδιέξοδο που η ίδια δημιουργεί στον εαυτό της.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε Βενιζέλο, σας παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: ...με την πρότασή μας για το δημοψήφισμα μια τρίτη ευκαιρία επανόρθωσης στην Κυβέρνηση. Δεν θα την αξιοποιήσει. Η Κυβέρνηση και η κοινοβουλευτική της Πλειοψηφία θα κινηθεί με εμμονή, θα απορρίψει την πρόταση. Έτσι όμως θα έχει διαρρήξει οριστικά ο κ. Καραμανλής και η Κυβέρνησή του τους δεσμούς με τη μεγάλη πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ευάγγελος Βενιζέλος κατέθετε για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα πρόταση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ο κύριος Υπουργός έχει ζητήσει το λόγο.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Τρεις παρατηρήσεις σύντομες σ' αυτά που είπε ο κ. Βενιζέλος. Είναι απορίας άξιο πώς γίνεται ανάμεσα σε δυο κορυφαία στελέχη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης -και με συνταγματικές περιγαμνές μάλιστα- να υπάρχει τέτοια αντίφαση.

Είπε ο κ. Βενιζέλος ότι είναι ένα νομοσχέδιο που, κατά τη γνώμη του, είναι κακό, αντισυνταγματικό, βαρύ για τον Ελληνικό Λαό. Τώρα, πώς αποδεικνύεται αυτό; Φάνηκε ότι το αντίστροφο συμβαίνει. Είπε όμως ότι είναι πολύ σημαντικό και επειδή η Κυβέρνηση πηγαίνει κόντρα στο ρεύμα, πρέπει να γίνει δημοψήφισμα.

Ο κ. Λοβέρδος στην εισήγησή του μας μίλησε για ένα νομοσχέδιο -verbatim μεταφέρω τα λόγια του- «που κάνει μικροδιευθετήσεις με βραχεία ισχύ». Τι από τα δυο συμβαίνει; Αν είναι τόσο σοβαρό, έχει δικίο ο ένας. Αν είναι μικροδιευθετήσεις με βραχεία ισχύ, ισχύει το άλλο. Κάνετε τόση φασαρία για δημοψήφισμα ως προς ένα νομοσχέδιο που, κατά τον εισηγητή σας, έχει αυτό το περιεχόμενο; Σοβαρό και δίκαιο νομοσχέδιο είναι και το ξέρετε, αλλά δεν έχετε άλλα επιχειρήματα να πείτε.

Δεύτερον. Βάπτισε ο κ. Βενιζέλος την άτακτη υποχώρηση της κυβέρνησης Σημίτη στο νομοσχέδιο Γιαννίτση, σε πράξη σωφροσύνης και κοινωνικής ευαισθησίας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Γενναιότητας!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Έτσι, επειδή αρέσει στον κ. Παπανδρέου και λίγο η λογοτεχνία, θυμίζει αυτό που έλεγε ο Ελύτης στο Άξιον Εστί «Χρόνους πολλούς μετά την αμαρτία, που την είπαν αρετή μέσα στις εκκλησιές και την ευλόγησαν».

Γιατί όλοι ξέρουμε ότι ο κ. Σημίτης με τον κ. Σπράο, με μελέτες στην εποχή εκείνη, έβλεπαν ότι κάτι πρέπει να γίνει με το ασφαλιστικό σύστημα. Το εισήγαγαν, ήξεραν ότι κάτι έπρεπε να γίνει -σε στραβή κατεύθυνση ήταν- αλλά έβλεπαν το πρόβλημα.

Το απέσυραν και πήγαν στο νόμο Ρέππα, ο οποίος νόμος Ρέππα απλώς μετέθεσε το πρόβλημα και το λύνουμε εμείς με το να δίνουμε το 1% του Α.Ε.Π. όπως ξέρετε που δεν το έδωσε ποτέ σε χρήμα για το ασφαλιστικό σύστημα το ελληνικό δημόσιο την εποχή εκείνη.

Επομένως, ρωτώ πολύ απλά το ΠΑ.ΣΟ.Κ.: Αν είχε ψηφίσει την εποχή εκείνη το νόμο του κ. Γιαννίτση, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα είχε πάει για δημοψήφισμα; Θα τον είχε υποβάλει σε δημοψήφισμα; Και τότε άλλοτε ζήτησε για αντίστοιχα νομοσχέδια δημοψήφισμα;

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Τέλος, θα πω στον κ. Βενιζέλο...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Μα, γιατί διακόπτετε, κύριοι συνάδελφοι; Σας παρακαλώ!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κοιτάξτε, κύριε Τραγάκη, εγώ άκουσα με θρησκευτική ευλάβεια όλους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Όλοι ακούσαμε με προσοχή τον κ. Βενιζέλο.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Όλοι τον ακούσαμε με προσοχή, αλλά στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν αντέχουν το διάλογο. Τι να κάνουμε; Πρέπει να διακόπτουν. Είναι η τακτική τους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Έλεος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Είναι δύσκολο να ανέχεται την κριτική. Αλλά, κύριε Τραγάκη, μπορώ και μόνος μου να το αντέξω. Ας καταλάβουμε τους συναδέλφους. Έχει λεχθεί και είναι αλήθεια ότι είναι πολύ ευκολότερο να μην κάνεις ένα λάθος παρά να το κάνεις και να προσπαθείς να το διορθώσεις. Γιατί αυτό έχει πάθει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυτήν την ώρα!

Πάμε τώρα στην ουσία του τελευταίου σημείου. Πάνω από ένα λεπτό δεν θα χρειαστώ. Είπε ο κ. Βενιζέλος μια δικαιολογία, σχετικά με την πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Η πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι σαφής. Την κατάθεσα ξανά και την κατέθεσα και σε δύο μάλιστα αντίτυπα διαφορετικά. Μιλάει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. -πράγματι και εγώ το είπα- για εδάφιο, αλλά τι εδάφιο; Που αφορά, όπως λέει, το ίδιο θέμα, δηλαδή σοβαρό «κοινωνικό ζήτημα» όπως αναφέρεται στο προηγούμενο εδάφιο, αυτό που ισχύει σήμερα. Και βάζει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. την εποχή εκείνη, ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει ούτε για δημοσιονομικό ούτε για ασφαλιστικό -και είναι λογικό- αλλά δεν μας είπε ο κ. Βενιζέλος ότι εδώ λέει ότι αυτό μπορούν να το κάνουν εκτός από τους Βουλευτές και ο Λαός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Υπάρχουν τα πρακτικά της Επιτροπής.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Δηλαδή, ό,τι ισχύει για τους Βουλευτές και τη δυνατότητα των Βουλευτών ισχύει και για το Λαό. Ξαναδιαβάω λοιπόν: «Προτείνουμε την προσθήκη εδαφίου σύμφωνα με την οποία η διεξαγωγή δημοψηφίσματος της δεύτερης αυτής κατηγορίας, δηλαδή για σοβαρό κοινωνικό ζήτημα εκτός από το δημοσιονομικό και ασφαλιστικό, μπορεί να προταθεί στη Βουλή όχι μόνο από έναν αριθμό Βουλευτών, αλλά και από το λαό». Δηλαδή έχουμε το εξής: Την ίδια δυνατότητα που έχουν οι Βουλευτές την έχει και ο Λαός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Ακριβώς.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Για ποια ίδια δυνατότητα μιλάμε; Για το κοινωνικό ζήτημα του εδαφίου που ισχύει σήμερα. Ποιο είναι το εδάφιο αυτό; Εκείνο που μιλάει για νομοσχέδιο που έχει ψηφιστεί και που βεβαίως το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αισθανόταν την ανάγκη να πει την εποχή εκείνη ότι εκτός από τους Βουλευτές -γιατί μπορεί να μην έχεις αυτήν την πλειοψηφία- να μπορεί ο λαός να αποφασίζει να το φέρει σε δημοψήφισμα. Απλά έτσι το σκεφτόντουσαν.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Τα έχετε μπερδέψει, κύριε Υπουργέ!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Έλα όμως που άλλα έγγραφαν την εποχή εκείνη, άλλα έκαναν τώρα; Και επειδή δεν περίμεναν να σκεφτόμαστε τι είχαν γράψει, προσπαθούν να βρουν δικαιολογίες.

Ό,τι δικαιολογίες και να ψάξετε μία είναι η αλήθεια. Αποδεικνύεται περίτρανα ότι η «πρωτοβουλία» σας -πρωτοβουλία της Αριστεράς είναι γι' αυτό και φάνηκε και η κόντρα που υπήρξε την άλλη φορά για το ποιος ήταν πρώτος- απλώς και μόνο ήταν μία ακόμη προσπάθεια εντυπωσιασμού και συρθήκατε πίσω από τα γεγονότα!

Ας το πούμε, αυτή είναι η πραγματικότητα -το ξέρουν όλοι- και ας συνεχίσουμε τη συζήτηση, γιατί υπάρχουν και πολλά άλλα επιχειρήματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Η κ. Παντελάκη έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Ο κ. Καραμάνιος έκανε μία πρόταση, κυρία Πρόεδρε, να διακοπεί η συνεδρίαση λόγω αντισυνταγματικότητας της πρότασης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε Τραγάκη, σας παρακαλώ!

Ορίστε, κυρία Παντελάκη, έχετε το λόγο.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Κυρίες και κύριοι, δεν πρόκειται να επαναλάβω αυτά που είπε και ο εισηγητής μας για τη γνώμη του κόμματος για το δημοψήφισμα και για την πρόταση που κάνουμε και εμείς. Όμως από τη συζήτηση μέχρι τώρα αποδεικνύεται πόσο μύθος τελικά είναι αυτή που λέμε η αστική δημοκρατία και η αστική ελευθερία τι σημαίνει. Το λέω για τη συζήτηση που έγινε μέχρι τώρα.

Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας με λίγα λόγια μας είπε ότι «δεν επιτρέπεται διά να ομιλούμε». Κάπως έτσι είπε τα πράγματα. Είναι δεδομένο ότι δημοκρατία και ελευθερία για σας είναι η πολιτική που ακολουθείτε. Είναι σαφές γιατί δεν δέχεστε το δημοψήφισμα, γιατί δεν είναι δυνατόν να βάλετε σε δοκιμασία μέσα από το δημοψήφισμα αυτήν την πολιτική. Και βεβαίως είναι και υποκριτική η στάση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από άποψη ουσίας γι' αυτό. Δεν θέλει το νόμο που ψήφισε σήμερα η Νέα Δημοκρατία και λέει στον ελληνικό λαό, όταν θα έλθω εγώ στην Κυβέρνηση υπερασπίζω το έργο μου.

Ποιο έργο υπερασπίζεται η Αντιπολίτευση σήμερα; Αυτό το έργο που κατηγοριοποιεί τις γενιές των νέων ανθρώπων σε προ και μετά το 1993. Σ' αυτό συμφωνείτε, όπως και στην κατήργηση της πενταετούς διαφοράς για τη γυναίκα –σ' αυτό δεν άκουσα τίποτα, συμφωνείτε- στην αύξηση των ορίων ηλικίας, στη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών, σε ό,τι είχε ψηφίσει ο «νόμος Σιούφα» και ο «νόμος Ρέππα» συμφωνείτε. Και να μείνουμε εκεί. Κι όταν θα έρθετε στην κυβέρνηση θα δείτε εσείς τη δική σας επιχειρηματολογία.

Όμως αποκρύπτεται εδώ μπροστά στον ελληνικό λαό το εξής ζήτημα, το εξής παιχνίδι, ότι το ζήτημα του Ασφαλιστικού έχει να κάνει με όλα, έχει να κάνει με την εργασία, με το σταθερό εργάσιμο χρόνο, έχει να κάνει με το μισθό, με το τι μισθό έχεις για να βγεις κάποια στιγμή στη σύνταξη, με τον κλάδο υγείας και με τη συνταξιοδότηση.

Αυτό που έχουμε σήμερα λοιπόν, αυτό το μοντέλο ανάπτυξης, από ποιον είναι; Είναι η δικομματική σφραγίδα και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Μαζί έχετε συμφωνήσει και στο μοντέλο και στην πράξη και στο ίδιο το Ευρωσύνταγμα, το οποίο ψηφίσατε εδώ στη Βουλή, ενώ είχατε και οι δυο σηκωθεί από τα έδρανα για την επιτυχία σας.

Βεβαίως έρχεται σήμερα ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και λέει ότι «εμείς θέλουμε να μπού σε δημοψήφισμα και το είχαμε ζητήσει». Μετά, που ήσασταν βεβαίως, Αντιπολίτευση. Και έφερε εδώ τα δύο «όχι» -και τα κατέθεσε στα Πρακτικά- της Ολλανδίας και της Γαλλίας στο δημοψήφισμα που είχαν εκεί για το Ευρωσύνταγμα. Ξέχασε όμως να πει ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι αυτό που αφορά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι το «ναι», γιατί έχετε συμφωνήσει στον πυρήνα αυτό και στο νι και στο σίγμα. Και βεβαίως εδώ ήμασταν όλοι και ο ίδιος ο Συνασπισμός τότε, ΣΥ.ΡΙΖ.Α. σήμερα, οι οποίοι δεν απέρριψαν αυτό το κείμενο ως έχει, να το ρίξουν στον κάλαθο των αχρήστων, να πουν ότι πρέπει να ηττηθεί αυτή η πολιτική κι αυτό το μοντέλο ανάπτυξης, αλλά είπαν ότι «πρέπει να προχωρήσουμε σε μία διαπραγμάτευση» -αυτή ήταν η άποψη τότε του Συνασπισμού- σε διαπραγμάτευση όμως πάνω στις αρχές και στις αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που είναι η ελευθερία κίνησης κεφαλαίου, εμπορευμάτων κ.λπ.. Πάνω σ' αυτές τις αρχές κι αυτές τις αξίες και με όλους αυτούς τους νόμους που έχουν ψηφιστεί τα προηγούμενα χρόνια, με τις διευθετήσεις των εργασιακών σχέσεων που έχουν κάνει ακόμη πιο φθηνή την εργατική δύναμη, έρχονται και ο ένας κόβει κι ο άλλος ράβει. Προχώρησε η Κυβέρνηση σε δυσμενέστατα μέτρα. Γι' αυτό είχαμε πει ότι όποιος και αν είναι Κυβέρνηση την επόμενη των εκλογών ή, αν θέλετε, μια κυβέρνηση αν πέσει από τον ουρανό, η οποία θα ασκεί την ίδια πολιτική, δηλα-

δή υπεράσπισης των αναγκών του κεφαλαίου, πολιτική της ανταγωνιστικότητας, κάθε μέρα θα γίνεται χειρότερη η θέση των εργαζομένων, ιδιαίτερα των γυναικών που δέχονται αλλη-πάλληλα πλήγματα και ιδιαίτερα η θέση της νεολαίας. Αυτή είναι η κατάσταση. Γιατί όλο αυτό που λέμε «ζωή», η πραγματική ζωή των εργαζομένων έχει να κάνει μ' αυτό το νομοσχέδιο.

Όμως έρχονται απανωτά χτυπήματα και το επόμενο διάστημα. Λέγεται ότι ανοίγει ο φάκελος εργασιακών σχέσεων, θα ρεϊς ότι δεν έχει ανοίξει τα προηγούμενα χρόνια μ' όλες αυτές τις διευθετήσεις που έχουν γίνει. Απλώς χειροτερεύει η κατάσταση γιατί δεν υπάρχει τέλος, δεν υπάρχει φραγμός σ' αυτήν την πολιτική.

Άρα για μας το ζήτημα ποιο είναι; Ότι και αυτό το νομοσχέδιο, αλλά και το σύνολο των αντασφαλιστικών νόμων, πρέπει από τον λαό να απορριφθεί στη συνείδησή του ότι είναι δεδομένα. Για μας αυτό είναι το κύριο αυτήν τη στιγμή. Και καλούμε τον κόσμο και, αν θέλετε, περνάμε κι εμείς το εξής μήνυμα. Όπως λέτε εσείς ότι «εμάς αυτή είναι η πολιτική μας και θα συνεχίσουμε ακάθεκτοι, είτε θέλει, είτε δεν θέλει ο κόσμος», εμείς λέμε στον κόσμο να μην νομιμοποιήσει στη συνείδησή του ότι αυτός ο νόμος και οι προηγούμενοι και οι επόμενοι μ' αυτήν την πολιτική είναι δεδομένοι, αλλά να έχει ανοιχτό μέτωπο πολιτικό κι αυτό να το εκφράσει έμπρακτα. Όταν λέμε να μην έχει αυταπάτες το κίνημα εμείς τι εννοούμε; Δεν αρκεί να το αντιπαλεύεις ή να διαφωνείς στα λόγια. Είναι ανάγκη οι εργαζόμενοι, όσοι πλήττονται απ' αυτήν την πολιτική, μαζικά να μπουν στα σωματεία τους, να ισχυροποιηθούν τα σωματεία, να γίνουν μια μεγάλη δύναμη που να μπορεί σήμερα να καθυστερήσει ή να αποτρέψει αλλαγές και στην πορεία αυτό το κίνημα να δώσει πολιτική προοπτική, να αναπερώσει την ελπίδα, το όνειρο ότι μπορεί κάποιος να ζήσει μια ζωή όπως του αξίζει, αλλά πρέπει να έρθει σε σύγκρουση μ' αυτήν την πολιτική. Δεν μπορεί να υπάρχουν γονυκλισίες από το συνδικαλιστικό κίνημα. Διότι εδώ έχουμε μια πολιτική η οποία υλοποιείται σε επίπεδο δήμων, νομαρχιών, συνδικαλιστικού κινήματος, από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κι από τη Νέα Δημοκρατία. Και εδώ ακριβώς με την ίδια ισορροπία και ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. υλοποιεί αυτήν την πολιτική. Υλοποιεί και ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. αυτήν την πολιτική στους δήμους και στις νομαρχίες. Την ώρα δηλαδή που κλαίει και υποφέρει -έτσι λέει, κι εμείς δεν έχουμε λόγο να αμφισβητήσουμε την ευαισθησία του καθενός, εμείς τις πράξεις των άλλων κρίνουμε και για τις πράξεις τις δικές μας θέλουμε να κριθούμε- την ώρα που και ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κλαίει για τη νέα γενιά ακριβώς στην ίδια στιγμή εκεί που είναι οι συνθήκες στους δήμους και στις νομαρχίες περνάει αυτά τα προγράμματα της τετραετούς εργασίας, της μερικής απασχόλησης.

Αν έκαναν στο συνδικαλιστικό κίνημα και από το χώρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τότε και από το χώρο του Συνασπισμού αυτό που λέγαμε εμείς από το 1992, να αρνηθούμε δηλαδή αυτό το μοντέλο και αυτές τις εργασιακές σχέσεις και να ζητήσουμε αυτά τα χρήματα να πηγαίνουν σε κεντρικούς προϋπολογισμούς του Υπουργείου Παιδείας, του Υπουργείου Υγείας -ανάλογα με την περίπτωση- θα ήταν αλλιώς τα πράγματα. Βεβαίως, αν δεν υπήρχε και αυτός ο αγώνας, θα ήταν ακόμα χειρότερα.

Άρα, πρέπει να βγαίνουν ορισμένα συμπεράσματα, ότι το ασφαλιστικό νομοσχέδιο δεν είναι στον αέρα. Είναι ο πυρήνας μιας συγκεκριμένης πολιτικής, μιας οικονομίας, η οποία στηρίζεται και συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου, το υπ' αριθμόν ένα ζήτημα της ανταγωνιστικότητας. Δεν θα είναι πρωτοτυπία αυτό που συμβαίνει στην Ελλάδα. Συμβαίνει σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε όλες τις χώρες του Ο.Ο.Σ.Α. και θα έρθουν ακόμα χειρότερα το επόμενο διάστημα.

Άρα, το ζήτημα για εμάς είναι την ανατροπή αυτών των νόμων να τη δει ο λαός μέσα από την ανατροπή αυτής της πολιτικής, που εμείς -από τη μεριά μας- κάνουμε ό,τι μπορούμε και σ' αυτό θα προσπαθήσουμε να πρωταγωνιστήσουμε στο επίτευδο του μαζικού κινήματος, όχι για να μπούμε μπροστά από τους άλλους, να μπούμε τώρα μπροστά για να πάρουμε την μπόρα και ν' ανοίξουμε το δρόμο στους νέους ανθρώπους πραγματικά να διεκδικήσουν ακριβώς ένα όραμα, που είναι το όραμα της δικής τους ζωής και των δικών τους «θέλω». Αυτό είναι το ζήτη-

μα.

Δυο δρόμοι υπάρχουν. Υπάρχει αυτός ο δρόμος που ζούμε σήμερα της ανταγωνιστικότητας, αυτός ο δρόμος που έχει χρεοκοπήσει στη συνείδηση του ελληνικού λαού, αλλά πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι έχει και τη δύναμη να ανατρέψει αυτήν την πορεία και θα το καταφέρει αυτό στην πράξη από τη στιγμή που μπει στην οργάνωση. Όταν μπει στην οργάνωση και το παλέψεις, τότε παίρνεις δύναμη και αυτοπεποίθηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Εμείς, λοιπόν, μέσα σ' αυτό το κίνημα θα διεκδικήσουμε το επόμενο διάστημα την κατάργηση αυτών των νόμων, αλλά και αυξήσεις και συλλογικές συμβάσεις εργασίας μέσα από τις κλαδικές συμβάσεις, γιατί αυτήν τη στιγμή ήδη υπάρχει αυτό το εμπόδιο της συμφωνίας που έχει γίνει, της κατάπτωσης, σε επίπεδο Γ.Σ.Ε.Ε. ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: ...κλαδικές συμβάσεις εργασίας για 1.400 ευρώ βασικό μισθό, κατώτατο, για 1.120 ευρώ, γιατί αυτό είναι ρεαλιστικό με βάση τον πλούτο που παράγεται και ανάλυση με τους συσχετισμούς των πολιτικών δυνάμεων, εκεί θα πάρεις ανάλογα με την πάλη που έχεις. Όμως, όταν στα πάντουν όλα, θα τα διεκδικήσεις όλα και είναι ζήτημα του αγώνα.

Και βεβαίως –εδώ ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε– εμείς θεωρούμε απολύτως ρεαλιστικό στην εποχή που ζούμε να φτάνουν τριάντα χρόνια –να πάρει η ευχή– εργασίας, ώστε χωρίς όριο ηλικίας να βγαίνουν στη σύνταξη και να μπορείς να ζεις. Αυτό νομίζω ότι είναι το ρεαλιστικό και το εφικτό.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ.

Παρακαλώ τον κ. Λαφαζάνη τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α. να έρθει στο Βήμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς πήρε μια σημαντική πολιτική πρωτοβουλία για το δημοψήφισμα, μια πολιτική πρωτοβουλία που δεν περιορίζεται στους τέσσερις τοίχους αυτής της Αίθουσας, αλλά κατατείνει και απευθύνεται πρώτα απ' όλα στον ελληνικό λαό.

Είναι μια πρωτοβουλία για δημοψήφισμα που καλείται να μιλήσει και να αποφανθεί για ένα μεγάλο πρόβλημα, το κατ' εξοχήν πρόβλημα της εποχής μας, το κοινωνικό πρόβλημα με τη διάστασή του στο ασφαλιστικό και να πει την τελική του γνώμη. Και είναι ευχάριστο ότι επ' αυτής της πολιτικής πρωτοβουλίας συντάχθηκαν όλες οι δυνάμεις της Αντιπολίτευσης σ' ένα κοινό μέτωπο, ανεξάρτητα με το διαφορετικό σκεπτικό της κάθε μιας.

Αυτό βάζει σε πολύ δυσχερή θέση την Κυβέρνηση, διότι είστε μια Κυβέρνηση μειοψηφίας πλέον επ' αυτού του θέματος και γενικότερα, βεβαίως, αλλά ειδικότερα επ' αυτού του θέματος μέσα στον ελληνικό λαό. Και είστε μια Κυβέρνηση ακόμα πιο οικτράς μειοψηφίας, διότι –και εσείς το βλέπετε όπου και αν πάτε και γυρίζετε στους πολίτες– γύρω από το ασφαλιστικό θέμα και το νομοσχέδιο-έκτρωμα, το οποίο έχετε ψηφίσει πλέον, αντιμετωπίζετε τη γενική δυσαρέσκεια όλων των εργαζομένων όλου του ελληνικού λαού, πέρα από πολιτικά και ιδεολογικά σύνορα.

Δυστυχώς αποδεικνύεστε ότι είστε μια Κυβέρνηση που έχει φοβικά σύνδρομα απέναντι στον πολίτη, μια Κυβέρνηση που όλο και περισσότερο φοβάται με την πολιτική που ακολουθεί τον ελληνικό λαό.

Και δυστυχώς, με τη στάση σας, ενισχύετε κάτι που από καιρό αναπτύσσεται, μια δημοκρατία ανάπηρη και φοβική απέναντι στους πολίτες, μια δημοκρατία η οποία έχει αρχίσει να συγκροτείται ως δημοκρατία των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων, μια δημοκρατία των Χρηματιστηρίων, μια δημοκρατία της κερδοσκοπίας, μια δημοκρατία των τραπεζών και όχι μια δημοκρατία των κοινωνικών και εργασιακών δικαιωμάτων, τα οποία συνεχώς καταλύονται εδώ και δεκαπέντε χρόνια και καταλύονται με ένα και μόνο στόχο, να αλωθούν τα πάντα σε αυτήν τη χώρα από αυτούς που θέλουν να κερδοσκοπούν, να θησαυρί-

ζουν πάνω στις θυσίες και στην υποβάθμιση αυτής της χώρας.

Έχουμε ένα νομοσχέδιο το οποίο έχουμε χαρακτηρίσει τερατούργημα, ένα νομοσχέδιο το οποίο επιχειρεί, με τις εξαναγκαστικές πραξικοπηματικές ενοποιήσεις, την ισοπέδωση προς τα κάτω ασφαλιστικών δικαιωμάτων, ένα νομοσχέδιο που μειώνει τις συντάξεις, με αιχμή τις επικουρικές, ένα νομοσχέδιο, επίσης, που έχει άρθρα τα οποία –θα το επαναλαμβάνω συνεχώς– σκοτώνουν.

Σήμερα το πρωί, αντιπροσωπεία του Συνασπισμού με τον Πρόεδρό του, τον Αλέξη Τσίπρα, συναντηθήκαμε με εργαζόμενους στον Οργανισμό Ιπποδρομιών Ελλάδας.

Αυτοί οι εργαζόμενοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επί δεκαετίες τώρα, δουλεύουν με την δουλοπαροικιακή σύμβαση μιας μέρας.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Που οι δήμαρχοί σας...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και ξέρετε αυτοί οι εργαζόμενοι πόσα μεροκάματα κάνουν την εβδομάδα; Δύο, το πολύ τρία. Αυτό ξέρετε τι σημαίνει; Ότι με μεγάλη δυσκολία θα συγκεντρώσουν τα εκατό έτη του χρόνου, προκειμένου να έχουν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και τα εκατόν είκοσι έτη, προκειμένου να έχουν παροχές υγείας σε χρήμα.

Ορίστε που έχετε οδηγήσει τα πράγματα. Να γιατί φοβάστε να απευθυνθείτε στον πολίτη και στον ελληνικό λαό. Να γιατί το τερατούργημά σας δεν θέλετε να το θέσετε στη δοκιμασία του απλού πολίτη.

Μας λέτε για μεταρρύθμιση. Φτάνουν πια αυτές οι μεταρρυθμίσεις στο ασφαλιστικό σύστημα. Φτάνουν πια! Ξεκινήσαμε με τη μεταρρύθμιση Σιούφα. Δεν έλυσε, όμως, κανένα πρόβλημα. Περιέκοψε τις συντάξεις. Πήγαμε στα μέτρα Γιαννίτση. Ακυρώθηκαν. Πήγαμε στο νόμο Ρέππα, που περικόπτει τις συντάξεις από 1-1-2008. Και πάλι μας λέτε ότι δεν έλυσε το πρόβλημα.

Τώρα ερχόμαστε στο δικό σας νόμο που κατακρεουργεί τα πάντα. Πάλι δεν λύνετε κανένα πρόβλημα για το μέλλον και την προοπτική και θα επανέλθετε με νέο σφαγιαστικό νομοσχέδιο. Και σας ρωτώ: Είναι μεταρρυθμίσεις αυτές που συντάξεις, οι οποίες έχουν καταντήσει συντάξεις πενίας και πενίας, θέλουν να τις κατακρεουργήσουν ακόμα περισσότεροι; Μα χρειάζεται ειδικότερα μια κυβέρνηση για να το κάνει αυτό; Δεν βάζετε στην Κυβέρνηση της χώρας τον Σ.Ε.Β., δεν βάζετε τους επιχειρηματικούς ομίλους, δεν βάζετε τις τράπεζες να το κάνουν; Γιατί χρειάζεται η διαμεσολάβηση κυβερνήσεων για να γίνουν αυτά τα κοινωνικά αίσχη;

Γιατί το κοινωνικό πρόβλημα σήμερα είναι το υπ' αριθμόν ένα εθνικό θέμα. Τρέμετε το δημοψήφισμα και καλυπτόσαστε πίσω από τις εκλογές ανά τριετία, τετραετία, με τις οποίες δεν τίθενται συγκεκριμένα θέματα στην κρίση του ελληνικού λαού, αλλά είναι εκλογές όπου τίθενται τα πλαστά διλήμματα και οι πλαστογραφίες περί ακυβερνησίας, προκειμένου να υπάρχει μια συναινετική δικομματική εναλλαγή στον τόπο.

Όμως, όταν τα θέματα τίθενται συγκεκριμένα και αφορούν τον ελληνικό λαό, τότε τρέμετε την προσφυγή στον πολίτη, διότι ξέρετε πολύ καλά ότι το δημοψήφισμα αυτό για το ασφαλιστικό όχι μόνο θα ακυρώσει το νομοσχέδιο σας, αλλά θ' ανοίξει την ατζέντα του κοινωνικού ζητήματος στη χώρα, θα ανοίξει την ατζέντα των μισθών, των συντάξεων, της ακρίβειας, της διάλυσης του κοινωνικού κράτους, της διάλυσης των εργασιακών σχέσεων. Τρέμετε μια τέτοια ανοιχτή συζήτηση, επί συγκεκριμένων κοινωνικών θεμάτων και όχι στο αόριστο δίλημμα «θα έχουμε Κυβέρνηση ή δεν θα έχουμε Κυβέρνηση, σταθερότητα ή όχι», διότι ξέρετε ότι επ' αυτού του θέματος, αν ανακινηθεί συζήτηση μέσα στο λαό, τότε κινδυνεύουν να ανατραπούν στερεότυπα δεκαετιών, που έχουν οικοδομηθεί με τα νεοφιλελεύθερα δόγματα σε αυτήν τη χώρα.

Και αυτό είναι που φοβάστε. Διότι αν ανοίξει η ατζέντα αυτή με δημοψήφισμα στον ελληνικό λαό, θα τεθεί επί τάπητος το θέμα των μισθών που πάτε τώρα με εισοδηματική πολιτική από τα πάνω να δώσετε αυξήσεις 3% και κάτι, τη στιγμή που ο επίσημος πληθωρισμός τρέχει πάνω από 4,5% και η ακρίβεια καλπάζει, διότι τότε θα τεθεί το θέμα των χαμηλόμισθων που με

συναίνεση Π.Α.Σ.Κ.Ε. και Δ.Α.Κ.Ε. και τη στήριξη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, παίρνουν από 1.1.2008 ένα ευρώ την ημέρα, διότι τότε θα τεθεί το θέμα της ακρίβειας στις ανεξέλεγκτες αγορές.

Χθες τα διόδια αυξήθηκαν από 35% μέχρι 70%. Και ερωτώ: Πώς είναι δυνατόν να μιλάτε για αυξήσεις 3% και κάτι και για 1 ευρώ στο χαμηλόμισθο, όταν έχουμε για παράδειγμα 35% και 70% αύξηση των διοδίων; Για να μη μιλήσω για τη Δ.Ε.Η. Σήμερα ανακοινώθηκαν τα κέρδη των εισηγμένων εταιρειών στο Χρηματιστήριο το 2007, κέρδη τα οποία κινούνται πάνω από 40%. Ανακοινώθηκε ότι τα κέρδη των τραπεζών είναι από 70% μέχρι 200%.

Και ερωτώ: Πώς αντέχει η οικονομία μας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε, παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Πώς αντέχουν οι συνθήκες να υπάρχουν αυτά τα υπερκέρδη και δεν αντέχει να δίνει συντάξεις αξιοπρέπειας, παρά συντάξεις των 400 ευρώ; Πώς αντέχει και δεν δίνει μιστούς αξιοπρεπείς, παρά μισθούς των 540 ευρώ που είναι ο κατώτατος μισθός για να επιβιώσουν οι νέοι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε Λαφαζάνη, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τελειώνω λέγοντας ότι το δημοψήφισμα μπορεί μια περιστάσιακή εδώ μειοψηφία στο λαό, αλλά πλειοψηφία οριακή σε αυτήν την Αίθουσα, να το απορρίψει. Δεν θα το αποφύγετε, όμως, διότι το δημοψήφισμα αυτό θα γίνει. Και θα γίνει μέσα στον ελληνικό λαό και θα γίνει γιατί υπάρχει πλημυρία αυτήν τη στιγμή από συνδικάτα και κόμματα της Αντιπολίτευσης, στην οποία φιλοδοξούμε να πρωτοστατήσουμε, που αγωνίζονται ώστε να υπάρχουν εκατοντάδες χιλιάδες, αν όχι και εκατομμύρια υπογραφές. Και αυτές οι υπογραφές θα υπάρξουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Παρακαλώ, κύριε Λαφαζάνη ολοκληρώστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ολοκληρώνω, με μια φράση.

Θα μείνει αυτή η άρνησή σας απέναντι στην προσφυγή στον απλό πολίτη ένα μελανό στίγμα, όχι μόνο στην παράταξή σας, αλλά και γενικότερα στην πορεία του τόπου. Διότι αυτού του τύπου οι πρακτικές θέλουν να ακυρώσουν τη δημοκρατία, να ακυρώσουν κάθε ζωογόνα πνοή στη δημοκρατία και κάθε προσφυγή στον πολίτη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Παπανδρέου έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Πόση ώρα θέλετε, κύριε Πρόεδρε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Δέκα πέντε λεπτά περίπου, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Αγαπητοί συνάδελφοι, κύριοι της Κυβέρνησης, πολλοί είναι οι λόγοι που μας επέβαλαν να ζητήσουμε την ψήφο του δήμου, του λαού, το δημοψήφισμα.

Πρώτος λόγος είναι ότι δίνουμε βαθύτερο νόημα και οξυγόνο στη δημοκρατία. Το δημοψήφισμα αποτελεί δημοκρατικό εργαλείο ενίσχυσης της συμμετοχικής δημοκρατίας. Απαντά ευθέως στον πειρασμό που έχει μια αυταρχική κυβέρνηση, όπως είναι η δική σας, κύριε Υπουργέ, που μας λέει συνέχεια «πήρα την ψήφο σου και από εκεί και πέρα κάνω ό,τι θέλω». Το δημοψήφισμα είναι βασικό μέσο για να δίνεται ο λόγος στο λαό, μεταξύ εκλογικών αναμετρήσεων, ειδικά για ζωτικά θέματα που μας αφορούν όλους.

Η Νέα Δημοκρατία, δυστυχώς, αυτήν την έννοια, όχι μόνο δεν την ενστερνίστηκε, αλλά και την κακοποίησε μικροκομματικά. Δεν θέλετε το δημοψήφισμα για το ασφαλιστικό; Δεν λέγατε, όμως, το ίδιο και -με πρώτο τον κ. Καραμανλή- όταν μπαίνατε

στην ουρά για να υπογράψετε για το ζήτημα των ταυτοτήτων. Παίξατε τότε με τα αισθήματα του ελληνικού λαού, ζητώντας δημοψήφισμα για ένα θέμα, που γνωρίζατε ότι ήταν αντισηματικό, ότι υπήρχε ήδη απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας και αφορούσε θέμα ατομικών δικαιωμάτων, ότι ήταν ενάντια σε βασικές αρχές προστασίας ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Ευρώπη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**)

Αφού βεβαίως γίνετε Κυβέρνηση, ξεχάσατε αυτές τις υποσχέσεις, αποκαλύφθηκαν ότι ήταν μόνο απατηλές, όπως και σε όλους τους τομείς. Σε όλους τους τομείς, παίζετε ένα παιχνίδι με τις προσδοκίες και τα συναισθήματα του ελληνικού λαού. Δεν περιμέναμε, λοιπόν, ιδιαίτερο σεβασμό προς το δημοκρατικό θεσμό του δημοψηφίσματος, από πλευράς της Νέας Δημοκρατίας.

Και, βέβαια, δεν περιμέναμε να κατανοήσουν τις συνταγματικές μας προτάσεις, που προβλέπουν μία νέα και δημοκρατική διαδικασία, λαϊκή διαδικασία πρόταξης δικαιώματος, να ζητάει ένα ποσοστό του ελληνικού λαού δημοψηφισματική διαδικασία.

Σε αντίθεση με τη Νέα Δημοκρατία, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει προτείνει σε καίρια ζητήματα τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος: στη Συνθήκη -ή στο Σύνταγμα, όπως ονομαζόταν- της Ευρωπαϊκής Ένωσης για θέματα παιδείας, αλλά και σήμερα, για το μεγάλο θέμα του ασφαλιστικού.

Παράλληλα, έχουμε προτείνει και έχουμε διεκδικήσει στην Ευρωπαϊκή Ένωση την υιοθέτηση πανευρωπαϊκών δημοψηφισμάτων, ως ένα νέο εργαλείο δημοκρατικής λειτουργίας των ευρωπαϊκών θεσμών.

Στην αίτηση της Νέας Δημοκρατίας, ότι δεν έχουν γίνει αλλού δημοψηφίσματα για ζητήματα ασφαλιστικά, γνωρίζω τουλάχιστον δύο περιπτώσεις, της Σουηδίας και της Ιταλίας. Στην Ιταλία η μορφή ήταν βεβαίως διαφορετική, καθώς πήρε τη μορφή ενός εθνικού δημοψηφίσματος, από την αντίστοιχη ΓΣΕΕ, για να αποφανθεί για την ήδη επεξεργασμένη από τους κοινωνικούς εταίρους πρόταση. Σε κάθε περίπτωση, αποφάσεις αυτής της σημασίας απαιτούν τη λαϊκή συναίνεση, είτε μέσα από τον κοινωνικό διάλογο, είτε μέσα από το δημοψήφισμα.

Και επειδή επικαλείσθε συνεχώς την πρόταση Γιαννίση, ατχειτέ. Ατυχείτε, διότι αποτελεί απόδειξη ότι η Κυβέρνησή μας τότε, είχε την ευαισθησία απέναντι στο δημοκρατικό αίτημα να αποσυρθεί, να αποσύρει ακριβώς αυτήν την πρόταση, διότι εμείς, είμαστε άρρηκτα δεμένοι με τις κοινωνικές δυνάμεις, με την ελληνική κοινωνία και έχουμε αυτές τις δημοκρατικές ευαισθησίες. Η δική μας πρόταση για δημοψήφισμα έρχεται σε αντιπαράθεση ακριβώς με τη δική σας αντίληψη να αποφύγετε τον ελληνικό λαό.

Το δημοψήφισμα επιβάλλει σ' αυτούς που προτείνουν μία σειρά μέτρων, τη συστηματική διαβούλευση με την κοινωνία, αλλά και τελικά, την ουσιαστική διαπαιδαγώγηση της κοινής γνώμης για τις διαφορετικές πλευρές ενός πολιτικού διλήμματος. Τελικά, σε ό,τι αφορά και το ασφαλιστικό, μία τέτοια συζήτηση θα σήμαινε και μία ουσιαστική συζήτηση γενικότερα για την πορεία της οικονομίας, για τα θέματα της εισοδηματικής πολιτικής, για τα θέματα της κοινωνικής πολιτικής στη χώρα μας, μία συζήτηση που εσείς αποφεύγετε.

Μία πρόταση δημοψηφίσματος, επιβάλλει σε όλους μας την υπεύθυνη και δημοκρατική πληροφόρηση του Έλληνα πολίτη, πριν ο ίδιος πάρει αυτήν τη σημαντική απόφαση, θετική ή αρνητική. Καθιστά το λαό γνώστη και υπεύθυνο απέναντι στη δική του επιλογή. Του δίνει δύναμη λόγου και απόφασης.

Η Νέα Δημοκρατία παρέκαμψε τον ελληνικό λαό. Είναι ένας ακόμα λόγος που προτείνουμε δημοψήφισμα, διότι ένας ουσιαστικός διάλογος θα μπορούσε να είχε αίσιο τέλος: την ευρύτατη συναίνεση.

Και σ' αυτό, εσείς αποτύχατε.

Αυτή είναι και η έννοια της πραγματικής δημοκρατίας, όπως εμείς την κατανοούμε, που προφανώς δεν μπορεί να υπηρετηθεί, ούτε να φανταστεί η Νέα Δημοκρατία. Απόδειξη, η απόλυτη άρνησή σας για ουσιαστική διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους επί του ασφαλιστικού νομοσχεδίου. Απόδειξη, η

ανυπαρξία οποιασδήποτε συναίνεσης ή συμφωνίας από την κοινωνία και τους κοινωνικούς της εκπροσώπους. Απόδειξη, η πάνδημη αντίσταση και απόρριψη του ασφαλιστικού σας νομοσχεδίου.

Η Νέα Δημοκρατία δεν αντέχει τη σκέψη ενός δημοψηφίσματος. Ποτέ της δεν σκέφτηκε να δώσει αυτήν τη δύναμη στο λαό, διότι, βεβαίως, η πρότασή της έχει εναντίον της το λαό.

Είναι ένας ακόμα λόγος, για τον οποίο ζητούμε δημοψήφισμα. Είναι για μας και μορφή δημοκρατικής αντίστασης απέναντι σε αυταρχικές διαδικασίες της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Είναι, για μας, μία ακόμα μορφή δημοκρατικής και θεσμικής διαμαρτυρίας, απέναντι σε μία ληστρική πολιτική, που κλέβει από τα μεσαία και φτωχότερα στρώματα, για να βολέψει ισχυρότερους και «ημέτερους».

Η στάση μας είναι μία στάση δημοκρατικής αντίστασης, απέναντι σε μία Κυβέρνηση που κοροιδεύει τον ασφαλισμένο, τον εργαζόμενο, την εργαζόμενη μητέρα, τη νέα γενιά.

Είναι μία πολιτική, που αδικεί κατάφωρα τα μεσαία και φτωχότερα στρώματα, που τους ανατρέπει τους σχεδιασμούς ζωής, μια πολιτική, που λοιδορεί αφ' υψηλού την κοινωνία, με αλαζονεία και που ταπεινώνει τον Έλληνα και την Ελληνίδα, απαξιώνοντας χρόνια δουλειάς και κόπου.

Η απαίτησή μας για προσφυγή στο λαό είναι και ένα δημοκρατικό μήνυμα αντίστασης στη γενικότερη οικονομική και κοινωνική σας πολιτική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Η σημερινή μας πρόταση, είναι και πρόταση αντίστασης στη δική σας αντίληψη για τους θεσμούς και για το πολίτευμα.

Κύριοι της Κυβέρνησης, δεν είναι ιδιοκτησία σας το κράτος. Δεν είναι ιδιοκτησία σας η δημόσια περιουσία. Δεν είναι ιδιοκτησία σας οι πολίτες.

Η πρότασή μας, είναι και η αντίστασή μας στην εκποίηση του δημόσιου πλούτου, σε συνθήκες πλήρους αδιαφάνειας, σαν να πρόκειται για δική σας περιουσία.

Το τελευταίο σας επίτευγμα είναι ο Ο.Τ.Ε., που παραδίδεται στα χέρια των Γερμανών, της «DEUTSCHE TELECOM», με μεσάζοντα τη Μ.Ι.Γ. του κ. Βγενόπουλου. Συνέχεια στους σχεδιασμούς σας έχουν τα λιμάνια, τα αεροδρόμια, η Δ.Ε.Η. και η Ολυμπιακή, μαζί με ένα καινούργιο όργιο προμηθειών.

Θα μας βρείτε απέναντί σας. Θα δώσουμε τη μάχη και έξω και μέσα στη Βουλή, στην πρώτη γραμμή των αγώνων του λαού, του λαϊκού κινήματος, απέναντι σε κάθε προσπάθεια εκποίησης, εκχώρησης βασικών δημόσιων υποδομών σε ιδιωτικά συμφέροντα, είτε ξένα, είτε ελληνικά, διότι εμείς, τα θεωρούμε εργαλεία εθνικού σχεδιασμού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Και όταν μιλάμε για εθνικό σχεδιασμό, μιλάμε για εργαλεία δημοκρατικού προγραμματισμού και βεβαίως, κυρίαρχο δικαίωμα του ελληνικού λαού είναι να μπορεί να προγραμματίζει την οικονομία του, την κοινωνία του, το μέλλον του.

Και προειδοποιώ. Προειδοποιούμε ότι δεν θα σας αφήσουμε να διαχειριστείτε και πάλι τα αποθεματικά των ασφαλισμένων και των εργαζομένων, μ' αυτήν την πλήρη αυθαιρεσία, αδιαφάνεια και ληστρική συμπεριφορά, που μέχρι σήμερα επιδείξατε.

Και γι' αυτόν το λόγο, είμαστε υποχρεωμένοι και αποφασισμένοι να φέρουμε το μεγάλο σκάνδαλο των ομολόγων -το οποίο εσείς προσπαθήσατε να αποφύγετε, όπως ο διάβολος το λιβάνι- στη Βουλή, με πρόταση για Εξεταστική των πραγμάτων Επιτροπή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά και σύσσωμη η Αντιπολίτευση, σας απευθύνει σήμερα μια δημοκρατική πρόκληση. Καιρό τώρα, εσείς επαναλαμβάνετε μονότονα το προπαγανδιστικό σας μήνυμα. Επαναλαμβάνετε μονότονα ότι οι επιλογές σας για το ασφαλιστικό υποστηρίζονται από τη μεγάλη πλειοψηφία της κοινωνίας και ότι δήθεν τις πολεμούς κάποια ρετιρέ και οργανάμενα συμφέροντα.

Αν τα πιστεύετε όλα αυτά, ιδού η Ρόδος! Στήστε τις κάλπες του δημοψηφίσματος και αφήστε το λαό να μιλήσει. Σηκώστε το γάντι, αλλιώς σιωπήστε. Η άρνησή σας δεν είναι τίποτα άλλο,

παρά ομολογία αυτού που όλοι ξέρουν, δηλαδή ότι εσείς και οι πολιτικές σας είστε ήδη μειοψηφία, με το λαό απέναντί σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Σας απευθύνομαι και σας απευθύνω αυτήν τη δημοκρατική πρόκληση, με απόλυτη συναίσθηση της εθνικής ευθύνης, που χαρακτηρίζει και χαρακτηρίζει την παράταξή μας.

Με την ίδια αίσθηση εθνικής ευθύνης, επισκέφθηκα σήμερα τον Πρωθυπουργό, πριν από την κρίσιμη Σύνοδο Κορυφής του ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι, για να υπογραμμίσω προς κάθε κατεύθυνση ότι στο θέμα της ονομασίας των Σκοπίων, μία είναι η εθνική κόκκινη γραμμή, η οποία έγινε κτήμα σύσσωμου του ελληνικού λαού. Και αυτή είναι, μία σύνθετη ονομασία, με γεωγραφικό προσδιορισμό για όλες ανεξαιρέτως τις χρήσεις. Όχι, σε οποιαδήποτε μορφή διπλής ονομασίας! Όχι, σε οποιαδήποτε προσπάθεια ένταξης στο ΝΑΤΟ των Σκοπίων από το παράθυρο και μάλιστα, χωρίς να έχει λυθεί το ζήτημα του ονόματος!

Αυτά ακριβώς τόνισα και χθες στον Πρέσβη των Η.Π.Α. στην Αθήνα. Εξέφρασα την αντίθεσή μας για τη θέση της κυβέρνησής τους στο θέμα που χειρίζεται, σ' αυτό το ευαίσθητο για μας θέμα της ονομασίας των Σκοπίων, εν όψει της Συνόδου Κορυφής του ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι.

Υπενθύμισα ότι, σε κάθε περίπτωση, η Ελλάδα έχει ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της, στο πλαίσιο της συμμαχίας και των διμερών σχέσεων. Ανέφερα, ως παράδειγμα, τη λειτουργία της βάσης της Σούδας, για την οποία ξέρουμε ότι ο ελληνικός λαός έχει πάντα τις επιφυλάξεις του.

Οι υποχρεώσεις αυτές, όμως, είναι αμοιβαίες. Η Ελλάδα περιμένει το σεβασμό των θέσεών της και των συμφερόντων της από τις Ηνωμένες Πολιτείες και ο νούν νοϊτω!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Στον Πρωθυπουργό, προθυμοποιήθηκα ακόμα και να επισκεφθώ τα Σκόπια. Θυμίζω ότι, στη θητεία μου ως ΥΠ.ΕΞ., είχα τουλάχιστον είκοσι διμερείς συναντήσεις με τη γείτονα χώρα. Είχα βρεθεί κοντά τους στις πιο δύσκολες στιγμές της πρόσφατης ιστορίας τους, τον εμφύλιό τους, τον πόλεμο στο Κόσσοβο, την εισροή εκατοντάδων χιλιάδων Αλβανών προσφύγων από το Κοσσυφοπέδιο, την κρίση τους με τη γειτονική Αλβανία, πάντα με στόχο τη διατήρηση της σταθερότητας στα Βαλκάνια, πάντα με στόχο τη διατήρηση της ακεραιότητας της γείτονας χώρας.

Το πιθανότερο, αυτήν τη στιγμή, αποτέλεσμα στο Βουκουρέστι, θα είναι η μη πρόσκλησή τους στο ΝΑΤΟ. Αυτό απαιτεί να συνεχιστούν, πιο εντατικές, πιο αποτελεσματικές, πιο σοβαρές και πιο αποφασιστικές, οι διαπραγματεύσεις την επομένη. Απαιτεί να μην υπάρξουν εθνικιστικές εξάρσεις που προσβάλουν τη μία ή την άλλη πλευρά, όπως αυτές που είδαμε πρόσφατα απέναντι στα ελληνικά σύμβολα ή και στο Πρωθυπουργό προσωπικά.

Θα ήθελα και εδώ, από το Βήμα της Βουλής, να καταδικάσω τέτοιες ενέργειες, οι οποίες δεν συμβάλουν στο κλίμα που απαιτείται αυτήν τη στιγμή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Διότι απαιτείται ένα κλίμα, το οποίο θα ανοίξει δρόμους για ένα κοινό μέλλον. Είμαστε γείτονες, θα υπάρξει κοινό μέλλον. Και αυτό το κοινό μέλλον, στην κοινή μας γειτονιά, με κοινές αξίες, πρέπει να αποπνέουν οι διαπραγματεύσεις.

Προς την κατεύθυνση αυτή, θέλω να τονίσω, στα πλαίσια των πάγιων θέσεών μας και αρχών μας, θα κινηθούμε ως ΠΑ.ΣΟ.Κ και την επόμενη περίοδο, με όποιες κινήσεις μπορούμε να συμβάλουν στη δίκαιη επίλυση αυτού του προβλήματος.

Κλείνοντας, επανέρχομαι στην πρόταση σύσσωμης της Αντιπολίτευσης για δημοψήφισμα. Εβδομάδες τώρα, η Ελλάδα απεργεί και διαδηλώνει. Εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι και συνταξιούχοι έστειλαν το μήνυμα. Δεν τους ακούσατε. Παριστάνετε ότι δεν ακούτε την κραυγή της κοινωνίας και ότι δεν μάθατε ότι οκτώ στους δέκα πολίτες σας φωνάζουν: «πάρτε πίσω το ασφαλιστικό σας νομοσχέδιο».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Εσείς επιμένετε. Και τώρα, που σύσσωμη η Αντιπολίτευση ζητάει δημοψήφισμα, ασκώντας κατοχυρωμένο συνταγματικό δικαίωμα, λέτε ένα απολύτως ανατιολόγητο «όχι» στην πρόταση. Αρνηθήκατε το δημοψήφισμα για το ασφαλιστικό σας νομο-

σχέδιο, χωρίς κανένα πραγματικό επιχείρημα, με προσχήματα αστεία και με τη δύναμη μιας οριακής κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας. Μιας πλειοψηφίας, που ξέρετε καλά ότι έχει πάψει προ πολλού να αντιστοιχεί στη λαϊκή βούληση.

Είσατε μία κυβέρνηση που γέρασε πρόωρα, μία κυβέρνηση λαϊκής μειοψηφίας, που οχυρώνεται στο φρούριο του αυταρχισμού, που διευθύνει απεργοσπαστικούς μηχανισμούς, που οργανώνει και καθοδηγεί δικαστικές διώξεις των απεργών και των συνδικαλιστών. Μία κυβέρνηση, που κυβερνάει χωρίς τη λαϊκή εμπιστοσύνη, παρά και ενάντια στην εκφρασμένη θέληση της κοινωνίας.

Σήμερα, αποφεύγετε το δημοψήφισμα, σήμερα δραπετεύετε από μία δημοκρατική συνάντησή σας με τον ελληνικό λαό. Από αυτήν τη συνάντηση δεν θα μπορέσετε να δραπετεύετε για πολύ. Αποφεύγοντας σήμερα το δημοψήφισμα για το ασφαλιστικό, μετατρέπετε τις επόμενες εκλογές σε δημοψήφισμα του ελληνικού λαού. Και σ' αυτό το δημοψήφισμα, θα καταδικαστεί η δική σας πολιτική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Τότε, όταν μιλήσουν οι κάλπες, αυτός ο λαός που φοβάστε, αυτός ο λαός που του απαγορεύετε σήμερα να εκφραστεί, απορρίπτοντας την πρότασή μας για δημοψήφισμα, αυτός ο λαός θα σας δώσει και την απάντησή του. Την απάντησή σ' εσάς. Θα αναδείξει μια άλλη πλειοψηφία, δημοκρατική και προοδευτική, μία κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που θα καταργήσει τις αντιλαϊκές ρυθμίσεις του ασφαλιστικού σας νόμου, που θα υπηρετήσει τους πολίτες, όχι τα μεγάλα συμφέροντα, που θα δουλέψει για μια δίκαιη κοινωνία και θα δώσει αξία στον άνθρωπο. Σας ευχαριστώ.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Παπανδρέου.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Παυλόπουλος.

Κύριε Υπουργέ, θα κάνετε χρήση του χρόνου που δικαιούστε ή μια παρέμβαση;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Μια παρέμβαση επτά με οκτώ λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τιμά τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης η στάση του σε ό,τι αφορά τη συμπάρταση προς την Κυβέρνηση σ' ένα μεγάλο εθνικό ζήτημα όπως είναι αυτό, το οποίο σχετίζεται με τα Σκόπια. Όπως τιμά και όλα τα άλλα Κόμματα το γεγονός ότι σ' αυτήν τη μεγάλη προσπάθεια, καθένα με τη δική του θέση και στάση, δήλωσαν έμπρακτα, άμεσα ή έμμεσα, την αλληλεγγύη τους. Είναι πολύ σημαντικό σε μια τέτοια στιγμή ο Πρωθυπουργός της Χώρας να πηγαίνει έχοντας τη συμπάρταση όλων των πολιτικών δυνάμεων.

Θα ήθελα να προσθέσω τούτο στον κ. Παπανδρέου μόνο: Ας έχει εμπιστοσύνη στον Πρωθυπουργό, γιατί αυτά τα οποία ζήτησε σήμερα να υπερασπιστεί αύριο ο Πρωθυπουργός, τα έχει εξαγγείλει ότι θα τα υπερασπιστεί ο Πρωθυπουργός εδώ και πολύ καιρό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Την κόκκινη γραμμή πέρα από την οποία δεν νοείται καμμία υποχώρηση του Τόπου, την καθόρισε ο Πρωθυπουργός εδώ και πολύ καιρό. Και χαίρομαι που την υπερασπιζόμαστε τώρα όλοι μαζί.

Αλλά θα πω και κάτι άλλο, για ποιο λόγο πρέπει ο κ. Παπανδρέου, όπως και όλοι, να έχουμε εμπιστοσύνη στον Κώστα Καραμανλή τούτη την ιστορική στιγμή.

Γιατί ο Κώστας Καραμανλής έχει δώσει έμπρακτα δείγματα γραφής ότι ξέρει να υπερασπίζεται το εθνικό συμφέρον και να μην υπολογίζει κανένα άλλο κόστος. Άλλωστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα είναι πολύ ισχυρή για να υποστεί οποιαδήποτε πίεση και πολύ περισσότερο για να υποκύψει σε οποιαδήποτε πίεση. Έχει την ισχύ του Λαού της και των πολιτικών της δυνάμεων.

Και ο Κώστας Καραμανλής απέδειξε όλο αυτό το χρονικό διάστημα ότι δεν είναι εκείνος που θα υπέκυπτε ποτέ σε πιέσεις. Το

απέδειξε στο Σχέδιο Ανάν, όταν άλλες σειρήνες επικρατούσαν την εποχή εκείνη...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

...και όταν ενίσχυσαν τη δυνατότητα του Κυπριακού Λαού να αποφασίσει όπως εκείνος επιθυμούσε, αντίθετα με τη στάση άλλων, οι οποίοι ακόμη και τώρα έχουν δυσκολίες να κατέβουν στο νησί και να υπερασπιστούν τις θέσεις τους.

Το απέδειξε με την ενεργειακή πολιτική, την οποία ακολούθησε και η οποία ενεργειακή πολιτική απέδειξε...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Στη Λουκέρνη με τον κ. Μολυβιάτη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

...ότι αυτός ο Τόπος, αυτός ο Λαός δεν έχει καμμία εξάρτηση. Και βεβαίως, το αποδεικνύει και τώρα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αυτή η ώρα για τέτοια λόγια είναι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Πρόεδρε, από σας θέλουμε βοήθεια για να υπάρχει ησυχία.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Άρα, ναι, είναι σημαντικό ότι ο Πρωθυπουργός πηγαίνει με τη συμπάρταση όλων των πολιτικών δυνάμεων και του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Αλλά είναι εκείνος ο οποίος βρίσκεται εδώ στην καταλληλότερη στιγμή, όπως έχει αποδείξει με τη στάση του και στο παρελθόν, για τα εθνικά μας θέματα, τις εθνικές μας θέσεις. Και μπορούμε να είμαστε όλοι ήσυχoi ότι θα επιτελέσει το χρέος του.

Μπαίνω στην ουσία των παρεμβάσεων του κ. Παπανδρέου σχετικά με το δημοψήφισμα, αλλά και με άλλα πράγματα τα οποία τόνισε. Γιατί ακούσαμε μια ανάλυση που αφορούσε όλα εκείνα τα οποία είδαμε και στην πρόταση δυσπιστίας.

Θα ήθελα να πω τα εξής στον κ. Παπανδρέου και στο ΠΑ.ΣΟ.Κ.: Δεν μιλάω πάντα για την Αριστερά, γιατί δεν έχει κυβερνήσει και, επομένως, δεν έχει στο σημείο αυτό να απολογηθεί για πράγματα τα οποία δείχνουν ποιος είναι κάποιος στο παρελθόν. Γιατί αν γυρνάω στο παρελθόν -το λέω και πάλι- δεν γυρνάω γιατί θέλουμε να μιμηθούμε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Παράδειγμα προς αποφυγή είναι. Αλλά είναι μέτρο κρίσεως και δείκτης πορείας για το μέλλον το πώς έχεις συμπεριφερθεί στο παρελθόν όταν έχεις κυβερνήσει.

Λέω, λοιπόν, στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. πως σε ό,τι αφορά τα θέματα της προσφυγής στη λαϊκή ετυμηγορία με άμεσο τρόπο, στα θέματα της άμεσης δημοκρατίας και ιδίως στον τομέα του δημοψηφίσματος, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει βεβαρημένο πολιτικό παρελθόν. Και το έχει διπλά.

Το βλέπουμε σήμερα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να υμνεί τις διαδικασίες του δημοψηφίσματος. Θυμίζω στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., όμως, ότι αν το Σύνταγμά μας περιέχει σήμερα διατάξεις περί δημοψηφίσματος, είναι γιατί ισχύουν οι διατάξεις που είχαν ψηφιστεί, όπως όλοι γνωρίζετε, όταν θεσπίστηκε το Σύνταγμα του 1975. Και τότε ψηφίστηκε απ' αυτήν την Παράταξη όταν μίληκαν οι διατάξεις αυτές και οι σχετικοί θεσμοί, ενώ η Αξιωματική Αντιπολίτευση και η αντιπολίτευση όλη σχεδόν την εποχή εκείνη, ήταν απύσχα απ' αυτήν την Αίθουσα.

Άρα, αν μιλάμε σήμερα για συνταγματικούς θεσμούς δημοψηφισμάτων, μιλάμε γιατί αυτή η Παράταξη τους εισήγαγε την εποχή εκείνη...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Και δεν θυμάμαι στην πορεία το ΠΑ.ΣΟ.Κ., όταν ήταν Κυβέρνηση και είχε τη δυνατότητα, να κάνει κάτι. Δεν το έπραξε.

Δεύτερον, και αν ακόμα εμπλουτίσαμε την έννομη τάξη μας με άλλο ένα θεσμό άμεσης δημοκρατίας, το κάναμε εμείς. Είναι ο θεσμός των τοπικών δημοψηφισμάτων μέσα στο δημοτικό και

κοινοτικό κώδικα. Τόσα χρόνια είχε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και στο πλαίσιο των αναθεωρήσεων και στο πλαίσιο των κωδίκων να προβάλλει τέτοιους θεσμούς και δεν το έκανε. Το ανακαλύπτει στην Αντιπολίτευση. Εμείς το κάναμε, για να δίνουμε σήμερα τη δυνατότητα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. θεσμικά να έρχεται και να λέει τότε πρέπει να αξιοποιήσουμε το θεσμό του δημοψηφίσματος. Υπάρχει όμως και κάτι άλλο που δείχνει αυτό το βεβαρημένο πολιτικό παρελθόν. Θέσπισε η Νέα Δημοκρατία τις διατάξεις, ισχύουν. Πότε τόσα χρόνια, που ήταν κυβέρνηση το ΠΑ.ΣΟ.Κ., χρησιμοποίησε αυτόν το σημαντικό θεσμό για να τον κάνει πράξη; Πείτε μου ένα νομοσχέδιο. Και ακούστε την αντίφαση: Από τη μια πλευρά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έρχεται και λέει ότι, περίπου, «αναμόρφωσε» την Ελλάδα -αυτό μας λέει- με δεκάδες σημαντικά νομοθετήματα -τελευταίο νομοθέτημα, μιας και μιλάμε για ασφαλιστικό, το νομοθέτημα Ρέππα- δεν έκανε όμως ούτε ένα δημοψήφισμα. Και βρίσκεται τέσσερα χρόνια στην Αντιπολίτευση και ανακαλύπτει το θεσμό του δημοψηφίσματος και εγκυβρίζει την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας γιατί δεν χρησιμοποίησε τον θεσμό αυτό σε θέματα που το ίδιο είχε αποφύγει να χρησιμοποιήσει. Διότι για το ασφαλιστικό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ούτε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. χρησιμοποίησε το θεσμό με το ν. 3029, το νόμο Ρέππα, ούτε βεβαίως, όταν το 1990-1993 είχαμε τους δύο νόμους Σουφλιά και Σιούφα, έσπευσε να χρησιμοποιήσει το θεσμό ή καν να τον προτείνει. Γιατί ήξερε ότι υπάρχει και ανταγωνιστικό ζήτημα που θα το δούμε όταν θα μιλήσουμε ουσιαστικά και πέραν, αν θέλετε, από αυτές τις κραυγές οι οποίες βγαίνουν αναγκαστικά αυτήν την ώρα. Γιατί πρέπει να απαντήσω σε αντίστοιχα επιχειρήματα του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Το ερώτημα είναι γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τόσα χρόνια δεν χρησιμοποίησε τον θεσμό. Και ξέρετε πού υπάρχει επίσης το βεβαρημένο παρελθόν; Έρχεται και λέει «πάνδημη» τούτη τη στιγμή είναι η αντίθεση απέναντι στο νομοσχέδιο! Το πώς κρίνει το «πάνδημη», δεν μπορεί να το καταλάβω. Αν τον κρίνει από τις δημοσκοπήσεις, καλύτερα να κοιτάξει τι δείχνουν οι δημοσκοπήσεις για το ίδιο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ποια είναι η αξιοπιστία του. Εγώ δεν μένω στις δημοσκοπήσεις. Αλλά αυτό μας λέει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί με τις δημοσκοπήσεις μετράει, παραδείγματος χάριν, το «ναι» ή το «όχι» στο νομοσχέδιο το οποίο έφερε εδώ η κ. Πετραλιά. Αν όμως μένουμε σε δημοσκοπήσεις, δεν θα ήταν καλύτερα για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να κοιτάξει τι λέει ο κόσμος μέσω των δημοσκοπήσεων για τη δική του αξιοπιστία; Εγώ δεν θα μείνω σε δημοσκοπήσεις, θα πω όμως ένα πράγμα. Τι σημαίνει αυτό το «πάνδημη», ποιος το κρίνει; Μπορείτε να μου το πείτε; Και το κυριότερο, εγώ θα γυρίσω στο παρελθόν και θα πω ότι μέσα από την παραπληροφόρηση που ακούστηκε εδώ -γιατί εδώ το τι κραυγές ακούστηκαν και θα μιλήσουμε συνέχεια γι' αυτό- θα αποκαλυφτεί η αλήθεια για το νομοσχέδιο; Ο Ελληνικός Λαός, ορθότερα όσοι παρακολούθησαν τη συζήτηση, έχουν την εντύπωση ότι κάτι άλλο συμβαίνει από αυτό που πράγματι λέει το νομοσχέδιο. Δηλαδή, δημιούργησαν το προγεφύρωμα όλων αυτών των κραυγών και της παραπληροφόρησης, χρησιμοποιήθηκαν και όλα εκείνα τα μέσα που δήθεν, τάχα, εχθρεύονται τον κ. Παπανδρέου και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., δημιουργήθηκε αυτή η αίσθηση, με αυτήν την εικόνα να πας σε δημοψήφισμα και μάλιστα επί τη βάσει δημοσκοπήσεων. Σκεφθείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι είναι η ίδια τακτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το οποίο, όταν ο Κωνσταντίνος Καραμανλής πήγε να βάλει την Ελλάδα στην Ε.Ο.Κ., έλεγε «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο». Και, βεβαίως, επικαλείτο δημοψήφισμα την εποχή εκείνη. Σκεφθείτε αν γινόταν, πού θα ήταν η Ελλάδα σήμερα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και το ωραίο είναι ότι είπε ότι θα κάνει δημοψήφισμα, κέρδιζε τις εκλογές του 1981 και με αυτό το σύνθημα, αλλά δημοψήφισμα δεν έκανε ποτέ, δεν τόλμησε να το κάνει. Γι' αυτό μιλήσα για βεβαρημένο τριπλά παρελθόν. Βεβαρημένο θεσμικά, βεβαρημένο πολιτικά, βεβαρημένο από πλευράς πολιτικής τακτικής αυτήν τη στιγμή.

Τελειώνω, λέγοντάς σας τα εξής: Πρώτον, νομίζω ότι δεν αποτελεί δείγμα σεβασμού στη δημοκρατία να μιλάμε και να μιλάει η Αξιωματική Αντιπολίτευση για ισχυρή και εύθραυστη

πλειοψηφία. Θα ξαναλέω το ίδιο πράγμα. Ο κ. Σημίτης κυβέρνησε με Υπουργό τον κ. Παπανδρέου το 2000 με μισή μονάδα διαφορά και είναι ισχυρή η πλειοψηφία, λόγω εκλογικού νόμου, των τεσσάρων και πλέον μονάδων; Και αν αυτό το κρίνει ο κ. Παπανδρέου τώρα και βάσει δημοσκοπήσεων, όπως είπα, τονίζω ότι σήμερα είναι ακόμα μεγαλύτερη η διαφορά, αφού θέλει να μείνει στις δημοσκοπήσεις. Αυτό μη νομίζετε ότι το λέω επειδή θεωρώ, όπως τονίζεται από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι πήραμε λευκή επιταγή στις εκλογές και θα κάνουμε ό,τι νομίζουμε. Κάθε άλλο. Αυτά τα έλεγε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Ήμουν τότε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και εδώ Υπουργός του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έλεγαν «ψήφισε ο Ελληνικός Λαός». Δεν μιλάω και για άλλους παλαιότερους ότι θα μένουμε στο «χρονοντούλαπο της ιστορίας». Δεν θέλω να θίξω μνήμες νεκρών στην περίπτωση αυτή. Αλλά εμείς ποτέ δεν το είπαμε αυτό. Εμείς δεν μιλήσαμε ποτέ, σε καμμία περίπτωση, για λευκή επιταγή. Αλλά εμείς ρωτήσαμε απλά: Εφαρμόζουμε το πρόγραμμά μας έξι μήνες μετά τις εκλογές. Μπορεί να πει κάποιος πού βρίσκεται την αντιδημοκρατική συμπεριφορά και ποιοι βγάζουν το συμπέρασμα ότι αυτή η Κυβέρνηση είναι μειοψηφία;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Υπουργού Εσωτερικών κ. Παυλόπουλου)

Ποιος είναι αλαζών; Αυτός που εφαρμόζει το πρόγραμμά του ή εκείνος ο οποίος έρχεται και έξι μήνες μετά τις εκλογές αμφισβητεί την ετυμηγορία του Ελληνικού Λαού;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ συντομεύστε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Κύριε Πρόεδρε, δύο λεπτά.

Για τον Ο.Τ.Ε. και τα ομόλογα απάντησε ο κ. Αλογοσκούφης ότι στα ομόλογα δεν χάθηκε ούτε ένα ευρώ. Τη ληστεία του Χρηματιστηρίου, το ξαναλέω, νομίζει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι θα την ξεχάσει πίσω απ' αυτήν την παραπληροφόρηση; Σε καμμία περίπτωση δεν πρόκειται να ξεχαστεί όλη αυτή η ιστορία με μύθους.

Τέλος, είπε ο κ. Παπανδρέου ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Τέλος να είναι αυτό, τελειώστε. Μας πιέζει ο χρόνος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είπε ο κ. Παπανδρέου για δημοψήφισμα. Ο κ. Βενιζέλος στο σημείο αυτό ήταν πολύ πιο συνεπής, γιατί έχει επίγνωση των όσων έχει γράψει και των όσων έχει πει. Αλλά εγώ ρωτώ: Η Βουλή, για ένα νομοσχέδιο -όταν και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν εφαρμόσει ποτέ το θεσμό του δημοψηφίσματος- σαν αυτό που είναι σημαντικό, αλλά είναι πάνω στις ίδιες βάσεις του ασφαλιστικού συστήματος που έχουμε, δεν είναι φόρου δημοκρατικής νομιμοποίησης για να ψηφίσουμε ένα νομοσχέδιο και πρέπει να αποφανθεί ο Ελληνικός Λαός -γιατί έτσι το πιστεύει ο κ. Παπανδρέου- με απευθείας δημοψήφισμα; Οι αντιπρόσωποι του Λαού έξι μήνες μετά τις εκλογές δεν έχουν την απαραίτητη δημοκρατική νομιμοποίηση συμπλήρωσης του ασφαλιστικού μας συστήματος μ' ένα νομοσχέδιο και πρέπει να προσφύγουμε σε δημοψήφισμα;

Τέλος, είπε ο κ. Παπανδρέου ότι θα τον βρούμε απέναντι. Εμείς χαϊρόμαστε. Αρκετό καιρό είχε χαθεί με τα εσωτερικά προβλήματα τα οποία αντιμετώπιζε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Να έλθει εδώ. Τον περιμένουμε εδώ. Μόνο που δεν ξέρω τι σημαίνει αυτό το «απέναντι». Εκείνος θα επιλέξει. Δεν μας αφορά η τακτική του. Ένα θα του πούμε μονάχα: Ότι η αξιοπιστία ιδίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που φιλοδοξεί να γίνει Κυβέρνηση, κρίνεται με το «απέναντι» σε επίπεδο προτάσεων και επιχειρημάτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ. Δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια. Κλείστε την αγόρευσή σας.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Αυτό, «προτάσεις και επιχειρήματα», στον πολιτικό λόγο και

στην πολιτική σκέψη του κ. Παπανδρέου αποτελεί ουσιώδες μεν στοιχείο, πλην όμως εν πλήρει ανεπαρκεία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Παυλόπουλο.

Έχει ζητήσει το λόγο ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όχι, δεν έχετε το λόγο. Σας παρακαλώ!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Ο κύριος Υπουργός εδώ μας είπε για κραυγές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν σας είπα τίποτε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Δεν θίγεσθε εσείς; Είπε ότι εδώ κραυγάζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ! Βρήκατε ευκαιρία να κάνετε παρουσία;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Θεωρείτε ότι οι κραυγές αρμόζουν σε ανθρώπους, σε πολιτικούς;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Έχετε την εντύπωση ότι δεν παρακολουθώ; Καθίστε κάτω, αγαπητέ συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ θίγομαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μόνο εσείς έχετε θιγεί από όλη την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Σας παρακαλώ, αγαπητέ συνάδελφε. Δεν είναι σωστό αυτό που κάνετε. Υπάρχει Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, υπάρχει εδώ ιεραρχία, υπάρχει τάξη. Δεν μπορείτε να την καταργήσετε, επειδή θέλετε να κάνετε ενδεχομένως παρουσία. Αυτή είναι ευκαιρία παρουσίας νομίζετε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Έτσι το είδατε; Συγχαρητήρια!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ πάρα πολύ! Έχετε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο και μάλιστα πάρα πολύ ικανό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Μας αφαιρείτε το δικαίωμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Αλαβάνος έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μία παρέμβαση θα κάνω. Δεν είναι η κεντρική μου ομιλία. Θα μιλήσω τέσσερα, πέντε λεπτά το πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θέλετε πέντε λεπτά;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ναι, πέντε λεπτά.

Θα ήθελα να πω ότι είναι σημαντικό που συζητάμε το θέμα του δημοψηφίσματος. Βέβαια, η χώρα μας αυτές τις ώρες αντιμετωπίζει δύο μεγάλα θέματα σε άλλους πολιτικούς χώρους. Γι' αυτό σ' αυτήν την παρέμβασή μου, όπως και ο κύριος Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο κύριος Υπουργός, θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα των διαπραγματεύσεων και των συζητήσεων που γίνονται για τις σχέσεις μας με την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας.

Να πω κατ' αρχήν ότι εμείς ως Συνασπισμός θέλουμε αμοιβαία αποδεκτή λύση. Εμείς ως Συνασπισμός θέλουμε να επιδώσουμε μια ονομασία η οποία να είναι σύνθετη, με γεωγραφικό προσδιορισμό, να είναι για όλες τις χρήσεις, μέσα όμως σε μια διαπραγμάτευση συνολική που θα οικοδομεί σχέσεις.

Θέλω να πω, όμως, ότι δεν αγνοούμε ότι είναι ένα δύσκολο πλαίσιο και ότι δεν είναι και το μόνο θέμα της εξωτερικής μας πολιτικής. Είναι το κεντρικό και το μεγάλο θέμα των ημερών, δεν είναι το μόνο θέμα της εξωτερικής μας πολιτικής. Πρέπει να προσέξουμε, γιατί και παλιά βάζαμε κόκκινες γραμμές, οι οποίες συμβάλλουν στην εσωτερική πολιτική διαμάχη γι' αυτά τα ζητήματα, να έχουμε προσοχή σ' αυτό το ζήτημα και κυρίως να έχουμε προσοχή στους χειρισμούς και στην προσέγγιση.

Παρ' ότι εμείς θέλουμε και είμαστε φειδωλοί αυτές τις μέρες, θέλω να εκφράσω τη σοβαρή διαφωνία μου και την ανησυχία μας για το χειρισμό και την προσέγγιση που γίνεται τόσο από

την Κυβέρνηση, αλλά δυστυχώς απ' ότι είδα και από τη μεριά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Ανησυχούμε, δηλαδή, πάρα πολύ σοβαρά γιατί μια διαπραγμάτευση στο πλαίσιο του Ο.Η.Ε. μετατέθηκε και σήμερα είναι διαπραγμάτευση στο πλαίσιο του ΝΑΤΟ.

Ανησυχούμε γι' αυτές τις κινήσεις της Κυβέρνησης, γιατί ασφαλώς οι εξελίξεις στο ΝΑΤΟ παίζουν ρόλο, αλλά εμείς θα έπρεπε να κρατήσουμε ζωντανή τη διαπραγμάτευση στο πλαίσιο του Ο.Η.Ε. και τη διμερή μας σχέση έτσι με τη Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας. Ανησυχούμε για το ότι μένουν ανοικτά ζητήματα.

Με ανησυχεί πάρα πολύ, κύριε Υπουργέ, το γεγονός ότι παίρνουμε απάντηση εδώ και καιρό ότι δεν ξέρουμε τι θα κάνουμε με την αναγνώριση του Κοσόβου και ότι όλα αυτά παίζουν σήμερα στις διεργασίες που γίνονται μέσα στο ΝΑΤΟ. Και θα έπρεπε να σκεφτεί η Κυβέρνηση ποιο είναι πιο σημαντικό, το θέμα που συζητάμε με την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας ή μήπως το Κόσοβο μπορεί να είναι πιο σημαντικό.

Και γιατί η Ισπανική Κυβέρνηση, που είναι στο άλλο άκρο της Ευρώπης, είπε «όχι» στη μονομερή αναγνώριση, έξω από το πλαίσιο του Ο.Η.Ε., για το Κόσοβο. Διότι φοβάται τους Βάσκους, φοβάται τα εθνικιστικά κινήματα, τα εθνικιστικά κινήματα των Καταλανών. Εμείς δίπλα στη γειτονιά, με δυνάμεις που ενδεχομένως μπορούν κάποτε να υποκινήσουν ή να δημιουργήσουν εντάσεις μειονοτικές στην Ελλάδα σ' αυτόν το χάρτη των ασταθών των Βαλκανίων, θα έπρεπε να είμαστε πολύ πιο προσεκτικοί.

Ανησυχούμε και για την τοποθέτηση σήμερα του Προέδρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. εδώ, που επιβεβαίωσε αυτά που γράφονται στις σημερινές εφημερίδες, δηλαδή την αντίληψη μιας διεργασίας και μιας συζήτησης με τις Ηνωμένες Πολιτείες, λέγοντάς τους ότι εμείς σας προσφέρουμε τη συνέπεια στις «υποχρεώσεις» μας, που κατά τη γνώμη μου είναι δουλειά.

Και το λέω αυτό και ως Βουλευτής Κρήτης, πέρα από Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού. Δηλαδή: θα υπάρχει η βάση σας στη Σούδα, μην ανησυχείτε. Θα συμβάλουμε στα στρατεύματα στο Αφγανιστάν, μην ανησυχείτε. Βοηθήστε μας λιγάκι στο θέμα της ονομασίας της γειτονικής μας Δημοκρατίας.

Πιστεύω ότι είναι λάθος προσέγγιση, είναι προσέγγιση η οποία μπορεί να μας οδηγήσει σε παγίδα, είναι προσέγγιση η οποία δεν αφομοιώνει την πολιτική των Ηνωμένων Πολιτειών, οι οποίες αυτή τη στιγμή κάνουν μια ζώνη προτεκτοράτων υπό αμερικανική επιρροή, η οποία είναι μια ζώνη διαχωρισμού μας, αν θέλετε, και στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Υπάρχει προσπάθεια να γίνει αυτό στη FYROM, έχει γίνει στο Κοσσυφοπέδιο, έχει γίνει στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη. Και μας κάνει εμάς τελικά να είμαστε αντικείμενο πιέσεων και απαιτήσεων και ανταλλαγμάτων από τη μεριά τους, που μπορεί να έχουν πολύ μεγάλο βάρος.

Για σκεφτείτε. Είναι πολύ μεγάλο το θέμα της ονομασίας των γειτόνων μας και των μέτρων εμπιστοσύνης. Για σκεφτείτε όμως με όλα αυτά τα σχέδια που έχουν οι Ηνωμένες Πολιτείες για Ιράν, για Ιράκ κ.λπ., ξανά να έχουμε τη βάση της Σούδας να παίζει αυτό το ρόλο που θέλουν.

Με αυτή την έννοια – και καταλήγω, κύριε Πρόεδρε – εμείς στηρίζουμε αυτές τις θέσεις που είπα και στην αρχή, όμως έχουμε σοβαρότατες επιφυλάξεις και ανησυχίες, θα σας έλεγα, τόσο για την προσέγγιση της Νέας Δημοκρατίας, της Κυβέρνησης για μέσα στα νατοϊκά πλαίσια επίλυση, όσο και για την αντίληψη της αμερικανικής παρέμβασης στη βάση της προσφοράς από μας ανταλλαγμάτων, που είναι ανταλλάγματα κυριαρχίας στη χώρα μας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Καστανίδης, προφανώς για παρέμβαση, έχει ζητήσει το λόγο. Για πέντε λεπτά;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Για μια μικρή παρέμβαση, να.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολούθησα με πολύ προσοχή τον κ. Παυλόπουλο. Ο Paul Valery έλεγε ότι στο έπακρο ενός στοχασμού υπάρχει στεναγμός. Στην περίπτωση του κ. Παυλόπουλου ισχύει ότι στο έπακρο του στοχασμού του υπάρχει αναστεναγμός του ακροατηρίου του.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Δηλαδή;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΤΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Ε, αν δεν το καταλάβατε.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Δυσκολευόμαστε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΤΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Σε ό,τι έχει σχέση με όσα είπε ο κ. Αλαβάνος, τον οποίον επίσης παρακολούθησα με μεγάλη προσοχή, θα ήθελα να επισημάνω ότι η στάση του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είναι στάση ενός υπεύθυνου ηγέτη. Η στάση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι η στάση ενός απόλυτα υπεύθυνου εθνικά κόμματος. Σε μια δύσκολη διαπραγμάτευση, σε μια δύσκολη στιγμή για τη χώρα, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κάνουν ό,τι είναι δυνατόν για να ενισχύσουν την εθνική θέση.

Δεν πρέπει να διαφεύγει κανενός ότι όλοι δεχόμαστε –υποθέτω ότι δεν διαφεύγει και της προσοχής του κ. Αλαβάνου – ότι η διαπραγμάτευση με τα Σκόπια, σε ό,τι αφορά το όνομα της γειτονικής χώρας, είναι μια διαπραγμάτευση ενεργός στο πλαίσιο του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

Συμβαίνει, όμως, στην παρούσα στιγμή να αντιμετωπίζουμε ένα ειδικό θέμα, ένα ειδικό πρόβλημα, μία ειδική υποχρέωση. Είναι η πρόσκληση ή όχι των Σκοπίων στις ευρωπαϊκές δομές, στο ΝΑΤΟ.

Έχουμε, λοιπόν, μια ειδική συζήτηση και η χώρα πρέπει να αξιοποιήσει όλα πλεονεκτήματα της παρέχονται απ' αυτήν τη συζήτηση. Η υποχρέωσή μας σήμερα είναι –και αυτό πράττει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης– να ενισχύσουμε τη διαπραγματευτική θέση της χώρας και κατά τη συζήτηση στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων του ΝΑΤΟ. Αυτό, όμως, σε καμία περίπτωση δεν ακυρώνει την παγία εθνική θέση ότι οι διαπραγματεύσεις για το όνομα διεξάγονται στο πλαίσιο του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

Θέλω, επίσης, να επισημάνω, κύριε Πρόεδρε, ότι ήταν πολύ σαφής η δήλωση του κυρίου Παπανδρέου, σχετικά με τη Σούδα και τις υποχρεώσεις των Ηνωμένων Πολιτειών, ώστε να μην επιδέχεται καμία απολύτως παρερμηνεία. Είναι πολύ απλό. Ο κ. Παπανδρέου λέει προς τις Ηνωμένες Πολιτείες ότι συμμαχία δεν υπάρχει χωρίς την αρχή της αμοιβαιότητας και ότι εάν οι Αμερικανοί θέλουν οι άλλοι να σέβονται τις πολλαπλές, πολυμερείς ή διμερείς υποχρεώσεις τους, πρώτα οφείλουν οι Αμερικανοί να σέβονται τους συμμάχους τους. Καθαρό μήνυμα και ενίσχυση της εθνικής θέσης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Καστανίδη.

Το λόγο έχει ζητήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Παναγιωτόπουλος.

Κύριε Παναγιωτόπουλε, πόσο χρόνο θέλετε;

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τρία λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, κύριε Παναγιωτόπουλε, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι πάρα πολύ σημαντικό, κύριε Πρόεδρε, το γεγονός ότι λίγες ώρες πριν ουσιαστικά ξεκινήσει η πολύ κρίσιμη για την Ελλάδα, αλλά και για τη σταθερότητα και την ασφάλεια στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων Σύνοδος των Αρχηγών των κρατών-μελών της Βορειοατλαντικής Συμμαχίας διεξάγεται αυτή η συζήτηση στη Βουλή, γίνονται συγκεκριμένες αναφορές από όλες τις πτέρυγες και βεβαίως, από την πλευρά της Κυβέρνησης και ότι όλες οι αναφορές που γίνονται συγκλίνουν σε μία ευθεία γραμμή. Είναι η γραμμή της συμπαράταξης όλων των πολιτικών δυνάμεων δίπλα στον Πρωθυπουργό της Ελλάδας σε κλίμα ενότητας και ομοψυχίας, για να πετύχουμε την ικανοποίηση του εθνικού συμφέροντος, μια ικανοποίηση που είναι και στο συγκεκριμένο θέμα ταυτόσημη με την αναζήτηση και την επίτευξη της αλήθειας στην πράξη.

Τις τελευταίες ημέρες, για τρίτη φορά, βρισκόμαστε σ' αυτήν

την Αίθουσα και συζητούμε με αφορμή το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, που ψηφίστηκε πλέον ως νόμος του ελληνικού κράτους, αλλά δεν πάει στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, δεν κινείται η πεπατημένη διαδικασία που προβλέπει το Σύνταγμα, γιατί έχει προκύψει αίτημα συζήτησής για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος με επίκληση του άρθρου 44 του Συντάγματος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**.)

Παραμιππώντας, όμως, τέθηκαν ζητήματα για το τι έγινε πριν, τι έπρεπε να γίνει, για το εάν έγιναν λάθη, από ποιους έγιναν λάθη και ούτω καθεξής. Δεν έχει νόημα τέτοιες στιγμές και σε τόσο κρίσιμη συγκυρία να αναξέσουμε πληγές του παρελθόντος. Εκείνο που θέλω να πω εγώ είναι ότι όλες οι επιλογές του Καραμανλή από το Μάρτιο του 2004 μέχρι σήμερα στο θέμα των Σκοπίων επιβεβαιώθηκαν στην πράξη.

Σε ό,τι αφορά τις προβλέψεις του Πρωθυπουργού, θα ήθελα να πω ότι συνέβη το ίδιο. Ο Πρωθυπουργός από την αρχή έδωσε το στίγμα της ανυποχώρητης στάσης της Ελληνικής Κυβέρνησης και αυτήν την ώρα έχει σημασία να αισθανθούν όλοι, οι Βαλκάνιοι γείτονές μας, η πλευρά των Σκοπίων που, δυστυχώς, στο συγκεκριμένο θέμα είναι απέναντί μας –η Ελλάδα δεν το θέλησε, η αδιάλλακτη στάση τους τους έχει τοποθετήσει εκεί– και είναι σημαντικό, επίσης, να αντιληφθεί και η πλευρά των συμμάχων μας και ιδιαιτέρως των Ηνωμένων Πολιτειών ότι το θέμα δεν είναι συγκυριακό για την Ελλάδα, το θέμα δεν είναι διμερές, αλλά ότι το θέμα αφορά την πορεία των ευρωπαϊκών θεσμών και την ποιότητά τους, αφορά την ειρήνη, τη σταθερότητα και την ασφάλεια στη Βαλκανική και ότι η Ελλάδα υπερασπίζεται, ακριβώς, αυτές τις αξίες, πάνω στις οποίες βασίζεται συνολικά το ευρωπαϊκό πολιτικό οικοδόμημα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ζητήσει, για μια μικρή παρέμβαση, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κ.Κ.Ε. κ. Σπύρος Χαλβατζής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Υπάρχει, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μία ασφυκτική πίεση από τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις και ειδικότερα από τις Η.Π.Α., από τον ίδιο τον Πρόεδρό τους για τις εξελίξεις για το όνομα στη FYROM.

Ως Κ.Κ.Ε. είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι και για την ένταξη αυτής της χώρας στο ΝΑΤΟ, που είναι ένας επιθετικός, ιμπεριαλιστικός οργανισμός.

Εδώ και δεκαέξι χρόνια διατηρούμε την ίδια θέση. Ζητούσαμε, ζητάμε, απαιτούμε την απάλειψη από το προοίμιο του Συντάγματος της FYROM κάθε αλυτρωτικού όρου και στόχου.

Υποστηρίζαμε και υποστηρίζουμε ότι ο όρος «Μακεδονία», «Μακεδονικός» να έχει αποκλειστικά γεωγραφικό προσδιορισμό. Σ' αυτήν τη γραμμή επιμένουμε και συνεχίζουμε. Αυτό είναι το πρώτο.

Το δεύτερο. Για ποια ηρεμία στα Βαλκάνια μίλησε ο Πρόεδρος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Για ποια ακεραιότητα των γειτονικών μας κρατών μίλησε;

Ήταν Κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία όταν διαμελίζονταν η Γιουγκοσλαβία από τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, Ευρωπαϊκές και Αμερικάνικες. Δεν ήταν Κυβέρνηση το ΠΑ.ΣΟ.Κ. όταν η στεριά, ο αέρας και η θάλασσα της Ελλάδας διαπερνούνταν από αεροπλάνα, καράβια και μηχανοκίνητα μέσα για να επιτευχθούν οι στόχοι των βάρβαρων ιμπεριαλιστικών βομβαρδισμών του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Γιουγκοσλαβία;

Το τρίτο. Έχουμε σήμερα αυτή την ιμπεριαλιστική επέμβαση στο Κόσοβο. Το Κόσοβο προχώρησε στην ανεξαρτητοποίησή του. Μετατρέπεται σε μια απέραντη αμερικάνικη βάση.

Μίλησαμε πολλές φορές, ότι όσο υπάρχουν ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις στα Βαλκάνια, τόσο δεν θα υπάρχει ούτε ηρεμία ούτε ησυχία και φυσικά δεν μπορεί να υπάρχει καμία πρόοδος.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αποδέχεται αυτή την ιμπεριαλιστική επέμβαση. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν την αντιστρατεύεται. Οι εξελίξεις είναι επικίνδυνες. Και δεν είναι μόνο οι εξελίξεις για το όνομα στην FYROM. Δεν υπάρχει καμία ηρεμία. Και όποιος βλέπει ηρεμία με την ενεργοποίηση των αμερικάνικων

βάσεων είτε στη Σούδα, είτε αλλού έχει τουλάχιστον ανταπάτες.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ζητήσει, για μια σύντομη επίσης παρέμβαση, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εμείς είχαμε θέσει στην αξιότιμη Υπουργό των Εξωτερικών ένα ερώτημα το οποίο το θεωρούμε πάρα πολύ σημαντικό. Με ποιά νομιμοποιητική βάση η Υπουργός των Εξωτερικών δηλώνει και το έχει υλοποιήσει κιόλας, ότι έχει αλλάξει η ελληνική θέση, προσφέροντας στα Σκόπια το μείζον. Δηλαδή, πρέπει να καταλάβουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι το μείζον στα Σκόπια δόθηκε. Ο όρος «Μακεδονία» έχει δοθεί. Η διαπραγμάτευση που γίνεται και το βέτο που κάποιοι διατυμπανίζουν, δεν γίνεται για τον όρο «Μακεδονία».

Και γι' αυτό άλλωστε ο κ. Νίμιτς και στις πέντε προτάσεις του συμπεριλαμβάνει τον όρο «Μακεδονία». Το βέτο γίνεται για το πρόθεμα: «Άνω Μακεδονία», «Κάτω Μακεδονία», «Βόρεια Μακεδονία», «Νότια Μακεδονία». Περί αυτού πρόκειται και αυτό πρέπει να το καταλάβει σύμπας ο ελληνικός λαός.

Συνεχίζοντας το ερώτημα θα λέγαμε το εξής: Κάναμε αυτήν τη μεγάλη υποχώρηση. Αυτά είναι λόγια της κυρίας Υπουργού. Κάναμε αυτήν τη μεγάλη υποχώρηση. Τι πήραμε ως αντάλλαγμα; Διότι στη διπλωματία κάτι δίνεις και κάτι παίρνεις. Εμείς κάναμε εκ προοιμίου, a priori την υποχώρηση αυτή. Τι πήραμε ως αντάλλαγμα; Άρα, θα πρέπει να διερωτηθούμε μήπως και η διαπραγματευτική μας πολιτική στην όλη συζήτηση που γίνεται υπήρξε εξ αρχής λανθασμένη.

Και επειδή ακούω ότι πολλός λόγος γίνεται για το λεγόμενο γεωγραφικό προσδιορισμό, για το γεωγραφικό πρόθεμα, θα πρέπει να καταλάβουν κάποιοι ότι το γεωγραφικό πρόθεμα είναι ένα φύλλο συκής για μας, για εσωτερική κατανάλωση. Διότι τα κράτη προσδιορίζονται με βάση το εθνολογικό τους περιεχόμενο. Σ' αυτούς τους ανθρώπους έχουμε παραχωρήσει εμείς οι ίδιοι τον όρο «Μακεδονία». Αυτοπροσδιορίζονται πλέον ως Μακεδόνες. Άρα, λοιπόν, αυτό θα πρέπει να το καταλάβουμε και να αφήσουμε το φύλλο συκής: «Άνω ή Κάτω Μακεδονία, Βόρεια ή Νότια», γιατί σε τελική ανάλυση ακούγεται και το «Νέα Μακεδονία». Το ερώτημα είναι. Το «Νέα Μακεδονία» είναι γεωγραφικός προσδιορισμός;

Και βεβαίως, για να τελειώσω και να μην καταχρώμαι του χρόνου, μας ανησυχεί πάρα πολύ ως Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό και μία άλλη εξέλιξη. Με πρόσφατη απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων οι Μουσουλμάνοι της Θράκης πλέον μπορούν να αυτοαποκαλούνται συλλογικά και να αυτοπροσδιορίζονται ως τουρκική κοινότητα της Θράκης. Αυτό ξέρετε τι σημαίνει; Σημαίνει ότι η Συνθήκη της Λοζάνης έχει καταντήσει ένα κουρελόχαρτο! Περί αυτού πρόκειται.

Άρα, λοιπόν, είμαστε ιδιαίτερα ευαίσθητοι σε όλα όσα σημαίνουν γύρω μας γιατί θα έχουν σίγουρα αντανάκλαση και σε ευαίσθητα εθνικά ζητήματα.

Και θα πρέπει να πούμε και κάτι άλλο. Σε τελική ανάλυση έχουμε υποστεί μία διπλή πρόκληση τις τελευταίες ημέρες από την πλευρά των Σκοπίων. Πρόκληση έναντι του εθνικού μας συμβόλου. Πρόκληση έναντι του θεσμού του Έλληνα Πρωθυπουργού, όποιος και αν είναι αυτός, μας είναι αδιάφορο. Σ' αυτήν την πρόκληση μία θα πρέπει να είναι η απάντηση. Αύριο θα πρέπει όσο το δυνατόν πιο σύντομα η Ελληνική Βουλή να πάρει μία απόφαση. Από εδώ και πέρα η οποιαδήποτε διεύρυνση του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πρέπει να επικυρωθεί δια δημοψηφίσματος από τον ελληνικό λαό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Παναγιωτόπουλε, προηγείται ο κύριος Υπουργός. Κύριε Υπουργέ, ακριβώς ένα λεπτό;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Ακριβώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Είστε σίγουρος;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Απόλυτα και διακόψτε με.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Θα ήθελα να πω στον κύριο συνάδελφο που μίλησε τελευταία να μην ανησυχεί. Τα συμφέροντα του τόπου ο Πρωθυπουργός - τονίζω και πάλι - θα τα υπηρετήσει και θα τα υπερασπιστεί. Εκτός αν κάποιοι θέλουν να ανησυχούν, διότι εξυπηρετεί να ανησυχούν και μάλιστα χωρίς συγκεκριμένη αιτία.

Θα μου επιτρέψετε, όμως, επειδή καμιά φορά αυτό το επίπεδο της συζήτησης βοηθάει λίγο στη Βουλή, να απαντήσω στον φίλο κ. Καστανίδη το εξής. Δεν ξέρω σε τι το απόφθεγμα του Πωλ Βαλερί, όπως το τροποποίησε λιγάκι απευθυνόταν σε μένα. Δεν το κατάλαβα, αλλά δεν πειράζει. Ο καθένας κρίνει.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Χρησιμοποιήθηκε κοινοβουλευτική αδειά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Από εκεί και πέρα θα ήθελα να πω σε όλους το εξής. Ο Πωλ Βαλερί, μεγάλος στοχαστής της Ευρώπης, είναι εκείνος που ενέπνευσε τους πατέρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ξεκινήσουν με μία βασική του διαπίστωση σε ένα σημαντικό δοκίμιο όπου είχε γράψει το εξής, το οποίο είναι η βάση πάνω στην οποία στηρίχτηκε παραδείγματος χάριν ο Ρομπέρ Σουμάν. Είπε: «Φοβόμαστε συγκεκριμένα, ελπίζουμε αφηρημένα». Φοβόμαστε συγκεκριμένα τον πόλεμο και την καταστροφή, ελπίζουμε αφηρημένα στο μέλλον, δηλαδή, σε μια Ευρώπη η οποία γεννιέται. Θα το παραφράσω λιγάκι. Φοβόμαστε συγκεκριμένα μία Αξιωματική Αντιπολίτευση που συνεχώς επαναλαμβάνει τα λάθη της και ελπίζουμε αφηρημένα ότι κάποια στιγμή θα μπορέσει να τα διορθώσει.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Προσφέρθηκαν να σας δώσω δύο λεπτά. Επιμένετε για ένα λεπτό. Μου είπατε και να σας διακόψω. Δεν θέλησα να σας διακόψω. Το ένα λεπτό δεν ήρκεσε πάντως.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Μην μου στερείτε τη χαρά να είστε απέναντί μου τόσο γαλαντόμο στο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σε όλους τους ομιλητές, κύριε Υπουργέ. Είμαι γαλαντόμος όσο επιτρέπει ο Κανονισμός της Βουλής.

Έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας. Μην μου πείτε για ένα λεπτό. Δύο θα σας δώσω.

Ορίστε έχετε το λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα έπαιρνα το λόγο, αν δεν είχαν ακουστεί ορισμένα πράγματα από τον αξιότιμο συνάδελφο, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΛΑ.Ο.Σ.. Επειδή το ρήμα δίδω -είπε «έχουν δοθεί στα Σκόπια»- συνειρμικά μπορεί να είναι κοντά στο «ενδίδω», θέλω να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα πράγματα αυτές τις ώρες σ' αυτήν την Αίθουσα. Δεν έχει δώσει η Ελλάδα και η Κυβέρνηση της τίποτα στα Σκόπια. Διεκδικούμε σήμερα και θα το πετύχουμε είτε αύριο στο Βουκουρέστι είτε στη συνέχεια, γιατί η υπόθεση δεν θα τελειώσει αύριο στο Βουκουρέστι. Μακάρι να τελειώσει, αλλά απ' ό,τι φαίνεται δεν θα τελειώσει αύριο, στο Βουκουρέστι. Διεκδικούμε τι; Διεκδικούμε όχι μόνο - και σ' αυτήν τη γραμμή έχει στοιχηθεί το σύνολο των πολιτικών κομμάτων της Ελλάδος πλην ενός - διεκδικούμε την ύπαρξη μιας σύνθετης ονομασίας με γεωγραφικό προσδιορισμό για μια γενική χρήση προς κάθε κατεύθυνση και κάθε λειτουργία και ταυτόχρονα απάλειψη της αλυτρωτικής προπαγάνδας των Σκοπίων που αποτελεί τη βάση της όλης πολιτικής στον παρόντα και στον μέλλοντα ιστορικό χρόνο σε βάρος της Ελλάδος. Να το ξεκαθαρίσουμε.

Τα όσα έγιναν στο παρελθόν είναι γνωστά. Αυτό που πρέπει

να πούμε και να ξεκαθαρίσουμε σήμερα είναι ότι οι υπερβολές και οι εθνικιστικές κορώνες του παρελθόντος μπορεί να εξυπηρέτησαν μικροκομματικές και μικροπροσωπικές σκοπιμότητες των τότε καιρών, αλλά στην ευθεία του χρόνου δεν εξυπηρέτησαν το εθνικό συμφέρον. Σ' αυτήν την Αίθουσα, εγώ προσωπικά, πιστεύω ότι κανείς δεν υπολείπεται του άλλου σε προσωπικό αλλά και σε κομματικό πατριωτισμό. Να το ξεκαθαρίσουμε. Κανένας δεν υπολείπεται του άλλου, κανένα μέλος της Εθνικής Αντιπροσωπείας, κανένας πολιτικός σχηματισμός που εκπροσωπείται εδώ. Ας ρίξουμε, λοιπόν, τους τόνους, ας αφήσουμε πέρα τις εντυπώσεις και ας κρατήσουμε την ουσία και ας επιδιώξουμε όλοι, στοιχημένοι δίπλα και πίσω από τον Πρωθυπουργό της χώρας, το καλύτερο. Αν δεν το πετύχουμε αύριο, θα το πετύχουμε στην ευθεία του χρόνου, γιατί και τα ιστορικά δεδομένα αλλά και η υπόθεση της ασφάλειας, της συνεργασίας των λαών, της ειρήνης στα Βαλκάνια είναι υπέρ της Ελλάδος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ζητήσω από τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους και του Π.Α.Σ.Ο.Κ. και του Λ.Α.Ο.Σ. που ζήτησαν το λόγο για μια πολύ σύντομη επίσης παρέμβαση, να είναι πολύ σύντομοι, γιατί οι συνάδελφοι που έχουν εγγραφεί στον κατάλογο περιμένουν εναγωνίως να έρθει η σειρά τους για να μιλήσουν. Σας κατανόω απολύτως, γι' αυτό λέω «παρακαλώ».

Κύριε Καστανίδη, ένα δίλεπτο;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Ένα λεπτό!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ένα λεπτό και εσείς; Τηρήστε όμως το ένα λεπτό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Μία φράση θα είναι.

Κύριε Πρόεδρε, άκουσα τους φόβους και τις ελπίδες του κυρίου Υπουργού των Εσωτερικών. Οφείλω να του επισημάνω όμως ότι, όταν ελπίζεις για τον αντίπαλό σου, σημαίνει ότι φοβάσαι τη νίκη του και την υπεροχή του.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Η Αξωματική Αντιπολίτευση δεν είναι αντίπαλος, είναι κορυφαίος θεσμός της Δημοκρατίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο κ. Ροντούλης.

Κύριε Ροντούλη, και εσείς ένα λεπτό παρακαλώ.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Ποτέ δεν μίλησα για «ενδοτισμό». Η λέξη αυτή δεν χρησιμοποιείται από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό, πρώτον, για να μην υπάρχουν παρανοήσεις στην Αίθουσα αυτή, αλλά η ίδια η αξιότιμη Υπουργός των Εξωτερικών μίλησε για μία «παραχώρηση» στην ομιλία της προς την πλευρά των Σκοπίων και μάλιστα είπε: «να συναντηθούμε στη μέση της γέφυρας». Είναι λόγια της Υπουργού, δεν είναι δικά μας. Τώρα, αν σε κάποιους δεν αρέσει, αυτό είναι άλλο ζήτημα. Ας αναπροσαρμόσουν την τακτική τους.

Και να πω και κάτι ακόμα, κύριε Πρόεδρε. Ο Θεός της Ελλάδος είναι μεγάλος. Μακάρι να μην υπάρξει συμφωνία και να υπάρξει μία μετατόπιση χρονική του όλου θέματος, διότι, από μία κακή επιλογή, αυτό θα είναι το καλύτερο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Επανερχόμεθα τώρα στον κατάλογο των συναδέλφων ομιλητών.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Λ.Α.Ο.Σ., κ. Βαϊτσης Αποστολάτος.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρώτα απ' όλα, θα ήθελα σ' αυτά τα διάφορα -που μερικά αγγίζουν το θέατρο του παραλόγου- που άκουσα εδώ μέσα, στο φίλο κ. Παναγιωτόπουλο να πω ότι φυσικά και πρέπει να στοιχηθούμε στη σάρισα του Πρωθυπουργού, με την προϋπόθεση ότι θα γίνουν τα πάντα για να μην είμαστε οι τριακόσιοι του Λεωνίδα του σήμερα με τον έναν ή τον άλλο τρόπο.

Θα ήθελα επίσης να πω στον Υπουργό που δεν είναι εδώ και δεν είναι τόσο φραγκοφών ότι ίσως το τραγούδι της Καλομοίρας στην EUROVISION κάποια «secret combination» να δώσει λύση σ' αυτό που ζούμε σήμερα και στο ζήτημα που έχει τεθεί

της ιστορίας του δημοψηφίσματος. Εγώ θα μπορούσα με δυο λέξεις να πω ότι επειδή είναι αντιλαϊκό και επειδή είναι σκληρό σε τέτοιους οικονομικά χαλεπούς καιρούς ελληνικά, πανευρωπαϊκά και παγκόσμια θα έλεγα με ένα τρόπο ως απλοί και καλόπιστοι άνθρωποι αν σκεφθούμε και αν παραμερίσουμε για ένα λεπτό τα πολύ στενά κομματικά ή προσωπικά μας συμφέροντα και εξετάσουμε κυριολεκτικά, αμερόληπτα το όλο θέμα θα συμφωνήσουμε ότι το ισχύον ασφαλιστικό είναι όντως άδικο, μεροληπτικό, απαρχαιωμένο και γι' αυτό είχαμε πει ότι έπρεπε να αλλάξει. Όμως, οι όποιες αλλαγές θα έπρεπε να εφαρμοστούν σταδιακά είχαμε πει, ώστε να μη δημιουργηθούν κοινωνικά προβλήματα αλλά σίγουρα πάνω σε περιορισμένο χρόνο ώστε να επιτευχθεί ένα αποτέλεσμα.

Όταν είχαμε ξεκινήσει τη συζήτηση για το ασφαλιστικό στην επιτροπή είχα τονίσει, μετά παρηρησίας, την ανάγκη για διορθώσεις για τη δημιουργία μιας αληθινής πραγματικής μεταρρύθμισης που δεν θα ωφελεί τους έχοντες και κατέχοντες αλλά πρωτίστως θα ωφελήσει τους μη έχοντες και σήμερα θα έλεγα τους πραγματικά ευρισκόμενους σε μεγάλη ανάγκη. Υπάρχουν πέντε υπουργικές αποφάσεις μόνο για την ενοποίηση των ταμείων με τους ρυθμούς της λειτουργικότητας και της αποφασιστικότητας αυτής της Κυβέρνησης. Αν συνυπολογίσουμε και τον χρόνο θα έλεγα ότι χρειάζονται το λιγότερο δυο τετραετίες για την εφαρμογή του. Και αν μου πείτε ότι κρατάμε περιέργο μέτρο να σας πω, μην νομίζετε ότι μπορεί ένα ραβδί του Μέρλιν να τα σώσει, γιατί υπάρχουν και άλλοι νόμοι που ψηφίστηκαν και δεν εφαρμόστηκαν. Και αυτό, γιατί έχει αποδειχθεί τελικά ότι δεν εξαρτάται τόσο από το αν ψηφίζεται ο νόμος όσο απ' αυτούς που πλήττονται και κυρίως από τους εργαζομένους και από τη διάθεσή τους να διεκδικήσουν σωστά και δίκαια τα δίκια τους. Πρέπει να πιστέψουν σ' αυτή τη διεκδίκηση αυτοί πρώτοι όπως το έχουμε πιστέψει εμείς εδώ μέσα όλης της Αντιπολίτευσης σήμερα και γι' αυτό βρισκόμαστε εδώ.

Από τις προγραμματικές δηλώσεις θα σας θυμίσω ότι ο Πρόεδρος μας είχε πει ότι για τέτοια μεγάλα νομοσχέδια η προϋπόθεση είναι η διενέργεια δημοψηφίσματος. Θεωρητικά τουλάχιστον έχουμε την πατρότητα σίγουρα και αυτό είναι εγγεγραμμένο στα Πρακτικά. Και είναι άκομψο να το βαπτίζουν λαϊκισμό το δημοψήφισμα οι κρατούντες, σήμερα. Επιτέλους οι λέξεις πρέπει να έχουν το νόημά τους και λέω ότι θεωρώ απαράδεκτο αυτό που γίνεται. Επειδή, όμως, ο νόμος είναι νόμος και τα έθιμα είναι έθιμα και επειδή όχι τυχαία είναι πρωταπριλιά σήμερα και χάριν αυτοπαραμυθίας τηρούνται όλα τα σχετικά έθιμα θα διαβάσω το σχόλιο: «Απολύτως ορθή η αιφνίδια απόφαση του Πρωθυπουργού να αναπέμψει μόνος του το νομοσχέδιο για το ασφαλιστικό. Ο ίδιος έκρινε ότι πρώτον παρά την κατ' άρθρον υπερψήφιση του νομοσχεδίου στη Βουλή και του συνόλου το δημοψήφισμα έχει ήδη συντελεστή με αλληπάλληλες διαδηλώσεις και δημοσκοπήσεις και με αποτέλεσμα απορριπτικό. Και ότι δεύτερον, έστω και αργοπορημένα, όφειλε να αποδεχθεί τους ανελαστικούς όρους της γραμματικής σύμφωνα με τους οποίους το «δεν» τυγχάνει παλαιόθεν και οριστικώς αρνητικό μόριο και κατά συνέπεια δεν νοείται το αναποδογύρισμά του σε καταφατικότατο και και μάλιστα τρεις φορές».

Μετά απ' αυτό θα σας θυμίσω ό,τι έχω πολλάκις πει όλο αυτό το μήνα στην επιτροπή πως μεταρρύθμιση σημαίνει αλλαγές υπέρ των πολλών. Μεταρρύθμιση σημαίνει εκσυγχρονισμός και εξορθολογισμός και όχι βέβαια υποβάθμιση των πολλών και χειροτέρευση των όρων ζωής τους.

Και επειδή εσείς, αντί για ένα ολοκληρωμένο σχέδιο μεταρρύθμισης, τελικά ψηφίσατε ένα συνονθύλευμα αποσπασματικών προτάσεων, που σε καμιά περίπτωση δεν πληρούν τις προϋποθέσεις ούτε για την επίλυση του προβλήματος του ασφαλιστικού ούτε για την επίτευξη μιας ελαχίστης έστω συναίνεσης, γι' αυτό λοιπόν, εμείς σήμερα, ζητούμε τη διενέργεια δημοψηφίσματος, που δεν θα ήταν τίποτα άλλο από το να

δώσουμε την ευκαιρία στο λαό και να δώσετε στο λαό, που σας τίμησε για δεύτερη συνεχή φορά με την ψήφο του, τη δυνατότητα να αποφασίσει για ένα θέμα που τον καίει και τον αφορά άμεσα, γιατί αγγίζει όλες τις εκφάνσεις της ζωής και του μέλλοντός του.

Είναι τόσο απλό και δημοκρατικό ένα δημοψήφισμα. Αντιδημοκρατικό είναι αυτό που εσείς αποκαλείτε λαϊκισμό, γιατί πρόκειται για τον πιο δημοκρατικό και απόλυτα συνταγματικό τρόπο λήψης απόφασης, αν θέλετε, για έναν εναλλακτικό τρόπο έκφρασης της λαϊκής βούλησης, που αποτελεί θεμελιώδη αρχή της δημοκρατίας, καθώς και βασικό δικαίωμα ενός δημοκρατικού κράτους δικαίου.

Γιατί μόνο αν γινόταν δημοψήφισμα, θα μπορούσαμε να μιλάμε για ουσιαστική και πραγματική διάλογο και γιατί μόνο τότε θα μπορούσατε να μας αποδείξετε ότι είστε τόσο βέβαιοι για τα ευεργετικά αποτελέσματα που τυχόν θα έχει η εν λόγω ασφαλιστική μεταρρύθμιση, ώστε δεν φοβάστε την ετυμηγορία τόσο των ανθρώπων που σας τίμησαν –ξαναλέω– και σας ψήφισαν ξανά, όσο όμως και ολόκληρης της ελληνικής κοινής γνώμης.

Επειδή δεν έχω χρόνο, θέλω να πω δύο πράγματα κυριολεκτικά, πως δεν πρέπει να επιτρέπουμε σε νόμους άδικους να αναγκάσουν τους πολίτες να ζουν και να πράττουν ενάντια στις προσαγές της συνειδήσής τους. Πρέπει να αγνοηθούν και να πάψουν οι εγωιστικές συνδικαλιστικές πιέσεις για προνομιακή μεταχείριση μιας μερίδας ατόμων. Πρέπει να θέσουμε τέρμα στα αποκλειστικά δικαιώματα, στις ειδικές μεταχειρίσεις, στις πολιτικές εύνοιας και τα ολιγαρχικά προνόμια.

Εγώ, θέλω να πω να παραμείνουμε πιστοί στο αληθινό φως της δημοκρατίας, της ψυχής μας, στο δικό μας έργο, κυρίες και κύριοι, που καθοδηγεί –έτσι θα έπρεπε τουλάχιστον– τις σκέψεις και τις πράξεις μας για τον κόσμο που μας τιμά και τον εκφράζουμε από καρδιάς αγωνιστικά.

Αν αποφασίσετε, επιτέλους, τι θέλετε, ασφάλεια ή ανασφάλεια, μεταρρύθμιση ή αντιμεταρρύθμιση, μετά θα μιλήσουμε για μεταρρυθμίσεις, ο καθένας άλλωστε με το ρόλο του. Πάντα αναλώσιμοι για εσάς οι άλλοι; Επομένως, τρίτος δρόμος μόνο με αγωνιστικούς χαιρετισμούς και το δημοψήφισμα –ξέρετε– είναι πράγματι, η πιο δημοκρατική και ευγενής μορφή του αγώνα τούτου.

Θα κλείσω με δυο λόγια. Ξέρω να αγαπώ. Τι είναι αγάπη; Είναι το πολυτιμότερο πράγμα στον κόσμο. Με την αγάπη μπορείς να κάνεις κάθε σου όνειρο πραγματικότητα. Μπορείς να τα καταφέρεις όλα. Αν κάποιος δώσει αμέτρητη αγάπη, τότε όλα γύρω γίνονται ωραία.

Αν η αξιότιμη κυρία Υπουργός –χαριτολογώντας ως «funny girl»– γίνει «working girl» και το καταλάβει αυτό καλά και το βάλει σκοπό, μπορεί να το πετύχει και αυτό, αν όχι για την υστεροφημία της, για την ευτυχία των Ελλήνων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι τυχαίο γιατί σ' αυτόν τον τόπο, όλα αυτά τα χρόνια, κατεχοχόν μετά την είσοδό μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά και πιο πριν, δεν κατορθώσαμε να μεταρρυθμίσουμε τον τόπο σε κατευθύνσεις που τα άλλα κράτη τις έχουν πετύχει και έχουν πετύχει και αυτές ως προς την ωφελιμότητά τους στους πολίτες.

Ανταπεξέρχομαι την κατηγορία για αυταρχική Κυβέρνηση που απηύθυνε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης προς το Σώμα, αποδίδοντας πίσω την ανταπάντηση για μία δίγλωσση Αξιωματική Αντιπολίτευση, μία Αξιωματική Αντιπολίτευση η οποία έρχεται εδώ να συμφωνήσει σε μία πρόταση του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., σ' έναν ανταγωνισμό και μια πλειοδοσία λαϊκίστικης αντιπολίτευσης προς την Κυβέρνηση –και θα εξηγήσω γιατί το λέω έτσι– ζητώντας δημοψήφισμα, όταν την ίδια στιγμή στην πρόταση για την Αναθεώρηση του Συντάγματος –και επ' αυτού θα καταθέσω το πρόγραμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από το ιστότυπο του ΠΑ.ΣΟ.Κ.– έβαλε το 5%, το δικαίωμα δηλαδή να ζητείται ένα δημοψήφισμα από το 5% των πολιτών –έδωσε ως πρόταση το

δικαίωμα αυτό– αφαιρώντας και από αυτούς και από τους Βουλευτές τη δυνατότητα να ζητήσουν δημοψήφισμα εκτός από τα δημοσιονομικά και για το ασφαλιστικό.

Αυτή, λοιπόν, την πολιτική διγλωσσία ήλθε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να τη συμπληρώσει με τη μεγαλόπρεπη αποχώρησή του από την Επιτροπή της Αναθεώρησης του Συντάγματος καταδεικνύοντας έτσι για πολλοστή φορά ότι στην πραγματικότητα παίζετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την αγωνία των πολιτών, επενδύετε στην ανασφάλειά τους για το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας και στην πραγματικότητα δεν επιθυμείτε τη λύση. Διότι αν επιθυμούσατε τη λύση, το λιγότερο αν πιστεύατε αυτά που γράφατε στην Επιτροπή για την Αναθεώρηση του Συντάγματος –που δεν τα επαναλαμβάνετε, βεβαίως, τώρα με την πρόταση για δημοψήφισμα– θα ερχόσασταν στην Επιτροπή της Αναθεώρησης του Συντάγματος να πολεμήσουμε για ένα πιο σύγχρονο και πιο δημοκρατικό Σύνταγμα της χώρας. Αντ' αυτού επιλέγετε τη φυγή, την οποία την επιλέγετε σε κάθε στιγμή κάθε γωνιάσματος του πολιτικού σκηνικού, όπου πρέπει να αποφασίσετε, όπου πρέπει, δηλαδή, να δώσετε χαρακτηριστικά δείγματα της πορείας της παράταξής σας.

Κατηγορείτε την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ότι κοροϊδεύει τους εργαζόμενους και επιχειρηματολογείτε και επενδύετε για τη γενιά των 700 ευρώ. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κυβέρνηση ποιου κόμματος έφερε στα ελληνικά νομικά χρονικά τη νομοθέτηση της «ενοίκιασης» των εργαζομένων, την πιο αποικιοκρατική μορφή εργαζομένων; Και μάλιστα, δίπλα σε αυτήν κτίστηκαν και εταιρείες «ημετέρων» πάνω στις οποίες χτίστηκε το οικοδόμημα των «νέων τζακιών», των κρατικοεπιχορηγημένων «νέων τζακιών» της Ελλάδας!

Μιλάτε για σεβασμό στο ασφαλιστικό σύστημα. Κορυφαίο ταμείο το Ι.Κ.Α.. Θα σας θυμίσω πώς του συμπεριφερθήκατε τη δεκαετία του '80. Τριπλασιάσατε τις συντάξεις, χωρίς να αυξήσετε τις εισφορές. Οδηγήσατε το 1985, τον τότε Διοικητή του Ι.Κ.Α., τον κ. Σολωμό σε μία παραίτηση, διότι αδυνατούσε να ανεχθεί ως Διοικητής τα τεράστια χρέη του Ι.Κ.Α. προς τις τράπεζες και κατηγορείτε το νόμο Σιούφα γιατί ήλθε να διπλασιάσει τις εισφορές και να διασώσει το ασφαλιστικό σύστημα. Και βεβαίως, δεν τον πήρατε πίσω όπως δεν θα πάρετε, αν και όποτε έλθετε στην εξουσία, και αυτήν την ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Γιατί το μέγα κοινωνικό ζήτημα δεν είναι η μεταρρύθμιση αυτή καθ' εαυτή η οποία θα μπορούσε να επιφέρει κατά την άποψή σας το αίτημα ενός δημοψηφίσματος, αλλά το μέγα κοινωνικό ζήτημα είναι:

Το 12% του Α.Ε.Π. το οποίο δίνουμε σήμερα για τα χρεωμένα ταμεία. Τα χρεωμένα επικουρικά ταμεία στα οποία δεν συμμετέχει το κράτος και μέχρι τώρα αναγκαστικά συμμετέχει για να διασώσει, από την αδυναμία των προηγούμενων κυβερνήσεων και να σταματήσει τον ξεπεσμό των ταμείων. Επίσης, μέγα κοινωνικό ζήτημα είναι ο τέσσερις φορές νομοθετημένος Αριθμός Μητρώου Κοινωνικής Ασφάλισης, Α.Μ.Κ.Α. που ποτέ δεν χρησιμοποιήθηκε για να θεμελιωθεί η εισφοροδιαφυγή στην Ελλάδα. Μεγάλο κοινωνικό ζήτημα είναι τα ακυβέρνητα εκατόν πενήντα πέντε ταμεία που και εσείς θέλατε να τα κάνετε τρία, αλλά εμείς τα κάναμε έξι και δεν το υπερψηφίσατε. Επιπλέον, μέγα κοινωνικό ζήτημα είναι η μεγάλη ανισοκατανομή της περιθάλψης μεταξύ διαφορετικών ταμείων. Όλα αυτά είναι ζητήματα που ουδέποτε αντιμετωπίσατε ως κυβέρνηση –και αναφέρομαι κατ' εξοχήν στην Αξιωματική Αντιπολίτευση– και αντ' αυτού θεωρείτε μείζον πολιτικό και κοινωνικό ζήτημα για σας το γεγονός ότι εμείς τα λύσαμε!

Δεν υπάρχει μεγαλύτερη ευκαιρία διγλωσσίας, δεν υπάρχει μεγαλύτερη πολιτική υποκρισία από τις θέσεις τις οποίες χρησιμοποιεί σήμερα η Αντιπολίτευση για μία ριζική μεταρρύθμιση στην οποία μπορούσατε να αντιπαρεσθείτε με πραγματικές θέσεις, αλλά αντιπαρεσθείκατε με κραυγές και άκρατο λαϊκισμό. Και αυτό, γιατί στην πραγματικότητα η Αριστερά, η ευρύτερη Αριστερά, η οποία έχει χάσει την πολιτική αναμέτρηση στο παγκόσμιο σκηνικό, δεν επιθυμεί τη λύση των προβλημάτων. Αρέσκεστε σε μία Βαλκανική φτωχή χώρα ακριβώς για να χρησιμοποιείτε τα αιτήματα και τα αδιέξοδα των πολιτών, τα μείζονα ζητήματα των αδιεξόδων του ασφαλιστικού συστήματος για

ρουσφετολογικές πολιτικές. Διότι οι αναπηρικές συντάξεις που δόθηκαν αθρόα όλα αυτά τα χρόνια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μια ρουσφετολογική πολιτική.

Ρουσφετολογική πολιτική είναι επίσης η χρήση την οποία κάνετε για τις πρόωρες συντάξεις, τις οποίες τις μοιράζατε χωρίς κανέναν σχεδιασμό. Και σήμερα, στέλνετε μήνυμα στις ίδιες κοινωνικές ομάδες ότι «Εμείς είμαστε εδώ. Θα σας πριμοδοτήσουμε πάλι, ενάντια σ' όλο το πολιτικό σύστημα, ενάντια σ' όλη την κοινωνία, ενάντια στις επόμενες γενιές». Διότι δεν σας ενδιαφέρουν οι επόμενες γενιές. Το έχετε καταδείξει πολλαπλώς όλα αυτά τα χρόνια που κυβερνούσατε τον τόπο.

Το ίδιο ισχύει για τα βαρέα και τα ανθυγιεινά. Ήταν καθαρά ρουσφετολογική η πολιτική, που έφθασε τα βαρέα και τα ανθυγιεινά στα πεντακόσια στην Ελλάδα και δεν υπάρχει ούτε ένα παράδειγμα παγκοσμίως από τα ασφαλιστικά συστήματα όλων των χωρών. Και αντ' αυτού μας κατηγορείτε ότι αποφεύγουμε το δημοψήφισμα για να αποφύγουμε τον ελληνικό λαό. Τον ελληνικό λαό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -γιατί το είπε ο αξιότιμος Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και το επανέλαβαν οι συνάδελφοι- τον οποίο εσείς κι ο ίδιος από τότε που έγινε Αρχηγός οποτεδήποτε τον συναντήσατε υπέσχητε ήττα: Ήττα το 2004, ήττα το 2007, ήττα σε δύο Ευρωεκλογές, ήττα σε Δημοτικές και Νομαρχιακές Εκλογές. Τι άλλο μήνυμα ζητάτε από τους πολίτες για το γεγονός ότι βρίσκεστε σε λάθος δρόμο παρά από τα αποτελέσματα αυτά;

Εμείς δεν φοβόμαστε παρά μονάχα ένα πράγμα: Την αέναη συζήτηση για τη συζήτηση, που διαιωνίζει τα προβλήματα τα οποία θα χρεωθούμε στο τέλος μιας τετραετίας στην οποία θα κριθώμε. Φοβόμαστε τον αποπροσανατολισμό από τα πραγματικά προβλήματα και φοβόμαστε την «πολιτική παντομίμα», μια πολιτική παντομίμα και μία μίμηση που παίζετε σ' αυτή την Αίθουσα με εξαιρετικά λαϊκίστικο προσωπείο, έναν πολιτικό ακτιβισμό αντίστασης που έρχεται να αντικαταστήσει μια χαμένη στο παγκόσμιο σκηνικό Αριστερή ιδεολογία, μόνο και μόνο, για να δικαιολογήσουν κάποια κόμματα τη θέση τους στο χώρο της Αντιπολίτευσης.

Σας λέω, λοιπόν, ότι δεν κρίνονται μόνον οι κυβερνώντες, αλλά κρίνονται και οι κρίνοντες. Και επειδή ο ελληνικός λαός έχει και γνώση, έχει και άποψη γι' αυτά τα οποία τεκμαίρονται κι επειδή εσείς επενδύετε στην ανασφάλεια των πολιτών αλλά εμείς στη λύση ενός ασφαλιστικού συστήματος, σας λέω ότι είμαστε αποφασισμένοι να προχωρήσουμε κι όταν θα λυθεί το ασφαλιστικό ζήτημα και θα έρθουν καλύτερες μέρες εσείς θα βρίσκεστε στη θέση του απολογητή κι εμείς στη θέση του νικητή. Είναι ένα παιχνίδι που παίζεται πάντα στη δημοκρατία με διαφορετικούς όρους κάθε φορά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Έκτορας Νασιώκας.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο συνάδελφος Βουλευτής, αγορητής της Νέας Δημοκρατίας, που μόλις κατέβηκε από το Βήμα κατηγορήσε με σκληρές φράσεις το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για διγλωσσία και υποκρισία. Αυτό και μόνο δείχνει πολιτική αδυναμία και πολιτική απομόνωση, γιατί δεν μπορεί να επιχειρηματολογήσει, γιατί απορρίπτει ένα αίτημα, το αίτημα για δημοψήφισμα, που είναι αίτημα της μεγάλης πλειονότητας του λαού που αντιτίθεται με κάθε τρόπο στο νόμο σας, το νόμο που χθες ψηφίσατε. Επιχειρηματολογώντας, λοιπόν, αντίθετα στη θέληση του λαού αποκόπτεσθε από το λαό και γλιστράτε σε επικίνδυνους λαϊκισμούς.

Με το αίτημα για δημοψήφισμα που καταθέσαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν αμφισβητούμε την πολιτική νομιμοποίηση που πήρατε πριν έξι μήνες από το λαό. Αμφισβητούμε τη δυνατότητά σας να ψηφίζετε εν λευκώ, κόντρα σ' όλο το λαό και εναντίον του λαού. Και το αίτημά μας αυτό δεν είναι τυπικό. Είναι ουσιαστικό. Δεν είναι καν νομικό. Είναι απολύτως, πολιτικό. Και δεν είναι λαϊκισμός ούτε το αίτημα ούτε η επιχειρηματολογία και η στήριξη του αιτήματος. Είναι μια υπεύθυνη και βαθιά δημοκρατική θέση και στήριξη των δικαιωμάτων του λαού. Διότι ψηφίσατε ένα νόμο για την κοινωνική ασφάλιση που

είναι επώδυνος, πολύ επώδυνος για τους πολλούς και ιδιαίτερος τους φτωχότερους, γιατί είναι και ατελέσφορος και αναποτελεσματικός για τη βιωσιμότητα του συστήματος, γιατί έγινε χωρίς διάλογο και χωρίς μελέτες και γιατί η πολιτική σας στα τέσσερα χρόνια απορρύθμισε το όλο σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης για να παρέμβετε μ' αυτόν το νόμο.

Δείτε τα χρέη του κράτους προς την κοινωνική ασφάλιση πόσο αυξήθηκαν μέσα στα τέσσερα χρόνια. Δείτε πόσο τοις εκατό μεγάλωσε η εισφοροδιαφυγή ή -για να δούμε μια ακόμα παράμετρο, θα μπορούσα να σας πω πάρα πολλές άλλες- τι έκρηξη έχουμε στον κλάδο υγείας και ιδιαίτερα στις φαρμακευτικές δαπάνες και γιατί επιβαρύνονται οι ασφαλισμένοι του Ι.Κ.Α., του ιδιωτικού τομέα, αυτοί που ψάχνουν για το μεροκάματο του τρόμου και έχουν την ανασφάλεια, γιατί πλήττονται κυρίως οι γυναίκες και μάλιστα οι γυναίκες μητέρες ανήλικων παιδιών, γιατί πλήττονται, κύριε συνάδελφε, αυτοί που δουλεύουν στα βαρέα και τα ανθυγιεινά -γιατί σε αυτούς αυξάνετε το όριο- γιατί κυρίως πλήττονται οι νέοι εργαζόμενοι, γιατί και τα τρία «δεν» του κυρίου Πρωθυπουργού ανετράπησαν και για τις εισφορές, όπως προβλέπεται, και για την ηλικία και για τη μείωση των συντάξεων, ιδιαίτερα με την τραγική μείωση των επικουρικών συντάξεων.

Αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι της Κυβέρνησης, γιατί όλοι οι φορείς είναι εναντίον αυτού του νόμου; Γιατί όλοι; Αν υπάρχει μια θετική συζήτηση που ακούστηκε, ακούστηκε μόνο από το Σ.Ε.Β.. Όλοι οι άλλοι είναι εναντίον. Όλοι είναι στο δρόμο. Όλοι απεργούν, ακόμα και αυτοί που υποχωρήσατε τελικά στα δίκαια αιτήματά τους και ανατρέψατε τις προηγούμενες δικές σας προθέσεις για να νομοθετήσετε δυσμενέστερα. Γιατί όλοι; Γιατί ζητάνε συνεννόηση; Γιατί ζητάνε συζήτηση;

Μα, είναι γνωστό ότι το ασφαλιστικό χρήζει αλλαγών! Αυτό είναι πανδηλώς γνωστό. Αυτό που είναι περισσότερο στη συνεύδηση του κόσμου είναι ότι δεν έχει ανάγκη τέτοιων αλλαγών! Υπάρχει ανάγκη να ενοποιήσουμε πάρα πολλά ταμεία, αλλά έτσι; Για να πάρουμε τα αποθεματικά και να τα δώσουμε στους άλλους; Αυτό είναι ενοποίηση;

Νομίζω ότι με την πρόταση όλης της Αντιπολίτευσης σήμερα, δίνεται η τρίτη ευκαιρία στην Κυβέρνηση και στους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας να πάρете πίσω το νόμο και να δείτε και το παράδειγμα του 2001, την πρόταση Γιαννίτη πώς την πήρε πίσω το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και συζήτησε και κατέληξε σ' ένα νόμο που είχε μεγάλη συναίνεση στο συνδικαλιστικό κίνημα και σε άλλους.

Σας δίνεται, λοιπόν, η τρίτη ευκαιρία να πάρете πίσω το νόμο. Η πρώτη ευκαιρία σας δόθηκε με τη συζήτηση στην επιτροπή και την Ολομέλεια της Βουλής, με την αντίθεση όλων των κομμάτων και τις κινητοποιήσεις έξω από τη Βουλή. Κι εμείς, για να μεγαλοποιήσουμε αυτή την αντίδραση, ζητήσαμε και έγιναν πέντε ονομαστικές ψηφοφορίες! Ποτέ ξανά δεν είχαν γίνει πέντε, κυρία Υπουργέ!

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Έξι, κύριε συνάδελφε.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Πέντε: μία επί της αρχής, τρεις στα άρθρα και μία στο σύνολο. Η έκρηξη ήταν στην πρόταση δυσπιστίας. Ήταν η δεύτερη ευκαιρία για να πάρете πίσω το νόμο.

Μπορούσατε, λοιπόν, να δείτε ότι έπρεπε να αλλάξετε κάποια πράγματα. Αλλάξατε ένα, αντί για τα τριάντα επτά χρόνια εργασίας σε έναν τομέα και πενήντα οκτώ χρόνια ηλικίας, το αφήσατε άνευ ηλικίας. Υποχωρήσατε στη διάταξη του νόμου Ρέππα. Κάνατε ένα θετικό βήμα. Αυτό ήταν το όλο κέρδος όλης αυτής της αντίδρασης. Τίποτα άλλο.

Και στην ονομαστική ψηφοφορία απευθυνθήκαμε σε όλους τους Βουλευτές της Συμπολίτευσης και τους είπαμε, αλήθεια, κύριοι συνάδελφοι, όταν θα πάτε στον τόπο σας και θα έλθουν οι εργαζόμενοι που δεν μπορούν να μαζέψουν εκατό ένσημα, που δεν μπορούν στα βαρέα και τα ανθυγιεινά, στις οικοδομικές επιχειρήσεις να μαζέψουν ογδόντα ένσημα και δεν έχουν πλέον ιατρική και φαρμακευτική περίθαλψη και βεβαίως δεν μπορούν να μαζέψουν εκατόν είκοσι ένσημα για να έχουν και άλλες παροχές και σας ρωτήσουν γιατί ψηφίσατε αυτή τη διάταξη, τι

θα τους απαντήσετε; Σας ζητήθηκε ονομαστική ψηφοφορία, να πείτε όχι σ' αυτήν τη διάταξη, να πείτε: «μία διάταξη δεν την ψηφίζω, δεν ψηφίζω την αύξηση των ενσήμων για ιατροφαρμακευτική κάλυψη». Δεν το κάνατε!

Μετά είχατε τη δεύτερη ευκαιρία με την πρόταση δυσπιστίας και σήμερα σας δίνεται η τρίτη ευκαιρία. Δεν έχουμε καμμία ψευδαίσθηση ότι θα υπερψηφιστεί η πρότασή μας, ότι θα βρεθούν εκατόν ογδόντα ψήφοι, ότι θα γίνει δημοψήφισμα. Ξέρουμε ότι δεν θα γίνει. Όμως, σας δίνουμε άλλη μία ευκαιρία να επανασυνδεθείτε και με τον κόσμο και προπαντός να μην περάσετε αυτή τη βαριά, τόσο δύσκολη νομοθετική πρωτοβουλία σε βάρος των πολλών.

Ποιος ζητάει τώρα το δημοψήφισμα; Το ζητά όλη η Αντιπολίτευση και συμβολικά αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό, αν θέλετε, και με τη νομιμοποίηση των τελευταίων εκλογών, να σας πούμε ότι το ζητά πολύ πάνω από το 50% του ελληνικού λαού, όπως εκφράστηκε στις τελευταίες εκλογές. Αν θέλετε να ψάξουμε και στην αντίθεση των πολιτών, το ζητά η συντριπτική πλειονότητα των πολιτών.

Λέτε: «Οι πολίτες στηρίζουν την πολιτική μας. Θέλουν αλλαγές στο ασφαλιστικό. Άρα, στηρίζουν τις δικές μας αποφάσεις». Μα, αν είναι έτσι, «δού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα»!

Είναι απλό το θέμα. Πάρτε το πίσω, ανοίξτε ένα πλατύ διάλογο, ελάτε σε συνεννόηση. Πραγματικά, θέλουμε να στηρίξουμε αλλαγές που πρέπει να γίνουν στο ασφαλιστικό, αλλαγές, όμως, που ξεκινάνε πρώτα από το ένα και το ουσιαστικό, όχι το πώς θα κόψουμε αυτά τα μικρά δικαιώματα των ασφαλισμένων, αλλά πώς θα βρούμε τρόπους να χρηματοδοτήσουμε το σύστημα, που το σύστημα έχει πρόβλημα εσόδων και όχι δαπανών.

Θα ήθελα να πω και μια κουβέντα, προλαβαίνοντας στα τελευταία δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε. Να πούμε ότι οι ευχές όλων των Ελλήνων θα συνοδεύσουν αύριο τον Πρωθυπουργό στο Βουκουρέστι. Η ομόθυμη θέση όλων των κομμάτων, όλης της Βουλής, αλλά και όλου του λαού πρέπει να του δώσει δύναμη. Θέλουμε να σταθεί και να παλέψει σε μια κρίσιμη για τη χώρα στιγμή. Αυτό που δεν θέλουμε είναι αυτό που είπε ο κ. Παυλόπουλος, ότι έχουμε εμπιστοσύνη στον Πρωθυπουργό, γιατί έδωσε δείγματα γραφής.

Εμείς δεν θέλουμε, λοιπόν, να μιλήσουμε ούτε για τη Λουκέρνη ούτε για το Κυπριακό, ποια ήταν η θέση του Πρωθυπουργού και πως την υποστήριξε τότε. Θέλουμε τώρα πραγματικά να ανταποκριθεί, γιατί είναι εθνική ανάγκη. Και να ξέρετε ότι δεν το ευχόμαστε απλώς, το παλεύουμε όλο αυτό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει η Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και Αντιπρόεδρος της Βουλής κυρία Βέρα Νικολαΐδου.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κατ' αρχάς, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ξεκινήσω με τις εξελίξεις στα Βαλκάνια, στο Σκοπιανό ειδικότερα και με όσα λέχθηκαν αυτές τις μέρες και σ' αυτήν την Αίθουσα, αλλά και αυτά που έχουν γραφτεί για πιέσεις, για ωμούς εκβιασμούς από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Το θέμα δεν είναι πώς πιέζει κάποιος, αλλά πώς αντιστέκεται αυτός που πιέζεται, πώς αντιστέκεται η χώρα μας. Και επειδή πρέπει να είμαστε ειλικρινείς, πρέπει να πούμε ότι μέχρι σήμερα, ποτέ δεν ψέλλισε η Κυβέρνηση -και η σημερινή, αλλά και οι προηγούμενες- ούτε μία λέξη διαμαρτυρίας για τη στάση της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

Είναι γνωστό ότι και σήμερα, πίσω από το πρόβλημα αυτό, δεν βρίσκεται η αδιαλλαξία της γειτονικής χώρας, αλλά το ότι στηρίζεται από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Και βέβαια, δεν μπορούμε να ξεχάσουμε μέχρι τώρα το πώς απαντούσαν σε παρόμοια, μικρότερα ή μεγαλύτερα προβλήματα, οι Πρωθυπουργοί της χώρας μέχρι σήμερα, από το: «Είμαστε όλοι Αμερικανοί» του Κωνσταντίνου Μητσotάκη, το: «Ευχαριστώ» του κ. Σημίτη -το: «Ευχαριστούμε τους Αμερικανούς», το: «Είμαστε στρατηγικός εταίρος» του Κώστα Καραμανλή, μέχρι το: «Έχουμε κοινές αξίες με τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμε-

ρικής και κοινές αρχές με αυτές» του κ. Παπανδρέου. Αυτά είναι που θυμόμαστε ως απαντήσεις από τους Πρωθυπουργούς της χώρας.

Όμως και σήμερα, το ακούσαμε -και είναι πολύ επικίνδυνο- ότι η χώρα μας έχει αντεπεξέλθει στις υποχρεώσεις της, στο πλαίσιο της Συμμαχίας και των διμερών σχέσεων. Από την άλλη βέβαια, οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής προειδοποιούν ότι δεν θα δεχθούν το βέτο στη διεύρυνση του ΝΑΤΟ.

Πιστεύω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι τις θέσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας γι' αυτούς τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς -ΝΑΤΟ, Ευρωπαϊκή Ένωση και Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής- τις ξέρετε. Αυτό που ζητάμε εμείς για άλλη μια φορά, αν θέλετε, το διεκδικούμε, από την ελληνική Κυβέρνηση, είναι να μην ανταλλάξει το θέμα της ονομασίας με δεσμεύσεις. Άλλωστε, για το θέμα της ονομασίας, εμείς έχουμε ξεκαθαρίσει -και ήμασταν οι μόνοι από την αρχή- ότι προσδίδουμε γεωγραφικό προσδιορισμό. Με δεσμεύσεις, λοιπόν, να μην ανταλλάξει το όνομα στο χώρο των Βαλκανίων.

Είναι πολύ επικίνδυνη η λογική του Προέδρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που ακούστηκε απόψε, για το θέμα της Σούδας, την πρώτη μεγάλη βάση των Αμερικανών που χρησιμοποιήθηκε απέναντι σε λαούς, Παλαιστίνη, Ιράκ, Αφγανιστάν. Επειδή πολλά ακούγονται για καθυστέρηση της εισόδου των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ και επειδή κάποιοι ελπίζουν ότι κάτι καλό θα προκύψει απ' αυτές τις καθυστερήσεις, εμείς ζητάμε από την Κυβέρνηση να μην αναγνωρίσει, πρώτα απ' όλα, την ανεξαρτησία του Κοσσυφοπέδιου, διότι ανοίγει άλλες πληγές στα Βαλκάνια, καινούργιες εστίες πολέμου και φυσικά, να μη δεχθεί όχι μόνο την ενίσχυση ελληνικών στρατευμάτων και την παρουσία τους στο Αφγανιστάν, αλλά να επιστρέψουν τώρα κιόλας οι φαντάροι πίσω και φυσικά, όλοι οι στρατευμένοι να πάνε στη χώρα τους.

Αυτό που πρέπει να ξέρει σήμερα ο λαός μας είναι ότι απέναντί του δεν είναι ο λαός των Σκοπίων, είναι το ΝΑΤΟ και οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και οι εγχώριες πολιτικές δυνάμεις που προσκυνούν τον «ευρωατλαντισμό». Ο μονόδρομος είναι ένας. Η αναμέτρηση και ο απεγκλωβισμός απ' αυτές τις λογικές.

Σε σχέση τώρα με το ασφαλιστικό, στο λίγο χρόνο που μου απέμεινε θα ήθελα να πω ότι ζητήσαμε και εμείς, βάσει του άρθρου 44 του Συντάγματος και του άρθρου 116 του Κανονισμού της Βουλής, να γίνει δημοψήφισμα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Πάντως, κυρία συνάδελφε, θα έχετε την ανοχή του Προεδρείου, για αυτό μην αγχώνεστε.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Έχετε άλλωστε αρκετό χρόνο ακόμα. Σας το λέω εκ των προτέρων ότι θα έχετε ανοχή του Προεδρείου.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Όπως και εγώ αρκετές φορές δείχνω την ίδια κατανόηση σε πολλούς συναδέλφους. Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αυτό, λοιπόν, κάναμε και εμείς ως κόμμα και όλη η Αντιπολίτευση. Ο ειδικός αγορητής μας, ο κ. Κανταρτζής, ανέλυσε το δικό μας πλαίσιο και τι εμείς επιδιώκουμε. Γιατί δεν έχουμε αυταπάτες ότι θα λύνονταν τα προβλήματα του ασφαλιστικού με το δημοψήφισμα, αλλά θα δοθεί μια ευκαιρία -γιατί ακόμα δεν έχει λήξει- στο λαό μας να ενημερωθεί καλύτερα, να δει το τι χάνει και το πού βρίσκεται.

Δεν το δέχεται, βέβαια, η Κυβέρνηση. Και δεν το δέχεστε, γιατί δεν πιστεύετε, ούτε εσείς που πρόσφατα ψηφίσατε το συγκεκριμένο νόμο, ότι αυτός ο νόμος θα λύσει το θέμα του ασφαλιστικού. Παρουσιάζετε σαν σωτήρες και σωτήρες έχουν παρουσιαστεί, τουλάχιστον τα τελευταία είκοσι χρόνια, όλες οι κυβερνήσεις και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας, ότι θα σώσουν το ασφαλιστικό.

Μας λέτε ότι δεν έχουν κατατεθεί προτάσεις. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, πέρυσιν το Μάιο, κατέθεσε πρόταση νόμου, την οποία απορρίψατε μετά πολλών επαίνων και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Τι ζητούσαμε εκεί; Ζητούσαμε να επιστραφούν όλα τα κλεμμένα από τα ασφαλιστικά ταμεία από

το 1956 μέχρι σήμερα είτε ήταν με ομόλογα είτε με το Χρηματιστήριο και να καταργηθούν όλοι οι αντιασφαλιστικοί νόμοι. Δεν συμφωνήσατε και το απορρίψατε. Και από την άλλη μας κατηγορείτε ότι δεν υπάρχουν προτάσεις.

Δεν πρόκειται να σωθεί το ασφαλιστικό, αλλά αντίθετα προχωράτε με πολύ γρήγορους ρυθμούς –γι' αυτό δεν δέχεστε το δημοψήφισμα- και στην προσπάθειά σας να εφαρμόσετε αυτό το αντιασφαλιστικό κατασκευάσμα, ετοιμάζετε τα χειρότερα. Νέους αντεργατικούς νόμους, επέκταση ιδιωτικοποιήσεων.

Και φυσικά, δεν νομιμοποιείται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να μιλάει τώρα και να χύνει κροκοδείλια δάκρυα για τις ιδιωτικοποιήσεις, όταν είναι γνωστό ότι ξεκίνησαν επί των ημερών του, πρώτα με τη μορφή των ανώνυμων εταιρειών και κατόπιν με το ξεπούλημα των μεγάλων κομματιών. Στην τακτική διαφέρουν σήμερα από εσάς και γι' αυτό διαμαρτύρονται.

Είναι σκληρός και ταξικός ο χαρακτήρας της πολιτικής σας, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, αλλά είναι και σίγουρο ότι αυτή η πολιτική σας, είτε το θέλετε είτε όχι, πραγματικά θα τσακιστεί μέσα από τους αγώνες των εργαζομένων. Και φυσικά θα μείνουν στην ιστορία όλες οι εξαγγελίες, ακόμα και οι πρόσφατες στις προγραμματικές δηλώσεις του Πρωθυπουργού, ότι δήθεν και τάχα θα περνούσε το ασφαλιστικό χωρίς πρόσθετες εισφορές, χωρίς αύξηση ορίων ηλικίας, χωρίς μείωση των συντάξεων. Αυτά θα μείνουν στην ιστορία, όπως έμειναν και πολλά άλλα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Αντιπροέδρου)

Ο χρόνος περνάει, παρ' ότι ο Πρόεδρος μου είπε να μην έχω τόσο πολύ άγχος. Αλλά δεν μπορεί να μη μας αγχώσουν τα δημοσιεύματα γύρω από το πόρισμα της επιτροπής. Έχετε βάλει τώρα σε ενεργοποίηση επιτροπές για να σας δίνουν δήθεν πορίσματα που είναι σε αντίθετη κατεύθυνση με τα συμφέροντα των εργαζομένων.

Τι λένε αυτά τα πορίσματα, για παράδειγμα αυτό του κ. Κουκίδη που είδαμε να δημοσιεύεται; Ενίσχυση της μερικής και ευέλικτης απασχόλησης, διευκόλυνση των απολύσεων μέσω των μειώσεων των αποζημιώσεων, κατάργηση του επιδόματος ανεργίας. Δεν πρέπει, λοιπόν, οι εργαζόμενοι να έχουν καμμία αυταπάτη. Θίγονται οι πάντες, παλιοί και νέοι εργαζόμενοι, ασφαλισμένοι, περισσότερο οι γυναίκες και οι νέοι.

Αλλά αυτό που πραγματικά θίγεται είναι η λαϊκή οικογένεια στο σύνολό της, οι σύγχρονες ανάγκες της. Και αναλογιστείτε, αγαπητοί συνάδελφοι, τι επιπτώσεις θα έχει η ζωή των Α.ΜΕ.Α., η ζωή των αναπήρων. Γιατί το ασφαλιστικό, παρά την κουτσουρεμένη του μορφή και όπως κατατέθηκε από τα δύο μεγάλα κόμματα μέχρι σήμερα με τους αντιασφαλιστικούς νόμους, δεν μπορεί να αμφισβητήσει κανείς ότι είναι ένα αποκούμπι της λαϊκής οικογένειας, ιδιαίτερα αυτών που έχουν να φροντίσουν ηλικιωμένους ή παιδί με αναπηρία.

Θα υπάρξουν πολύ σοβαρές επιπτώσεις με την ιδιωτικοποίηση της κοινωνικής ασφάλισης σε αυτές τις κατηγορίες, στις λαϊκές οικογένειες με τα ανάπηρα άτομα. Και είναι γνωστό ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν τα Α.ΜΕ.Α. είναι η ανεργία.

Με δικά σας στοιχεία που δίνονται στη δημοσιότητα –εξάλλου, είναι γνωστό σε όλους- το 10% του πληθυσμού της χώρας μας είναι ανάπηροι. Από αυτούς, οι πεντακόσιες χιλιάδες είναι κινητικά ανάπηροι. Το 85% λοιπόν αυτού του συγκεκριμένου αριθμού, δηλαδή δεκάδες χιλιάδες, είναι άνεργοι. Και αυτό είναι που συναντάμε σε όλες τις περιόδους μας στους χώρους των διαφόρων εκπαιδευτηρίων που τείνουν ή να εξαφανιστούν ή, αν θέλετε, υποβαθμίζονται έτσι γιατί δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν την πρόληψη, την εκπαίδευση, την αποκατάσταση.

Κύρια, όμως, το θέμα της ανεργίας είναι αυτό που τους απασχολεί. Δεν μπορεί κανείς να φανταστεί σε τι δύσκολη κατάσταση έρχεται κάποιος που επισκέπτεται αυτά τα ιδρύματα βλέποντας αυτά τα παιδιά να σε κοιτάνε στα μάτια και να ρωτάνε «και μετά που θα τελειώσω την παρακολούθηση εδώ...» -γιατί ξέρουν ότι ουσιαστικά δεν παίρνουν κανένα χαρτί- «...τι θα γίνει με μας, που θα βρούμε δουλειά», όταν υπάρχει αυτός ο μεγάλος αριθμός των αναπήρων και όταν δεν υπάρχουν και προ-

στατευμένα εργαστήρια. Και μιλάμε για ανάπηρους που είναι ικανοί να μπουν στην παραγωγή.

Είναι, λοιπόν, πολύ μεγάλο αυτό το πρόβλημα. Θα ακολουθήσει η εξαθλίωση, η επιδείνωση της όλης κατάστασης, γιατί τα Α.ΜΕ.Α. τα στηρίζει κύρια η οικογένεια.

Οι πολιτικές σας με την ιδιωτικοποίηση, αυτές οι περιβόητες στοχευμένες πολιτικές, όπως τις αποκαλείτε, πρόληψης και καταπολέμησης του κοινωνικού αποκλεισμού, όχι απλά έχουν αποτύχει αλλά επιδεινώνουν την κατάσταση και παραδίνουν την πρόνοια στους επιχειρηματίες, στους δήμους, στις εθελοντικές και μη κυβερνητικές οργανώσεις που τις χρηματοδοτείτε πολύ πλουσιοπάροχα, ενώ αντίθετα δεν χρηματοδοτείτε τα ιδρύμα-

τα. Πρέπει να ξέρετε ότι κοινωνική πολιτική με ελεημοσύνες ή με λειψές χρηματοδοτήσεις δεν μπορεί να γίνει. Χρειάζεται επιχορήγηση από τον κεντρικό προϋπολογισμό του κράτους, καταγραφή των αναπήρων και σχεδιασμός με συγκεκριμένα μέτρα που θα τα κουβεντιάσετε με τις οργανώσεις των αναπήρων και όχι με τα ταμεία αλληλεγγύης.

Όμως, ό,τι και να κάνετε, όσες διορθωτικές κινήσεις και αν γίνουν, και αυτό το νομοθέτημα θα έχει την τύχη των προηγούμενων. Και, φυσικά, δεν μπορεί να πιστέψει κανείς τις δηλώσεις του κ. Παπανδρέου ότι όταν έρθουν στην κυβέρνηση –αν έρθουν και όποτε έρθουν- θα τα καταργήσει, ότι όπως κατήργησε τους προηγούμενους νόμους, θα καταργήσουν και αυτό το νομοθέτημα.

Η σύγκρουση, όμως, έτσι και αλλιώς θα έρθει. Ο κόσμος θα βγει στους δρόμους. Ήδη βγαίνουν στους δρόμους και οι αναπηροί με τις οικογένειές τους. Το εργατικό λαϊκό κίνημα θα ανασυνταχθεί, είτε το θέλετε είτε όχι. Η αντιπαράθεση θα γίνεται με δράση, με αγώνες και όχι μόνο μέσα στη Βουλή. Καμμία δύναμη δεν μπορεί να ανακόψει αυτόν το δρόμο για νέες κατακτήσεις σήμερα σε σχέση με τις σημερινές σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων για την κατάκτηση της λαϊκής εξουσίας αύριο.

Δεν θέλω να καταχραστώ περισσότερο το χρόνο.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την κατανόησή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Και τώρα το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Τσούκαλης Νικόλαος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην αρχή της ομιλίας μου νιώθω την ανάγκη να υπενθυμίσω στις κυρίες και τους κύριους της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας κάτι που φαίνεται από τη συζήτηση ότι έχουν ξεχάσει, ότι δηλαδή το πολίτευμά μας –για όσους δεν το θυμούνται- διέπεται από την αρχή της λαϊκής κυριαρχίας. Όλες οι δραστηριότητες των πολιτειακών οργάνων διενεργούνται στο όνομα του ελληνικού λαού.

Τη λαϊκή κυριαρχία, όμως, δεν την αντιλαμβάνονται όλοι με τον ίδιο τρόπο. Για κάποιους που διέπονται από καθεστωτική και ολιγαρχική νοοτροπία, η λαϊκή κυριαρχία εξαντλείται μόνο με τη συμμετοχή στις εκλογές. Από κει και πέρα αναλαμβάνουν οι τεχνικοί της εξουσίας, οι οποίοι συνήθως διαχειρίζονται τις τύχες του λαού ερήμην του.

Απέναντι σ' αυτήν τη λογική που υποβαθμίζει τη δημοκρατία, εμείς αντιπαράσσουμε μία ανοικτή αντίληψη για τη λαϊκή κυριαρχία.

Αξιοποιούμε όλες τις συνταγματικές διατάξεις που προβλέπουν επιπλέον δυνατότητες άσκησης λαϊκής κυριαρχίας.

Ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. προτείνει κάτι πολύ απλό, αλλά και συγχρόνως ενοχλητικό για την Κυβέρνηση. Προτείνει, δηλαδή, να εφαρμοστεί η μόνη διάταξη που παρέχει τη δυνατότητα στην Αντιπολίτευση και τους Βουλευτές να θέσουν το θέμα της ενεργοποίησης της λαϊκής κυριαρχίας.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, βέβαια, επικαλούμαστε τις δυνατότητες που παρέχει το άρθρο 44 του Συντάγματος για την άσκηση δημοψηφίσματος για το νομοσχέδιο που έχετε ήδη ψηφίσει, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας!

Με βάση, λοιπόν, αυτά τα δεδομένα, το ασφαλιστικό είναι αδιαμφισβήτητο το σημαντικότερο κοινωνικό ζήτημα του καιρού μας. Είναι ένα ζήτημα που αναμφισβήτητα αποτελεί προνομιακό πεδίο για τη διεξαγωγή του εν λόγω δημοψηφίσματος. Ήδη οι πολίτες αποφαίνονται γι' αυτό το νομοσχέδιο μέσω των

δημοσκοπήσεων. Ας κρίνουν θεσμικά, έστω μέσω ενός δημοψηφίσματος, ένα από τα σοβαρότερα νομοθετήματα που αφορούν τη ζωή τους και το μέλλον τους.

Ήδη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση έσπευσε να απορρίψει την πρόταση. Είναι συμπτωματικό; Τίποτα δεν είναι τυχαίο. Η Κυβέρνηση αρνήθηκε πεισματικά να θέσει υπό την έγκριση του λαού το Ευρωσύνταγμα, αίτημα που έθεσαν όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης.

Τότε, και σ' αυτήν εδώ τη Βουλή, δηλώσαμε ότι αυτή η άρνηση καταδεικνύει μια βαθύτατα δημοκρατική αντίληψη. Αυτή η δεύτερη απόρριψη, δυστυχώς, φαίνεται ότι μετατρέπει αυτήν την αντίληψη σε δομικό χαρακτηριστικό του κυβερνώντος κόμματος.

Η άρνηση ενεργοποίησης της λαϊκής συμμετοχής φαίνεται ότι είναι μία πάγια επιλογή της. Ακόμα και εκεί όπου αυτή είναι απαραίτητη, όπως συμβαίνει με την περίπτωση της έγκρισης των αλλαγών του ασφαλιστικού συστήματος, η Κυβέρνηση προσχηματικά και μόνο επικαλείται το λαϊκό συμφέρον και αυτό, γιατί στην πραγματικότητα φοβάται τη λαϊκή ετυμηγορία, γιατί επιδιώκει λύσεις αντικοινωνικές. Όμως, το χειρότερο είναι ότι προσπαθεί να βγει και από πάνω καταλογίζοντάς μας με περισσή θρασύτητα αλαζονεία, εντυπωσιασμό και ανεύθυνο λαϊκισμό.

Τι είναι όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο λαϊκισμός; Σύμφωνα με το πολίτευμά μας, ο λαός είναι ταυτόχρονα η πηγή και ο φορέας των εξουσιών. Όμως αυτές οι εξουσίες ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα και οι νόμοι.

Λαϊκισμός είναι η άκρατη επίκληση της παντοδυναμίας του λαού και η άσκηση της κυριαρχίας τους έξω και πέρα από τους θεσμούς και το Σύνταγμα. Σ' αυτόν το λαϊκισμό υπέπεσαν ο Πρωθυπουργός και πολλοί σημερινοί Υπουργοί υπογράφοντας για το ψευδοδημοψήφισμα της Εκκλησίας, γιατί αυτό δεν προβλεπόταν από καμία συνταγματική διάταξη ή νόμο, όπως ακριβώς συμβαίνει με τη δική μας πρόταση.

Αντίθετα, εμείς προτείνουμε να αξιοποιηθεί για πρώτη φορά και με σοβαρότατη αφορμή μία συγκεκριμένη συνταγματική διάταξη που τέθηκε ακριβώς για έναν τέτοιο σκοπό. Η επίκληση μιας συνταγματικής διάταξης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μόνο λαϊκισμός δεν είναι. Αποτελεί ένδειξη σεβασμού στη δημοκρατία και σηματοδοτεί μια απτή εφαρμογή της λαϊκής κυριαρχίας.

Ακούστηκε και ένα άλλο επιχείρημα, ακόμα πιο παραπλανητικό. Πώς θα γίνει, λέει, δημοψήφισμα με ένα «ναι» ή ένα «όχι» για ένα τέτοιο νομοσχέδιο με τόσα άρθρα; Μα, ακριβώς αυτή είναι η έννοια του συγκεκριμένου δημοψηφίσματος. Δεν πρόκειται για δημοψήφισμα με ένα συγκεκριμένο ερώτημα, αλλά για δημοψήφισμα που αφορά ένα ψηφισμένο νομοσχέδιο στο σύνολό του.

Όπως η Βουλή και καθένας από εμάς δεχόμαστε ή απορρίπτουμε ένα νομοσχέδιο κατ' αρχήν ή στο σύνολό του, έτσι και ο λαός θα κληθεί να το εγκρίνει συνολικά ή όχι. Το ερώτημα θα είναι σαφές: Αν θεωρεί το νομοσχέδιο θετικό ή αρνητικό ως προς την επίλυση ενός σοβαρού κοινωνικού ζητήματος, όπως είναι αυτό του ασφαλιστικού. Αυτό επιθυμούσε ο συντακτικός νομοθέτης, αυτό προκύπτει από τα Πρακτικά της Βουλής κατά την ψήφιση του συγκεκριμένου άρθρου του Συντάγματος. Κάθε άλλη εκδοχή, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, είναι εκ του πονηρού και εκδηλώνει μία σαφή αριστοκρατική αντίληψη για την άσκηση της εξουσίας. Έτσι έχουν, λοιπόν, τα πράγματα, κύριοι της Κυβέρνησης.

Οι επιλογές σας είναι δύο. Ή θα ανατρέψετε αυτήν την αντίληψη με την αποδοχή της πρότασης για δημοψήφισμα ή θα κρυφτείτε και πάλι πίσω από τις γνωστές γενικόλογες υπεκφυγές και κοινοτοπίες περί λαϊκισμού, εντυπωσιασμού και επιπολαιότητας, αδικώντας έτσι τον εαυτό σας και επιβεβαιώνοντας ότι η παράταξή σας διέπεται από ολιγαρχική νοοτροπία.

Ωστόσο θέλω ιδιαίτερα να απευθυνθώ στους συναδέλφους της Πλειοψηφίας. Τι θα κάνετε, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας; Θα μείνετε πάλι στους λεονταρισμούς, υποκύπτοντας τελικά στις απειλές περί κομματικής πειθαρχίας;

Θα επιδείξετε την ατολμία που δείξατε ως προς την πρόταση

για εξεταστική επιτροπή στην υπόθεση της «SIEMENS» ή θα θυμηθείτε επιτέλους την αποστολή του Βουλευτή όπως την ορίζει το Σύνταγμα; Εξάλλου το χρέος της κομματικής πειθαρχίας το εκπληρώσατε και με το παραπάνω με την ψήφιση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου.

Δεν είναι ώρα να δώσετε τη σκυτάλη στο λαό, που υποτίθεται ότι πρώτα και πάνω απ' όλα υπηρετείτε; Γιατί δεν αφουγκράζεστε επιτέλους τη λαϊκή δυσανεξία που κοχλάζει; Γιατί δεν λαμβάνετε υπ' όψιν σας τις χιλιάδες υπογραφές που μαζεύονται από τα συνδικάτα σε όλη την Ελλάδα; Γιατί δεν δίνετε στους πολίτες την ευκαιρία να αποφασίζουν μόνοι τους για τις τύχες τους; Φοβάστε τόσο πολύ να διαπιστώσετε στην κάλητη τη δυσαρμονία της απόφασής σας με το λαϊκό αίσθημα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαδικασία του δημοψηφίσματος του άρθρου 44 παράγραφος 2 είναι μια από τις μοναδικές διαδικασίες θεσμούς που κινούνται, ενεργοποιούνται με πρωτοβουλία των Βουλευτών. Έτσι, λοιπόν, καθένας από εμάς, καθένας από εσάς, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, παίρνετε την ευθύνη, δεδομένου ότι η προσωπική σας απόφαση θα βαρύνει στο κατά πόσο θα δώσετε στο λαό αυτήν τη δυνατότητα, τη μοναδική έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας που δίνει το Σύνταγμα προκειμένου να αποφανθεί με ένα «ναι» ή με ένα «όχι» για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Οποιαδήποτε άλλη αντίληψη είναι αριστοκρατική.

Δεν μπορώ να καταλάβω πώς μπορείτε να πείσετε το λαό ότι το δικό μας το «ναι» και το «όχι» επί του συνόλου ενός νομοσχεδίου, είναι βαρύνουσας σημασίας σε σχέση με το «ναι» και το «όχι» που θα πει οποιοσδήποτε Έλληνας πολίτης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ζητήσει σε αυτό το σημείο η Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κ. Φάνη Πετραλιά-Πάλλη. Για δέκα λεπτά είπατε, κυρία Υπουργέ;

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ναι, κύριε Πρόεδρε, για δέκα λεπτά. Αύριο θα κάνω την ομιλία μου. Τώρα κάνω μια παρέμβαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω πραγματικά ότι οι Έλληνες πολίτες που μας παρακολουθούν απόψε σίγουρα έχουν μπερδευτεί.

Άκουσαν τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και όλες σχεδόν τις πτέρυγες της Βουλής να στηρίζουν τον Πρωθυπουργό, να συντάσσονται με τον Πρωθυπουργό στην αυριανή δύσκολη μάχη που έχει να δώσει στο Βουκουρέστι και από την άλλη μεριά μας βλέπουν να συζητούμε στη Βουλή τη σκοπιμότητα μιας μεγάλης μεταρρύθμισης, του ασφαλιστικού νόμου, που μόλις χθες το βράδυ ψηφίσαμε.

Είναι η πρώτη φορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που μια από τις κορυφαίες κοινοβουλευτικές διαδικασίες χρησιμοποιείται από την Αντιπολίτευση, όχι για να γίνει κριτική στην Κυβέρνηση, ούτε για να υπάρξουν κάποιες έστω πολιτικές προτάσεις και θέσεις.

Είναι τελείως ξεκάθαρο ότι το αίτημα για την έγκριση ή μη από τη Βουλή του δημοψηφίσματος ένα και μόνο στόχο έχει. Κατατέθηκε αποκλειστικά και μόνο για λόγους εντυπώσεων. Είναι μέσα στο πλαίσιο της διαπάλης, του διαγκωνισμού που έχει ξεσπάσει ανάμεσα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και το ΣΥ.ΡΙΖ.Α., με ένα βραβείο με ένα λάφυρο: Τα πρωτεία στην Αντιπολίτευση, με όρους όχι πολιτικούς αλλά με όρους καθαρά επικοινωνιακούς.

Θεωρώ ότι είναι πράγματι θλιβερή αυτή η στάση, η οποία χωρίς αμφιβολία είναι στάση ανεύθυνη. Είναι μια αγωνιώδης πολιτική, που δεν γνωρίζει κανένα όριο. Ούτε ακόμη για το μείζον ζήτημα της επίλυσης του ασφαλιστικού προβλήματος. Γιατί όλοι γνωρίζουμε μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, όπως πολύ καλά γνωρίζουν και αυτοί που είναι έξω από αυτήν την Αίθουσα, ότι εδώ και πάρα πολύ καιρό ήταν επιβεβλημένη μια ολοκληρωμένη παρέμβαση στο ασφαλιστικό μας σύστημα.

Και μάλιστα σε εκείνα τα σημεία που τελικώς έγινε αυτή η

παρέμβαση. Γιατί πρέπει να είμαστε ειλικρινείς μεταξύ μας. Ξέρουμε όλοι ότι το πιο εύκολο πράγμα σ' αυτόν τον κόσμο είναι η υπεκφυγή με το άλλοθι κάποιων ευρημάτων ή κάποιων προσχημάτων. Θα έλεγα, λοιπόν, ότι είναι ξεκάθαρη η υποκρισία που κρύβει η σημερινή πρόταση, καθώς δεν αποζητά μια λύση –γιατί το ακούσαμε και από τον Πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ., και από άλλους συναδέλφους. Μια λύση που τελικώς θα μπορούσε να έχει δοθεί, δεν υπήρξαν προτάσεις που θα μπορούσαν να έχουν συνυπολογισθεί στο διάλογο, από το Νοέμβριο, όταν ξεκίνησε στην επιτροπή της Βουλής. Δεν υπήρξαν προτάσεις καν στις εξήντα πέντε ώρες που καθίσαμε την περασμένη εβδομάδα σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα. Το μόνο που διεκδικείτε με αυτή σας την πρόταση είναι να μην υπάρξει λύση. Μη πρόταση, μη λύση. Αυτό λέτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης. Υποκρίνεσθε ότι δεν υπάρχει πρόβλημα. Και εισηγείσθε να τιμωρήσουμε τους ασφαλισμένους με την ανησυχία που έχουν –και είναι και πάρα πολύ φυσικό να υπάρχει η αγωνία μπροστά σε κάτι καινούργιο που γεννήθηκε. Να τιμωρήσουμε τους ασφαλισμένους αποκρύπτοντάς τους ότι στην πραγματικότητα αυτό που σήμερα αδικαιολόγητα φοβούνται είναι ακριβώς αυτό που θα γινόταν αύριο, αν δεν είχαμε κάνει τώρα τη μεταρρύθμιση. Αν καθυστερούσαμε τη μεταρρύθμιση, αν χάναμε αυτήν την τελευταία ευκαιρία να πάμε σε μια ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Χωρίς να αιφνιδιάσουμε κανέναν. Με μεταβατικό χρόνο, με ήπιες παρεμβάσεις, γιατί ένα είναι βέβαιο: Αν μέναμε στους αριθμούς, θα έπρεπε άμεσα να λάβουμε επώδυνα μέτρα. Προφανώς, όμως, δεν ενδιαφέρεσθε γι' αυτά, γιατί το μόνιμό σας άγχος είναι το κομματικό συμφέρον και όχι το κοινωνικό. Και γιατί βλέπετε πια ότι δεν θα είσατε εσείς εκείνοι οι οποίοι θα κληθείτε και να δημιουργήσετε το μέλλον αυτού του τόπου, επειδή δεν θα είσατε εσείς εκείνοι που θα λάβετε την εντολή από τους πολίτες. Οι πολίτες δεν σας εμπιστεύονται. Σας το απέδειξαν έξι μήνες πριν. Δεν σας εμπιστεύονται γιατί παίζετε, θα έλεγα, άσχημα παιχνίδια. Είναι άσχημο παιχνίδι. Είναι περισσότερο από ανευθυνότητα να εκμεταλλεύεται κανείς τη δικαιολογημένη αγωνία των πολιτών, των εργαζομένων, των ασφαλισμένων υποσχόμενος θεραπείες –που ξέρει πολύ καλά ότι δεν υπάρχουν. Πιστεύω ότι ο ρόλος μας μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα είναι να είμαστε χρήσιμοι και όχι ευκαιριακά ευχάριστοι, προσπαθώντας να καταπραΰνουμε μια συγκυριακή αντίδραση από τους πολίτες. Γιατί αυτό κάνετε. Τα όσα έχουν ακουστεί και μέσα και έξω απ' αυτήν την Αίθουσα όλες αυτές τις μέρες που συζητούμε το ασφαλιστικό, πρέπει να πω ότι είναι η αποθέωση της παραπληροφόρησης.

Προσπαθείτε να καλύψετε τα πολιτικά σας κενά, τις απαιτήσεις της πολιτικής σας επιβίωσης όχι, κατανοώντας τις αγωνίες των πολιτών, αλλά επιχειρώντας να τις οξύνετε ή και να καλυπθείτε πίσω από αυτές. Όχι προετοιμάζοντας λύσεις για τα προβλήματα που δημιουργούν οι αγωνίες τους, αλλά καθυστερώντας τις λύσεις. Γιατί αυτό σας βολεύει, γιατί έτσι καλύπτετε την πολιτική σας γύμνια. Αθροίζετε, οξύνετε ατομικές αγωνίες όχι για να δώσετε μία συλλογική λύση που να απαντά σ' αυτές τις αγωνίες, αλλά αντιθέτως για να εξασφαλίσετε ότι τα προβλήματα που τις δημιουργούν, θα παραμείνουν. Γιατί έτσι μπορείτε και ψαρεύετε σε θολά νερά.

Ζητάτε να απαντήσουν οι πολίτες με ένα ναι ή με ένα όχι για το ασφαλιστικό. Φαντάζομαι ότι όταν προτείνετε αυτού του τύπου τις απλουστεύσεις, έχετε κατά νου ότι υπάρχουν σήμερα που μιλάμε ασφαλισμένοι οι οποίοι δεν έχουν πάρει τη σύνταξη από το ταμείο τους. Γιατί υπάρχουν ταμεία που δεν μπορούν να καταβάλουν τη σύνταξη. Φαντάζομαι ότι έχετε λάβει υπ' όψιν σας στο σκεπτικό σας ότι η εισφοροδιαφυγή, η αδήλωτη εργασία συνεχώς μεγεθύνονται. Φαντάζομαι ότι έχετε λάβει υπ' όψιν σας ότι υπάρχουν συγκεκριμένες κατηγορίες ασφαλισμένων, που παίρνουν σύνταξη και εφάπαξ στα τριάντα οκτώ, στα σαράντα, στα σαράντα πέντε χρόνια τους και εξακολουθούν με αδήλωτη εργασία να απασχολούνται, την ώρα που άλλοι ασφαλισμένοι δεν έχουν τη δυνατότητα με μεγαλύτερο χρονικό όριο, με μεγαλύτερο εργασιακό βίο να κατοχυρώσουν την ελάχιστη σύνταξη.

Νομίζω ότι κατά τη διάρκεια του διαλόγου όλες αυτές τις

πολλές μέρες εδώ στη Βουλή, εξαντλήσαμε, αναλύσαμε πλήρως το νομοσχέδιο. Και κυρίως τα όσα περιγράφουν την καρδιά του προβλήματος στο ασφαλιστικό μας σύστημα. Σε αυτά όλα τα προβλήματα απάντησε ο μεταρρυθμιστικός μας νόμος. Αλλά το θέμα, το αίτημα για το δημοψήφισμα, η ουσία της συζήτησης σήμερα εδώ δεν είναι ο μεταρρυθμιστικός νόμος. Άλλο νόμο, θα έλεγα το νόμο της βαρύτητας, έχετε καταφέρει να ακυρώσετε με όλα αυτά! Γιατί πράγματι δεν έχουν καμμία βαρύτητα. Είναι όλες στον αέρα!

Ενώ θεωρείτε ότι θέλετε να εκφράσετε ευρύτερες αγωνίες, με την πρότασή σας το μόνο που κάνετε είναι ότι καταγράφετε κομματικά αδιέξοδα. Η πρότασή σας για τη διεξαγωγή του δημοψηφίσματος είναι ξεκάθαρο ότι ενώ επικαλείται την κοινωνία, στρέφεται εναντίον της κοινωνίας. Ενώ δήθεν την καταθέσατε για την προσπάθεια των συμφερόντων των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων, λειτουργεί συνειδητά εις βάρος των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων.

Πραγματικά θέλω να πω ότι εμείς ως Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν αντιλαμβανόμαστε με αυτόν τον τρόπο το πολιτικό μας καθήκον. Δεν αντιλαμβανόμαστε έτσι την ευθύνη απέναντι στους πολίτες. Εμείς είμαστε εδώ για να υπερασπιζόμαστε τα δικαιώματα των σημερινών και των αυριανών ασφαλισμένων. Θωρακίζουμε τα δικαιώματα των συνταξιούχων και των σημερινών ασφαλισμένων και τα εγγυώμεθα για τις επόμενες γενιές. Σε αυτήν τη θέση θα παραμείνουμε, με αυτές τις θέσεις και με αυτές τις απόψεις και έτσι θα μας κρίνει ο ελληνικός λαός. Και να είστε βέβαιοι ότι στη συνειδητή του ελληνικού λαού θα δικαιωθεί ο μεταρρυθμιστικός νόμος.

Ο ελληνικός λαός θα αντιληφθεί, όταν πάψει όλη αυτή παραπληροφόρηση, ότι αυτός ο νόμος ένα και μόνο στόχο έχει: την καλύτερη ποιότητα της ζωής. Και θα το νιώσει ο πολίτης στην καθημερινότητά του. Θα νιώσει ο πολίτης αυτή την καλύτερη ποιότητα, τις καλύτερες παροχές. Όλα αυτά ο πολίτης θα τα καταλάβει σύντομα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλλης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Κυριάκος Βελόπουλος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας τον κ. Παναγιωτόπουλο θα έλεγε κανείς ότι λόγω της ημέρας δικαιολογείται για τα όσα είπε. Αλλά επειδή είναι πολύ σοβαρός άνθρωπος, θα αναγκαστώ να του απαντήσω, διότι μάλλον δεν αντελήφθη ποια είναι η ένστασή μας – και είναι επί της ουσίας. Και αναγκάζομαι να ξεκινήσω από το Σκοπιανό.

Ακούστε, κύριοι: η λογική από τον παραλογισμό απέχει ένα μικρό βήμα. Εμείς μιλάμε για το αυτονόητο. Είμαστε η μοναδική χώρα στον κόσμο που μέσα στο Κοινοβούλιο ακούγονται περίεργα πράγματα. «Γεωγραφικός προσδιορισμός». Ως προς τι; Θα λέγονται «Ανωμακεδόνες» ή «Βορειομακεδόνες». Και ο Αμερικανός και ο Γάλλος θα τους λέει «Ανωμακεδόνες». Είναι τουλάχιστον τραγικό να υπάρχουν άνθρωποι με κοινό νου – να το πω έτσι απλά – που να πιστεύουν ότι το «Ανωμακεδόνες» και το «Βορειομακεδόνες» θα λέγεται σε ξένες χώρες.

Επίσης, να πω ότι ουδείς εδώ μέσα τόλμησε να απαντήσει μέσα από το ελληνικό Κοινοβούλιο να απαντήσει σε εκείνο το μειράκιον της πολιτικής, σε εκείνον το θρασύτατο Υπουργό Εξωτερικών των Σκοπίων, ο οποίος απετόλμησε να κάνει ωμή παρέμβαση στα εσωτερικά πράγματα της Ελλάδας. Και αυτό το αναφέρω και στους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, διότι ο κύριος αυτός είπε ότι έχουμε αλβανική μειονότητα, τουρκική μειονότητα και ακόμη μια μειονότητα, τη μακεδονική.

Άρα αυτό που δεν κατάλαβαν εδώ οι συνάδελφοι είναι ότι δεν μιλάμε για μια αντιπαράθεση με ένα άλλο κράτος. Έχουμε να κάνουμε με μια θρασύτατη, προκλητικότητα συμπεριφορά από την άλλη πλευρά. Και ξέρετε, δεν μιλάω απλά για το θεσμό του Πρωθυπουργού, όπως εύστοχα είπε ο κ. Ροντούλης. Δεν ομιλώ μόνο για την ελληνική σημαία και τη βεβήλωσή της. Ομιλώ για το αυτονόητο.

Διότι άκουσα εδώ από συναδέλφους στα «παράθυρα» των τηλεοράσεων να ενθουσιάζονται τον αντιαμερικανισμό. Άκουσα συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας σε τηλεοπτικά πάνελ να υψώνουν κορώνες για τον αντιαμερικανισμό που διέπει τον

Έλληνα και να μιλούν με ένα στόμφο στους Αμερικανούς, με μια έπαρση, όταν ήδη παρακαλάμε τους Αμερικανούς να μας λύσουν ένα εθνικό θέμα. Και αν αυτό δεν είναι αντιφατικό έως και γελοίο, τι μπορεί να είναι;

Εμείς προσωπικά δεν φοβόμαστε τον Έλληνα Πρωθυπουργό. Γιατί αυτό είπε ο κ. Παναγιωτόπουλος. Εμείς απλά φοβόμαστε το πόσο ανθεκτική θα είναι στις πιέσεις η κ. Μπακογιάννη, το πόσο θα αντέξει στις πιέσεις που θα ασκηθούν από τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Και επίσης θα ήθελα να ρωτήσω αν η λέξη «συμβιβασμός» δεν σας ξενίζει. Οι λέξεις «συμβιβαστική λύση» δεν σας ξενίζουν; Από πού και ως πού ο ισχυρός συμβιβάζεται; Από πού και ως πού μια ισχυρή χώρα όπως η Ελλάδα συμβιβάζεται με μια ανίσχυρη χώρα; Αν αυτό δεν λέγεται ήττα, είναι σαν να βαφτίζουμε το κρέας ψάρι, όπως έκαναν οι καθολικοί μοναχοί, και να λέμε ότι αντί για κρέας τρώμε ψάρι.

Θα ήθελα να πω και κάτι άλλο, για να περάσουμε στην ουσία του δημοψηφίσματος. Στην αρχαία Ελλάδα, που ήταν η γενεσιουργός αιτία όλων των πολιτευμάτων – βασιλεία, απολυταρχία, ολιγαρχία, δημοκρατία – υπήρχε δημοκρατία, κύριοι, μια δημοκρατία που σήμερα δυστυχώς ούτε οικοδομείται ορθά εδώ μέσα ούτε διαπραγματεύεται σωστά εδώ μέσα η ίδια η δημοκρατία.

Και θα σας το αποδείξω με πολύ απλά επιχειρήματα. Από το 1946 μέχρι σήμερα έγιναν τρία δημοψηφίσματα. Και ξέρετε για ποιο λόγο; Για την επαναφορά ή όχι της βασιλείας. Δηλαδή, η δημοκρατία σταματάει στη βασιλεία. Για να καταλάβετε το σκεπτικό των δημοψηφισμάτων.

Επίσης, θα πω ότι η συμπεριφορά του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και του Συνασπισμού εμένα προσωπικά με ξενίζει. Είναι μια αλά καρτ δημοκρατία. Γιατί αν μιλάμε για δημοψηφίσματα, αλά καρτ δεν υπάρχουν. Δημοψηφίσματα επί όλων των θεμάτων. Αυτή είναι η δική μας πρόταση. Δεν είναι σημαντικότερο το ασφαλιστικό από το εθνικό μας θέμα ούτε θα έλεγα τέτοιας φύσεως θέματα μπορεί να είναι αντικείμενο διαπραγμάτευσης από τον καθέναν μας ξεχωριστά. Δημοψήφισμα για όλα τα θέματα.

Και, βέβαια, θα σας πω ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει κάνει πολλές αναθεωρήσεις του Συντάγματος. Όσο ήταν κυβέρνηση, δεν μιλούσε για δημοψηφίσματα, διότι ήταν στη θέση της Νέας Δημοκρατίας. Αλαζονεία, έπαρση, εγώ αποφασίζω, εγώ διατάζω και από εκεί και πέρα δεν υπάρχει κανείς που να με κουνήσει από τη θέση μου.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μιλά για δημοσκοπήσεις και έχει απόλυτο δίκιο. Στο ασφαλιστικό υπάρχει αναντιστοιχία. Ο κόσμος αντιδρά στο ασφαλιστικό της Νέας Δημοκρατίας. Συμφωνούμε απόλυτα. Για τη Μακεδονία δεν υπάρχουν δημοσκοπήσεις, κύριοι; Ρωτώ το ΠΑ.ΣΟ.Κ.: Δεν υπάρχουν δημοσκοπήσεις εκεί, μόνο για το ασφαλιστικό υπάρχουν; Να, το αλά καρτ που λέω εγώ. Είναι αλά καρτ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Βέβαια, θα πω και στον κ. Λοβέρδο, ο οποίος απεχώρησε, ότι έχει απόλυτο δίκιο, όταν μιλά για χαριστικές ρυθμίσεις σε τράπεζες για τη Νέα Δημοκρατία. Όμως, εάν δεν με απατά η μνήμη μου, η λέξη «ΙΟΝΙΚΗ» σας θυμίζει τίποτα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Οι λέξεις «ΙΟΝΙΚΗ» και «Alpha Bank» σας θυμίζουν τίποτα; Οι χαριστικές ρυθμίσεις; Να μην τα ξεχνάμε όλα αυτά, διότι η πλημμυλής μνήμη οδηγεί σε λάθος μονοπάτια και σε λάθος επιλογές.

Ο Συνασπισμός προσπαθεί με πολιτικά πυροτεχνήματα να δείξει ότι υπάρχει. Θεωρώ ότι τα πολιτικά πυροτεχνήματα με εκπνέω, με αλά καρτ συμπεριφορές και με τρικ δεν μπορούν να ευσταθούν στη δημοκρατία μας. Και γιατί το λέω αυτό; Γιατί δεν μπορεί η ευαισθησία του για δημοψηφίσματα να φθάνει και να τελειώνει μόνο στο ασφαλιστικό. Ή μιλάμε για δημοψηφίσματα ή δεν μιλάμε.

Στην Ελλάδα, συνέλληνες και αγαπητοί συνάδελφοι, τα δημοψηφίσματα τα κάνει ο Πρωθυπουργός. Πείτε την αλήθεια. Αυτή είναι η αλήθεια. Ας σταματήσουμε να κοροϊδεύουμε τον ελληνικό λαό και να εργάζαστε εδώ δίλην πυροτεχνημάτων να μιλάμε για δημοψήφισμα. Και απευθύνομαι προς όλους. Εάν δεν θέλει ο Καραμανλής, δεν γίνεται δημοψήφισμα. Και εδώ

είναι το αντιδημοκρατικό. Πού είναι η δημοκρατία, όταν υπάρχει κομματική πειθαρχία, κύριοι; Ποιος Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας θα τολμήσει να πει «θέλω δημοψήφισμα», που είναι η ύψιστη αρχή της δημοκρατίας; Ουδείς.

Αρα, λοιπόν, εάν δεν αναθεωρήσουμε το Σύνταγμα και εάν τους επόμενους μήνες δεν μπορέσουμε να το υλοποιήσουμε με μία νέα εφαρμογή δημοψηφισμάτων, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα. Μην κοροϊδεύουμε τον κόσμο.

Ας μην ξεχνάμε ότι έτσι ως έχουν τα πράγματα, σε μία Ελλάδα που γέννησε τη δημοκρατία, για την Ε.Ο.Κ., το Μάαστριχ, τη Μακεδονία, το ευρώ δεν έγιναν δημοψηφίσματα, για το ασφαλιστικό θα γίνουν, κύριοι; Ποιον κοροϊδεύουμε; Δεν πρόκειται να γίνει κανένα, μα κανένα δημοψήφισμα. Με βάση το Σύνταγμα που έχουμε σήμερα κοροϊδεύουμε τον ελληνικό λαό. Δεν θέλουμε ή, καλύτερα, δεν μπορούμε, εάν οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας δεν συναινέσουν και εάν ο Πρωθυπουργός δεν τους δώσει την εντολή. Μην αυταπατώμεθα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το Σύνταγμά μας λέει ότι ο λαός είναι κυρίαρχος. Δυστυχώς καθιερώσατε ένα βαθιά κομματικό και αντιδημοκρατικό κράτος. Αυτή είναι η αλήθεια.

Εάν θέλετε να μιλήσουμε για δημοκρατία, θα σας πω δυο-τρία πράγματα, για να αποδειχθεί ότι υπάρχει έλλειμμα δημοκρατίας. Δείτε πώς γίνεται η εκλογή Βουλευτών. Αποφασίζει ο ένας για τις λίστες. Εκεί ψηφίζει ο πολίτης τη λίστα, όχι τους καλύτερους, όχι τους αρίστους.

Δείτε, επίσης, ότι η κομματική πειθαρχία είναι η μέγγενη της δημοκρατίας. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Βέβαια, θα ήθελα να σας πω και κάτι άλλο, που θεωρώ ότι είναι ιδιαίτερος σημαντικός. Ο εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος λείπει, μας είπε για λαϊκισμό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Πείτε ότι είμαι εδώ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα σας απαντήσω.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Πείτε ότι είμαι εδώ, γιατί πριν από λίγο είπατε ότι απουσιάζω. Πείτε το, να ακουστεί.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι εδώ ο κ. Λοβέρδος, απλώς έφυγε πριν από λίγο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Επανάληθε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Επανάληθε δριμύτερος. Γιατί έχει μία δριμεία τοποθέτηση.

Θα πω, λοιπόν, στον εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας το πολύ απλό: Ναι, κύριοι, έχετε νωπή εντολή, ναι, κύριοι, πήρατε την ψήφο του ελληνικού λαού πριν από έξι μήνες. Όμως, εάν δεν λέγεται υφανταγή αυτή η εκλογή, πώς αλλιώς μπορεί να λεχθεί; Διότι ούτε για σύνθετη ονομασία μιλήσατε ούτε για Βγενόπουλο ούτε για ασφαλιστικό. Αρα, λοιπόν, μη μου μιλάτε για νωπές εντολές, γιατί νωπή εντολή σημαίνει ενημερώνω – αυτό σημαίνει δημοκρατία – και μετά πηγαίνω σε εκλογές. Δεν ενημερώσατε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, κλείνοντας, θα ήθελα να αναφέρω ένα απλό πράγμα. Το έχω και εδώ μπροστά μου. Το είπα και τις προάλλες, θα το ξαναπώ ακόμη μία φορά. Η Ελλάδα, δυστυχώς, δεν είναι ούτε ευρωπαϊκή χώρα ούτε μπορεί να λέγεται πλέον δημοκρατική χώρα με αυτά που κάνουμε εδώ μέσα. Απλά πράγματα. Ελβετία, Ιταλία, Σλοβενία, Σκόπια, Βουλγαρία, Ρουμανία, Γαλλία, Δανία, Ολλανδία, Ισπανία έχουν προϋποθέσεις δημοψηφισμάτων. Δεν θα τις αναγνώσω τώρα, αλλά είναι πολύ απλές. Υπάρχει, όμως, μία ουσιαστική διαφορά. Εκεί ο πολίτης είναι ενεργός πολίτης, δεν είναι ο πολίτης ο ανώριμος που θέλει να λέει η Νέα Δημοκρατία, δεν είναι ο πολίτης ο οποίος, όταν τον χρειάζεται, είναι ώριμος για δέκα ημέρες πριν από τις εκλογές και μετά γίνεται ανώριμος. Αυτά είναι ευφυολογήματα μίας ψευδεπίγραφης Κυβέρνησης, η οποία ψευδεπίγραφα αλώνει τη δική μας νοημοσύνη.

Κλείνοντας, θα πω τι είχε πει ο Αισχίνης και απευθύνομαι προς όλους: «Οι αλαζόνες, όταν λένε ψέματα, προσπαθούν να λένε αοριστίες» -διαβάζω το κείμενο σε απόδοση- «και ασάφειες, γιατί φοβούνται την αποκάλυψη». Δυστυχώς σήμερα απο-

καλύφθηκε η αλαζονεία, η ασάφεια και η αοριστολογία όλων μας εδώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλλης): Το λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κρινιώ Κανελλοπούλου.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς θέλω να δηλώσω ότι λυπάμαι όταν σε αυτήν την Αίθουσα λέγεται ότι στη χώρα μας δεν υπάρχει δημοκρατία.

Σήμερα, μετά από την πρόταση δυσπιστίας που κατέθεσε η Αξιωματική Αντιπολίτευση, καλούμαστε να συζητήσουμε και την πρόταση για διεξαγωγή δημοψηφίσματος. Θα ήθελα από την αρχή να ξεκαθαρίσω ότι δεν είμαστε κατ' αρχήν εναντίον της συμμετοχής του εκλογικού Σώματος με δημοψηφίσματα σε κοινωνικά θέματα, ιδιαίτερης σημασίας, όπως ορίζει το Σύνταγμα, αν και αυτό δεν είναι στη συνήθη ελληνική πρακτική, δεν έχουμε ανάλογα παραδείγματα στην πρόσφατη ελληνική ιστορία, εκτός από το συντακτικό δημοψήφισμα μετά την Μεταπολίτευση το 1974 για το χαρακτήρα του πολιτεύματος, το οποίο όμως είχε χαρακτήρα παραγωγής Συντάγματος. Ούτε, λοιπόν, αρνούμαστε ούτε φοβόμαστε τα δημοψηφίσματα.

Στην προκειμένη όμως περίπτωση, όπως και στην πρόταση δυσπιστίας της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, φοβάμαι ότι η πρόταση για δημοψήφισμα δεν γίνεται για την ουσία της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης. Όπως η πρόταση δυσπιστίας που υπεβλήθη εξαιτίας του αδιεξόδου και της έλλειψης πολιτικής συνοχής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης από την ανάγκη της να ανακτήσει την πρωτοβουλία των κινήσεων στο χώρο της Αντιπολίτευσης, έτσι φοβάμαι ότι και στην προκειμένη περίπτωση πρόκειται για μία κίνηση που γίνεται για λόγους και μόνο αντιπολιτευτικούς και εντυπωσιασμού, με σκοπό βεβαίως την καθυστέρηση του έργου της Κυβέρνησης και την παραπληροφόρηση της κοινής γνώμης ως προς το πραγματικό περιεχόμενο του ασφαλιστικού νομοσχεδίου, εκφράζοντας μια πολιτική νοοτροπία που δεν διστάζει να παίζει με τους θεσμούς για αντιπολιτευτικούς και μόνο λόγους. Δηλαδή, η πολιτική μετατίθεται έτσι σε παιχνίδι πυροτεχνημάτων, χωρίς ουσιαστική πολιτική πρόταση. Παίζουμε με τους θεσμούς, παίζουμε με κορυφαίες στιγμές του κοινοβουλευτισμού και της δημοκρατίας, χωρίς να λογαριάζουμε ότι έτσι πλήττεται όχι η Κυβέρνηση ή το κυβερνών κόμμα, αλλά η ίδια η δημοκρατία.

Έρχομαι τώρα στη συζήτηση κατά πόσον πρέπει ή όχι να διεξαχθεί δημοψήφισμα για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Κατ' αρχάς νομίζω ότι οφείλουμε να διερωτηθούμε μήπως είναι έξω και από τη λογική του Συντάγματος. Πρώτον, είναι γνωστό ότι το Σύνταγμα δεν προβλέπει δημοψηφίσματα για δημοσιονομικά θέματα (άρθρο 44 παράγραφος 2). Μπορεί η ασφαλιστική μεταρρύθμιση να μην εμπίπτει στη δημοσιονομική εξαίρεση, με τη στενή έννοια. Θεωρώ όμως ότι εδώ υπάρχει ένα θέμα για το πώς πρέπει να εννοούμε την έννοια του δημοσιονομικού. Θέλω να θυμίσω τα άρθρα από 78 έως 80 του Συντάγματος που αναφέρονται στη δημοσιονομική διαχείριση και τα οποία περιλαμβάνουν και τις συντάξεις.

Επομένως νομίζω ότι πρέπει να δεχθούμε ότι με την ευρεία έννοια τίθεται θέμα δημοσιονομικής εξαίρεσης. Άλλωστε θεωρώ και πάρα πολύ δίκαιη την πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για αλλαγή του Συντάγματος και συγκεκριμένα ότι τα ασφαλιστικά θέματα δεν πρέπει να εμπίπτουν σε δημοψηφίσματα.

Άλλωστε, πώς μπορεί επίσης να ρωτάς το λαό για ένα θέμα για το οποίο δεν έχει την πλήρη ενημέρωση. Και έτσι έρχομαι στο δεύτερο σημείο αναφορικά με τον τρόπο που θα τίθεται ένα θέμα σε δημοψήφισμα.

Δεν μπορεί να τίθεται χωρίς να υπάρχει πλήρης ενημέρωση του λαού, κάτι που θεωρώ ότι είναι εξαιρετικά δυσχερές για ένα νομοσχέδιο το οποίο είναι πολύπλοκο και το οποίο αναφέρεται σε πολλά και διαφορετικού είδους θέματα συνταξιοδότησης, ένα νομοσχέδιο για το οποίο είναι πάρα πολύ δύσκολο να απαντήσει κανείς με ένα «ναι» ή ένα «όχι» συνολικά.

Τρίτον, η λογική του Συντάγματος, όπως αποφασίστηκε στην έκτη αναθεωρητική Βουλή, σε ό,τι αφορά τα δημοψηφίσματα, αναφέρεται σε σοβαρό, κοινωνικό θέμα που δεν εμπίπτει όμως

σε συνήθη πολιτική αντιπαράθεση, δηλαδή, σε ένα θέμα που είναι μεν κοινωνικά κρίσιμο αλλά όχι κομματικά. Και αυτό φαίνεται και από την ενισχυμένη πλειοψηφία των τριών πέμπτων που ζητείται για την ψήφισή του.

Φοβάμαι όμως ότι το ασφαλιστικό νομοσχέδιο έχει γίνει αντικείμενο τόσων πολλών πολιτικών αντιπαράθεσεων που απομακρυνόμαστε πλέον σαφώς από τη λογική του Συντάγματος.

Και, τέλος, το ασφαλιστικό νομοσχέδιο δεν αλλάζει τις δομές του ισχύοντος ασφαλιστικού συστήματος, δεν αλλάζει το χαρακτήρα του. Απλώς επιφέρει διορθώσεις σε αυτές τις δομές για να γίνουν βιώσιμες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ)

Άρα πρόκειται πραγματικά για μείζον κοινωνικό ζήτημα, όπως αναφέρεται στο Σύνταγμα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανάγκη για μεταρρύθμιση στο ασφαλιστικό σύστημα της Ελλάδας είναι δεδομένη. Είναι προϋπόθεση για να δημιουργήσουμε ένα ασφαλέστερο μέλλον για όλους τους Έλληνες. Εάν δεν ληφθούν μέτρα, θα είναι απειλή για το μέλλον της σύγχρονης Ελλάδας. Ο στόχος της Κυβέρνησης είναι η οικοδόμηση ενός στέρεου κοινωνικού κράτους που θα παρέχει ασφάλεια στους Έλληνες πολίτες και θα θωρακίζει το μέλλον των επόμενων γενεών. Δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια χρόνου σε αυτήν την προσπάθεια. Οφείλουμε όλοι να δείξουμε υψηλό αίσθημα ευθύνης.

Άλλωστε ο πολιτικός θεωρώ ότι οφείλει κατ' αρχάς να οδηγήσει το λαό και να παίρνει τις σωστές αποφάσεις, ακόμα και όταν αυτές έχουν πολιτικό κόστος. Τι θα γινόταν παραδείγματός χάριν εάν είχε τεθεί σε δημοψήφισμα η εισοδός μας τότε στην Κοινή Αγορά, την εποχή που η σημερινή Αντιπολίτευση ως Αντιπολίτευση και τότε ξεσήκωνε τον ελληνικό λαό εναντίον της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Ή πόσο θα μπορούσε να είχε ωφεληθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση αν δεν είχε τεθεί και το Ευρωσύνταγμα, παραδείγματός χάριν, σε δημοψήφισμα στη Γαλλία;

Κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι το θέμα δεν είναι δημοψήφισμα ή όχι. Το θέμα είναι πόσο θέλουμε ή όχι η χώρα μας να μη χάσει το στοίχημα του μέλλοντος, πόσο θέλουμε ή όχι να συνεχιστούν οι μεταρρυθμίσεις στην Ελλάδα, να γίνουν επιτεύξεις οι απαραίτητες μεταρρυθμίσεις που χρειάζεται ο τόπος μας για να κερδίσει τη θέση του στον προηγμένο κόσμο. Θεωρώ ότι το θέμα που τίθεται δεν είναι δημοψήφισμα ή όχι. Είναι αν θέλουμε μια Ελλάδα ισχυρή, αν θέλουμε μία δυνατή διεθνή παρουσία, αν θέλουμε ένα κράτος οργανωμένο, δίκαιο, που δεν θα ανήκει σε κανένα κόμμα, αν θέλουμε την ανάπτυξη, αν θέλουμε την αειφόρο ανάπτυξη που να στηρίζεται σε μία δυνατή οικονομία, για να υπάρξει και η δυνατότητα για κοινωνική πολιτική.

Άλλωστε, κύριοι συνάδελφοι, μόλις πριν από έξι μήνες ο ελληνικός λαός εμπιστεύτηκε ξανά τη Νέα Δημοκρατία και την εμπιστεύτηκε ακριβώς για να προχωρήσει σε αυτές τις μεταρρυθμίσεις, στις μεταρρυθμίσεις στις οποίες περιλαμβάνεται και η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος. Ψηφίζοντας τη Νέα Δημοκρατία έδινε έτσι σαφώς και τη συγκατάθεσή του γι' αυτές τις αλλαγές. Και σας διαβεβαιώ ότι δεν πρόκειται να τον απογοητεύσουμε. Δεν πρόκειται ούτε να παρασυρθούμε από αυτά τα παιχνίδια του εντυπωσιασμού ούτε να κάνουμε πίσω στην πολιτική μας την οποία θεωρούμε απαραίτητη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Κανελλοπούλου.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Στρατάκης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Τον ελληνικό λαό, κυρία Κανελλοπούλου, όχι μόνο τον έχετε απογοητεύσει, αλλά στην κυριολεξία τον έχετε φέρει σε μία κατάσταση απόγνωσης και αυτό τουλάχιστον εκφράζεται και στις δημοσκοπήσεις, αλλά και από τον ξεσηκωμό στα συλλαλητήρια, στις απεργίες και σε όλα αυτά που καθημερινά βλέπουμε. Και βλέπουμε και εδώ σήμερα ότι η Κυβέρνηση και ο κ. Παυλόπουλος, αλλά και η κυρία Υπουργός για να αποφύγει την πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για δημοψήφισμα προσπαθεί να τεκμηριώσει μια επιχειρηματολογία που αν τη δει κανείς στη βάση της δεν στέκει. Αν δηλαδή

είναι μεταρρυθμιστικός ο ασφαλιστικός νόμος ή όχι, παρ' όλο που επικαλείται την επιχειρηματολογία των ασήμαντων διευθετήσεών μας, ότι το Π.Α.Σ.Ο.Κ. δεν άλλαξε το νόμο Σιούφα της περιόδου '90-'93 και όλα αυτά τα οποία δείχνουν ότι πραγματικά η οποία επιχειρηματολογία θέλει να χρησιμοποιήσει η Κυβέρνηση δεν έχει ουσιαστικό περιεχόμενο.

Και για να τεκμηριώσω την άποψη ότι όλα αυτά τα οποία λέει είναι εκτός πραγματικότητας, θέλω να καταθέσω πέντε πίνακες που αναφέρονται στις διαφορές μεταξύ των νόμων της Νέας Δημοκρατίας της περιόδου '90-'93, με τους νόμους που το Π.Α.Σ.Ο.Κ. έφτιαξε, το οποίο δήθεν δεν άλλαξε το νόμο Σιούφα και το τι προβλέπεται με το νέο νόμο της Νέας Δημοκρατίας. Είναι πέντε πίνακες που αναφέρονται στα όρια ηλικίας και στις μειώσεις συντάξεων που φτάνουν από 20% έως 70%, κυρίως των επικουρικών συντάξεων. Και αυτό για να πληροφορηθεί και ο ελληνικός λαός μέσα από τα Πρακτικά της Βουλής, αλλά και κυρίως για να λάβουν γνώση όλοι εκείνοι που κάθε μέρα στα πρωινάδικα ή οπουδήποτε αλλού μιλούν επί παντός επιστητού, αγνοώντας πολλές φορές το τι πραγματικά έχει συμβεί και τι πρόκειται να γίνει μ' αυτόν το νόμο που ψηφίστηκε πρόσφατα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Εμμανουήλ Στρατάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες, οι οποίοι βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εμείς θέλουμε να τονίσουμε ότι, παρ' όλο που ο κ. Παυλόπουλος κυρίως μίλησε για λαϊκισμό, για προσπάθεια εντυπωσιασμού και για όλα αυτά τα οποία θεωρεί ότι αποτελούν την επιχειρηματολογία της Νέας Δημοκρατίας, ενθυμούμενος ακόμα και το σύνθημα «Ε.Ο.Κ. και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο», ενθυμούμενος «τη ληστεία του Χρηματιστηρίου» όπως είπε, παρ' όλα αυτά εμείς, μπορούμε να του υπενθυμίσουμε ότι ξέχασε πολλά άλλα. Ξέχασε, για παράδειγμα, τις δύο τελευταίες ληστείες που έγιναν στο Χρηματιστήριο, μία λίγο πριν τις τελευταίες εκλογές και μία τις προηγούμενες ημέρες που υπερέβησαν τα 50.000.000.000 ευρώ αυτές οι ληστείες και για τις οποίες δεν μιλάει κανείς και πρέπει να το τονίσουμε αυτό, ξέχασε τη συγκυβέρνηση, ξέχασε τα σκάνδαλα, ξέχασε τα δομημένα ομόλογα, ξέχασε τη Finansbank, ξέχασε το «ΓΕΡΜΑΝΟ», ξέχασε τον Ο.Τ.Ε. που είναι των ημερών αυτών και βέβαια τους Ζαχόπουλους, τους κουμπάρους και όλους τους «ημέτερους». Κοιτάξτε γιατί το λέω εγώ. Το λέω, γιατί όλα αυτά τα οποία ξέχασε δημιούργησαν την κρίση που όλοι μας διαβλέπουμε αυτές τις ημέρες και τη βιώνουμε, την κρίση του πολιτικού μας συστήματος. Και, βέβαια, αρνείται το δημοψήφισμα, όταν γνωρίζει πάρα πολύ καλά ότι, όταν έχει κρίση το σύστημα -και το γνωρίζουμε όλοι μας- ένα σύστημα δημοκρατικού πολιτεύματος, όπως είναι το δικό μας, η λύση και εκείνο που αποτελεί αντίδοτο σε αυτήν την κρίση είναι ακόμα περισσότερη δημοκρατία, η οποία κατοχυρώνεται μέσα από τα δημοψηφίσματα και ιδιαίτερα όταν έχει τη μορφή της άμεσης δημοκρατίας, όπως αυτή που εκφράζεται μέσα από το δημοψήφισμα.

Και βέβαια το τι θα μπορούσε να γίνει σε σχέση με το ασφαλιστικό είναι γνωστό. Αν πραγματικά η Κυβέρνηση ήθελε να κάνει ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις, θα όφειλε πρώτα να έχει εξοφλήσει τις υποχρεώσεις του κράτους απέναντι στα ταμεία, να έχει φανεί συνεπής απέναντι στις υποχρεώσεις της ως παρούσα Κυβέρνηση και από εκεί και μετά, μέσα από αναλογιστικές μελέτες, μέσα από τις προβλεπόμενες διαδικασίες και ουσιαστικά μέσα από έναν εξαντλητικό διάλογο, να προχωρήσει σε μεταρρυθμίσεις για τις οποίες μπορεί να είχε και την ομόθυμη και την ομόφωνη άποψη της Αντιπολίτευσης, αλλά όχι όμως αυτές τις δήθεν μεταρρυθμίσεις που δημιουργεί, που στην ουσία είναι απορρυθμίσεις και ουσιαστικά πάμε να επαναφέρουμε τη χώρα στο προηγούμενο καθεστώς που δημιουργήθηκε την περίοδο '90 - '93.

Η πρότασή μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλύπτεται από το άρθρο 44 παράγραφος 2 του Συντάγματος και το άρθρο 116 του Κανονισμού της Βουλής. Και θέλω να τονίσω το εξής, ότι, όταν μπήκαν αυτές οι διατάξεις και στο Σύνταγμα και στον Κανονισμό της Βουλής, απέβλεπαν σε μία άλλη αντίληψη, που έχει να κάνει με την εμβάθυνση της δημοκρατίας, που είναι

ζητούμενο ακόμα και στις ημέρες μας και δεν είναι ζητούμενο μόνο στη χώρα μας, είναι ζητούμενο στην Ευρώπη, είναι ζητούμενο σε όλο τον κόσμο. Δυστυχώς διαφαίνεται ότι η Νέα Δημοκρατία δεν έχει αντιληφθεί ότι στο σύγχρονο κόσμο, στα πλαίσια της παγκοσμιοποίησης, η συμμετοχή η οποία καταξιώνεται μέσα από τα δημοψηφίσματα, η συμμετοχή των πολιτών είναι ή θα είναι -για να το πω σωστότερα- η μεγάλη κατάκτηση της σύγχρονης κοινωνίας και η ουσιαστική καθολική διέξοδος της σύγχρονης κοινωνίας από τις επιλογές που έχει η παγκοσμιοποίηση και εσείς αρνείστε δυστυχώς αυτήν τη θέση και αυτήν την άποψη, αποδεικνύοντας για άλλη μια φορά ότι είστε εκφραστές της συντήρησης και όχι της προόδου, γιατί αυτό που σας είπα πριν, είναι άποψη που εκφράζεται σε όλα τα προοδευτικά πανεπιστήμια του κόσμου σε σχέση με την εξέλιξη, την πορεία της δημοκρατίας, αλλά και της παρέμβασης των πολιτών στα πλαίσια του νέου παγκοσμιοποιημένου συστήματος και αυτό εσείς το αρνείστε.

Λέτε, επίσης, εδώ κάτι το οποίο πρέπει να το τονίσουμε, ότι κάνετε διάλογο και ότι εξαντλήσατε τα περιθώρια. Εμείς, λοιπόν, σας λέμε ότι -παρά το ότι δεν πραγματοποιήσατε το διάλογο που έπρεπε να πραγματοποιήσετε- αν εκτιμάτε όπως λέτε ότι έχετε το αλάθητο και ότι με αυτά που κάνετε θα σώσετε τις επόμενες γενιές, ή, εν πάση περιπτώσει, αυτά εξυπηρετούν τα καλά εννοούμενα συμφέροντα του ελληνικού λαού, δεν έχετε παρά να αποδεχθείτε την πραγματοποίηση του δημοψηφίσματος. Και το ότι έχετε τη δυνατότητα αυτήν τη στιγμή να πληροφορήσετε τον κόσμο για να μην υπάρχει, όπως λέτε, η παραπληροφόρηση που τα κόμματα της Αντιπολίτευσης συνολικά περνούν στον ελληνικό λαό, προχωρήστε στο δημοψήφισμα. Θα έχετε το περιθώριο του χρόνου να μιλήσετε, να πείσετε και να δώσετε πραγματικά εάν ο λόγος σας είναι πειστικός. Ξέρετε όμως ότι ο λόγος σας δεν είναι πειστικός, δεν πείθει, γι' αυτό και προσπαθείτε να αποφύγετε αυτήν τη διαδικασία. Και είναι πραγματικά πάρα πολύ σημαντικό που ο κόσμος κατάλαβε, γιατί η νοημοσύνη του είναι πολλές φορές πάνω και από αυτή που εκτιμούμε όλοι εμείς εδώ, νομίζοντας ότι είμαστε αλάθητοι και ότι κατέχουμε τα πάντα. Ο λαός έχει πολιτικό αισθητήριο υψηλού επιπέδου στις περισσότερες των περιπτώσεων, όσο και αν θέλουμε να τον υποτιμούμε πολλές φορές με αυτά που εδώ λέμε.

Και, εν πάση περιπτώσει, το έδειξε μέσα από τις δικές του ενέργειες, μέσα από τις δικές του παρεμβάσεις σε σχέση με το νομοσχέδιο αλλά και σε άλλες περιπτώσεις και δεν πρέπει σε καμμία περίπτωση να τον υποτιμούμε. Και φαίνεται ότι παρ' όλο που εσείς αυτό το αγνοείτε, δεν θα σας αγνοήσει αυτός -μία και είμαστε σε περίοδο σαρακοστής- που λέει μια ευαγγελική ρήση ότι «μωραίνει κύριος ον βούλεται απωλέσαι». Και παρά το ότι έχετε χαρακτηριστεί ως η Δεξιά του Κυρίου είστε δυστυχώς η συντηρητική Δεξιά, που μόνο δεινά και προβλήματα δημιουργεί στον τόπο και στο λαό και γι' αυτό ο λαός θα σας τιμωρήσει την ώρα της κρίσης. Αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάτε, γιατί είναι κάτι που έρχεται. Εμείς σας λέμε αφήστε τα πράγματα να κυλήσουν με έναν τρόπο σωστότερο και περισσότερο δημοκρατικό για να πάμε πιο ομαλά και για να μη δημιουργήσετε ακόμη περισσότερα προβλήματα και στο λαό αλλά και στο πολιτικό σύστημα, το οποίο θέλουμε να κρατήσουμε σε ένα υψηλό επίπεδο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ο κ. Λιάσκος έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ: Κύριε Στρατάκη, μην εξανίσταστε όταν σας επισημαίνουν σ' αυτήν την Αίθουσα τις οβιδιακές σας μεταμορφώσεις στο διάβα του χρόνου. Εσείς ήσασταν εκείνοι που θαυμάζατε τριτοκοσμικά μοντέλα, αλβανικά, κανταφικά. Το είπε και ο Αρχηγός σας απόψε, ότι εσείς υποβάλατε πρόταση δημοψηφίσματος με έναν άκρατο λαϊκισμό, την ώρα που ο Κωνσταντίνος Καραμανλής έβαζε τη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και εσείς μετά ήσασταν εκείνοι που επαίρεσθε για την ευρωπαϊκή σας προοπτική. Και σήμερα κοντεύετε να μας καλέσετε σε απολογία, γιατί όταν μας βάζατε στην Ε.Ο.Κ. εμείς δεν θέλαμε. Γιατί τόσο πολύ μεταμορφωνέστε και παθαίνετε μια επιλεκτική αμνησία όταν είστε στην Αντιπολίτευση. Και δεν έχετε και τη δυνατότητα να τεκμηριώσετε θέσεις τις οποίες είχατε πάρει

όταν ήσασταν κυβέρνηση και μάλιστα με πολύ πιο αντιδημοκρατικό τρόπο από αυτόν τον οποίο καταγγέλλετε. Διότι εμείς στο συγκεκριμένο ζήτημα και διάλογο κάναμε με τους κοινωνικούς εταίρους και πολλούς μήνες παιδέψαμε το πράγμα εξηγώντας στον ελληνικό λαό και σε όλους σας ότι η ασφαλιστική μεταρρύθμιση είναι αναγκαία ενώ θα μπορούσαμε κατά τα δικά σας παραδείγματα να αφήναμε το σύστημα δεκαπέντε χρόνια μετά και όποια κυβέρνηση υπήρχε τότε να καταρρέυσει και βέβαια να κάναμε διαπιστώσεις όπως κάνετε εσείς.

Όμως, μια υπεύθυνη Κυβέρνηση δεν ενδιαφέρεται μόνο για πρόσκαιρα οφέλη κολακεύοντας κάποιους ή επενδύοντας στην ανασφάλεια κάποιων άλλων. Μια υπεύθυνη κυβέρνηση πολιτεύεται με γνώμονα το συμφέρον των επόμενων γενεών και όχι όπως εσείς θεωρείτε ότι με τη συμπεριφορά σας θα έχετε τύχη στις επόμενες εκλογές. Γιατί ο ελληνικός λαός σας έχει αντιληφθεί.

Ο κ. Παπανδρέου εδώ μας έκανε και μάθημα δημοσκοπήσεων λέγοντας ότι οκτώ στους δέκα Έλληνες δεν θέλουν αυτήν τη μεταρρύθμιση. Και επικαλέστηκε εκατοντάδες χιλιάδες που φωνάζουν, που απεργούν, που λυσομανούν –επιτρέψτε μου τη λέξη– έξω από εδώ. Εγώ θα έλεγα ότι είναι μερικές εκατοντάδες αυτοί που είναι δεμένες συντεχνίες με ομφάλιο λώρο με την παράταξή σας και οι οποίες βέβαια χρησιμοποιήθηκαν στον εργασιακό χώρο πολλά χρόνια από εσάς.

Όμως θα σας πω ότι θα συνιστούσα στον κ. Παπανδρέου να έβλεπε τις δημοσκοπήσεις όσον αφορά στο δικό του κόμμα, το οποίο σε πρόσφατη δημοσκόπηση έγκυρης εταιρείας στο ερώτημα προς τον ελληνικό λαό αν πιστεύετε ότι μπορεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να κυβερνήσει απαντά θετικά μόνο το 9%. Και αυτό είναι λιγότερο ποσοστό από εκείνους που απαντούν «δεν ξέρω – δεν απαντώ».

Μέσα σ' αυτήν τη διλημματική σας συμπεριφορά, πολλές φορές –και είναι θλιβερό για ένα κόμμα το οποίο είναι Αντιπολίτευση και θέλει να κυβερνήσει πάλι τον τόπο– παρασύρεστε ζητώντας σανίδες σωτηρίας. Έτσι, ήρθατε και γίνεται μια προσθήκη σε μια πρόταση δημοψηφίσματος, σ' ένα θέμα το οποίο έχει εξαντληθεί απ' όλες τις πλευρές, σ' ένα ζήτημα στο οποίο εσείς βάλατε κατ' επανάληψη ονομαστικές ψηφοφορίες, καταθέσατε πρόταση μομφής και θεωρείτε ότι με αυτόν τον τρόπο το κρατάτε στην επικαιρότητα και, όπως σας είπα, θεωρείτε ότι ο ελληνικός λαός σας παρακολουθεί.

Δεν σας παρακολουθεί ο ελληνικός λαός, ούτε μπορείτε να λέτε –πάλι διά στόματος Αρχηγού σας– ότι είναι αντισυνταγματικό, παραδείγματος χάριν, το δημοψήφισμα για τις ταυτότητες, ενώ είναι συνταγματική η δική σας πρόταση σήμερα, που ξεκάρθαρα στο άρθρο 44 παράγραφος 2 εξαιρείται από σοβαρό κοινωνικό ζήτημα το θέμα των δημοσιονομικών και μάλιστα είχατε κάνει την πρόταση πιο σφικτή σ' αυτήν τη Συνταγματική Αναθεώρηση αναφέροντας και τα ασφαλιστικά ζητήματα.

Εσείς, λοιπόν, λειτουργείτε με βάση σταθερή διαχρονική συμπεριφορά ή πρόσκαιρα και περιστασιακά αναμένοντας να προσπορίσετε κάποια οφέλη; Δεν είναι δυνατόν εσείς οι ίδιοι να μιλάτε για τα σοβαρά κοινωνικά ζητήματα, όπως τα αναφέρατε τότε στα Πρακτικά, δηλαδή τον πολιτικό γάμο, την άμβλωση, τη μοιχεία. Και αυτά είναι πραγματικά ζητήματα τα οποία θα μπορούσαν να φέρουν δημοψήφισμα. Επίσης ο κ. Βενιζέλος στο βιβλίο του λέει ότι αυτές οι ρυθμίσεις δεν μπορεί να είναι ρυθμίσεις που να είναι αντικείμενο πολιτικής αντιπαράθεσης, μιλώντας για θέμα δημοψηφίσματος.

Θέλω να πω, ότι, όταν σε μείζονα κοινωνικά ζητήματα, όπως ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ», όπως η ίδρυση της Δευτεροβάθμιας Αυτοδιοίκησης, υπήρχαν πράγματι αντιδράσεις, πώς δεν σκεφθήκατε τότε να ζητήσετε δημοψήφισμα; Είναι βέβαιο ότι σ' ένα ζήτημα όπως το ασφαλιστικό, όπου ουσιαστικά περιέχονται οι ρυθμιστικές διατάξεις, η ενοποίηση, η δημιουργία του ασφαλιστικού κεφαλαίου αλληλεγγύης των γενεών, μπορεί κάποιος –το ρωτάω αυτό– στο σύστημα αυτών των πολλαπλών ρυθμίσεων να απαντήσει απλά με ένα «ναι» ή με ένα «όχι»;

Εγώ θα σας πω ένα παράδειγμα. Πάρα πολλοί απ' αυτούς που τοποθετούνται στα τηλεοπτικά παράθυρα δεν γνωρίζουν, κυρία Υπουργέ, το ασφαλιστικό. Εγώ αντιπαράθεσα με πρόε-

δρο –δεν θέλω να τον πω– μεγάλο φορέα, συνδικαλιστή πρωτοκλαάδο, ο οποίος έχει κλισέ σύνθημα –όλοι αυτοί έχουν ένα κλισέ σύνθημα– «όχι στην απώλεια των συντάξεων, όχι στην αύξηση των ορίων ηλικίας».

Και εγώ του είπα «πού είδες εσύ ότι εδώ η σύνταξή σου χάνεται; Μπορείς να μου πεις τη διάταξη; Μπορείς να μου πεις πώς αυξάνεται ο χρόνος;» Αφού καταλήξαμε στο τέλος ότι δεν ίσχυαν όλα αυτά, μου απήντησε «δεν θέλουμε το ταμείο μας να πάει στο Ι.Κ.Α.». Εντάξει, αυτό μπορεί να είναι ένα ζήτημα.

Μπορεί κάποιος για να κάνουν παιχνίδι, κυρία Υπουργέ, να θέλουν τα ταμεία τους όπως ήταν. Από εκεί και πέρα όμως δεν μπορεί να τοποθετούμαστε σοβαρά σ' αυτή την Αίθουσα με συνθήματα. Δεν μπορεί εδώ να μεταφέρεται, αν θέλετε, η ανεύθυνη ορολογία του καθενός.

Τέλος, κλείνοντας, κυρίες και κύριο συνάδελφοι, θα πω το εξής. Στην ανάλυση της πολιτικής σας θα έλεγα ότι η συνθηματολογία κυριαρχεί. Αυτό δεν είναι υπεύθυνο. Εμείς, η Νέα Δημοκρατία, πράγματι προεκλογικά έχουμε κάνει το δημοψήφισμα με. Είπαμε στον ελληνικό λαό ξεκάθαρα «θέλετε να παίρνετε σύνταξη και στο μέλλον, εσείς και τα παιδιά σας;». Αυτός απάντησε στις εκλογές «ναι» ψηφίζοντας τη Νέα Δημοκρατία. Ε, λοιπόν σ' αυτόν το λαό που μας ψήφισε, έχοντας ξεκάθαρες τις θέσεις μας, εμείς είμαστε υποχρεωμένοι να στεκόμαστε υπεύθυνα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Λιάσκο.

Το λόγο έχει ο κ. Έξαρχος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΕΞΑΡΧΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την πρόταση για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος που καταθέσαμε θέλουμε να επιβεβαιώσουμε αυτό που αποτελεί μεγάλη ανάγκη για τη χώρα. Θέλουμε να επιβεβαιώσουμε δηλαδή ότι η συζήτηση για το ασφαλιστικό δεν μπορεί να κλείσει έτσι όπως επιθυμεί η Κυβέρνηση, δηλαδή άρον άρον και στο πόδι. Θέλουμε να επιβεβαιώσουμε ότι ο διάλογος πρέπει να γίνεται λαμβάνοντας υπ' όψιν τα πραγματικά βασικά δεδομένα του προβλήματος.

Δεδομένο πρώτο λοιπόν: Το πρόβλημα του ασφαλιστικού στη χώρα μας δεν οφείλεται στο γεγονός ότι οι συντάξεις είναι πολύ υψηλές, δεν είναι πρόβλημα μεγάλων παροχών, αφού στην πλειοψηφία τους οι συντάξεις είναι χαμηλές ή πολύ χαμηλές, όταν την ίδια στιγμή το κόστος ζωής έχει εκτοξευθεί στα ύψη λόγω της πολύ μεγάλης ακρίβειας, λόγω των πολύ μεγάλων αυξήσεων σε όλα τα είδη ευρείας κατανάλωσης. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κατόρθωσε να κάνει την Ελλάδα πρωταθλήτρια Ευρώπης στην ακρίβεια. Γι' αυτό για μας, για το ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι πολύ καθαρό, είναι σαφές ότι οι χαμηλές συντάξεις δεν μπορούν να γίνουν χαμηλότερες. Δεν μπορεί να συγκλίνουμε με τις ευρωπαϊκές χώρες ως προς το κόστος ζωής και να αποκλίνουμε ως προς τις παρεχόμενες συντάξεις.

Δεδομένο δεύτερο: Η χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος στη χώρα μας εκ μέρους του κράτους είναι ανεπαρκής. Το κράτος δηλαδή δεν ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις του απέναντι στα ταμεία και η εισφοροδιαφυγή είναι πολύ μεγάλη. Η εισφοροδιαφυγή συνεχώς αυξάνει λόγω της έλλειψης αποτελεσματικών συστημάτων ελέγχου και είσπραξης των εισφορών αλλά και λόγω των χαρακτηριστικών ρυθμίσεων που πολλές φορές γίνονται σε ορισμένους μεγαλοοφειλέτες. Και αυτή η πρακτική πρέπει να σταματήσει.

Μπορούμε λοιπόν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης να συμφωνήσουμε μέσα στη Βουλή κι εκτός Βουλής βεβαίως, ότι το βασικό πρόβλημα του ασφαλιστικού μας συστήματος είναι η χρηματοδότησή του. Μπορούμε επίσης να συμφωνήσουμε όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης χωρίς δυσκολία –εξάλλου όλα τα στοιχεία το επιβεβαιώνουν– ότι με την πολιτική της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας η εισφοροδιαφυγή αυξήθηκε κατακόρυφα. Στην αντιμετώπιση της εισφοροδιαφυγής η Κυβέρνηση παίρνει βαθμό κάτω από τη βάση. Άρα η αναποτελεσματικότητα στην πάταξη της εισφοροδιαφυγής είναι βασικό πρόβλημα του ασφαλιστικού μας συστήματος.

Δεδομένο τρίτο: Το σύστημα διαχείρισης των πόρων των ταμείων νοσεί βαρύτατα. Είναι αναποτελεσματικό. Δεν μπορεί να ανταποκριθεί στην ανάγκη σύγχρονης και διαφανούς αξιοποίησης των αποθεματικών των ταμείων. Με όσα ζήσαμε την τελευταία περίοδο όλοι οι Έλληνες κι όλες οι Ελληνίδες έχουν διαπιστώσει ότι υπάρχει συνεχής και συνειδητή απαξίωση του ασφαλιστικού συστήματος με υποχρηματοδότηση, κακοδιοίκηση και καταλήστευση των αποθεματικών των ταμείων. Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με βάση αυτά τα πραγματικά δεδομένα έπρεπε και πρέπει να γίνει ο διάλογος για το ασφαλιστικό σύστημα και τις απαιτούμενες αλλαγές. Και αντί γι' αυτό η Κυβέρνηση αθέτησε τις προεκλογικές της υποσχέσεις. Κι αυτό είναι αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και δεν έχει καμμία βάση αυτό που λέτε: «Πού μειώνονται οι συντάξεις;» Μα, είναι φανερό. Μειώνονται οι επικουρικές συντάξεις.

Και δεν έχετε καθόλου δίκιο όταν λέτε ότι δεν αυξάνονται τα όρια συνταξιοδότησης. Είναι συγκεκριμένες οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου. Μην επιχειρείτε λοιπόν να δημιουργήσετε άλλες εντυπώσεις στους Έλληνες πολίτες, γιατί είναι φανερό ότι με τις ρυθμίσεις του νόμου –πλέον είναι νόμος– αλλάζει βίαια ο οικογενειακός προγραμματισμός χιλιάδων οικογενειών στη χώρα. Έτσι αυξάνονται από δύο μέχρι πέντε χρόνια τουλάχιστον τα χρόνια για τη σύνταξη. Μειώνονται, όπως είπα, οι επικουρικές συντάξεις. Και γι' αυτό φαίνεται στην πράξη ότι η Κυβέρνηση μ' αυτές τις ρυθμίσεις ήρθε σε αντίθεση με την συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων, των επαγγελματιών, των επιστημόνων, των δικηγόρων, των γιατρών, των φαρμακοποιών, των νέων.

Δεν είναι –έφυγε ο συνάδελφος ο κ. Λιάσκος– οι εκατοντάδες, όπως είπε, των συντεχνιών. Είναι εκατοντάδες χιλιάδες αυτοί που διαφωνούν με τις ρυθμίσεις της Κυβέρνησης και κυρίως διαφωνούν οι μητέρες με ανήλικα παιδιά.

Εμείς εκφράζουμε την πλήρη αλληλεγγύη μας σ' αυτούς τους αγώνες. Αγωνιζόμαστε για ένα βιώσιμο κοινωνικά αποτελεσματικό και δίκαιο δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα με εγγύηση των πόρων μέσω της ενίσχυσης της κρατικής χρηματοδότησης, με τη δημιουργία ενιαίου φορέα για τη βεβαίωση και την είσπραξη των ασφαλιστικών εισφορών, για να κτυπηθεί η εισφοροδιαφυγή.

Και εμείς σας έχουμε μιλήσει και άλλες φορές –και θέλω και σήμερα να το επαναλάβω– και θέλουμε να αναμορφωθούν τα κριτήρια για τη χορήγηση του Ε.Κ.Α.Σ., έτσι ώστε να έχουμε διπλάσιασμό των δικαιούχων.

Εμείς προτείνουμε, ναι, την αναμόρφωση του θεσμού των βαρέων και ανθυγιεινών με επιστημονικά κριτήρια που αντιμετωπίζουν ισότιμα τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό και το δημόσιο τομέα. Προτείνουμε τη σταδιακή εξίσωση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των αγροτών με τους ασφαλισμένους των άλλων ταμείων. Ναι, και οι αγρότες θα πρέπει να δικαιούνται σύνταξη με τριάντα επτά χρόνια ασφάλισης, ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας και καθεστώτα βαρέων και ανθυγιεινών σε όσους εργάζονται σε πραγματικά δύσκολες συνθήκες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς το είπαμε καθαρά και το επαναλαμβάνουμε. Λέμε όχι στο ασφαλιστικό της ανασφάλειας που προωθεί η Κυβέρνηση και σε αντίθεση με ό,τι έκανε και κάνει η Κυβέρνηση, η οποία απορρίπτει το δημοψήφισμα, εμείς θα συνεχίσουμε αυτήν την ανοικτή συζήτηση. Θα κάνουμε το δημοψήφισμα για το ασφαλιστικό παντού, σε όλους τους χώρους δουλειάς, με θέσεις, με προτάσεις, με ιδέες.

Γιατί αυτό που μας ενδιαφέρει, αυτό που θέλουμε να πετύχουμε, αυτό για το οποίο αγωνιζόμαστε με όλες μας τις δυνάμεις είναι ένα σύγχρονο κοινωνικά δίκαιο και αποτελεσματικό ασφαλιστικό σύστημα. Γιατί για εμάς, για το ΠΑ.ΣΟ.Κ., το ασφαλιστικό σύστημα αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο της κοινωνίας της ανθρωπιάς και της αλληλεγγύης, της δίκαιης κοινωνίας και αυτήν την κοινωνία μόνο οι προοδευτικές δυνάμεις μπορούν να την εγγυηθούν.

Έχει εξάλλου αποδειχθεί στην πράξη ότι οι συντηρητικές δυνάμεις θα κινούνται πάντα στην αντίθετη κατεύθυνση και γι' αυτό δεν αποτελεί έκπληξη για εμάς το γεγονός ότι η Κυβέρνηση απορρίπτει το δημοψήφισμα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Έξαρχο.

Ο κ. Αυγενάκης έχει το λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για δεύτερη συνεχή εβδομάδα είμαστε θεατές μιας κούρσας ανταγωνισμού ανάμεσα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και στο ΣΥ.ΡΙΖ.Α., ενός ανταγωνισμού προς το λαϊκόσμο, τη στασιμότητα και το συντηρητισμό, ενός ανταγωνισμού για το ποιο από τα δύο κόμματα θα κερδίσει περισσότερο τις εντυπώσεις.

Το ειρωνικό είναι ότι η λέξη «ανταγωνισμός» αποτελεί ανάθεμα για τους αριστεριστές. Βέβαια, άλλο η θεωρία και άλλο η πράξη, κύριοι συνάδελφοι. Για εμάς τους φιλελεύθερους ο ανταγωνισμός είναι θεμιτός και τον αναζητούμε κιόλας. Ο ανταγωνισμός για εμάς είναι μέρος της ιδεολογίας μας, γιατί στοχεύει στη συνεχή βελτίωση, πρεσβεύει την αδιάκοπη προσπάθεια να γίνουμε καλύτεροι, επιδιώκει την ευγενή άμιλλα και το βέλτιστο, το άριστο.

Υποψιάζομαι ότι λόγω της ιδεολογικής σας αντίθεσης με την έννοια του ανταγωνισμού, την υιοθετείτε με έναν λανθάνοντα τρόπο και χρησιμοποιείτε μία προβληματική μορφή του ανταγωνισμού που στοχεύει στη συνεχή κατηφόρα και σε ποσοστά και σε πολιτικές και σε ποιότητα, που επιδιώκει το μηδενισμό και τη στασιμότητα, που επιβάλλει την απραξία στην αντιμετώπιση των προβλημάτων.

Όμως, η απραξία δεν δίνει λύσεις. Αντιθέτως, διογκώνει τα προβλήματα. Άλλωστε, είναι αυτή η απραξία που οδήγησε στα σημερινά μεγάλα προβλήματα του τόπου. Απραξία και στασιμότητα υιοθετήσατε όσο ήσασταν κυβέρνηση. Απραξία και στασιμότητα προσπαθείτε να επιβάλετε και τώρα που είστε Αντιπολίτευση.

Εμείς, όμως, έχουμε επιλέξει το δύσκολο δρόμο που οδηγεί στο καλύτερο, στο καλύτερο αύριο. Δουλεύουμε σήμερα σκληρά με εφικτές λύσεις, για να οδηγηθούμε σταδιακά στο ευκτέον γιατί γνωρίζουμε καλά ότι τα αγαθά αποκτώνται με κόπο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι κινήσεις εντυπωσιασμού έχουν κουράσει την κοινωνία. Ο κόσμος δεν ενδιαφέρεται για μεγάλα λόγια, αλλά για έργα. Ο κόσμος θέλει να ακούσει την αλήθεια, ακόμα και αν είναι σκληρή ή και δυσάρεστη. Ο κόσμος μάς έχει επιβάλλει ότι θέλει να γνωρίζει την πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι, ας βάλουμε το χέρι στην καρδιά και ας δώσουμε μια απάντηση: Χρειάζεται ή όχι αντιμετώπιση του ασφαλιστικού; Οδηγείται ή όχι το ασφαλιστικό σύστημα με μαθηματική ακρίβεια σε κατάρρευση σε λίγα χρόνια; Αν, λέω αν, ρωτούσατε τους πολίτες, τι ερώτηση θα τους απευθύνατε; Θέλετε να καταρρεύσει το ασφαλιστικό σε δεκαπέντε χρόνια και ή όχι; Θέλετε σημερινοί εργαζόμενοι να λάβουν μέτρα σήμερα και να πάρετε και σεις σύνταξη ή να αφήσουμε το σύστημα ως έχει και να μην πάρετε ποτέ σύνταξη;

Κυρίες και κύριοι, γνωρίζουμε όλοι μας ότι δεν μπορούν πολύπλοκα θέματα να απαντηθούν με ένα ξερό ναι ή όχι. Τι να ρωτήσουμε; Αν συμφωνούν οι πολίτες με τις ενοποιήσεις των ταμείων; Η ανάγκη της ενοποίησης των ταμείων γίνεται δεκτή και από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και από το ΣΥ.ΡΙΖ.Α.. Αυτό τουλάχιστον περιείχαν το προγράμματα των κομμάτων σας. Εκτός και αν αλλάξατε θέση από το Σεπτέμβριο μέχρι σήμερα. Να ρωτήσουμε τους πολίτες αν συμφωνούν με τη σύσταση Ασφαλιστικού Ταμείου Αλληλεγγύης Γενών, ναι ή όχι;

Οι ρυθμίσεις του ασφαλιστικού νομοσχεδίου είναι πολύ πιο σύνθετες για να αποτυπωθούν με ένα ξερό, όπως είπα πριν, ναι ή όχι. Κάτι τέτοιο μπορεί να αποβεί και επικίνδυνο. Ο καθηγητής Δημήτρης Τσάτσος, από τους κορυφαίους συνταγματολόγους, με διειθνή αναγνώριση, δήλωσε σε συνέντευξή του στην «ΗΜΕΡΗΣΙΑ» του Σαββάτου που μας πέρασε: «Δεν θα αρκούσε ένα ναι ή ένα όχι. Θα έπρεπε να υπάρξει ταξινόμηση των θεμάτων, για τα οποία με πλήρη συνείδηση να απαντήσει ο εκλογέας. Ειδάλλως, το δημοψήφισμα, από διαδικασία με δημοκρατική ποιότητα, κινδυνεύει να καταστεί διαδικασία που δεν εκφράζει την πλειοψηφική άποψη του ελληνικού λαού.

Εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν συμπράττουμε σε διαδικα-

σίες και τακτικές που αλλοιώνουν την λαϊκή ετυμολογία. Εμείς σεβόμαστε την λαϊκή ετυμολογία, μια λαϊκή ετυμολογία που είναι νωπή και ξεκάθαρη. Όσο και αν σας πονάει, ο ελληνικός λαός έχει αποφασίσει. Έχει αποφασίσει την συνέχεια των αλλαγών που ξεκίνησαν το 2004, έχει αποφασίσει να γίνουν οι μεταρρυθμίσεις που χρειάζεται ο τόπος.

Και να ρωτήσω κάτι ακόμα, αν μου επιτρέπετε. Αφού κρίνετε ότι το ασφαλιστικό είναι τόσο σημαντικό, γιατί δεν προβήκατε εσείς σε δημοψήφισμα για τις μεταρρυθμίσεις του νόμου Ρέππα; Βεβαίως, ο νόμος Ρέππα δεν έκανε και καμιά σημαντική μεταρρύθμιση, οπότε τι να ρωτήσετε; Δεν άξιζε τον κόπο.

Κυρίες και κύριοι, από την Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα έχει γίνει μόνο ένα δημοψήφισμα. Αφορούσε το πολίτευμα της χώρας μας. Έκτοτε, δεν έχει γίνει κανένα άλλο. Λήφθηκαν λιγότερες σημαντικές αποφάσεις τα τελευταία τριάντα χρόνια; Μπήκαμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δεχτήκαμε τη νομισματική ενοποίηση, υιοθετήσαμε την συνθήκη του Σένγκεν και πολλά άλλα. Ήταν λιγότερο σημαντικά τα θέματα αυτά;

Τρομάζω ακόμα και στην ιδέα να σκεφτώ πια θα ήταν η τύχη της χώρας μας, κύριοι συνάδελφοι, αν το κόμμα μας είχε υποκύψει στις πιέσεις σας και τον λαϊκισμό σας και δεν είχαμε ενταχθεί στην τότε Ε.Ο.Κ..

Σημαντικές αλλαγές σε κοινωνικά θέματα δεν τέθηκαν στη διαδικασία του δημοψηφίσματος. Ήταν λιγότερο σημαντικά θέματα ο πολιτικός γάμος, η άμβλωση, η αποποινικοποίηση της μοιχείας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην πολιτική ιστορία του τόπου αυτού, το δημοψήφισμα έχει να κάνει με σημαντικά πολιτικά ζητήματα. Και εδώ, κυρίες και κύριοι, έχω μία απορία: Η Αναθεώρηση του Συντάγματος, που αποτελεί την μέγιστη, την ύψιστη διαδικασία μεταρρύθμισης, μπαίνει στη διαδικασία δημοψηφίσματος; Ο λαός δίνει την ψήφο του και το κόμμα που λαμβάνει εντολή σχηματισμού κυβέρνησης, αναθεωρεί το Σύνταγμα με την απαρτίωση που σχηματίζει κυβέρνηση;

Δηλαδή, για τη συνταγματική Αναθεώρηση δεν υφίσταται θέμα, αλλά για την ασφαλιστική μεταρρύθμιση υφίσταται; Όταν, μάλιστα, στο προεκλογικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, η ασφαλιστική μεταρρύθμιση ήταν στις άμεσες προτεραιότητες, σε περίπτωση που σχημάτιζε κυβέρνηση;

Γιατί δεν κάνατε δημοψήφισμα, κυρίες και κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όταν με την συνταγματική Αναθεώρηση, το 1986, αφαιρέσατε αρμοδιότητες από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και τις μεταφέρατε στον Πρωθυπουργό; Μάλλον, κρίνατε ότι τότε δεν ήταν σημαντικό θέμα αυτό.

Αποφασίστε, τέλος πάντων, τι θέλετε να κάνετε και τι προτείνετε. Θέλετε δημοψήφισμα; Να κάνουμε, λοιπόν, δημοψήφισμα για τα προβλήματα της Ολυμπιακής. Θέλετε δημοψήφισμα; Ας κάνουμε δημοψήφισμα για το δικαίωμα των απεργών να κατεβάσουν τους διακόπτες και να εμποδίζουν χιλιάδες εργαζόμενους και καταστηματαρχές να κάνουν τη δουλειά τους. Θέλετε δημοψήφισμα; Ας κάνουμε δημοψήφισμα για το αν θέλουν οι πολίτες να έχουν οι εργαζόμενοι των Δ.Ε.Κ.Ο. τα ειδικά προνόμια και άλλοι εργαζόμενοι να μην έχουν καν.

Σίγουρα δεν σας είναι εύκολο να απαντήσετε με ένα ναι ή με ένα όχι. Το σημαντικό, όμως, είναι ότι ο κόσμος βλέπει και έχει κρίση, κύριοι. Βλέπει ότι δεν έχει πολιτική χροιά. Δεν έχετε καν θέσεις, δεν έχετε προτάσεις, πολύ περισσότερο, δεν έχετε λύσεις. Ο κόσμος βλέπει ποιοι κάνουν κατάχρηση των δυνατοτήτων που προσφέρει η ίδια η δημοκρατία, αλλά και ο Κανονισμός της Βουλής. Ο κόσμος βλέπει ποιοι αναλώνονται σε επικοινωνιακά τεχνάσματα και ποιοι προσπαθούν να δώσουν λύσεις στα προβλήματα του τόπου, λύσεις με όραμα για το αύριο της χώρας, αλλά και της κοινωνίας ολάκερης.

Κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, η ανάλυση σε τεχνικές για να αποδείξετε ποιο κόμμα έχει το μεγαλύτερο αγωνιστικό φρόνημα δεν οδηγεί πουθενά. Δεν δίνει λύσεις στα χρόνια προβλήματα. Μια χώρα δεν μπορεί να πορεύεται με πυξίδα τη στείρα άρνηση, τη διαιώνιση του χθες και την ισοπέδωση των πάντων. Χρειάζονται τομές και μεταρρυθμίσεις που να οδηγούν με δυναμική την κοινωνία.

Κύριοι συνάδελφοι, δημοκράτης και προοδευτικός είναι

αυτός που βλέπει, που σχεδιάζει και που χτίζει το μέλλον, όχι αυτός που αρνείται τα πάντα, ζώντας στραμμένος στο χθες και στους βολεμένους κομματικούς παράγοντες. Οι θεσμοί και οι δυνατότητες του Κανονισμού της Βουλής δεν είναι αντικείμενο για μικροκομματικά και εσωκομματικά παιχνίδια. Δεν προσφέρονται για επικοινωνιακές τεχνικές.

Ας σκύψουμε με ειλικρίνεια, εντιμότητα και αίσθημα ευθύνης πάνω από τα προβλήματα του τόπου. Η χώρα, κύριοι συνάδελφοι, έχει ανάγκη από πλειστηριασμό προσφοράς προτάσεων και λύσεων και όχι εντυπώσεων και στείρου μηδενισμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Θα κλείσω, κύριοι συνάδελφοι, με ένα απόσπασμα από τον Ισοκράτη. Έλεγε, λοιπόν, για την Αθηναϊκή Δημοκρατία: «Η δημοκρατία μας καταστρέφεται, διότι κατεχράσθη το δικαίωμα της ελευθερίας και της ισότητας, διότι έμαθε τους πολίτες να θεωρούν την αυθάδεια ως δικαίωμα, την παρανομία ως ελευθερία, την αναίδεια του λόγου ως ισότητα και την αναρχία ως ευδαιμονία».

Κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, μην κάνετε κατάχρηση της δυνατότητας της δημοκρατίας μας. Έχουμε όλοι ευθύνη να διαφυλάξουμε τη δημοκρατία.

Εμείς, η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή, με αίσθημα ευθύνης, σεβόμαστε τους θεσμούς και προασπίζουμε το δημόσιο συμφέρον και τα δικαιώματα όλων των πολιτών. Είναι δική σας η ευθύνη και η επιλογή για το αν θα ακολουθήσετε ή θα παραμείνετε εγκλωβισμένοι σε μικροκομματικές πολιτικές. Μείνετε εκεί που είσθε. Άλλωστε, ο κόσμος ξέρει, βλέπει, κρίνει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Αυγενάκη.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: ... (δεν ακούστηκε).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ. Θα έρθει η σειρά σας, κύριε Κουτσοκού, σε λίγα λεπτά για να τα πείτε όλα και με άνεση χρόνου. Θα πάρετε και παραπάνω χρόνο για να πείτε περισσότερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ενημερώσω το Σώμα ότι οι Υπουργοί Ανάπτυξης, Εσωτερικών, Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Δικαιοσύνης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Μέτρα για τη μείωση της ενεργειακής κατανάλωσης των κτιρίων και άλλες διατάξεις».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διарκή Επιτροπή.

Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Ξενογιαννακοπούλου.

ΜΑΡΙΛΙΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι σαφές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η Κυβέρνηση, παρ' ότι συζητάμε ένα μήνα αυτό το νομοσχέδιο μέσα από διάφορες διαδικασίες, δεν έχει πάρει και αρνείται να πάρει το μήνυμα του κόσμου. Είναι σαφές ότι είναι μια Κυβέρνηση κοινωνικά αποκομμένη και απομονωμένη.

Θα ήθελα να σχολιάσω ένα σημείο στην ομιλία του συναδέλφου κ. Αυγενάκη που προηγήθηκε στο Βήμα, επειδή αναφέρθηκε στο προεκλογικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας και να θυμίσω στον αγαπητό συνάδελφο ότι δια στόματος Πρωθυπουργού, του κ. Καραμανλή, ο ελληνικός λαός είχε τη διαβεβαίωση με τη περίφημη τρία «δεν». Και τα τρία αυτά «δεν» παραβιάζονται κατάφορα με το νομοσχέδιο περί της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ένα ερώτημα, γιατί όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης έχουν καταθέσει το αίτημα να υπάρξει δημοψήφισμα. Εγώ θα ήθελα να σταθώ σε τρεις συγκεκριμένες απαντήσεις, απαντήσεις που αναφέρθηκαν ήδη και από τον εισηγητή μας και από συναδέλφους από όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης.

Ο πρώτος λόγος αφορά την εφαρμογή του Συντάγματος. Ακούστηκε το επιχείρημα, πώς είναι δυνατόν ένα νομοσχέδιο το οποίο είναι σύνθετο, το οποίο είναι μεγάλο, έχει τεχνικές πτυχές –κατά κόρον το ακούσαμε από πολλούς συναδέλφους– να πάει

σε δημοψήφισμα.

Πρώτα απ' όλα από το ίδιο το Σύνταγμα, τη στιγμή που αναγνωρίζεται η δυνατότητα να πάει σε δημοψήφισμα ένα νομοσχέδιο ψηφισμένο από τη Βουλή, σημαίνει ότι αυτό είναι σημαντικό και ότι είναι μια δημοκρατική δυνατότητα.

Και εγώ θέλω να σας πω εδώ και την εμπειρία που υπάρχει από άλλες ευρωπαϊκές χώρες και να αναφερθώ στο παράδειγμα της συνταγματικής συνθήκης, που ήταν ένα κείμενο ιδιαίτερα σύνθετο, τριπλάσιο σε όγκο και με πολύ σοβαρές επιπτώσεις και για την οικονομική και την κοινωνική ζωή των κρατών-μελών που μπήκε σε δημοψήφισμα.

Και μάλιστα, προσωπικά –είχα και την εμπειρία στη Γαλλία– είχα συμμετάσχει και σε πολιτική συζήτηση γύρω από τη συνταγματική συνθήκη και ήταν μία από τις πιο σοβαρές πολιτικές συζητήσεις που έχω συμμετάσχει.

Άρα, λοιπόν, δεν ευσταθεί αυτό το επιχείρημα.

Ακούσαμε και το άλλο επιχείρημα που λέει «μα, καλά, τώρα το θυμηθήκατε και ζητάτε δημοψήφισμα, όταν τόσα χρόνια αυτό δεν έχει γίνει».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αυτό επιχείρημα; Δεν προχωράει η δημοκρατία μας; Δεν ωριμάζουν οι συνθήκες; Δεν είναι ανάγκη συνεχώς να εμβαθύνουμε και να ενισχύουμε τους θεσμούς; Ίσα-ίσα που εμείς τώρα ερχόμαστε και μιλάμε –και μάλιστα, ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο Γιώργος Παπανδρέου, εδώ και πάρα πολύ καιρό και με άλλες ευκαιρίες έχει τονίσει για την ανάγκη να υπάρξει πολύ μεγαλύτερη αξιοποίηση αυτής της δημοκρατικής δυνατότητας.

Και σας θυμίζω ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε προτείνει να γίνει δημοψήφισμα και όσον αφορά τη συνταγματική συνθήκη τότε, όπως το έκαναν και άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης, όπως επίσης υπήρχε πλήρης διευκρίνιση και από τον εισηγητή μας κ. Λοβέρδο, για τα ζητήματα των προτάσεων για την Αναθεώρηση του Συντάγματος, παρ' ότι ο κ. Παυλόπουλος επιχείρησε εκεί να δημιουργήσει μία, θα λέγαμε, σύγχυση και παραπληροφόρηση γι' αυτά τα θέματα.

Ο δεύτερος λόγος για τον οποίο ζητούμε και θεωρούμε ότι είναι σημαντικό να υπάρξει δημοψήφισμα, έχει να κάνει μ' αυτό καθαυτό το νομοσχέδιο. Είναι ένα νομοσχέδιο που πραγματικά είναι σοβαρότατο και κρίσιμότετο. Και δεν είναι απλώς επειδή αγγίζει ένα πολύ κρίσιμο θέμα. Είναι γιατί έρχεται να θίξει όλους τους Έλληνες εργαζόμενους. Είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο θίγει όλον τον ελληνικό λαό. Είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο ξεπερνάει στις επιπτώσεις του την τετραετία αυτής της Κυβέρνησης, επειδή ακούμε ότι η Κυβέρνηση έχει πρόσφατη και νωπή εντολή.

Δεν είναι έτσι. Θα είναι ένας νόμος ο οποίος στην εφαρμογή του θα έρθει και θα καθορίσει τα ζητήματα της κοινωνικής ασφάλισης για πολλές δεκαετίες και μάλιστα με τον τρόπο με τον οποίο αυτή τη στιγμή έρχεται να εφαρμοστεί, με τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις, θα είναι κυριολεκτικά το τελειωτικό χτύπημα στο δημόσιο και κοινωνικό χαρακτήρα του δικού μας δημόσιου ασφαλιστικού συστήματος που είναι το αποτέλεσμα κυριολεκτικά αγώνων του ελληνικού λαού, των Ελλήνων εργαζομένων. Γιατί ξέρουμε πολύ καλά ότι μ' αυτό το νόμο και οι συντάξεις μειώνονται και τα όρια ηλικίας αυξάνονται και οι πιο ασθενείς του συστήματος, δηλαδή οι γυναίκες, οι εποχιακοί εργαζόμενοι, οι μετανάστες, θίγονται κατάφωρα.

Αυτό το νομοσχέδιο δεν ήρθε από μόνο του, δεν είναι αποκομμένο. Είναι το επιστέγασμα μίας συγκεκριμένης πολιτικής που θίγει τα εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα, που φέρνει συνεχώς τα βάρη στους πολλούς εις όφελος των λίγων.

Το τρίτο επιχείρημα είναι ένα καθαρά δημοκρατικό επιχείρημα. Έχει να κάνει με μία Κυβέρνηση η οποία αρνήθηκε το διάλογο. Και μπορεί να λένε οι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης ότι έγινε διάλογος, όμως εγώ σας παραπέμπω στα Πρακτικά της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, όπου ήρθαν οι πρόεδροι απ' όλους τους φορείς και όλοι είπαν το ίδιο πράγμα. Δεν έγινε κανένας ουσιαστικός διάλογος, δεν υπήρξε καμία ουσιαστική μελέτη για όλες αυτές τις ρυθμίσεις που θα έχουν αυτές τις τεράστιες κοινωνικές και οικονομικές συνέπειες.

Συνεπώς, εδώ έχουμε μία σαφή δυσαρμονία ανάμεσα σ' ένα

τόσο σοβαρό νομοσχέδιο και σ' αυτό που θέλει η συντριπτική πλειονότητα του ελληνικού λαού. Και αυτό είναι το μήνυμα που η Κυβέρνηση αρνείται να λάβει. Είναι το μήνυμα που έστειλαν οι κινητοποιήσεις όλο αυτό το διάστημα. Είναι το μήνυμα το οποίο βγαίνει απ' όλες τις μετρήσεις της κοινής γνώμης, όπου έχουμε ένα συντριπτικό 80% του ελληνικού λαού να είναι εναντίον αυτών των ρυθμίσεων, γιατί ο ελληνικός λαός πρόλαβε να ενημερωθεί και να καταλάβει τι γίνεται, παρ' ότι η Κυβέρνηση ήθελε να τα περάσει όλα στα άψε-σβήσε. Και μάλιστα –και αυτό είναι το εντυπωσιακό στοιχείο που προφανώς τρομάζει την Κυβέρνηση– ακόμα και στους ψηφοφόρους της ίδιας της Νέας Δημοκρατίας, ένα 60% έχει ταχθεί με σαφήνεια αντίθετα σ' αυτό το νομοσχέδιο.

Άρα, λοιπόν, επειδή ακούμε πολλά, περισσότερο ψυχολογικού χαρακτήρα, όσον αφορά την Αντιπολίτευση γύρω από το ποιες ήταν οι κρυφές προθέσεις μας και γύρω από τις πρωτοβουλίες που πήραμε όλο αυτό το διάστημα, εγώ θα ήθελα εδώ να τονίσω άλλη μία φορά ότι είναι ένα νομοσχέδιο τόσο σοβαρό το οποίο επεδίωξε η Κυβέρνηση να το περάσει άρον-άρον και κυριολεκτικά στη ζούλα. Το κατέθεσαν στις 6 Μαρτίου και σήμερα είναι 1 Απριλίου. Και καταφέραμε μέσα από συντεταγμένη πολιτική και κοινοβουλευτική παρουσία, επί ένα μήνα να το συζητάμε.

Και αυτό είναι μία πρώτη νίκη στα σημεία, θα έλεγα, απέναντι σ' αυτό το νομοσχέδιο, γιατί δώσαμε τη δυνατότητα να υπάρξει ενημέρωση, να αναδείξουμε όλες τις κρυφές και επικίνδυνες πτυχές. Και βέβαια, η προσπάθεια συνεχίζεται.

Διότι, εγώ θα ήθελα να σας πω, κυρία Υπουργέ, ότι αυτό το νομοσχέδιο θα σημάνει την αντίστροφη μέτρηση για την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στη συνειδηση του ελληνικού λαού, κάτι που θα δείτε πάρα πολύ γρήγορα. Και ο αγώνας θα συνεχιστεί με κάθε μέσο. Είμαι σίγουρη ότι και οι διάφοροι φορείς που νιώθουν ότι θίγονται, θα προσφύγουν και στη δικαιοσύνη, γιατί είναι διάτρητο και νομικά το νομοσχέδιο αυτό.

Όμως, σε κάθε περίπτωση, η τελική νίκη θα είναι στις επόμενες εκλογές, οπότε και θα σημάνει και η ημερομηνία λήξης όλων αυτών των αντιλαϊκών και αντικοινωνικών ρυθμίσεων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Ξενογιαννακοπούλου.

Το λόγο έχει τώρα ο συνάδελφος κ. Ντινόπουλος.

ΑΡΓΥΡΙΟΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Φοβάμαι, κυρία Ξενογιαννακοπούλου, μήπως οι όλες κινητοποιήσεις που κάνατε, σημάνουν την αντίστροφη μέτρηση για τη θέση σας στην Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Σε κάθε περίπτωση, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συζήτηση για το ασφαλιστικό ανέδειξε μία πολιτική και ιδεολογική αντιπαράθεση ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και την Αριστερά, γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. προσεχώρησε στον πολιτικό λόγο και στην τακτική της Αριστεράς. Μάλιστα, στην υπόθεση του δημοψηφίσματος, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αφομοιώθηκε από τον ΣΥΡΙΖΑ. Είπε αμέσως το «ναι».

Ποιος, λοιπόν, είναι σήμερα ο πολιτικός λόγος της Αριστεράς; Γιατί επιτέλους και οι κρίνοντες κρίνονται. Δεν μπορεί να κατακεραυνώνετε τους πάντες και εσείς να έχετε εξασφαλίσει το απυρόβλητο.

Έχουμε, λοιπόν, και λέμε. Πανελλήνια Συνδιάσκεψη του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. στις 16 Μαρτίου του 2008. Διαβάζω το πλέον πρόσφατο πολιτικό μανιφέστο σας: «Ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και η πολιτική συγκυρία. Ο σύγχρονος κόσμος έχει ανάγκη από ισχυρή Αριστερά. Παράγραφος 4: Η όλη της πολιτικής κρίσης θέτει τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α. απέναντι σε νέες υποχρεώσεις». Ποιες είναι αυτές κατά τα δικά σας κείμενα; Σας διαβάζω: «Το βάθεμα των προγραμματικών επεξεργασιών με την παραπέρα διαμόρφωση ενός συνοπτικού πολιτικού σχεδίου που θα επιβεβαιώνει τον στρατηγικό στόχο του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. για το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας».

Πείτε μας, λοιπόν, πώς θα πετύχετε αυτόν το στρατηγικό σας στόχο και τι εννοείτε με το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας; Διότι είναι μέσα στα κείμενά σας.

Κατά τους Μάρξ- Ένγκελς, είναι να περάσουν όλα τα μέσα παραγωγής στην εργατική τάξη και να ανήκουν στο κράτος. Πιστεύετε, λοιπόν, στην εξαίρεση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας; Όχι ιδιωτικές επιχειρήσεις; Όχι ιδιωτικά σχολεία; Όχι ιδιωτικά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης;

Στην ίδια παράγραφο 4 και αμέσως παρακάτω, διαβάζω τα εξής: «Η εναλλακτική προγραμματική πρόταση του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. με την προοπτική του Σοσιαλισμού. Ποια είναι αυτή; Κατάργηση της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης, σοσιαλισμός της ελευθερίας και της δημοκρατίας, οι άνθρωποι διαμορφώνουν οι ίδιοι τις τύχες τους, ζουν συμφιλιωμένοι με τη φύση και το περιβάλλον». Αυτές οι κοινοτυπίες αποτελούν πολιτικό λόγο; Ποιος πιστεύει σήμερα ότι οι άνθρωποι δεν πρέπει να ζουν συμφιλιωμένοι με το περιβάλλον;

Αναζητήσα, όμως, και άλλο τον πολιτικό λόγο σας, αγαπητή κυρία Φιλίνη, στα ίδια τα κείμενά σας και βρήκα την Ιδρυτική Διακήρυξη του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. τον Δεκέμβρη του 2003. Σ' αυτή, αναφέρονται οι δυνάμεις της Αριστεράς που συγκροτούν το ΣΥ.ΡΙΖ.Α., όπως η διαφημιστική εργατική Αριστερά, η οποία λέει: «Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς την αλλαγή. Το Κοινοβούλιο προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένη στα συμβούλια αντιπροσώπων στους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή».

Όλα αυτά τα λέτε εσείς οι συνάδελφοι του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. στα πολιτικά κείμενά σας, στο δικτυακό τόπο σας. Και σας τα θυμίζω όχι από καμμία αντισοσιαλιστική εμμονή ούτε από καμμία φοβία. Διαφωνούμε ιδεολογικά, αλλά σεβόμαστε τις απόψεις σας. Εσείς, όμως, συμφωνείτε μ' αυτές; Συμφωνείτε με το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό, με την εργατική πολιτοφυλακή, με την κατάργηση της ιδιωτικής οικονομίας; Διότι κάποια στιγμή πρέπει να μας πείτε ποιοι είστε και σε ποια ιδεολογία πιστεύετε. Συμφωνείτε με τη συμμετοχή της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Παρουσιάζετε ως πολιτικοί τιμητές των πάντων. Λέτε «όχι» σε όλα. Ποιο είναι το δικό σας «ναι»; Δηλαδή, μια που αρνείστε τη σημερινή Ελλάδα, σε ποια σημερινή χώρα του κόσμου λέτε «ναι»; Πείτε μας μία!

Τουλάχιστον το Κομμουνιστικό Κόμμα έχει πολιτική αναφορά στις κοινωνίες του υπαρκτού σοσιαλισμού. Δεν υπάρχουν σήμερα αλλά υπήρχαν για εβδομήντα χρόνια με αναμφισβήτητη επιτεύγματα στην παιδεία, στην υγεία, στη στέγη, στην εξωτερική πολιτική. Εσείς και αυτό το πολιτικοκοινωνικό πρότυπο το αρνείστε.

Πείτε μας επιτέλους μια υπαρκτή κοινωνία, ακόμα και του περασμένου αιώνα, την οποία να αποδέχστε. Δεν το πράττετε. Επιλέγετε την πολιτική και ιδεολογική σύγχυση, αλιεύετε σε θολά νερά. Πώς λοιπόν να μην σας προσάπτουν ενίοτε έστω, πολιτικό τυχοδιωκτισμό; Εκμεταλλεύεστε τα προβλήματα της νεολαίας, την οργή των ανέργων, τις διακρίσεις σε βάρος των γυναικών. Και τι τους υπόσχεσθε; Την έξοδο από την Ευρωπαϊκή Ένωση ή την επιστροφή στη δραχμή;

Αλλά μια και ο πολιτικός λόγος σας παραπέμπει σε άλλες εποχές, ας κάνουμε και μια διαδρομή στο παρελθόν, όχι πολύ μακρινή, στα τριάντα τέσσερα αυτά χρόνια της Μεταπολίτευσης. Ποιες ήταν οι σχέσεις σας με το ΠΑ.ΣΟ.Κ., με το οποίο σήμερα αλληλοφλερτάρετε;

Το 1974 ο Ανδρέας Παπανδρέου σας διεμβόλισε. Αριστερά της Αριστεράς αποκαλούσε το τότε ΠΑ.ΣΟ.Κ. ο Κωνσταντίνος Καραμανλής. Λίγο αργότερα ο αρχιστράτηγος του δημοκρατικού στρατού έγινε Βουλευτής, όχι δικός σας αλλά του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Έτσι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. λεηλάτησε τις ψήφους σας. Και σήμερα, σας ανταγωνίζεται σε αριστερή ρητορική. Όλα αυτά είναι δυσάρεστα και για τα ΠΑ.ΣΟ.Κ. και για την Αριστερά. Δεν είναι όμως αληθινά;

Και τι να πει κανείς για τη σημερινή ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που τώρα τρέχει πίσω από την Αριστερά; Τόσο ασθενής είναι η πολιτική αλλά και η προσωπική μνήμη της ηγεσίας του; Και αναφέρεστε αμφότεροι σε πολιτικές ιδεολογίες. Την εξουσία θέλετε και σε αυτήν συμπυκνώνεται, όχι βέβαια κάποια ιδεολογία, αλλά η τακτική σας.

Εμείς στην Νέα Δημοκρατία βρισκόμαστε στην αντίπερα

όχθη, γιατί εμείς είμαστε η παράταξη του ξεκάθολου πολιτικού λόγου και των δικαιωμένων ιστορικών επιλογών, της αναφοράς σε σταθερές αξίες της ελληνικής κοινωνίας. Πολιτευόμαστε με πραγματισμό, χωρίς δόγματα ή ιδεολογήματα του παρελθόντος. Είμαστε στην Κυβέρνηση για να λύσουμε τα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας.

Εμείς τολμήσαμε στο ασφαλιστικό. Εσείς του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. λέτε να τα πληρώνει όλα ο κρατικός προϋπολογισμός. Εμείς τολμούμε στο εθνικό θέμα. Και εδώ να επιαινέσουμε τη σύμπλευση του πολιτικού κόσμου και τη δική σας βέβαια, αλλά κατακεραυνώνετε το ΝΑΤΟ. Μα η ένταξη στο ΝΑΤΟ δεν είναι το διακύβευμα για τα Σκόπια; Χωρίς την προοπτική της ένταξης τι πίεση θα τους ασκούσαμε; Εμείς κάνουμε πολιτική και όχι επικοινωνία. Δεν βάζουμε το κάρο μπροστά στο άλογο.

Και μια που μιλάμε για επικοινωνιακές τακτικές, διαβάζω πάλι την παράγραφο 9 του καταστατικού του Συνασπισμού. Τίτλος «Δημοψηφίσματα», κυρία Φιλίνη. Εδάφιο α'. Σοβαρά ζητήματα της πολιτικής και λειτουργίας του Συνασπισμού, αντιμετωπίζονται με το θεσμό του εσωτερικού δημοψηφίσματος.

Αλήθεια, συνάδελφοι της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. –βεβαίως μόνο εσείς είστε κυρία Φιλίνη– και σεβόμενοι τις εσωκομματικές διεργασίες σας δεν μας λέτε, στο κόμμα σας πόσα δημοψηφίσματα έχετε προκηρύξει;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Ντινόπουλο.

Ο κ. Κουτσούκος έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ: Για το δημοψήφισμα δεν μας είπατε τίποτα, κύριε Ντινόπουλε. Μόνο για το ΣΥ.ΡΙΖ.Α. μας είπατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ, κυρία συνάδελφε.

Δεν το είπε για σας της Αριστεράς, το είπε για τους άλλους. Γιατί ενοχλείστε εσείς;

ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ: Το είπε για μας. Σε μένα απευθύνθηκε πέντε φορές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν ήσασταν κυβέρνηση εσείς. Δεν κάνατε εσείς ποτέ κυβέρνηση. Στο μέλλον αν γίνει αυτό, θα δούμε τι θα κάνουμε.

ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ: Σκέπτομαι μήπως θα έπρεπε να ζητήσω το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θα δούμε στο μέλλον. Κάντε υπομονή έχετε μακρύ δρόμο ακόμα μπροστά σας. Θα δούμε, ο λαός αποφασίζει.

Ορίστε, κύριε Κουτσούκο έχετε το λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Παρακολούθησα με ενδιαφέρον το μαρξιστικό σεμινάριο του αγαπητού συναδέλφου του κ. Ντινόπουλου. Έχω την αίσθηση ότι έχει αναλάβει το ιδεολογικό τμήμα της Νέας Δημοκρατίας.

Αλλά θα ήθελα να σχολιάσω την τοποθέτησή του, έτσι πάρα πολύ απλά. Μου θύμισε το γνωστό ανέκδοτο «καλά και εσείς βασανίζετε τους μαύρους». Πετάξατε τη μπάλα στην εξέδρα, αγαπητέ συνάδελφε, για να μην τοποθετηθείτε στο επίδικο. Και το επίδικο είναι η πρόταση που έχει υποβάλλει σύσσωμη η Αντιπολίτευση. Εάν δηλαδή η Νέα Δημοκρατία, μεσούσης της πορείας του κυβερνητικού της έργου θα δοκιμάσει την αλήθεια των λόγων της και των ισχυρισμών της, απέναντι στο λαό και στην λαϊκή ετυμηγορία, γιατί αυτό είναι το επίδικο, γι' αυτό συζητάμε σήμερα.

Το νομοσχέδιο για την κοινωνική ασφάλιση με τα χαρακτηριστικά που έχει κρίθηκε από την κοινοβουλευτική πλειοψηφία οριακά, κρίθηκε από την κοινωνία με τους εργαζόμενους και τους πολίτες στους δρόμους. Και φυσικά οι ερευνητές της κοινής γνώμης έχουν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού καλεί τη Νέα Δημοκρατία να το αποσύρει. Ο κ. Παυλόπουλος με νομικισμούς και πολιτικούς ακροβατισμούς επιχείρησε να αντιπαράθεσι στην πρόταση της Αντιπολίτευσης για το δημοψήφισμα, διαχωρίζοντας την αριστερά κατά όποιον ο ίδιος την εννοεί και προσπαθώντας να δημιουργήσει προβλήματα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Το πρόβλημα, όμως, το έχει αυτή τη στιγμή η Νέα Δημοκρατία. Η δική μας θέση είναι πάρα πολύ καθαρή. Εκφράστηκε εδώ με κάθε τρόπο, με την

παρουσία μας, με τις ομιλίες μας, με τις ονομαστικές ψηφοφορίες και είναι μία προσπάθεια να μείνει ανοικτό ένα ζήτημα που απασχολεί το λαό μας, να ορθώσει αναχώματα σε μια πολιτική που θίγει τα λαϊκά συμφέροντα.

Το ερώτημα πλέον είναι: Πόσες είναι οι αντοχές της κυβερνητικής πλειοψηφίας απέναντι στον ελληνικό λαό; Έρχεται η Νέα Δημοκρατία με τη σημερινή της τοποθέτηση να απαντήσει ότι δεν θέλει σε ένα μείζον ζήτημα την κρίση του ελληνικού λαού. Έρχεται, λοιπόν, να απορρίψει την πρόταση για να τεθεί στη δοκιμασία της κρίσης του λαού η πραγματικότητα των λόγων της και των επιχειρημάτων της.

Τα πράγματα είναι πάρα πολύ απλά. Έλεγε αλήθεια ή ψέμα-τα η Νέα Δημοκρατία; Λέει αλήθεια ή ψέματα η Νέα Δημοκρατία; Εφαρμόζει το προεκλογικό της πρόγραμμα ή την κρυφή της ατζέντα;

Να θέσω μερικά από τα ζητήματα, αλήθεια ή ψέματα. Μας έλεγε η Νέα Δημοκρατία προεκλογικά -και το έλεγε από τα χείλη του Πρωθυπουργού- ότι δεν αλλάζουν τα όρια συνταξιοδότησης; Αλλάζουν ή δεν αλλάζουν τα όρια συνταξιοδότησης κυρία Υπουργέ; Προφανώς αλλάζουν. Μας έλεγε ότι δεν μειώνονται οι συντάξεις. Μειώνονται ή δεν μειώνονται οι συντάξεις; Μειώνονται πολλαπλώς, είτε με την ποινή στην πρόωρη συνταξιοδότηση είτε με το πλαφόν στην επικουρική σύνταξη. Μας έλεγε η Νέα Δημοκρατία κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου ότι δεν θίγονται τα υφιστάμενα ταμεία και ότι θα ισχύουν τα καταστατικά, ξεχνώντας ότι υπάρχει συγκεκριμένη διάταξη στο νομοσχέδιο που με βάση τις αποφάσεις θα ορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης.

Μας είπε ο Πρωθυπουργός στο διάγγελμά του για το ασφαλιστικό ότι είναι μια τολμηρή μεταρρύθμιση που έρχεται να λύσει τις μεγάλες αντιφάσεις που διαπερνούν σήμερα το ασφαλιστικό μας σύστημα και τις ακρότητες, όπου λίγοι εισπράττουν πολλά και πολλοί εισπράττουν λίγα. Και έρχεται αυτή η Κυβέρνηση να τιμωρήσει τις πιο ευπαθείς κοινωνικές ομάδες, όπως είναι οι γυναίκες, όταν εδώ σε αυτή την Αίθουσα, στο Κοινοβούλιο, πριν λίγο καιρό μας έφερε ρυθμίσεις παρά πολύ αντίθετες και αντιφατικές με τα σημερινά της επιχειρήματα, ρυθμίσεις που έχουν να κάνουν με την πρόωρη συνταξιοδότηση στα λιμάνια, ρυθμίσεις που έχουν να κάνουν με την πρόωρη συνταξιοδότηση σε κρατικούς οργανισμούς, όταν σήμερα και χθες βοά ο Τύπος για προνομιακές ρυθμίσεις οργανισμών με εφάπαξ σε εκλεκτούς της.

Είναι αλήθεια ή ψέματα, ότι η Κυβέρνηση δεν συζήτησε με τους κοινωνικούς φορείς; Η Ο.Κ.Ε., ο κατ' εξοχήν θεσμός του κοινωνικού διαλόγου με τριμερή συμμετοχή, καταξιωμένη και έγκαιρη με τις γνωμοδοτήσεις της, τέθηκε στο περιθώριο.

Είναι αλήθεια ή ψέματα, ότι θίγονται περίπου ένα εκατομμύριο εργαζόμενοι; Δεν τρελάθηκαν ξαφνικά να βγουν στους δρόμους, δεν είναι θύματα της παραπληροφόρησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ και της αριστεράς, οι άνθρωποι κατάλαβαν ότι θίγονται τα βασικά τους δικαιώματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ υπάρχει ένα κρίσιμο και μείζον ζήτημα. Η Νέα Δημοκρατία επιχείρησε -και το έκανε και σήμερα ο κ. Παυλιόπουλος- να μας πει ότι οι μειοψηφίες παραπληροφορημένες, οι μειοψηφίες, που έχουν προνόμια, κλείνουν τους διακόπτες και τιμωρούν τη μεγάλη πλειοψηφία και ότι μία κυβέρνηση μεταρρυθμίσεων και αλλαγών που θέλει το συμφέρον του κοινωνικού συνόλου είναι αποφασισμένη να συγκρουστεί με τις μειοψηφίες. Να συμφωνήσουμε, λοιπόν, εάν είναι έτσι. Γιατί δεν δίνετε, αγαπητοί κύριοι της Κυβέρνησης και της Νέας Δημοκρατίας, τη δυνατότητα στη λεγόμενη σιωπηλή πλειοψηφία που, υποτίθεται, σας υποστηρίζει να κρίνει το νομοθέτημά σας; Δεν έχετε εμπιστοσύνη στη κρίση του λαού; Φοβάστε τις μειοψηφίες που έχουν τους διακόπτες; Βάλτε τους, λοιπόν, στην κρίση του ελληνικού λαού, να ενημερωθεί ο λαός και να αποφασίσει, αν πρόκειται για μία μεγάλη αλλαγή που λύνει τα προβλήματα του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος, ή πρόκειται για μια διαχείριση που εξασφαλίζει ελάχιστους πόρους και τιμωρεί ένα εκατομμύριο εργαζόμενους.

Γιατί, λοιπόν, δεν τολμάτε; Δεν τολμάτε, γιατί ακριβώς ξέρετε ότι η ρύθμισή σας αυτή είναι σε βάρος των πλατιών λαϊκών

συμφερόντων, ότι δεν θίγονται μόνο ορισμένοι, θίγονται οι πολλοί και θίγονται και οι ασθενείς κοινωνικές ομάδες. Και βεβαίως δεν τολμάτε, γιατί υπάρχει ένα σοβαρό πρόβλημα, που έχει να κάνει με τη δημοκρατική σας κουλτούρα και τη διαπαιδαγώγησή σας. Η παραδοσιακή Δεξιά δεν έμαθε ποτέ να συνδιαλέγεται με την κοινωνία, δεν έμαθε ποτέ να πηγαίνει σε μεγάλες συμφωνίες με προοπτική και όταν δυσκολευόταν, εφαρμόζε αυταρχικές μεθόδους, που τις είδαμε το τελευταίο διάστημα να εκτυλίσσονται με προνομιακή μνήμη των εισαγγελέων, με κινητοποίηση του συνδικαλιστικού της ασφάλειας. Τα έχω καταγγέλλει απ' αυτό το Βήμα και μου θύμισε αλήστου χρόνου εποχές.

Και βεβαίως δεν μπορείτε να πάτε να μιλήσετε για την αλήθεια στο λαό, διότι οι προνομιακές ρυθμίσεις που κάνατε το προηγούμενο διάστημα εδώ με 1.000.000.000 ευρώ μπόνους στην ALPHA BANK, με 1.000.000.000 μπόνους στις ανώνυμες εταιρείες, με μπόνους στις ρυθμίσεις των προαναγγελθέντων χρεών του Ι.Κ.Α., είναι πολλαπλάσια δαπανηρές για τον ελληνικό λαό και το υστέρημά του από τα ελάχιστα εκατομμύρια που θα εξοικονομήσετε με τις ακραίες και αντιλαϊκές αυτές ρυθμίσεις.

Αυτή είναι η αλήθεια, αυτή είναι η πραγματικότητα. Και απέναντι σε αυτή την αλήθεια και σ' αυτή την πραγματικότητα, αυτή τη στιγμή τρέπεσθε εις φυγήν. Αυτή είναι η όλη σας πολιτική απέναντι στην πρόταση της Αντιπολίτευσης για δημοψήφισμα.

Εγώ, αγαπητοί συνάδελφοι και αγαπητές συναδέλφισσες, είμαι απόλυτα βέβαιος ότι αυτή η κοινωνική πλειοψηφία που εκφράστηκε στους δρόμους, στα ρυακία και στα ποτάμια που συγκρότησαν τις μεγάλες πορείες στις πλατείες και στις διαδηλώσεις και η άποψη που έχει εκτιμηθεί ως άποψη της κοινής γνώμης θα εκφραστεί κάποια στιγμή και πολιτικά. Προσπαθείτε τώρα να τη φιμώσετε να εκφραστεί πολιτικά σε ένα δημοψήφισμα. Δεν θα το αποτύγετε, όμως, όποια στιγμή κληθεί -και πιστεύω ότι θα κληθεί σύντομα- ο ελληνικός λαός να εκφράσει αυτή την άποψή του στις κάλπες.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Κουτσούκο.

ANNA ΦΙΛΙΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τι θέλετε;

ANNA ΦΙΛΙΝΗ: Έφυγε βέβαια ο κ. Ντινόπουλος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Έφυγε, όμως. Δεν πρέπει να είναι εδώ; Δεν είναι σωστό να το κάνετε αυτό.

ANNA ΦΙΛΙΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, έπρεπε να με είχατε προστατέψει. Μίλησε πάρα πολλές φορές αναφερόμενος και σε μένα, αλλά και στο κόμμα μου κυρίως, χωρίς να δίνεται η δυνατότητα να απαντήσει κανείς και δεν μίλησε καθόλου για το δημοψήφισμα. Νομίζω ότι δεν μπορούμε να μιλάμε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν είναι δικαίωμά του να το κάνει αυτό;

ANNA ΦΙΛΙΝΗ: Εξαρτάται από το περιεχόμενο της συζήτησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αγαπητή συνάδελφε, δεν είναι δικαίωμά του να διατυπώνει τις απόψεις του και σε άλλα να αναφέρεται και άλλα να αποφεύγει;

ANNA ΦΙΛΙΝΗ: Δεν αναφέρθηκε μόνο σε εμένα, αλλά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μπορεί το Προεδρείο να υπαγορεύσει και να επιβάλει σε οποιοδήποτε Βουλευτή το πλαίσιο της δικής του αγόρευσης και τοποθέτησης; Δεν μπορεί να το κάνει αυτό.

ANNA ΦΙΛΙΝΗ: Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε, έχετε δίκιο. Θα ήμουν η τελευταία που θα έλεγε κάτι τέτοιο, αλλά αναφέρθηκε συγκεκριμένα σε μένα και πιστεύω ότι δεν έχει τέτοιο δικαίωμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κοιτάξτε, το Προεδρείο δεν μπορεί να υπαγορεύσει και να επιβάλει και η Δημοκρατία γενικότερα δεν μπορεί να το κάνει αυτό, όχι μόνο εντός, αλλά και εκτός Βουλής. Είναι μια άποψη δική σας σεβαστή. Κατεγράφη κατά παρέκκλιση. Επειδή είσθε από τις συναδέλφους που είσθε τακτική στο Κοινοβούλιο, το Προεδρείο κάνει

και τέτοιες παρεκκλίσεις.

Ευχαριστούμε πάρα πολύ.

Η κ. Κεφαλογιάννη έχει το λόγο.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση γίνεται με αφορμή την πρόταση δημοψηφίσματος για τον πρόσφατα ψηφισθέντα ασφαλιστικό νόμο. Μια ακόμα προσπάθεια της Αντιπολίτευσης που επιχειρεί να απαξιώσει μια κοινωνικά επιβεβλημένη μεταρρύθμιση. Μια ακόμα προσπάθεια της Αντιπολίτευσης που επιβεβαιώνει την ανεύθυνη στάση της απέναντι στα μεγάλα κοινωνικά ζητήματα. Μια ακόμα προσπάθεια καθυστέρησης του κυβερνητικού έργου, που μάλλον θα πρέπει να μας προβληματίζει για τα πραγματικά της κίνητρα, διότι η παρούσα πρόταση για το δημοψήφισμα δεν είναι ούτε αθώα ούτε ανιδιοτελής.

Υπακούοντας σε στενές κοιμητικές φιλοδοξίες, τα κόμματα της Αντιπολίτευσης επιχειρούν να υποβαθμίσουν την κατεπείγουσα σημασία της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης. Επιχειρούν να πείσουν ότι το ασφαλιστικό σύστημα δεν χρειάζεται μεταρρύθμιση, ενώ είναι κοινά αποδεκτό ότι είναι ένα σύστημα μη βιώσιμο, ένα σύστημα προβληματικό που παρουσιάζει πολλές διαρθρωτικές αδυναμίες, συντηρεί κοινωνικές αδικίες και υπονομεύει το μέλλον των νέων εργαζομένων.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, με συνείδηση της ευθύνης της, δεν υπαναχωρεί. Δεσμεύτηκε να αντιμετωπίσει τις αδυναμίες και να τολμήσει πολιτικές που θα εγγυώνται το μακρόπνοο κοινωνικό συμφέρον για όλες τις παραγωγικές τάξεις, για κάθε γενιά Ελλήνων, παρά το όποιο πρόσκαιρο πολιτικό κόστος.

Με σεβασμό απέναντι στα αιτήματα της κοινωνίας, έλαβε μέτρα για ένα ασφαλιστικό σύστημα πολύ πιο κοινωνικό, πιο διαφανές και πιο δίκαιο. Νομοθέτησε με επίκεντρο της προσδοκίες των νέων, που ζητούν εγγυήσεις για το μέλλον τους και απαιτούν ισότιμη πρόσβαση σε αξιοπρεπή ασφαλιστικά δικαιώματα. Προπάντων προχώρησε και προχωρά στις μεταρρυθμίσεις που δεσμεύτηκε προεκλογικά να πραγματοποιήσει, χωρίς να υπαναχωρεί μπροστά στα αλλεπάλληλα υπονομευτικά τεχνάσματα της Αντιπολίτευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παρούσα πρόταση για δημοψήφισμα είναι μια καλή αφορμή για να ξεκινήσει ο διάλογος γύρω από τα θετικά και τα αρνητικά των δημοψηφισμάτων, ιδίως σε περιπτώσεις τόσο κρίσιμων και σύνθετων νομοθετικών εγχειρημάτων, όπως είναι το ασφαλιστικό.

Κατά τη δική μου κρίση δεν υπάρχουν επιχειρήματα που να δικαιολογούν το δημοψήφισμα για πολιτικά ζητήματα τέτοιας εμβέλειας και σπουδαιότητας. Αντιθέτως υπάρχουν αρκετά σοβαρά αντεπιχειρήματα, τα οποία θα έπρεπε εφεξής να κάνουν την Αντιπολίτευση πιο συνετή στη χρήση τέτοιων θεσμικών εργαλείων. Αναφέρω ενδεικτικά ορισμένα από αυτά.

Πρώτον, τα δημοψηφίσματα είναι απαγορευτικά για το σχεδιασμό μακροπρόθεσμων μεταρρυθμίσεων, πράγμα αναμενόμενο και λογικό, αφού οι εκλογείς τείνουν να απορρίπτουν τα λιγότερο αρεστά μέτρα, που χρειάζονται χρόνο μέχρι να διαφανούν τα ουσιαστικά οφέλη τους.

Με άλλα λόγια, οι μακροπρόθεσμα επωφελείς για την κοινωνία μεταρρυθμίσεις θυσιάζονται με τον πιο καιροσκοπικό τρόπο, για να εξυπηρετηθεί ένα πλασματικό, βραχύβιο κοινωνικό όφελος. Προπάντων, θυσιάζονται για να εξυπηρετηθούν τα κομματικά οφέλη των αντιπολιτευόμενων παρατάξεων.

Και σας ρωτώ: πόσο ορθολογικό είναι να προτάσουμε ως λύση το δημοψήφισμα, όταν η Κυβέρνηση εργάζεται, για να προτείνει και να εφαρμόσει μακροπρόθεσμες λύσεις σε χρόνια προβλήματα; Πόσο ορθολογικό είναι να δημιουργήσουμε ένα προηγούμενο, που θα υπονομεύει από δω και πέρα κάθε σοβαρή μεταρρυθμιστική προσπάθεια;

Δεύτερον, η άκρατη καταφυγή σε δημοψήφισμα φανερώνει αδυναμία των πολιτικών θεσμών να φέρουν σε πέρας το έργο τους. Ως γνωστό, αρμόδιο για την αποδοχή ή την απόρριψη των νομοσχεδίων που καταθέτει η εκάστοτε κυβέρνηση είναι το Κοινοβούλιο. Αυτή είναι η αρχή της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας.

Οι εκλεγμένοι αντιπρόσωποι εξουσιοδοτούνται να κρίνουν

και να αποφασίζουν για τους νόμους και η λύση του δημοψηφίσματος δεν αποδεικνύει τίποτε παραπάνω, παρά μειωμένη εμπιστοσύνη στις θεσμικές αρμοδιότητες του Κοινοβουλίου, ενώ γεννά ερωτηματικά και για την ποιότητα της δημοκρατίας μας. Τόσο, λοιπόν, δεν εμπιστευόμαστε την αντιπροσωπευτική δημοκρατία; Τόσο πολύ την αμφισβητούμε;

Τρίτον, είναι αμφίβολο κατά πόσο οι πολίτες δύνανται να αποφασίσουν για ζητήματα τόσο τεχνικά και σύνθετα όπως το ασφαλιστικό. Ένα ζήτημα με κοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές διαστάσεις δεν μπορεί να εξαντλείται σε απλοϊκά διλήμματα, ούτε και μπορεί η ουσία του να συμπυκνώνεται σε ένα ερώτημα του «ναι» ή του «όχι».

Ο κίνδυνος που θα προέκυπτε αν ίσχυε κάτι τέτοιο, είναι διπλός. Αν απλουστευθεί η νομοθετική πρόταση, υπάρχει περίπτωση να αλλοιωθεί το νόημα της ή να παραλειφθούν καθοριστικές πτυχές της. Αν αντίθετα δεν απλουστευθεί, υπάρχει περίπτωση οι πολίτες να μην αντιλαμβάνονται το διακύβευμα του δημοψηφίσματος και να αποφασίζουν μόνο βάσει της κομματικής, ιδεολογικής τους προδιάθεσης. Και στις δύο περιπτώσεις αμφισβητείται η αξιόπιστη και αμερόληπτη κρίση επί του ερωτήματος που θέτει το δημοψήφισμα.

Τέταρτον, με την Αναθεώρηση του Συντάγματος του 1986 το Προεδρικό Δημοψήφισμα του Συντάγματος του 1975 μετεξελίχτηκε σε Κυβερνητικό Δημοψήφισμα, που σημαίνει ότι ο συνταγματικός νομοθέτης μεταφέρει την πρωτοβουλία και την ευθύνη διεξαγωγής δημοψηφίσματος για κοινωνικά ζητήματα στην κυβέρνηση μαζί με την αντιπολίτευση, ζητώντας πλειοψηφία τριών πέμπτων των μελών της Βουλής.

Με αυτό τον τρόπο ενισχύει τη νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, αφού αντικείμενο του δημοψηφίσματος είναι αποκλειστικά νομοσχέδιο, μια νομοθετική πρόταση της Κυβέρνησης, και όχι πρόταση νόμου, δηλαδή νομοθετική πρόταση Βουλής.

Το πέμπτο επιχείρημα ενάντια στη λογική των δημοψηφισμάτων προκύπτει από τους πρόσφατους, άστοχους χειρισμούς της Αντιπολίτευσης κατά τη συζήτηση της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης, χειρισμούς που μαρτυρούν ότι το δημοψήφισμα μπορεί να μετατραπεί σε εργαλείο αντίδρασης στα χέρια της Αντιπολίτευσης, χειρισμούς που απέδειξαν τις τελευταίες βδομάδες ότι για την Αντιπολίτευση ο χώρος της Βουλής είναι περισσότερο χώρος επίδειξης δύναμης, παρά χώρος διαλόγου.

Όσον αφορά στην Αξιωματική Αντιπολίτευση, φαίνεται πως οι καισαρικές πρακτικές είναι πλέον αναπόσπαστο μέρος της πολιτικής κουλτούρας του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αφού από το 2005 και μετά, σε τρία χρόνια μόλις, έχει εκφράσει τη θέση για διεξαγωγή δημοψηφίσματος σε τέσσερις περιπτώσεις.

Πρόταση δημοψηφίσματος για τις σχέσεις πολιτείας και εκκλησίας, για το Ευρωσύνταγμα, υπόσχεση πως το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα έφερνε σε δημοψήφισμα τις προτάσεις του για την παιδεία, εάν κέρδιζε τις εκλογές, και τώρα ανοιχτή υποστήριξη της πρότασης του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. για το ασφαλιστικό. Όλα αυτά αποδεικνύουν ξεκάθαρα πως το ΠΑ.ΣΟ.Κ., όσες ανανεωτικές προσπάθειες και αν έκανε, δεν μπόρεσε ακόμα να ανανεώσει τις βαθιές λαϊκίζουσες οπισθοδρομικές πρακτικές του.

Στο ίδιο μήκος κύματος κινείται και ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. Σε μία έκρηξη αριστερού λαϊκισμού υποβάλλει πρόταση για δημοψήφισμα επί του ασφαλιστικού. Μπερδεύοντας εμφανώς στην ουσία της την αρχή της πλειοψηφίας με την αρχή της δημοκρατίας, προσπαθεί τώρα να μας πείσει, αν και στο παρελθόν κατήγγειλε ως αντιδημοκρατική την πρόταση για διεξαγωγή δημοψηφίσματος για τις ταυτότητες, ότι η μαζικότητα θα εγγυηθεί τη δημοκρατικότητα των θεσμών μας. Ωστόσο, η έλλειψη επιχειρημάτων έχει ήδη καταστήσει ξεκάθαρο στους πολίτες πως κύριος στόχος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. δεν είναι να αντιπροτείνει πραγματικά μέτρα, ούτε να επιστρέψει στο διάλογο επί των νομοθετικών ρυθμίσεων του ασφαλιστικού. Μόνος στόχος του φαίνεται πως είναι να εκμεταλλευτεί τη ρευστότητα στο χώρο της Αντιπολίτευσης, αυξάνοντας την ισχύ του με υψηλό κοινωνικό κόστος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση της Αντιπολίτευσης για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος για το ασφαλιστικό δεν κατάφερε το αναμενόμενο πλήγμα στην Κυβέρνηση. Αναρωτιέ-

μαι, μάλιστα, μήπως δεν ήταν τελικά αυτός ο στόχος, μήπως τελικά η πρόταση για το δημοψήφισμα δεν χρησιμοποιήθηκε ως αντιπολιτευτικό μέσο, αλλά απλώς ως μέσο για να κερδηθούν οι εντυπώσεις και να χειραγωγηθούν οι πολίτες.

Το ζήτημα είναι πως η προσπάθεια της Αντιπολίτευσης απέτυχε. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχει βάλει τη χώρα σε μία σταθερή πορεία μεταρρυθμίσεων, μία πορεία που επέλεξαν οι Έλληνες πολίτες, μία πορεία που χαράχθηκε πάνω σε επείγουσες κοινωνικές ανάγκες. Και αυτήν την πορεία δεν μπορεί να την ανακόψει καμμία λαϊκίζουσα πρακτική.

Κλείνω με μία συμπλήρωση στην πρόσφατη τοποθέτηση της ηγεσίας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. πως «καμμία κυβέρνηση δεν μπορεί να νομοθετεί ενάντια στη λαϊκή βούληση». Θα ήθελα να προσθέσω πως καμμία αντιπολίτευση δεν μπορεί, δεν νομιμοποιείται να υπονομεύει το κοινωνικό συμφέρον, όποιες και αν είναι οι βλέψεις, οι φιλοδοξίες της. Αυτή είναι η διαφορά μας. Η προτεραιότητα στο κοινό καλό έναντι του πολιτικού κόστους είναι και θα παραμένει για εμάς πάγια αρχή που θα μας πηγαίνει ακόμη πιο μπροστά στο δρόμο των μεταρρυθμίσεων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Κεφαλογιάννη.

Το λόγο έχει ο κ. Χαραλάμπους, με την αγόρευση του οποίου ολοκληρώνουμε την αποψινή μας συνεδρίαση.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λίγες μέρες μετά τις εκλογές η Κυβέρνηση ανακάλυψε ένα στερεότυπο, το οποίο χρησιμοποιεί συνεχώς από τότε σαν θεραπεία για «πάσαν νόσον και πάσαν μαλακίαν».

Τι λέει, λοιπόν; Και ο Πρωθυπουργός και οι Υπουργοί και οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας σε κάθε ομιλία τους ισχυρίζονται ότι η Κυβέρνηση είναι ισχυρή, γιατί στηρίζεται σε μία νωπή εντολή και σε μία ισχυρή πλειοψηφία.

Βέβαια, κύριε Πρόεδρε, επειδή χαμογελούν κάποιοι συνάδελφοι, μπορεί να μιλώ με κυπριακή προφορά, όμως ισχυρίζομαι ότι γνωρίζω πολύ καλά τα ελληνικά. Από τις έξι λέξεις που χρησιμοποιεί η Κυβέρνηση σωστή εννοιολογικά είναι μόνο η λέξη «νωπή». Όλες οι άλλες είναι ψευδεπίγραφες. Γιατί η εντολή, όταν προέρχεται από τον κυρίαρχο ελληνικό λαό, πρέπει να προέρχεται από την πλειοψηφία του κυρίαρχου ελληνικού λαού. Και, βέβαια, πλειοψηφία δεν είναι το 40%, εκτός και αν οι κυβερνώντες γνωρίζουν άλλα μαθηματικά.

Επίσης, ισχυρή κυβέρνηση δεν μπορεί να είναι εκείνη η κυβέρνηση που είναι ουσιαστικά απόλυτη πλειοψηφία στη Βουλή, βοηθώντας ενός καλπονοθευτικού νόμου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή έτσι έχουν τα πράγματα, είναι βέβαιο ότι η πρόταση για δημοψήφισμα θα καταψηφιστεί από την κυβερνητική πλειοψηφία. Γιατί, επομένως, εμείς, σαν Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας, κάνουμε αυτήν την πρόταση; Ουσιαστικά για να αναδείξουμε -όπως επίσης ψηφίσαμε και υπέρ της πρότασης δυσπιστίας του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- ότι σαφώς είμαστε ενάντια σε μία απάνθρωπη κυβερνητική πολιτική, αλλά ταυτόχρονα -εδώ είναι και οι διαφορές μας τόσο με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. όσο και με το Συνασπισμό- ότι αυτή η απάνθρωπη κυβερνητική πολιτική ουσιαστικά είναι θυγατρική πολιτική, είναι απότοκος πολιτική μιας ακόμα πιο απάνθρωπης πολιτικής, της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι μία πολιτική που εκπηγάζει από το Μάαστριχ, που εκεί και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο Συνασπισμός ψήφισαν υπέρ.

Είναι μια πολιτική η οποία στηρίζεται στην ολότητα της σχεδόν σε συνθήκες όπως της Λισαβόνας, την Ερωσυνθήκη, τη Συνθήκη της Μπολόνια κ.λπ. Στην ολότητα αυτήν την πολιτική -και πραγματικά εκεί είναι το εξωφρενικό, για να μην πω το σχιζοφρενικό- την στηρίζουν τόσο το ΠΑ.ΣΟ.Κ., όσο και ο Συνασπισμός μαζί με τη Νέα Δημοκρατία.

Ισχυρίζονται λοιπόν, ο κ. Ανδρουλάκης μάλιστα μέσα στα πολλά ευφυολογήματα που είπε μας κάλεσε εμάς του Κ.Κ.Ε. να αφήσουμε τα ξινά, έκρινε φυσικά από τον εαυτό του που άφησε

πολύ γρήγορα τα ξινά του Κ.Κ.Ε., αναπαύθηκε προσωρινά στα ημίγλυκα του Συνασπισμού για να αναπαύεται τώρα στις γλύκες του ΠΑ.ΣΟ.Κ., μας κάλεσε να αφήσουμε τα ξινά και όλοι μας να επιτεθούμε ενάντια στην κυβερνητική πολιτική. Εμείς είπαμεν ότι ναι μεν η κυβερνητική πολιτική είναι απάνθρωπη, εκπηγάζει όμως από την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι μια πολιτική που εξαφάνισε και αυτό είναι απάντηση σε εκείνους που μας ρωτάνε συνέχεια ρητορικά αν θα ήταν καλύτερα αν γινόταν δημοψήφισμα το 1977 και δεν έμπαινε η χώρα μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, από τότε λοιπόν μέχρι σήμερα εξαφάνισαν ουσιαστικά οκτακόσιες χιλιάδες αγρότες.

Το λάδι, που είναι το κύριον προϊόν το αγροτικό στην εκλογική μου περιφέρεια στην Κέρκυρα, η τιμή του πια ισχυρίζονται οι αγρότες ότι είναι πιο φθηνή από ένα μπουκάλι νερό εμφιαλωμένο.

Αποβιομηχανοποίησαν πλήρως τη χώρα μας, εξαφάνισαν κάθε έννοια σταθερής και μόνιμης εργασίας. Έφερε σαν κυρίαρχη μορφή εργασίας τις ελαστικές σχέσεις εργασίας.

Με τη Συνθήκη Μπόλκενσταϊν, αυτή τη στιγμή ξαναλέω στην Κέρκυρα, το 30% των εργαζόμενων στα ξενοδοχεία παίρνουν μισθό 290 ευρώ.

Αυτή είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση. Βέβαια δεν θέλετε, κύριοι της Κυβέρνησης, να τη βλέπετε, διότι την τάξη σας και ταξικά συμφέροντα ψηφίζετε. Αυτές τις μέρες δημοσιεύτηκε ότι είχαν 11.000.000.000 ευρώ κέρδη οι τριακόσιες εισηγμένες επιχειρήσεις στο Χρηματιστήριο. Οι τράπεζες είχαν κέρδη μέχρι 200%, την ίδια στιγμή που οι συνδικαλιστές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μαζί, χέρι-χέρι με τους συνδικαλιστές της Νέας Δημοκρατίας ψηφίζουν για αύξηση 1 ευρώ στους εργαζόμενους της χώρας μας. Όταν ο κατώτερος επίσημος μισθός, όπως είπα, είναι 570 ευρώ, την ίδια στιγμή εσείς ισχυρίζεστε ότι ο λαός ζει μέσα σε έναν παράδεισο. Κρίνετε, όπως είπα, εξ ιδίων τα αλλότρια. Κρίνετε από το πώς περνάει η τάξη σας που καλοπερνά, περνά πολύ καλά και την ίδια στιγμή το συγχύζετε με το πώς τα βγάζει πέρα πολύ δύσκολα και καταχρεωμένος ο ελληνικός λαός.

Είναι κύριοι συνάδελφοι μια πολιτική που εκποιεί τα πάντα, τη δημόσια περιουσία, μια δημόσια υπηρεσία που ο ελληνικός λαός με αίμα και ιδρώτα κυριολεκτικά έφτιαξε τις Δ.Ε.Κ.Ο., τον Ο.Τ.Ε., τη Δ.Ε.Η., τα λιμάνια, τα αεροδρόμια. Όλα αυτά λοιπόν στον ιδιωτικό τομέα. Διαλύει τη δημόσια υγεία, επειδή σκόπιμα την υποχρηματοδοτεί χρόνια τώρα η Κυβέρνηση για να πέσει σαν ώριμο φρούτο στα χέρια των ιδιωτών. Και επειδή κάποιος συνάδελφος από τη Νέα Δημοκρατία μέμφθηκε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για τα δουλκοπητικά γραφεία, θέλω να του πω ότι ναι βέβαια τότε άρχισαν τα δουλκοπητικά γραφεία, αλλά σήμερα ζουν και βασιλεύουν.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Χαραλάμπους.

Κύριοι συνάδελφοι, σας έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Δευτέρας 17 Μαρτίου 2008 και της Τρίτης 18 Μαρτίου 2008 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Δευτέρας 17 Μαρτίου 2008 και της Τρίτης 18 Μαρτίου 2008 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 00.30' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα, ημέρα Τετάρτη 2 Απριλίου 2008 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: συνέχιση της συζήτησης και λήψη απόφασης, σύμφωνα με το άρθρο 116 του Κανονισμού της Βουλής, επί της προτάσεως, που υπέβαλαν ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, κ. Γεώργιος Παπανδρέου, η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αλεξάνδρα Παπαρήγα, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Γεώρ-

γιος Καρατζαφέρης και οι Βουλευτές των κομμάτων τους, με την οποία ζητείται, σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 2 εδάφιο δεύτερο του Συντάγματος και το άρθρο 116 του Κανονισμού της Βουλής, η διεξαγωγή δημοψηφίσματος για το ψηφι-

σμένο νομοσχέδιο: «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις», σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

